

A WREATH OF GRAMMATICAL GEMS,

OR,

A HELP TO THE RIGHT UNDERSTANDING

OF THE

TAMIL GRAMMATICAL WORKS

BY

R. S. S. S. S.

W. W. W. W. W.

இலக்கண மணிமாலை.

“எண்ணு மெழுத துங் கண்ணெனத்தும்”

“எழுத்திறியா கல்விப பெருநக மீனத்தும்
எழுத்தறிவாக காணி னியையாம்”

“எழுத்தறியக் திரு மிழிகரைமை தீர்ந்து [இறத்தின்
மொழித்திறத்தின் முட்டறாபா னுஞ்—மொழி,
முட்டறுத்த கல்லோன் முதலூற் பொருளுணர்
கட்டறுத்து வீடு பெறும்”

First Edition.

BANGALORE:

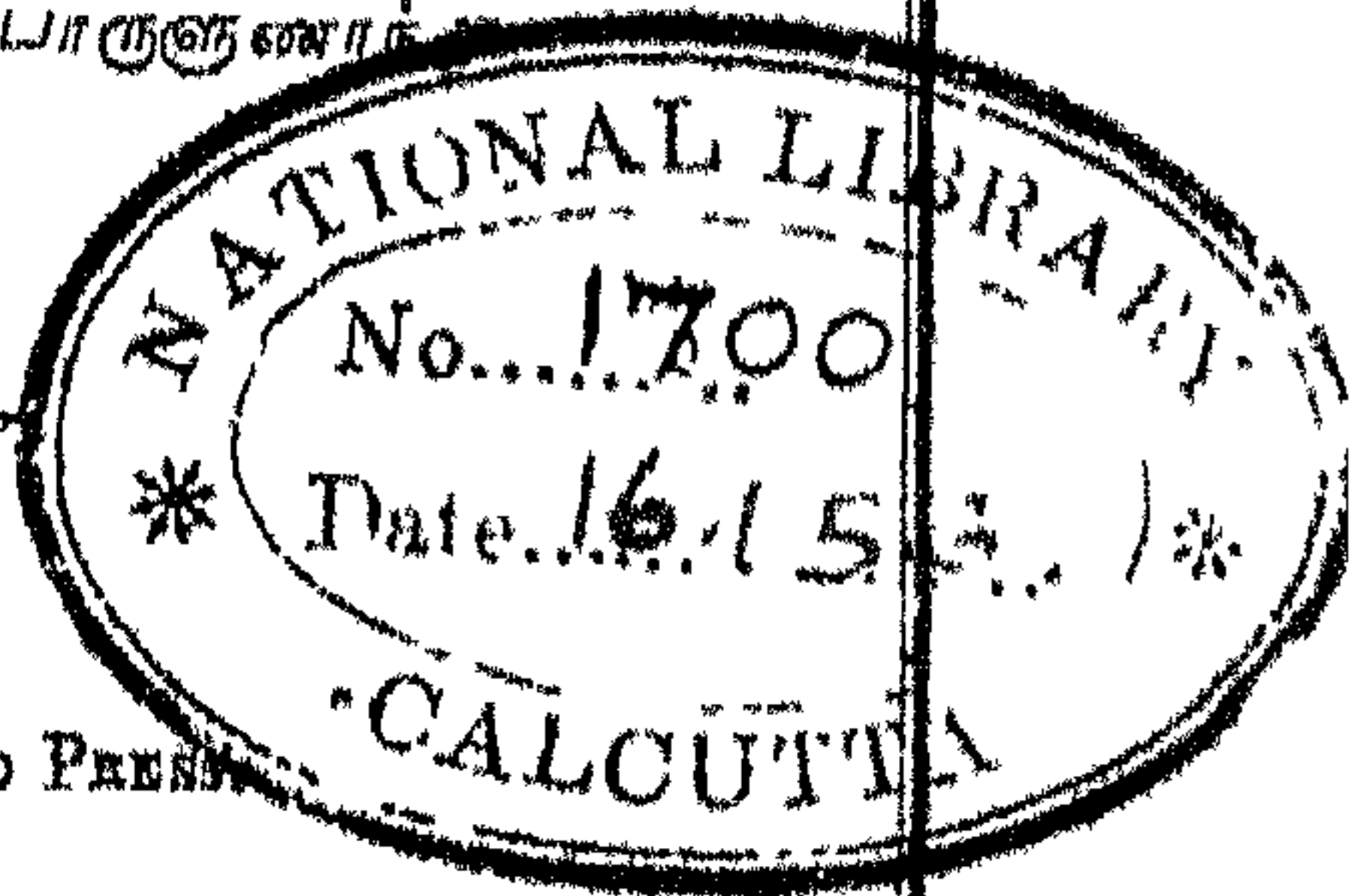
PRINTED AT THE OXFORD PRESS

1895.

[Registered Copyright.]

Price

Postage extra

SHELF: LISTED

MP 993

A WREATH OF GRAMMATICAL GEMS,

OR

A HELP TO THE RIGHT UNDERSTANDING

OF THE

TAMIL GRAMMATICAL WORKS

BY

P. S. S. MUTTUSAVANAN PILLAI.

ILAKKANA MANINĀLA
இலக்கண மணிமாலை

“எண்ணு மெழுத்தங் கண்ணெனத்தரும்”

“எழுத்தறியா கல்விப பெருநக மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்”

“எழுத்தறியாத திரு .மிழிதகைகமை தீர்ந்தான் [திதத்தின்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பந் துரு—மொழித
முட்டறுத்த கல்லோன் முதனாந் பொருளுணர்ந்து
சுட்டறுத்து வீடு பெறும்”

First Edition.

BANKS & CO.;

PRINTED AT THE OXFORD PRESS.

1895.

[Registered Copyright.]

494.8115

Ms. 992

PREFACE.

The Compiler, a native of Tanjore, after having lived in various places and experienced the ordinary vicissitudes of life, at length settled in Bangalore.

Failing to find a suitable Tamil School for his daughter, he determined to teach her himself. While teaching Nunnool to her and to a few candidates for the University Examinations, he had to betake himself to the study of such standard works as Tholkappam, Nunnool &c., &c., in order to resolve the doubts and difficulties which occurred to him. He took notes of all that he thought might be useful to students and taught his own pupils accordingly.

When these notes were submitted to some of the Compiler's friends (whose proficiency in Tamil is unquestioned), they strongly advised him to have them printed, assuring him that, as they were written lucidly and succinctly in prose, they would be useful, not only to students, but to others who were desirous of acquiring sound knowledge of Tamil.

The Compiler has also submitted his notes to some of the Pundits of the Colleges and High schools in Bangalore, Madras, Coimbatore &c., who have not only concurred in his views but have also expressed their approval of the work itself.

He is therefore encouraged to venture upon its publication, in the hope that it may meet the want felt by a large majority of University candidates, who, averse

to the study of Nunnool owing to the obscurity of its style, solace themselves with the hope that they may secure the requisite number of marks if they can only manage to do their translation paper tolerably well. He also hopes that the subsequent study of Nunnool, Tholkappium &c., may be rendered less difficult.

The Compiler's best thanks are due to the following Tamil Professors for their valuable suggestions:—Messrs. T. G. Narainasawmy Pillai of Central College, Bangalore; K. V. Streenevasa Chariar of St. Joseph's College, Bangalore; P. Vasudava Moodaliar of Madras; S. Thiruchittambalam Pillai of the London Mission High School, Coimbatore; C. Sawmynada Pillai of St. Michael's College, Coimbatore; S. Jagarow Moodaliar of Madras Black Town High School and B. L. Gajaraja Moodaliar of Sunmarga Vithi-abivarthani Saba, Bangalore.

The Grammatical works of Tholkappiar, Pavanandi Muniver, Sungara Namachiyaya Pulaver, Gunaveera Pandithur, Vydianada Desigar, Sawminada Desigar, Amirthasagara Muniver, Veeramamuniver (the Rev. C. J. Boschi), Ramanuja Kavirayer, the Rev. G. U. Pope, D.D., Arumuga Navalar, and Visagaperumal Iyer have been consulted; and the Compiler acknowledges his indebtedness to these great authorities.

As the Compiler's notes have been culled from different standard writers, he may be justified in styling his work A WREATH OF GRAMMATICAL GEMS, and he trusts that the title is not inappropriate.

If any gentleman should meet with errors in this work, he would greatly oblige the Compiler by kindly communicating them to him.

*13 Blackpully Road,
Bangalore.*

அட்டவணை.

(விஷயம்.)

(பக்கம்.)

I. எழுத்ததிகாரம்:—

1. எழுத்தியல்.	1
2. பதவியல்.	13
(a) விசுதிகளைக்காட்டும் அட்டவணை	17
(b) பெயர்ப்பகுபதமுடிபிலக்கணம்	23
(c) வினைப்பகுபதமுடிபிலக்கணம்	24
(d) பலசூத்திரங்களுக்குப் பொதுவும் ஒரு சூத்திரத்திற்குச் சிறப்பும் ஆகிய விசுதிகள்	25
3. புணரியல்	26
(a) உயிரீற்றுப் புணரியல்	29
(b) மெய்யீற்றுப்புணரியல்	39
(c) வடவெழுத்துப் புணர்ச்சி... ..	45

II. சொல்லதிகாரம்:—

1. பெயரியல்	49
(a) பெயர்ச்சொற்களைக் காட்டும் அட்டவணை	53
(b) நினை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை.	61
2. வினையியல்:—	
(a) தெரிநிலைவினை	76
(b) குறிப்புவினை	86
(c) வினை விசுற்ப விலக்கணம்	91
3. இடையியல்	102

4.	உரியியல்	110
(a)	பண்டின் இலக்கணம்	113
5.	சொற்றொடரியல்	115
6.	சொன்முடிபிலக்கணம்	129
7.	பதப்புணர்ச்சி இலக்கணம்	141
III.	பொருள் அதிகாரம்...	150
IV.	யாப்பதிகாரம்:—					
1.	யாப்பியல்	151
2.	முதன்மொழியியல்	160
3.	வாயறுத்த பாட்டியல்...	164
V.	அணிபதிகாரம்.	165

மொழிகளில் ர, ற என்னும் எழுத்துகள் மாறிவருவ தினால் உண்டாகும் பொருட் பேதங்கள்	...	166
மொழிகளில் ல, ழ, ள என்னும் எழுத்துகள் மாறிவரு வதினால் உண்டாகும் பொருட் பேதங்கள்	...	170

இலக்கண மணி மாலை.

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது : எழுத்ததிகாரம்.

I. எழுத்தியல்.

1. மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய, அனுச்சுட்டித்தாலான, ஒலியே எழுத்தாகும்.† அது முதலெழுத்து சார்பெழுத்து என இருவகையாம்.

2. உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பதுமும் முதலெழுத்தாம். உயிர் :- அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஐ, ஓ, ஒ, ஔ. மெய் :- க்,ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

3. உயிரொழுத்தாவது தனக்குத்தானே உச்சரிக்கக் கூடிய எழுத்தாம். அது குறில், நெடில் என இருவகையாம். (உயிர், ஆவி, அச்சு, சுரம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.)

(அ) அ, இ, உ, எ, ஓ என குற்றெழுத தைந்து. (இவை குறில் குறமை, இரச்சுவம் எனவும் படும்.)

(ஆ) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ என நெட்டெழுத் தேழு. (இவை நெடில், நெடுமை, தீர்க்கம் எனவும் படும்.)

தமிழ்ப்பாலைச் செந்தமிழ் கொடுப்பிழ் என இருவகையப்படும். (தமிழ்=இனிமை. செந்தமிழ்=சுத்தத்தமிழ். கொடுத்தமிழ்- இவையனை மீறிய தமிழ்.)

செந்தமிழ்தால் இலக்கியம் இலக்கணம் என இருவகையாம். இலக்கியம் என்பது முன்னோரால் இயற்றப்பட்ட பலவகை நூற்கொகுதி. (தொகுதி=கூட்டம்)

இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை யுணர்த்துவதாம். அது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்துவகையப்படும்.

† மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய வெரலி தெளிவுள்ள வெரலி பெரும்; அவ்வாறாத இலகை, முற்கு, ஈனை, இருமல், கடலெரலி, யாகெரலி முதலியவை தெளிவற்ற வெரலி யென்றாவ கொள்ளப்படும்.

எழுத்து ஒலிவடிவென்றும் வரிவடிவென்றும் இருவகையாம். (உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு; எழுதப்படுவது வரிவடிவு.)

குறிப்பு:— ஐ ஒள இவ்விரண்டும் இணை உயிர்கள் எனவும்படும்; அகரக்கூறும் இகரக்கூறுஞ் சேர்ந்து ஐகாரமாம். அகரக்கூறும் இகரக் கூறுஞ் சேர்ந்து ஒளகாரமாம்.

4. மெய்யெழுத்தாவது உயிர் எழுத்தின் உதவியின்றித் தனக்குத்தானே உச்சரிக்கக்கூடாத எழுத்தாம். அது வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூவகையாம். (மெய், ஒற்று, உடல், உடம்பு, புள்ளி, அல், வியஞ்சனம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்)

(a) ஈ, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத் தாறு. (இவை வலி, வன்மை, வல்லினம், வன்கணம், சய், பரிசம் எனவும் படும்.)

(b) ா, ஞ, ண, ஈ, ம, ன என மெல்லெழுத் தாறு. (இவை மெலி, மென்மை, மெல்லினம், மென்கணம், அதுநாசிகாபரிசம் எனவும்படும்.)

(c) ய, ர, ள, வ, மு, ள என இடையெழுத் தாறு. (இவை இடை, இடைமை, இடையினம், இடைக்கணம், அந்தத்தக்கரம், யண் எனவும்படும்.)

5. உயிர்மெய் இருதூற்றப்பதினாலும், முற்றாய்தம் அல்லது குறுகாத ஆய்தம் எட்டும், உயிர் அளபெடை இருபத்தொன்றும், ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டும், குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறும், குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழும், ஐகாரக்குறுக்க மூன்றும், ஒளகாரக் குறுக்கம் ஒன்றும், மகரக்குறுக்க மூன்றும், ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டும் ஆகிய முந்நூற்றறுபத்தொன்பதுஞ் சார்பெழுத்தாம்.

6. உயிர்மெய்யெழுத்தாவது உயிரும் மெய்யுங் கூடிப்பிறக்கும் எழுத்து. அது பதினெட்டு மெய்யின்மேலும் பன்னிரண்டு உயிரை நனித்தனி ஏறிவர இருதூற்றப்பதினாலும்.

உதாரணம்:

(க்) ககாமெய்யின்மேல் அகரம் ஏற க எனவும், ஆகாரம் ஏற கீ எனவும், இகரம் ஏற கி எனவும் வரும். மற்றையவும் இவ்வாறே.

குறிப்பு:— ஒற்றொலி முன்னும், உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய்யெழுத்து பிறக்கும். (க+அ=க, க்+ஆ=கா.)

7. ஆய்தமாகுது சிலவிடத்தில் உயிர்போலவுஞ் சிலவிடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிருமாகாமல், மெய்யுமாகாமல், தனிநிலையாய் வருகிற ஓர் எழுத்தாம். அது குற்றெழுத்துக்குப் பின்னும், உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்த வல்லெழுத்துக்கு மேலும் வரும். அதற்கு வடிவு (ஃ) மூன்று புள்ளி,

உதாரணம்:

இஃது, அஃறிணை. இது மெய்யெழுத்தின் தன்மைத்தாவதென்றி யதன்மேல் உயிரேறப் பெறுதெனக்கொள்க. (ஆய்தம், அஃகேனம், முப் புள்ளி, ஒற்று, தனிநிலை என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.)

குறிப்பு.

ஆய்தம் இடவகைபால் வல்லின மெய்களின்மேல் வறும் ஆய்தம் ஆறும், புணர்ச்சிவிசாரத்தாலும் செய்யுள்விகாரத்தாலும் வரும் ஆய்தம் இரண்டுஞ் சேர்ந்து எட்டாதல் காண்க.

உதாரணம்:

எஃகு, கஃசு, கஃரி, பஃது, அஃபு, கஃறு—இவை இடவகையால் வந்தன. அவ்+கடிய=அஃகடிய—இது புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது. அ+கான்=அஃதான்—இது செய்யுள் விகாரத்தால் வந்தது. இவ்வாறு வரும் ஆய்தம் முற்றாய்தம் என்று பெயர் பெறும்.

8. அளபெடை: செய்யுளில் ஓசைகுறைந்த விடத்தில் எழுத்தை நீட்டிச் சொல்வதே அளபெடையாம். அது உயிரளபெடை ஒற்றளபெடை என இருவகைப்படும். (அளபெடையை அளபு, புலுதம் எனவுங் கூறுவர்.)

9. உயிரளபெடை: செய்யுளில் ஓசை குறைந்தால் மொழிமுதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் நின்ற கெட்டெழுத்து எழும் அவ்வோசை நிறைக்கத் தத்தது மாத்திரையில் நீட்டெழுத்தாகும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்மீன் அவற்றிற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவில் அறிஞர்யாய் வரும்.

உதாரணம்:

வாஅசை, ஈஇசை, ஊஉசம், பேசுகன், தைஇயல், தோஒனா, மௌஉ வல்—இவை முதனிலை அளபெடை.

படாஅசை, பரீஇசம், கோஒரம், பரோளம், வளைஇயம், புரோஒசை—இவை இடைநிலை அளபெடை.

கடாஅ, குரீஇ, குழூஉ, மிலேள, கடைஇ, அரோஒ—இவை கடைநிலை அளபெடை.

மேற்கண்ட மூன்றுஞ் செயற்கையளபெடை. ஆகே, மகமே முதலியவை இயற்கையளபெடை.

குறிப்பு:

நெட்டெழுத்து ஏழும் மொழிக்கு முதலிடகடை என்னும் மூன் றிடத்தும் அளபெடுக்கும் எனவே உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாதல் பெறப்படும்; ஒளகாரம் மொழிக்கு கடுவிலுங் கடையிலும் வராமையால் அவ்விரண்டுங் சுழிக்க, நின்ற உயிரளபெடை பத்தொன்பது; அப்பத் தொன்பதோடு இன்னிசை நிறைக்கவரும் அளபெடை சொல்லிசை நி றைக்கவரும். அளபெடை என்னும் இரண்டிங்கூட்ட உயிரளபெடை இரு பத்தொன்றாதல் காண்க. இன்னிசை நிறைக்கவரும் அளபெடையாவது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீண்டு இன்னிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது. சொல்லிசை நிறைக்கவரும் அளபெடையாவது பெயர்ச் சொல் வினையெச்சச்சொல்லின் இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப் பது.

உதாரணம்:

“கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே, யெடுப்பதுஉ மெல்லாமழை.” இதனுள் ‘கெடுப்பதும்’ ‘எடுப்பதும்’ என நிற்பினுஞ் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், இன்னிசை நிறைத்தற் பொருட்டுக் கு றில் நெடிலாய் அளபெடுத்தமை காண்க. ‘உரனசைஇ யுள்ளந் துணை யாகச் சென்றார், வரனசைஇ யின்னு முளேன்’ இதனுள் ‘உரனசை; வ ரனசை’ என நிற்பினுஞ் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், விருட்பெனப் பொருள்படும் ‘நசை’ என்னும் பெயர்ச்சொல் ‘விநீம்பி’ யென வினையெ ச்சப்பொருள்படும் பொருட்டு வினையெச்சச் சொல்லந்தற்கு ‘நசைஇ என அளபெடுத்தமை காண்க.

10. ஒற்றளபெடை: செய்யுளில் ஓசைகுறைந்தால் குறி விணைக்கீழுங், குறிற்கீழுமாய் மொழியிடையிலும் ஈற்றிலும் நின்ற னு, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள என்கிற பத்து மெய்யும், ஆய் தழும் அவ்வோசை நிறைக்கத் தத்தம்மாதிரையில் மிக்கொலிக் கும், அவ்வாறு அளபெடுத்தென அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ் வெழுத்துகளே வரிவடிவில் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.

உதாரணம்:

அரங்கம், முரஞ்சு, முரண்ணு, பருந்தி, அரும்பு, முரன்னிற் றுவ்வை, அரைய்யர், குரல்ல்கள், திரள்கள், வரஃஃகு—இவை குறிவிணைக்கீழ்மொழியிடையில் வரும் அளபெடை.

மங்கலம், மஞ்சு, மண்ணு, பந்தி, அம்ம்பு, மின்னணு, தெ வ்வர், வெய்யர், செல்லக. கொள்க, எஃஃகு—இவை குறிற்கீழ் மொழியிடையில் வரும் அளபெடை.

மடங்கீ, உரிஞ்சீ, அரண்ண, பொருநீ, கனம்மீ, பரின்னீ, பகல்லீ, திள்ளீ,—இவை குறிலிணைக்கீழ் மொழியீற்றில் வரும் அளபெடை.

கங்கீ, நஞ்சீ, கண்ணீ, துஞ்சீ, அம்மீ, பொன்னீ, தெவ்வீ, செய்யீ, கல்லீ, வள்ளீ—இவை குறிற்கீழ் மொழியீற்றில் வரும் அளபெடை.

குறிப்பு:—ஆய்சம் மொழியின் இறுதியில் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும் வராமையால்; அவ்விரண்டையும் விலக்கி ஒற்றளபெடை காற்படித் திரண்டென்பர்.

11. உகரம் மாத்திரையின் ஈராக்கத்தாலும் இயல்பாலும், குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரம் என இருவகைப்படும்.

12. குற்றியலுகரம் : ஒரு குறிலினாலும் இரண்டு குறிலினாலும் ஆக்கப்படாத மொழியீற்று வல்லின மெய்யினமேல் ஏறிய உகரங் குற்றியலுகரம் என்னப்படும். . அது ஈற்றெழுத்துக்கு அயலெழுத்தை நோக்கி நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர், வன்றொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர் என அறுவகையாம்.

உதாரணம்:

நாகு, ஈறு, கூடு, தேசு, ஐது, கோடு,—இவை நெடிற்றொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

வாகு, பலாசு, பரிசு, பாவீறு, உருபு, அருபு, வானேறு, ஒண்து—இவை உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

கொஞ்சு, கச்சு, பட்டு, முத்து, செப்பி, புற்று—இவை வன்றொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

சங்கு, பஞ்சு, துண்டு, பந்து, அம்பு, கன்று—இவை மென்றொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

நொய்து, சார்பு, சரல்பு, மாழ்கு, தென்கு—இவை யிடைத்தொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

எஃகு—இது ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகரம்.

(குற்றியலுகரம்; குற்றுகரம், உகரக்குறுக்கம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.)

குறிப்பு:

(a) குற்றியலுகரமானது நெடில் ஏழையும், சொல்லுக்கு நடுவிலுங் கிடையிலும் வராத ஒள்காரம் நீங்கிய பதினொரு உயினையும், வல்லெழுத்தாறையும், மெல்லெழுத்தாறையும் வல்லெழுத்துகளோடு தொடராதவை

சம் நீங்கிய இடையெழுத்தைதந்தையும், அய்சம் ஒன்றையந் சொடர்ந்தவ னையால் முப்பததாளுநம். அன்றியும் நுந்நைத என்னுஞ்சொல்லிலே நகர மெய்யிலிருக்கிற உகரமும் குற்றியலுகரம் எனப்படும். நுந்நைத (நும்+ ந்நைத)=உம்முனைய தந்தை

(b) நெடிந்நொடா முதலில் நெட்டெழுத்தைப்பெற்று இரண்டெழுத் து மொழியாகவே வரும். (உ—ம,) பாடு, ஆறு.

(c) உயிர்த்தொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் உயிரெழுத்தைப்பெற்று இரண் டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளில் ஆகிவரும். (உ—ம,) மெழுது, பாலாறு.

13. முற்றியலுகரம் : தனித்துத் தனிக்குறிலைச்சேர்ந் நும் வரும் வல்லின மெய்யின்மேலுந், தனித்துத் தொடர்ந் நும் வரும் மெல்லின இடையின் மெய்களின் மேலும் வரும் உகரம் முற்றிய லுகரம்.

உதாரணம்.

கு, து; நடு, பசு; யு, நு; தாணு, கதவு. இவை முற்றுகரம் என வும்படும்.

14. குற்றியலிகரம் : நிலைமொழியிற்றுக் குற்றியலுகரங் கள் வரும்பொழுது முதலில் யுகரம் வரும்பொழுது இகரமாய்த் திரியும். இவற்றோடு “மிபா” என்னும் முன்னிலை அசைச்சொல்லிலிருக் கின்ற இகரத்தைக்கூட்ட குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாம்.

உதாரணம்.

காகு+யாது=காகியாதி. எஃகு+யாது=எஃகியாது, வாகு+யாது =வாகியாது; கேண்மியா, சென்மியா.

15. ஐகரக்குறுக்கம் : ஐகாரம் தன்பெயர் கூறும் அள வில் குறுகாது; ஆனால் தனித்து நில்லாமல் எழுத்துகளுடன் சேர்ந்து மொழிக்கு முவிடங்களிலும் வரும்போது தன்மாத் திரையில் குறுகிவரும். அவ்வாறு வரும் ஐகாரம் ஐகரக்குறுக் கம் என்னப்படும்.

உதாரணம்.

ஐப்பசி, மைப்பறம்; இறைவன், பிராறையன்; குவளை, திணை. (குறு க்கம் என்பது எழுத்தின் ஒலியை மெலிதாக உச்சரித்தல்.)

16. ஒளகரக்குறுக்கம் : ஒளகாரம் தன் பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஆனால் தனித்து நில்லாமல் மொழிக்கு முத லில் வரும்போது அது ஒளன் மாத்திரையில் குறுகிவரும். அவ்

வாய் வரும் ஓளகாரம் ஓளகாரக்குறுக்கம் என்னப்படும். (உ-ம்) யெளவன்.

17. மகரக்குறுக்கம் : மகரமெய் லகர ளகர மெய்கள் திரிந்த ளகர ணகர மெய்களுககு முன்னும் வகரத்தின்போடும் வரும்போது குறுகும்.

உதாரணம்.

மயிலிபன் மாகர் மருண்ம் (மருளும்) : திசையறி மீகாணும் போய்ந் (போலும்) : தரும் வளவன்.

18. ஆய்தக்குறுக்கம் : ஆய்தம் லகர ளகர சுற்றுப்பர்த்தியில் வரும்போது குறுகும்.

உதாரணம். கல் + தீது = கல்தீது, முன் + தீது = முன்தீது.

19. எழுத்துகளின் மாத்திரை : மனிதருடைய கண்ணினால் பொழுது அல்லது கைநீரொடி பொழுது ஒரு மாத்திரை யென்னப்படும். உயிர் அளபெடைக்கு மாத்திரை முன்று ; நெடினுக்கு மாத்திரை இரண்டு ; குறிலுக்கு, லீகாரக் குறுங்குந்திற்சுர், லகரக் குறுங்குந்திற்சுர், ஒற்றளபெடைக்கு நனித்தனி மாத்திரை யொன்று ; ஒற்றுக்கும், குற்றியலுகரத்திற்கும், குற்றியலிகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கு நனித்தனி மாத்திரை அரை ; மகரக்குறுக்கத்திற்கும் அய்தக்குறுக்கத்திற்கு நனித்தனி மாத்திரை நால், உயிர் மெய்க்கு மெய்மாத்திரை ஒழிய ஏறிய உயிர் மாத்திரையே மாத்திரையாம்.

குறிப்பு:—பண்டமாறறிலும், விளியிலும், இசையிலும், புலம்பலிலும் உயிர்வழுக்கம் மெய்பெழுத்துத் தமக்குச் சொன்ன அளவைக் கடந்து நீண்டொலிக்கும்.

20. சுட்டுமுத்து : அ, இ, உ, இவற்றினுஞ் சொல்லுக்கு முதலில் அகத்துறுப்பாகவேனும் புறத்துறுப்பாகவேனும் தின்ற சுட்டுப்பொருளை உணர்த்திவரின் சுட்டுமுத்தாம்.

உதாரணம்.

அன், இவன், உவன்—அகத்துவந்தன ; அன்கொற்றன், இன்கொற்றன், உன்கொற்றன்—புறத்துவந்தன. அகரந்தாரத்திலிருக்கிற பொருளையும், இசரஞ் சமீபத்திலிருக்கிற பொருளையும், உகரம் இரண்டுக்கும் மத்தியில் இருக்கிற பொருளையுஞ் சுட்டுதற்கு வரும்.

குறிப்பு—சுட்டெழுத்துகள் இடைச்சொல்லை யடுத்து வரும்போது அகத்துறப்பாம், பெயர்ச்சொல்லை யடுத்துவரும்போது யறத்துறப்பாம் (அவன்—சுட்டடியாகப் பிறந்தபெயராம், அப்பையன்—சுட்டெடுத்துவந்த பெயராம்.)

21. வினாவெழுத்து : ஆ, எ, ஏ, ஓ என்னும் உயிர் எழுத்துகளும், யா. என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும் ஆகிய இவ்வைந்தும் வினாப்பொருளை உணர்த்திவரின் வினாவெழுத்தாம். அவற்றுள் எகரமும் யாவும் மொழிக்கு முதலில் புறத்துறுப்பாகவேனும் அகத்துறுப்பாகவேனும் வரும். ஆகாரமும் ஓகாரமும் மொழிக்கு ஈற்றில் புறத்துறுப்பாக வரும். ஏகாரம் மொழிக்கு முதலில் அகத்துறுப்பாகவும் ஈற்றில் புறத்துறுப்பாகவும் வரும்.

உதாரணம்:

எக்கொற்றன்?, எவன்?, யாங்ஙனம்?, யாவன்?—எகரமும் யாவும் முதலிலே புறத்தும் அகத்தும் வந்தன. மகனா?, மகனே?—ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றிலே புறத்துவந்தன. ஏது?, கொற்றனே?—ஏகாரம் முதலில் அகத்தும், ஈற்றில் புறத்தும் வந்தது.

எழுத் தி னி லே .

22. எழுத்தினிலே முதனிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலை என மூன்றுவகைப்படும்.

முதனிலை.

23. உயிர் எழுத்துப் பன்னிரண்டும், க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ரு, ல என்னும்பீத்து உயிர்மெய்யெழுத்தும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

உதாரணம்:

அடை. ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊட்டல், ஏடு, ஏடு, ஐயம், ஒது, ஒது, ஒளவியம்; களி, சவடி, தளிர், கலம், படை, மலை, வளம், யவனர், குமலி, அங்ஙனம்.

24. பத்து மெய்களில் க, ச, த, நீ, ப, ம, இவ்வாறு மெய்யும் பன்னிரண்டு உயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதலாகும்.

உதாரணம்:

கடு, கால், கிள்ளை, கிழமை, குடி, கூந்தல், கெண்டை, கேழல், கைத்தவம், கொற்றவன், கோட்டம், கௌவை.

சம்பு, சார்பு, சிறுவன், சீயம், சுகம், சூடகம், செப்பம், சேதகம், சைவலம், சொல், சோம்பல், செளரியம்.

29. இடைநிலையாவது ஒருமொழியிலும் தெட்டர்மொழியிலும் இரண்டெழுத்துப்பொருளும் பொருள்வாயாயிற்று மெய்ப்பம்மயக்கமும் உயிர்மெய்ப்பம்மயக்கமும் என இருவகையாகும்.

30. மெய்ம்மயக்கமாவது மெய்யுள் மெய் பொருள் சுவை தாம். அது உடனிலை மெய்ம்மயக்கமெனவும் வெற்றிலை மெய்ம்மயக்கமெனவும் இருவகையாகும்.

31. மெப்பதினென்றில் க, ச, ட, டி, என்கிற நான்முதல் தம்முடனே தாம் மயங்கிவருவர்.

உதாரணம்:—கொகது, கச்சு, பதது, செட்டி.

32. ர, ழ இவ்விரண்டு மெய்களும் பிறமெய்களோடு மயங்கிவரும்.

உதாரணம்:—சோதல், வாழ்தல்.

33. ங, ஞ, ட, ண, ந, ம, ய, ல, வ, ள, ற, ன — இப்பன்னிரண்டு மெய்களும் தம்மெய்யோடும் வேறுமெய்யோடும் மயங்கிவரும்.

உதாரணம்.

அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்ஞா, மஞ்சு; வட்டம், வட்கல்; வண்ணம், வண்டு; வெந்நீர், வேந்து; அம்மை, அம்பு; வெய்யர், வெய்து; வெல்லம், வெல்கு; தெவ்வர், தெவ்யாது; கொள்ளல், கொள்கு; கற்றல், கற்பு; அனலை, அன்பு.

34. உயிர்மெய்ம்மயக்கம் உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் நியதியின்றி மயங்குவனவாம்.

உதாரணம்:—அல், ஆல், லில், புள், புகழ்.

இறுதிநிலை.

35. எகரம் நீங்கிய பதினொரு உயிரும், ஞ, ண, ந, ம, ண, ய், ர, ல, வ, ழ, ள என்கிற பதினொரு மெய்யுள், சூற்றியாகுதமும் ஆகிய இருபத்துமூன்று எழுத்தும் மொழிக்கு இறுதியில் வருவர்.

உதாரணம்.

பல, பலா, இடி, கீ, பந்து, பூசே, மனை, நொ, போ, கௌ, உரிஞ், மண், வெந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், காழ், புள், அங்கு.

குறிப்பு.

(a) (உரிஞ் என்பது உகரச்சாரியை பெற்று உரினு என்று வழங்கும் (உரினு=தேய்) வெந் (=வெரிந், வென், வெரின்) =முதுகு.

(b) சொல்லுக்குக் கடைசியில் வராத எழுத்துகள்: எ; க், ச், ட், த், ழ், ள்.

பேரல்.

36. பேரலியாக வு இரக்கணமாய் வந்த ஒரொழுக்கை, து
தவிழ்த்து வேறு எழுக்கை உடையது பொருளொத்து நடப்பது
பேரலியாம். அது மொழிமுதற்பேரல், மொழியிடைப்பேரல்,
மொழியிறுத்திப்பேரல் என்பன மூலாகப்படும்.

மொழிமுதற்பேரல்.

37. அகரத்திற்கு முன் இகரமும் யகரமும் தனித்தனி வந்
தால் இகரத்தை யொத்து ஒலிக்கும.

உதாரணம்:—வயித்தியன்—வைத்தியன், வய்யம்—வையம், பயித்தியம்
—பைத்தியம், சயித்தியம்—சைத்தியம், அய்யம்—ஐயம், அய்யா—ஐயா.

38. அகரத்திற்கு முன் உகரமும் வகரமும் வந்தால் ஒன்
கரத்தை யொத்து ஒலிக்கும.

உதாரணம்:—பவத்தர்—பெளத்தர், சவத்தியம்—சௌத்தியம், அவ்வை
—ஔவை, கவ்வை—கௌவை.

39. சகரஞ்சகரங்களுக்கும் முன் உள்ள அகரத்திற்கு, ஐயாம்
பேரலியாக வரும.

உதாரணம்:—பசல்—பைசல், மச்சுனன்—மைச்சுனன், மஞ்சு—மை
ஞ்சு, அஞ்சு—ஐஞ்சு.

40. சில சொற்களின் முதலில் நகரத்துக்கு நகரம் பேர
லியாக வரும.

உதாரணம்:—நாயிறு—ஞாயிறு, நயம்—நாயம், கண்டி—கூண்டி.

மொழியிடைப்பேரல்.

41. சில சொற்களின் இடையிலுள்ள நகரத்திற்கு, உகர
மும் பேரலியாக வரும.

உதாரணம்:—பித்தா—பிச்சு, ஓவத்தபொருள்—வைச்சபொருள், மை
த்துனன்—மைச்சுனன், கைத்த—கைச்ச.

42. சில சொற்களின் மத்தியிலுள்ள நகர நகரம் அல்லது
ஞகர சகரங்கள் பேரலியாய்.

உதாரணம்:—நீந்தினன்—நீஞ்சினன், சாயந்தான்—சாயஞ்சான், உய்
ந்தன்—உயஞ்சன், பாயந்தது—பாயஞ்சது.

43. தொடர்மொழி ஐயத்திற்கு நிகழ்ந்தால், உகரம்
ஞகரம் பேரலியாய்.

உதாரணம்:—ஜந்தாறு—ஜஞ்ஞாறு, அநாநன்—அன்ஞான்.

மொழியிறுத்தப்போலி.

44. இரண்டு குறிலை அடுத்த அஃறிணைப்பொயரின் இறுதியிலிருக்கிற மகரத்திற்கு நகரம் வந்தால் போலியென்று சொல்லப்படும்.

உதாரணம்.

பலம்—பலன், முகம்—முகன், மரம்—மரன், நிலம்—நிலன், குளம்—குளன், நலம்—நலன், கடம்—கடன், படம்—படன், அடம்—அடன்.

45. சில சொற்களின் ஈற்று லகரத்துக்கு நக.மும், சில குற்றியலுகரங்களுக்கு “அர்” என்பதும் போலியாம்.

உதாரணம்.

பந்தல்—பந்தர், சாம்பல்—சாம்பர், சுருட்டி—சுருட்டர், வண்டி—வண்டர்.

வட எழுத்துகள்.

46. தமிழில் வழங்கிவரும் சமஸ்கிருத எழுத்துகள் வட எழுத்து என்னப்படும்; அவையாவன:—ஸ, ஷ, ஷ், ஜ, ஹ.

எழுத்துச்சாரியை.

47. அ, கரம், காரம், கான் என்னும் இந்நான்கும் எழுத்தின் சாரியை யெனப்படும்.

48. மெய்யெழுத்துகள் அகரச்சாரியையாயும், அதனோடு நரம், காரம், கான் என்னுஞ் சாரியைகளும் பெறும்.

உதாரணம்.

கீ—ககரமெய் க எனவும், ககரம், ககாரம், ககீகான் எனவும் வரும். கீ—ககரமெய் ங எனவும், ஙகரம், ஙகாரம், ஙகீகான் எனவும் வரும். மற்றையவும் இவ்வாறேகாண்க.

49. உயிர் நெட்டெழுத்துகள் காரச்சாரியையாயும், அவைகளில் ஐகார ஓனகாரங்கள் காரச்சாரியையோடு காஞ்சாரியையும்கொள்ளும்.

உதாரணம்.

ஆ—ஆகாரம் ; ஈ—ஈகாரம் ; ஊ—ஊகாரம் ; ஏ—ஏகாரம் ; ஒ—ஒகாரம் ; ஐ—ஐகாரம், ஐகான் ; ஓ—ஓகாரம், ஓகான்.

50. உயிர்க்குற்றெழுத்தும், உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்தும் 'கரம்' 'காரம்' 'கான்' என்கிற மூன்று சாரியைகளையும் பெறும்.

உதாரணம்.

அ-அகரம், அகாரம், அஃகான்; இ-இகரம், இகாரம், இஃகான்; உ-உகரம், உகாரம், உஃகான்; எ-எகரம், எகாரம், எஃகான்; ஒ-ஒகரம், ஒகாரம், ஒஃகான்.

க-ககரம், ககாரம், கஃகான்; கி-கிகரம், கிகாரம், கிஃகான்; கு-குகரம், குகாரம், குஃகான்; கொ-கொகரம், கொகாரம், கொஃகான்.

குறிப்பு:—உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துகள் சாரியை பெறாவாம். சாரியை யேற்றவேண்டில் உயிரையும் மெய்யையும் பிரித்து ஏற்றலாம். உதாரணம்:—ககர ஆகாரம்=கா, ககர ஈகாரம்=கே, ககர ஊகாரம்=கூ, ககர ஏகாரம்=கே, ககர ஐகாரம்=கை, ககர ஓகாரம்=கோ, ககர ஔகாரம்=கௌ.

51. இனவெழுத்து: உயிரெழுத்துகளில் நெட்டெழுத்து களுக்கே அதனதன் குற்றெழுத்துகளே யினமாம். குற்றெழுத்தில்லாத ஐகாரத்துக்கு இகரமும், ஓகாரத்துக்கு உகரமும் இனமாம். மெய்யெழுத்துகளில் வல்லின எழுத்துகளுக்கு அதனதன் பின்னிற்கின்ற மெல்லின வெழுத்துகளே இனமாம். இடையினம் ஆறும் ஓரினம் எனவும் படும்.

52. உயிரெழுத்தும் இடையெழுத்தும் கழுத்திற் பிறக்கும்; வல்லெழுத்து மார்பிற் பிறக்கும்; மெல்லெழுத்து முக்கிற் பிறக்கும்; ஆய்தந் தலையிற் பிறக்கும். சார்பெழுத்துகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பன்வாய்ப் பிறக்கும். எழுத்துகள் உத்தி, நாக், பல், அண்ணம் ஆகிய நான்கின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

பதவியல்.

53. எழுத்துகள் தனித்தாவது இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்தாவது ஒரு பொருளைத் தெரிவித்தால் பதமாம். அது பகாப்பதம் பகுபதம் என இருவகையாம்.

குறிப்பு.

(உ) ஓர் எழுத்தாலாகிய மொழிகள்: சிறப்புப்பதங்கள்—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ; கா, கூ, கை, கோ; சா, சி, செ, சொ; நா, தி, து, தூ, தே,

தை; நீ, நீ, நே, நை, நொ, நோ ; பா, பூ, பே, பை, போ ; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ ; யா ; வா, வீ, வை, வெள.

(b) சிறப்பற்ற பதங்கள்—உ, ஒ, ஓள ; கீ, கு, கொள ; செ ; த ; தீ, தூ ; ப, பி ; மீ, ம ; வீ, வே.

54. பகுக்கப்படாத இயல்பினைபுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் பகுக்கப்பட்டுச் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

திறிப்பு:—பகுத்தால், பொருள் உள்ளது பகுபதம் ; பகுத்தால் பொருள் இல்லது பகாப்பதம்.

55. பகாப்பதம் இரண்டு எழுத்துமுதல் எழு எழுத்திற்கு வும், பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்திற்கு வந் தொடரும்.

உதாரணம்:

அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி—பகாப் பதம். கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அரங்கத் தான், உத்திராடத்தான், உத்திரட்டாதியான்—பகுபதம்.

திறிப்பு:—நடத்துவிப்பிங்கிருள் என் பகுதிமுதலிய உறுப்பு வேறு பட்டு வருகின்றவைகளுக்கு இவ்வரையறை இல்லையென்றறிக.

56. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், ஆகிய இவ்வாறுமே பகுபதத்தின் உறுப்புகளாம்.

57. பகுதி: சொற்களின் முதலில் பகாப்பதமாய் நிற்பதே பகுதி என்னப்படும். கூனி, அறிஞன், குழையன்—இவற்றில் கூன், அறி, குழை பெயர்ப்பகுதிகளாம். நட, வா, மாடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, கொள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு—இவை வினை ப்பகுபத வாய்பாடுகளாம். (வாய்பாடு—உதாரணமொழி.)

58. விசுதி: விசுதியாவது மொழியின் கடையில் நிற்கும் ஓர் உறுப்பாம். (விசுதிகளைக்காட்டும் அட்டவணையிற்காண்க.)

59. இடைநிலை: இடைநிலையாவது பகுதி விசுதிகளுக் கு மத்தியில் நின்று வினைச்சொற்களிற் காலத்தை யுணர்த்தியும், பெயர்ச்சொற்களிற் கர்லத்தை யுணர்த்தாமலும் நிற்கின்ற ஓர் உறுப்பாம். (இடைநிலைகளைக்காட்டும் அட்டவணையிற்காண்க.)

60. சாரியை: சாரியையாவது ரெனிக்ரு இன்பம் மறந்தற்
மொநட்டு மொழிகளைச் சார்ந்துவரும் ஓர் உறுப்பாம். அஃபதிக்
கோடு பதவாவது, விசுதியாவது, வருபாவது புணர்ப்போது
ஓர் சாரியையாரினும், பல சாரியையாரினும் வருதலும் வாய்கி
நிற்கலும் இவ்விரண்டுமொருப விகற்பமுமாகி நிற்பதுமன்றிச் சிவா
பாண்மைந் தனிமொழியையுஞ் சார்ந்துவரும். அன், ஆன், இன்,
அல், இல், அற்ற, இற்ற, அந், இந், அம், இம், தம், நம், நம், ஏ,
அ, ஆ, உ, ஐ, ஓ, ஔ, ன்.—இவ்விருபத்தொன்றுஞ் சாரியைகளாம்.
ஆ, மா, கோ, ஊ, ஆமா.—இத்தனிமொழிகள் அன்; மான், கோன்,
ஊன், ஆமான், என எனகாமெய்த்சாரியையுடன் வந்தன வாய்க.

குறிப்பு:—ஆ-பசு, மா-மிருகங்கள், கோ-அரசர் எனப் பொருள்படும்
போது மாத்திரம் எனகாச்சாரியை பெறும். அன், ஆன் முதலியவை பதச்
சாரியைகள். ஏ, அ முதலியவை எழுத்துச்சாரியைகள்.

61. விகாரம்: விகாரமாகுதல் மொழிகளில் உண்மையுள்
வித்திபாசம். அது செய்யுள் விகாரம் என்றும் புணர்த்தி விகாரம்
என்றும் இருவகையாம். (இவையன்றிப்பகுதி விகாரம் என்றும்
ஒன்று உண்டு.)

62. செய்யுள் விகாரம் என்பது அடி-நொடை-குறியியவை
நோக்கியவிடத்து நேரும். அது வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல்,
குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை,
கடைக்குறை என ஒன்பது வகைப்படும். (இவ்விகாரங்கள்
வழக்கத்திலும் உண்டு.)

(a) வலித்தல்: அதாவது மெல்லினத்தை வல்லினமாக்கல். (உ-ம்)
குறுத்தான் என்பது குறுத்தான் என வரும்.

(b) மெலித்தல்: அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லினமாக்கல்.
(உ-ம்) புத்தி என்பது பத்தி என வரும்.

(c) நீட்டல்: அதாவது, குற்றெழுத்தை நீட்டெழுத்தாக்கல்
(உ-ம்) நிழல் என்பது நீழல் என வரும்.

(d) குறுக்கல்: அதாவது, நீட்டெழுத்தை குற்றெழுத்தாக்கல்
(உ-ம்) மாதம் என்பது பதம் என வரும்.

(e) விரித்தல்: அதாவது, இல்லாத எழுத்தை வருவித்தல்.
(உ-ம்) மக என்பது மகவு என வரும்.

(f) தொகுத்தல்: அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல். (உ-ம்)
தொழாநார் என்பது தொழார் என வரும்.

(g) முதற்குறை: அதாவது, முதல் எழுத்தை நீக்கல். (உ-ம்) தாமரை என்பது ழரை என வரும்.

(h) இடைக்குறை: அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல். (உ-ம்) ஒத்தி என்பது ஒதி என வரும்.

(i) கடைக்குறை: அதாவது கடையெழுத்தை நீக்கல். (உ-ம்) நீலம் என்பது நீல் என வரும்.

63. புணர்ச்சி விகாரம் நிலைமொழி வருமொழிகளின் சந்திகளினால் மொழி மூன்றிடத்து நேரும். அது நோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூன்றுவகையாம். இதுதான் பகுப்புதழுடிபிலக்கணத்திற் சந்தி என்று சொல்லப்படுவது (புணரியலிற் காண்க.)

64. பகுதி விகாரம் என்பது காலங்காட்டுதற் காயினும் அல்லது இயல்பாகவாயினும் விகாரப்பட்டு வருவது. நடுநட்டான் என்பது காலங்காட்டுதல். கொணா-கொணர்ந்தான் என்பது இயல்பாக மாறுதல்.

வடமொழிகள்.

65. வடமொழிகள் தமிழ்ப் பாஷையில் வருவதில் “தற்சமம்” “தற்பவம்” என இருவகைப்படும்.

66. திரிதல் முதலிய விகாரமின்றி தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி தற்சமம் என்னப்படும்.

உதாரணம்:—கமலம் (தாமரை), மணி (இரத்தினம்), மேரு (மலை), வேணு (மூங்கில்).

67. திரிதல் முதலிய விகாரம்பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி தற்பவம் என்னப்படும்.

உதாரணம்:

(a) ஸகரம் தகரமாகத் திரியுதல். (மாஸம்—மாதம்.)

(b) ஷகரம் மொழிக்கு முகவில் சகரமாகவும், இடையில் டகரமாகவுந் திரியும். [ஷஷ்டி (சஷ்டி)—சட்டி, விஷயம்—விடயம்.]

(c) க்ஷகரம் இரண்டு க்ரகரமாகவும், டகர சகரங்களாகவும், இரண்டு சகரமாகவுந் திரியும். (சாக்ஷி—சாக்கி, சாட்சி; பிசைஷ—பிச்சை.)

(d) ஜகரம் மொழிக்கு முதலில் சகரமாகவும்; நடுவில் சகரமாகவும், டகரமாகவுந் திரியும் (ஜலம்—சலம்; விஜயம்—விசயம், புஜம்—புயம்)

(c) தம் பெயர் நிச்சய முதலில் அகரமாகவும்; மடுவில் ககரமாகவும் திரியும். (ஹன்—ஹன், பிராஹ்ம—(மோசம்).)

(f) மற்று அகரம ஐகரமாகத் திரியும். (மாலா—மாலே, தயா—தனய).

68. பா 'பொழி' என்பது பரந்தகங்கள் என்னப்படும் நிலை அந் பரந்தகம் பொழி பொருளோ, வெள்ளேயு பொருளைத் தரும் பரந்தகம் அது. அவை பிர, பரா, அப, ஏம், அது, அவ, நி, பா, ம், அ, நி, அநி, அநி, க, நற், பிரதி, பரி, உப என்பன.

உதாரணம்.

பிரபயாரம், பாரமுதம், அபரிததி, சங்கதி, அநுபவம், அவமாணம், பிரபுணம், தாரதனம், வகாரம், அகாரம், நிவரததி, அதிமதம், அபிரிசுதி, சகனம், உபரகம், பிரதியுபகாரம், பரிபுரணம், உபசாரம். ('உத' என்பதன் திரிபு 'உத')

69. அ, அ, நி என்னும் திரிபுத் திரிதிகள் சொல்லின் முதலில் பொய்யுற எதிமறை அந் தகம் கொடுக்கும். இவற்றை மொழி முன் "அ" என்பது, பரிபுரணமுன், "அ" என்பதும், இவற்றின் முன் மொழி என்னும் வரும்.

உதாரணம்:—அராதவ, நிராதவ, அகாசாரம், நிராசாரம்; அபாகியம், நிரபபாகியம்.

குறிப்பு:—நகர உபசாரம் உயிர்முன் 'அ' என்றும், மெய்முன் 'அ' என்றுத் திரிந்து எதிமறையைக் காட்டும் என்பது.

விருத்திகளைக்காட்டும் அட்டவசை.

70. தன்மையொழிவின வினா முற்றி விருத்திகள்—என், வன், அல், அன், கு, து, நி. இவ்—என் மொன், உண்டேன், உன், பல், உண்டனன், உண்கு, வகது, உன்டு, சென்று.

குறிப்பு.

(a) அல்—எதிர்காலத் தன்மையொருமையில் மாத்திரம் வரும். உன்பல்—உன்பேன்.

(b) டு—இறந்தகாலத்தையும்; கு—எதிர்காலத்தையும்; து, து—இறப்பெய்வாகிய இரண்டு காலங்களையும் இடைநிலை வேண்டாதுணர்ந்த

தும். உண்டு=உண்டேன், வந்து=வந்தேன் சென் சென்றேன்,
உன்கு=உண்பேன். •

71. தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அம், உம், எம், ஏம், ஓம், சும், தும், மிம், மம்—உண்டிற்றவர், உண்டிற்றம், உண்கின்றனெம், உண்டினவரம், உண்டிற்றம், உண்டிற்றம், வந்தும், உண்டும், சென்றும்.

குறிப்பு:—உண்டு=உண்டோம், வந்து=வந்தோம், சென்றம்—
சென்றோம், உன்கும்=உண்போம்.

72. முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று விசுத்திகள்—ஐ, உர், இ—உண்டனை, உண்டாய், உண்டி.

73. முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று விசுத்திகள்—ஐர், ஈர்—
உண்டனீர், உண்டீர்.

74. ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அன், ஆன்—
உண்டனன், உண்டான்.

75. பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அள், ஆள்—
உண்டனள், உண்டாள்.

76. பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அர், ஆர், ப, மார்—உண்டனர், உண்டார், உண்ப, உண்மார். (உண்ப
=உண்டார், உண்பார். உண்டமார்=உண்பார்.)

77. ஒன்றன்பாற் பீடர்க்கை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அ, ஆ—
உண்டது, ஆயிற்று.

78. பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விசுத்திகள்—அ, ஆ—
உண்டன.

79. ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்
களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்று விசுத்தி.—உம்—உண்ணும்.

80. ஏவல் வினைமுற்று விசுத்திகள்—ஆய், இ, இர், ஈர், மின், உம்—
உரையாய், உரைதி, உரைத்திர், உரைபீர், உரைமில், உரையும்.

81. விபங்கோள் வினைமுற்று விசுத்திகள்—க, ய, ர், அல், ஆல், ஓட்டும், ஆக, கட—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல்,

தூதர், வாழ்வு, வாழ்வேனாக, வாழ்க்கைவேன். (தூதர்
உள்ளே.)

குறிப்பு:—அ, தல் என்பனவும் வியங்கோன் வித்திகளாய்வரும்
உ—ம், நானமதையறநாகுளாக், "மனததுககண் மரகிலநதல்."

82. தூதர்விருதி அல்லது விருதிமேல் விருதி—கள்—
வருவார்கள்.

83. எதிர்மறை விருதிகள்—அ, இல், அல், எல்—செய்
பான், செய்கிலான், செய்கலான், செய்யோல்.

84. இறந்தகால வினை செய்சவினை விருதிகள்—அ, இ, ரி,
பு, அ, ன, என், உம்—படித்தல், குடி, பேராய், செய்யு, செய்யு
செய்யு, செய்தென, காண்டலு.

85. எதிர்கால வினை செய்சவினை விருதிகள்—இன், இல்,
ஆல், கால், ஏல், எனின், ஆயின், ஏனார், ஆனால், இயா, இயர்,
வான், பான், பாக்கு, கடை, வழி, இடத்து, உழி—படிக்கின்,
படித்தல், படித்தால், படித்தாங்கால், உண்டானால், உண்டானால்
வின், உண்டானால், உண்டானால், உண்டானால், உண்டானால்,
ஆடியர், விதிவான், நடப்பான், விடுபாக்கு, செய்துக்கடை, செய்து
வழி, செய்துவிட்டது, மேற்குழி.

86. நிகழ்கால (முக்காலத்திற்குள்) செய்சவினை வினை
விருதிகள்—அ, கு—படிக்க, உண்டாக.

87. எதிர்மறை விருதியோடு வரும் வினை செய்சவினை விருதி
திகள்—மல், மை, மீடு, அ—படியாமல், படியாமையு, படியாமல்,
படியாது.

88. இறந்தகாலப் பெயரெச்சவினையில் வரும் விருதி—அ
—படித்த.

89. நிகழ்காலப் பெயரெச்சவினையில் வரும் விருதி—அ—
படிக்கிற.

90. எதிர்காலப் பெயரெச்சவினை விருதி—அ—படிக்கார்.

91. எதிர்மறை விருதியோடு வரும் பெயரெச்சவினை விருதி
—அ—படியாத.

92. இறந்தகாலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதிகள்—
மை, து—படித்தமை, படித்தது.

93. நிகழ்காலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதிகள்—
மை, து—படிக்கின்றமை, படிக்கிறது.

94. எதிர்காலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதிகள்—
வருவது.

95. காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர் விருதிகள்—
அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, டு, ல, தி, தி, வி, உ, வ, காடு, பாடு,
அரவு, ஆனை, வு, மதி, அடம், வான, இல், அல், உ—படித்தல்,
ஆடல், வாட்டம், கொலை, வருசை, பார்வை, பிழை, நடப்பது,
வரவு, மறதி, உணர்ச்சி, கலவி, கிதஞ்சு, பாகநாடு, கந்தப்பாடு,
தோற்றரவு, வாராணை, இழிவு, இறக்குமதி, பட்டம், ஆட்டு
வான் (=ஆட்டுதல்), எரகில், சமூகம், வெகுணி.

96. எதிர்மறை விருதிகளோடு வருக தொழிற்பெயர் விரு-
திகள்—மை, து—நடவாமை, நடவாதது.

97. உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று விருதி-
கள்—டு, தரும், படும், வேண்டும்—உண்டு, கற்பிக்கத், கருடம்,
கற்பிக்கப்படும், கற்பிக்கவேண்டும்.

98. எதிர்மறைப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று விருதிகள்—
ஐ, று, தகாது, படாது, வேண்டாம்—இல்லை, இன்று, கற்பிக்
கத்தகாது, கற்பிக்கப்பட்டாது, கற்பிக்கவேண்டாம்.

99. உடன்பாட்டுக்குறிப்பு வினையெச்சவினை விருதி—அ-
—மெல்ல.

100. எதிர்மறையில்வரும் குறிப்பு வினையெச்சவினை விருதி-
கள்—மல், மை, மே, து, றி, ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து
—அல்லாமல், அல்லாமை, அல்லாமே, அல்லது, அன்றி, அல்
லால், அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லா
விடத்து.

101. உடன்பாட்டுக்குறிப்புப் பெயரெச்சவினை விருதிகள்—
அ, இய—செய்ய, அழகிய,

102. எதிர்மறையில் வரும் குறிப்புப் பெயரெச்சவினை வி-
ருதி—அ—இல்லாத.

101. தனது ரூபாய் புகை - விசை - விபிதம் ஆகிய பாஷாபாஷாபாஷா.

[illegible]

193. இந்த ஆய்வி விஞ்ஞானம்—உயிர்—வாழ்வு “உயி” போன்ற
என்பதும் பொருள்.

110. வினா முடிந்தபின்னாலுள்ள வினாக்கள் — இ, பி, அம், — அலரி, பழைய, கர்வம்.

112. கருணிப்பொருளில் வரும் விருந்தன்— ஓ, இ, அம்
மணவெட்டி, பார்வை, சேவகன்.

113. பெயர்விருத்திகள்—அன், என், அம், ஏன், யார், யர், இ, த், இ; மார், மன், மாண், கன், வன், ஸ், ந், வி, பி, முன், அல், ன், ன், ர், ன்—(முழையின், வானத், தான், குழையின், வானத்தான், முழையார், வானத்தார், முழையன், மா, து, பொன்னி, தேவிமார், வடமன், கோமான், கோந்துள், அளவன், வக்ஷை, எங்ளை, தம்பி, எம்முன், கோன்றல், பிரம், மகன், பிறர், அவ்.

குறிப்பு:

(௨) பெயரிலும் வினையிலும் னா, னா, ரகர, யா, கற்றல் சொல்லின் அபவிவிருக்கும் ஆகாரம் செய்யுளில் ஓகாரமாகும். உதாரணம்: —கல்லார்—கல்லோர், என்றிசிநா—என்றிசிநோ.

(b) இகர விசுதி பெண்பாலையே அல்லாமல் ஆண் பாலையும் ஒரு தன்பாலையுங் காட்டுவதுண்டு. இதரணம்:—ஆண்பால் ஆறலி, விலலி; ஒன்றன்பால்:—நாற்காலி, முக்காலி.

114. பண்புப்பெயர் விசுதிகள் — னைம, ஐ, டி, (நி, தி, அ, ஆம், பம, நர், உ, ளி, து, இல், மய, - நன்மை, தெரலி, மாண்பு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், ஓட்பம், நன்னா, மழவு, மாட்சி, தீது, குறில, பருமன்.

குறிப்பு.

பண்பிற்பகாநிலைப்பதம்: சொன்மை, சுருன்மை, பசுமை, வெண்மை, தினுமை, நுண்மை, சிறுமை, பெருமை, குறுமை, நெடுமை, சீய்மை, தாய்மை, வெம்மை, குளிரமை, கொடுமை, கடுமை, மேன்மை, சீதலம், மெய்மை, வறுமை, பொய்மை, வன்மை, மென்மை, நகர்மை, ஜுமமை, பிழைமை, புதுமை, இனிமை, அறுமை, நிலைமை, ஆண்மை, உமமை, ஒருமை, பன்மை, இந்நமை, அருன்மை, என்மை, கூர்மை, கேள்வமை, சென்மை, வளமை, துன்புமை, முதுமை, சேய்மை, உணமை, பெருமை, அணிமை, தன்மை, பெய்மை, இன்னம், பருமையும், இவை போலென பிறவும், சொன்னிலையாற் பகுத்தமாயினும், 'மை' விசுதிக்குப் பகுதிப் பொருளல்லது வேறுபொருள் *இல்லாமையினாலே பொருளிலையாற் பகாப்பதமாம்.

115. தன்மைப்பொருள் உணர்த்தும் விசுதி—மை—ஆண்மை.

இடைநிலையைக் காட்டும் அட்டவணை.

116. இறந்தகால இடைநிலைகள்—த், ட, த், இன்—படி, த்தான், கண்டான், சென்றான், அனுப்பினான்.

குறிப்பு:—யகர மெய்யும் “இசின, எனபதம் இறந்தகால இடைநிலைகளாயும் வரும். (உ—ம) பேராயது, என்றிசினோர்.

117. நிகழ்கால இடைநிலைகள்—கிறு, கின்று, ஆநின்று—படிக்கிறான், படிக்கின்றான், படியாநின்றான்.

குறிப்பு:—ஆநிடந்து, ஆவிருந்து, ஆநிற்கிறு, ஆநிற்கின்று, ந், த், எனவும் ஆறு இடைநிலைகளும் நிகழ்காலத்தைக் காட்டும். (உ—ம) உண்ணா, கிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான், உண்ணாநிற்கிறான், உண்ணாநிற்கின்றான், உண்ணார், உரைத்தார்.

118. எதிர்கால இடைநிலைகள்—வ், ப், —செய்வான், படிப்பான்.

குறிப்பு:—மகாமெய் (ம்), மன், கு—இம்முன்றும் எதிர்கால இடைநிலைகளாயும் வரும். (உ—ம்) எனமா, என்மனார், செய்கேன் (=செய்வேன்)

*தமிழ் இலக்கணநூல்கள் சரிசெய்த பதிப்புகள் விலை ரூ. 10.00

—(३) मूल्य १५०० रु०

11. February

வினைப் பகுபத முடி பிலக்கணம்.

24

பகுதி	விசுதி.			இடைநிலை.	சாரியை.	சந்தி.			விகாரம்.	வினைப்பகுபதம்.
	மு.	வி.	வி.			தோன்.	திரிதல்.	கெடு.		
உண்	ஆன்	உ	உறு-உற்று, பகுதிவிசாரம்	உற்றான்
செவ்	ஆன்	உடைநன்
தர	ஆன்	ல்-ற்	...	ற்-ன், வெலிததல்விசாரம்	சென்றான்
செய்	ஆன்	தா-ஃ, தறுக, த-ஃ, மெலித	தங்கான்
எழுது	ஆன்	உ	...	செய்வீக்கிருன்
உகனி	ஏன்	உ, உ	...	எழுது-புகிருன்
		உ, உ	...	கனி-புகடபு, கிந்தேன்.

கு, ம, நு—என்னும் முன்னு உயி-மெய்யீற்றுச் சில கறிவினை-பகதி ஏ தமெற்றது இர
ப்ட இறந்தகாலங் காட்டும். (உ—ம) புக்கான், நக்கான் எனவும்; தொட்டன், வீட்டன் எனவும்;
உற்றான், பெற்றான் எனவும் வரும்.

கனிப்பிக்கப்படுகின்றேன் எனவும் மொழிக்குப் பகுபத முடிபிலக்கணங் கூறுக.

உகனி—பகுதி, பி—பிறவினை விசுதி, ப—தோற்றலசந்தி, “உ-பி” அனைத்தும் ஒர் பகுதி;
கு—சாரியை, க்—தோற்றல்சந்தி, அ—சாரியை, உ—செய்வீக்கான், ப—செயல்பாட்டினைவிசுதி, ப
—தோற்றல்சந்தி, “கனிபுகடபு” அனைத்தும் ஒர் பகுதி, கனது—செய்வீக்கான் இடைநிலை, ஏன்—என
மையொருமை வினைமுற்று விசுதி, உ—செய்வீக்கான், இடையுமுத “கனி-புகடபு” அனைத்தும் ஒர்
என்னும் பகுபதத் தெரிவிக்கக்கூலாத் தன்மையொருமை வினைமுற்று.

பகுதியில்

பல சூத்திரங்களுக்குப் பொதுவும் ஒரு சூத்திரத்துக்குச்
சிறப்பும் ஆகிய விசுவதிகள்.

பல சூத்திரங்களுக்குப் பொது.

அ—78, 81, 86, 88, 89, 91, 99,	கால்—85, 100,
அள்—78, 113, 101, 102, 113,	கு—70, 86, 95, 106, 114,
அன்—70, 74, 113,	சடை—85, 100,
அல்—70, 81, 83, 95, 113,	சை—95, 113,
அா—76, 113,	செ—95, 114,
அம—71, 95, 110, 111, 112, 114,	செ—70, 97, 106,
ஆ—83, 84,	சல்—81, 95,
ஆய்—72, 80,	து—70, 77, 87, 92, 93, 94, 95,
ஆன்—74, 113,	100, 106, 113, 114,
ஆள்—75, 113,	பி—101, 113,
ஆல்—81, 85, 95, 100,	பு—81, 95, 106, 114,
ஆர்—76, 113, 112, 113,	மல்—87, 100,
இ—72, 80, 84, 95, 110, 111,	மன்—113, 114,
இல்—83, 85, 95, 114,	பார்—76, 113,
இட—85, 101,	மே—87, 100, [115,
இடத்து—85, 100,	மை—87, 92, 93, 96, 100, 114,
இர—73, 80,	ர—81, 113,
சா—73, 80,	சுழி—85, 100,
உ—84, 95, 114,	வான்—85, 95,
உம—79, 80, 84, 90, 108,	வி—95, 103,
உல்—83, 85, (114,	வை—95, 113,
ஐ—72, 95, 98, 110, 111, 112,	தி—100, 111,
எள்—82, 113,	து—70, 77, 98, 106, 114,

ஒரு சூத்திரத்துக்குச் சிறப்பு.

70—என், ஏன். [ரும், றும்.	97—தரும், படும், வேண்டும்.
71—ஆம், எம், ஏம், ஒம், குட, தும	98—தகாது, படாது, வேண்டாம்.
76—ப.	103—பாட்டு, கல்.
80—மின்.	104—சொள்.
81—சு, ய, ஒட்டும், ஆசு, கட,	105—விடு, ஒழி, தொலை, போடு.
84—ய், ஊ, என.	106—சு.
85—இன், எனின், ஆயின், ஏனும்,	107—படு, உண்.
ஆனால், இயர், பான், பாசு,	109—இரு, இல், போ, தா,
உழி.	113—பாண, தை, முன், ன், ன், ன்,
95—தி, உன், காடு, பாடு, அரவு,	114—பம, நர்.
ஆனை, வு, மதி, சட்ட.	

III. புணரியல்

119. புணர்ச்சி யென்பது நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணருவது. அது பொருட்புணர்ச்சி பதப் புணர்ச்சி யென இருவகையாம்.

குறிப்பு.

(a) புணர்ச்சியில் உயிர்மெய்யீற்று மொழியை உயிரீற்று மொழி என்றும், உயிர்மெய்யீற்று மொழியை மெய்யீற்று மொழி என்றும் கொள்க.

(b) மெய்யீற்று மெய்யீற்று, மெய்யீற்று உயிரீற்று, உயிரீற்று உயிரீற்று, உயிரீற்று மெய்யீற்று ஆகிய நான்குவகை மொழிகள் நிலைமொழி வருமொழியாக நின்று ஒன்றோடொன்று புணருமென்று அறிக. உதாரணம்:—கடவுள் ஆளுகிறான்—மெய்யீற்று மொழிமுன் உயிரீற்று மொழிவந்து புணர்ந்தது. அவர் வருவான்—மெய்யீற்று மொழிமுன் மெய்யீற்று மொழிவந்து புணர்ந்தது. கிருஷ்ண புரிவான்—உயிரீற்று மொழிமுன் மெய்யீற்று மொழிவந்து புணர்ந்தது. எனனை ஆதர்ப்பான்—உயிரீற்று மொழிமுன் உயிரீற்று மொழிவந்து புணர்ந்தது.

120. பொருட் புணர்ச்சியாவது ஒரு மொழி தன் பொருள் நோக்கத்தால் வேறு மொழியோடு புணர்ந்து நிற்பது. அது வேற்றுமைப்புணர்ச்சி அல்லவழிப்புணர்ச்சி என இருவகைப்படும்.

121. வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஐ, ஆல், எ, இன், அது, இல் என்னும் ஆறு உருபுகளும் மொழிக்கு நடுவில் பனநந்தும வெளிப்படும் நிற்கப் பதங்கள் பொருந்தும் புணர்ச்சியாம்.

உதாரணம்:

(வேற்றுமைத் தொகை.)	(வேற்றுமை வரி)	(உருபு.)
2. நீரகூடித்தான்	...நீரகூடித்தான்	...ஐ.
3. கல் லெறிந்தான்	...கல்லெறிந்தான்	...ஆல்.
4. கடலில்லை	...கடலில்லை	...எ.
5. மலையீழருவி	...மலையீழருவி	...இன்.
6. தனக்கிசாமணியை	...தனக்கிசாமணியை	...அது.
7. காட்டுப்புவி	...காட்டுப்புவி	...இல்.

குறிப்பு:

(a) வேற்றுமை யெற்ற பெயர்ச்சொல்லுக்கும் அது கொண்டு முடிபுத் சொல்லுக்கும் மத்தியில் உருபுமாதிரி வருவது வேற்றுமைத் தழுவதென

டர் என்றும், உருபோடு அவ்விடத்திற்கேற்ற வேறுமொழி வந்துமுடிவது வேற்றுமைத் தழாத்தொடரென்றுஞ் சொல்லப்பட்டும். (உ—ம்.) நீளமுடித் தான், நீரைக் குடித்தான்—இவ்விரண்டும் வேற்றுமைத் தழுவத்தொடராம்; தயிர்க்குடம் (தயிரையுடைய குடம்) வேற்றுமைத் தழாத்தொடராம்.

(b.) தழாத்தொடராவது நிலைமொழி வருமொழியைப் பொருட்பொருத்தம் உறத் தழுவாததொடர். பொருட்பொருத்தம் உறத் தழுவிய தொடர் தழுவதொடர்.

c. மொழிக்கு நடுவில் வேற்றுமை யுருபுகள் கொஞ் வருவதன்றி அது கொண் ட முடியும் வேறு மொழியுள் தொக்குவரின உருபும் பயனும் உடன்றொடுக்கத்தொகை பெண்ப்படும். உதாரணம்:—பொன்சாசு—பொன்+ஆல்+ஆகியசாசு. கைக்களிறு=கை+ஐ+உடைய களிறு.

(d) வேற்றுமைத் தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடராம். வேற்றுமை யுருபும் பயனும் உடன்றொடுக்கத்தொகை விரிந்த விடத்து முன்னது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடரும், பின்னது பெயரெச்சத் தொகாநிலைத்தொடருமாம்.

122. அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது வேற்றுமையுருபுகள் இடைவரில் வராமல் நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றாய் புணருவது. அது தொகைநிலைத்தொடர் தொகாநிலைத்தொடர் யென இருவகைப்படும்.

உதாரணம்:

(தொகைநிலைத்தொடர்—5)

1. வினைத்தொகை ... தொகையினை, அடுக்கிறது
2. { பண்புத்தொகை ... கருங்குதிலை, செந்தாமரை
இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. } சாணாப்பாம்பு, ஆயன் சாத்தன்
3. உவமைத்தொகை ... மதிமுடி, பவளவாய்.
4. உம்மைத்தொகை ... இராப்பகல், சேமசோழபாண்டியர்
5. அன்மொழித்தொகை ... தேன்மொழி வந்தாள, தாழ்குழல்.

(தொகாநிலைத்தொடர்—9)

1. எழுபாய்த்தொடர் ... எனக்கொமணி வந்தாள்
2. விளித்தொடர் ... சந்தா வா.
3. { செரிநிலை பெயரெச்சத்தொடர் ... கல் குகை.
குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர் ... பெரிய சாத்தன்.

4. { தெரிநிலைவினையெச்சத்தொடர் ... வந்தபொருள்.
 { குறிப்புவினையெச்சத்தொடர் ... விருந்தினறியுண்ணுநர்.
 5. தெரிநிலை வினையுற்றுத்தொடர் ... வந்தபொருள் கருகிநாமணி.
 6. குறிப்பு வினையுற்றுத்தொடர் ... பொன்னன் இயன்.
 7. இடைச்சொற்றொடர் ... மறவொன்று.
 8. உரிச்சொற்றொடர் ... ருளிப்புகை.
 9. அடிக்குத்தொடர் ... பாம்பு பாம்பு.

குறிப்பு:

(a). மேற்கண்ட பதினாறு வகையும் அல்வழி தழுவதொடர் என்னப்படும். 'சுனாமாழ அமரி மிதப்ப' என்பது சுனாமரிசப்ப அம்மியாழ "எனக் கூட்டி பரிதலால் "சுனா" என்பது "அழ" என்பதை யும் "அம்மி" என்பது மிகப்ப என்பதையக் தழுவாமையால் இப்படி வருகின்றவைகளெல்லாம் தழுவத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்.

(b) வினையெச்சத்தை விரித்தவிடத்துப் பெயரெச்சப் பெயராகிய வினையெச்சத்தொடராம். பன்மையெச்சம் உமையெச்சம் என விரித்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடராம். உமையெச்சத்தை விரித்தவிடத்து முன்னது இடைச்சொற்றொடரும், பின்னது இடைச்சொல்லையாகப் பிறந்த பெயரெச்ச வினையெச்சத்தொடருமாகும். அன்மொழிச்சொற்கு விரிந்தவிடத்து வேற்றுமத் தொகையிலுத்தொடர் முதல் ஏற்படவாம்.

(c) நிலமொழி மூலம் வேற்றுமையாகவும், விகரி வேற்றுமையாகவும், தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகவும், குறிப்புப் பெயரெச்சமாகவும், தெரிநிலை வினையெச்சமாகவும், குறிப்பு வினையெச்சமாகவும், தெரிநிலை வினையுற்றுமும், குறிப்பு வினையுற்றுகவும், இடைச்சொல்லாகவும், உரிச்சொல்லாகவும் நின்றால்; அவைமூன்றைய எழுவாய்த்தொடர், விரித்த தொடர், தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர், குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையுற்றுத்தொடர், குறிப்பு வினையுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர் என்று சொல்லப்படும்.

123. பதப்புணர்ச்சியாவது நிலமொழியுறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபட்டிருந்ததாம். அது இயல்புப்புணர்ச்சி விகாரப்புணர்ச்சி யென இருவகைப்படும்.

124. நிலமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணருவது இயல்புப்புணர்ச்சியாம்.

(உ-ம்) பொன் + மணி = பொன்மணி, அலை + பெரிது = அலைபெரிது.

125. நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று
புணரும்போது தோன்றல் திரிதல் மெடுதல் விசாரங்களைப்பெற
து வருவது விசாரப்புணர்ப்பேயாம்.

126. நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் எழுந்த
வது சாரியையாவது தோன்றவது தோன்றல்விசாரமாம்.

உதாரணம்:—மா+காய்=மாங்காய், நகரத்தோன்றியது; ஆல்+
காய்=ஆலங்காய், அம் சாரியை தோன்றியது.

127. ஒரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாகத் திரிந்து வருவது
திரிதல் விசாரமாம்.

உதாரணம்:—கண்+மலை=கன்மலை, வகரம் எனகாமாகத் திரிவது;
பொன்+ககக=பொறறககி, எனகாமும் தகாமும் நகரமாகத் திரிதல்.

128. உள்ள எழுத்துக் கெட்டுப்போகு மெடுதல் விசா
ரமாம்.

உதாரணம்:—மரம்+வேர்=மரவேர், மகரங்கெட்டது.

குறிப்பு

(a) சந்திசாரம் நிலைமொழி வருமொழியானைய (மரம், ம
டை, கடை) ஐவழிபடுத்தும வரும். உதாரணம்: - மரம்+பதது - அது
பது; இரும்பு+உலக்கை=இரும்புலர்கை, பூல்+பொருள்=பல்பொ
ருள்.

(b) ஒரு புணர்த்தியில் ஒரு வீரீசம் வருவதன்மையால் மரம், மரம்
லது முன்று விகாரங்கள் வருதலும் உண்டாம். உதாரணம்: - மரம்
அடித்தான் = மரவீரீசம் தான், கைமேல்+மரம், மரம்+மேல்+மரம்
தான்—இவ்விரண்டில் மேல் என்றல் விகாரம். கல்+மேல்+மரம்
து=கற்றீது—இவ்விரண்டில் கிரிசல் விகாரம். மரம்+மேல்+மரம்
+பொருள்=பல்பொருள்—இவ்விரண்டுங் கொடுதல் விகாரம். அளம்+
கரை=அளக்கரை, மரம்+அடர்=மரவடி, காழி+உரி=காநரி—இவ்விர
ண்டில் செறிதலும் தோன்றலும் அடைந்த விகாரம். அழை+மரம்
பது, மேல்+அன்மை=வேணன்மை—இவ்விரண்டுங் திரி
தலும் அடைந்த விகாரம். பூண்+சாய்=பணங்காய்—இது மெடுதல்,
தோன்றலும், திரிதலும் அடைந்த விகாரம்.

உயிரீற்றுப் புணரியல்.

129. இ, ஈ, ஐ இம்மூன்று உயிர்களுமுன் உயிர்வந்தால்
யகரம் உடம்படு மெய்யாக வரும்.

உதாரணம்:—உணி+அழகு=மணியழகு ; தீ+அழகு=தீயழகு ;
மனை+அழகு=மனைமுகு.

குறிப்பு:—உடம்படுமெய் யென்பது நிலைமொழி யீற்றினும் வரு
மொழி முகவினு நின்ற உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய். உடம்படுத்
தல் எனிறும் உடன்படுதல் எனினும் ஒத்தும். வரும் உயிருக்கு உட
ம்பாக அக்து மெய்மெனினும் பொருத்தும்.

130. அ; ஆ, உ, ஊ. எ, ஓ, ஒ, ஔ இவ்வெட்டு உயிர்ச்சு
முன் உயிர்வந்தால் இடையில் வகரம் உடம்படு மெய்யாகவரும்.

உதாரணம்:—பல+அழகு=பலவழகு, பலா+அழகு=பலாவழகு,
மது+அழகு=மதுவழகு, பு+அழகு=பூவழகு, ஈ+அழகு=ஈவன, மொ
+அழகு=மொவதிகம், கோ+அழகு=கோவழகு, மென+அழகு=
மெனவழகு.

குறிப்பு:—‘மா’ என்னும் உரிச்சொல்லுள் உயிர்வந்தால் யகரத்தோ
ன்றும். உதாரணம்—மா+இராசரால்=மாயிருரால்.

131. ஓரொழுத்து ஒரு மொடியாகிய எ, சே, தே என்னும்
பெயர்ச்சொல் வகரத்துக்கு முன் உயிர்வந்தால் வகரமுந்,
செம்மை என்னும் பண்புபெயரின் விகாரமாகிய “சே” என்ப
தற்கு முன் உயிர்வந்தால் யகரமும் வகரமுந் தோன்றும்.

(உ—ம்) ஏ+அழகு=ஏவழகு; சே+அழகு=சேவழகு; தே+அழகு=
தேவழகு; சே+அழகு=சேவழகு, சே+அழகு=சேயழகு. (சேயழகு—சிவந்த
பாதி.)

132. இடைச்சொல் வகரத்துக்கு முன் உயிர்வரின் யகர
மே உடம்படு மெய்யாகும்.

உதாரணம்:—அவனே+அழகு=அவனேயழகு.

133. எகரவினா முன்னுஞ் சுட்டு முன்னும் உயிரும் யகர
மும் வந்தால் வகரமும்; மற்ற முன்றினமும் வந்தால் அந்த
அந்த எழுத்துந் தோன்றும்.

உதாரணம்:

எ+உயிர்=எவ்வுயிர்; எ+யானை=எவ்யானை; அ+உயிர்=அவ்வுயிர்,
அ+யானை=அவ்யானை. எ+காலம்=எக்காலம், எ+நான்=எந்நான்,
எ+வலி=எவ்வலி. அ+காலம்=அக்காலம், அ+நான்=அந்நான்,
அ+வலி=அவ்வலி. மற்றைய சுட்டெழுத்துகளோடும் இவ்வாறே கூட்டிக்
கூறலாம்.

குறிப்பு: ரெய்யுளில் சுட்டுகள் நீண்டு வந்தால் யகரம் தோன்றும்.
உதாரணம்:— ஆ-இடை=அயிடை.

134. குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிர்வந்தால் உகரம் கெட்டு
அது ஏறிய மெய்யில் வந்த உயிரேனும்.

உதாரணம்:— நடு-அண்டான்=நடாண்டான்.

135. குற்றியலுகரம் வடமொழியாயிரந்தால் பெரும்
பாலும் கெடாது.

உதாரணம்:— சம்பு-ஐ=சம்புவை, விண்டு-ஐ=விண்டுவை
இந்து-ஐ=இந்துவை.

குறிப்பு:—சிறுபான்மை கெடும். உதாரணம்:—இந்து-ஓகெனுது
தல்=இந்தைவெனுதல். (இந்து—சங்கான், நுகல்—கொறி.)

136. குற்றியலுகரம் யகாமுன் இகராய்த் திரியும். (இவ்
வாறு திரிந்த இகரங் குற்றியலுகரம் என்னப்படும்.

உதாரணம்:— நாகு-பாகு=நாகியாது, என்பது-யாது=என்ப
தியாது, செய்வது-யார்=செய்வதுபார்.

137. குற்றியலுகரமும் முன் உயிர்வந்தால், முற்று
யலுகரமுங் கெடும்.

உதாரணம்:— அறிவு-இஸ்=அறிவில்லை, கதவு-உடைத்தான்
=கதவுடைத்தான், அது-உது=அது.

138. முற்றியலுகரத் திவிரித்தில் யகாமுன் இகராய்த்
திரியும்.

உதாரணம்:— கதவு-யாது=கதவிடாது, கதவு-பார்ப்பு=தவி
ராப்பு.

139. தனிக்குற்றியலுகரம் ரொட்டி, ரு, ரு, ரு, ரு, ரு,
று, று, ளு, னு, யு, மு, னு, மு, மு, மு, முன் உயிர்வந்தால் குற்றிய
லுகரம் கெடாமல் உடம்படுவொடு தோன்றும்.

உதாரணம்:— பசு-அழகு=பசுவழகு, மலை-அழகு=மலை அ
து-அழகு=அதுவழகு.

குறிப்பு:— அது என்னுள் சுட்டுப்பெயர்மூர் வறகுற அன்று என்
னது குறிப்பு வினைமுற்றானது பாட்டினிடத்து முதல் நீளும். உதா
ரணம்:— அது-அன்று=அதுன்று, (வாசகத்தில் அதுயன்று, அன்று என
வரும்.)

140. நெர, நுகர, ஈறுகளுடைய உயிர்ந்தொடர் குற்றிய லுகரத்துக்கு முன்னும்; நெடிற்றொடர் குற்றியலுகரத்திற்கு முன்னும் வேற்றுமையில் நாற்கணமும் வந்தால் உகரம் ஏறிய மெய் இரட்டும்.

உதாரணம்:—காடு-இடம்=காட்டிடம். காடு-குதிரை=காட்டுக் குதிரை, காடு-மரம்=காட்டுமரம், காடு-வாழ்க்கை=காட்டுவாழ்க்கை, மிடறு-தலி=மிடற்றொலி, கயிறு-சுருணை=கயிற்றுச்சுருணை, கிணறு-நீர்=கிணற்றுநீர், வயிறு-வலி=வயிற்றுவலி. (நாற்கணம்—உயி, வ வ் வினம், மெவ்வினம், இடையினம்.)

141. நெர றுகரங்களை யீற்றிலுடைய மேற்சொல்லிய இந்நொடும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் இரட்டாவாம்.

உதாரணம்:—நாடு-ஆண்டான்=நாடாண்டான், சோறு-உண்டான்=சோறுண்டான்—இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. காடு-செஞ்ஞன், வயிறு-புகுந்தது—ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை.

142. இந்த நெர றுகர ஈறுகள் ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகையிலும் விரியிலும் இரட்டும்.

உதாரணம்:—ஆட்டிக்கால், ஆட்டினதுகால்; கயிற்றுச்சுருணை, கயிற் றினதுசுருணை.

143. இக்குற்றியலுகரங்கள் (நெர றுகர ஈறுகளுடைய குற்றியலுகரங்கள்.) பண்புற்றொகையிலும் இரட்டும்.

உதாரணம்:—முடி-பூச்சி=முட்டிப்பூச்சி, வாடு-ஆடு=வாட்டாடு, முயிறு-எறும்பு=முயிற்றெறும்பு.

144. எருது என்னும் உயிர்ந்தொடரும் இரட்டும்.

உதாரணம்:—எருது-மரம்—எருத்துமரம்.

145. சிறு, வெறு, குறு, நடு, புது, என்னும் முற்றியலுகரங்களாகிய பண்படிகளினமுன் உயிர்வந்தால் உகரம் ஏறிய மெய் இரட்டும்.

உதாரணம்:—சிறு-அப்பன்=சிறுப்பன், வெறு-இலை=வெற்றிலை, குறு-உடைவான்—குறுடைவான், நடு-ஆறு=நட்டாறு, புது-உருக்கை மெய்=புத்துருக்குமெய்.

146. பெரு, அரு, கரு என்னும் முற்றியலுகாக்களாகிய
பண்பாடிகளின்முன் உயிர்வந்தால் முதல *நிண்டே வரும்.

உதாரணம்:—பெரு+ஆசை=பேராசை, அரு+உயிர்=ஆருயிர்,
கரு+ஆடு=காராடு.

147. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய எல்
லாச் சொற்களின் முன்னும் வரும் ஞ, ந, ம, ய, வ,
இருவழியிலும் இயல்பாகும்.

உதாரணம்:—பலா+ஞாற்சி=பலாஞாற்சி, பனை+நார்=பனை
நார், யானைமருட்டி, சிறுசெய்யாளை, பொன்னையல்—வேற்றுமையில்
இயல்பு, பல+ஞாந்=பலஞாந்தி, பலநான், பலமாடு, பலயானை, பல
வழி—அவ்வழியில் இயல்பு.

148. தனிக்குறியிலுடைய யகாமெய்யின் முன்னும் தனி
காரத்தின் முன்னும் வரும் ஞ, ந, ம என்னும் எழுத்துகள்
இருவழியிலும் மிகும்.

உதாரணம்:—மெய்+ஞாற்சி=மெய்ஞாற்சி, மெய்+நீளம்=மெய்
நீளம், மெய்+மாட்சி=மெய்மாட்சி, கை+ஞாற்சி=கைஞாற்சி, கை
+நீளம்=கைநீளம், கை+மலை=கைமலை, வேற்றுமை. மெய்+ஞா
னத்து=மெய்ஞானத்து, மெய்+நீண்டது=மெய்நீண்டது, மெய்+மா
ண்டது=மெய்மாண்டது; கை+ஞானத்து=கைஞானத்து, கை+நீ
ண்டது=கைநீண்டது, கை+மாண்டது=கைமாண்டது—அவ்வழி.

149. இயல்பிலும் விதியிலும் நின்ற உயிரீற்றுச் சொற்க
ளின்முன் வரும் க, ச, த, ப பெருப்பாலும் மிகும்.

உதாரணம்:—பம க்க+கொடுத்தான்=பமக்கக்கொடுத்தான், செங்
ய+சொன்னான்=செய்யச்சொன்னான், எடுத்தது+தந்தான்=எடுத்ததுத்
தந்தான், இந்த+பொருள்=இந்தப்பொருள்.

பெரும்பாலும் மிகும் என்றவைகள் அடியில்
வகுத்துக்காட்டப்படும்.

150. தனிநெடில் மொழி முன்னும் குறில் நெடிலிணைத்
தொழிமுன்னும் இருவழியும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம்:—பு+பூத்தது=பூப்பூத்தது, பு+பறித்தான்=பூப்பறித்
தான்; சுரு+பாய்த்தது=சுருப்பாய்த்தது, சுரு+பிடித்தான்=சுருப்பி
டித்தான்.

151. சூட்டுத்திரிபின் முன்னும் வினாத்திரிபின் முன்னும் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—அந்த+குதிரை=அந்தக்குதிரை, எந்த+பையன்=எந்தப்பையன்

152. உயிரையும் மெய்ப்பையும் இறுதியாகவுடைய அஃறிணைப் பெயர்முன் வேற்றுமையில் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—குதிரை+கால்=குதிரைக்கால், கிளி+சிறகு=கிளிச்சிறகு, நாய்+தூவு=நாய்க்கால், தேர்+கால்=தேர்க்கால்.

153. பண்புத்தொகை உயர்திணையிலும் அஃறிணையிலும் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—தம்பி+கொற்றன்=தம்பிக்கொற்றன், சாரை+பாமல்=சாரைப்பாமல், கார+பருவம்=காரப்பருவம், பெரய்+பேச்சு=பெரய்ப்பேச்சு

154. நகர யகர வீற்றுச் சொற்களுக்கும் வினையெச்சத்தின் முன்னும், அகரவீற்றுச்சொயென்னும் வினையெச்சத்தின் முன்னும் ஒற்றுமிகும்.

உதாரணம்:—அடி+கொண்டான்=அடிக்கொண்டான், போய்+கண்டான்=போய்க்கண்டான்—இறங்ககீழ் வினையெச்சம்; பாரகக+போன=பாக்கப்போன—முககாலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்

குறிப்பு: செய்யிய என்னும் கிக் கால வினையெச்சத்தின்முன் வலி இயல்பாம். உதாரணம்:—உண்ணிய கொண்டான்.

155. வன்றொடர்முன் இருவழியிலும் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—அறுத்து+தந்தான்=அறுத்துத்தந்தான்—அவ்வழி; கொக்கு+கால்=கொக்குக்கால்—மேற்றுமை.

156. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்துக்குமுன் வேற்றுமையில் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—சங்கு+கூட்டம்=சங்குக்கூட்டம், பந்து+திரட்டு=பந்துத்திரட்டு.

157. நகர யகர ஈறுகூடிய நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரந்தார்க் முன்னும், உயிர்க்கொடர்க் குற்றியலுகரத்துக்கு முன்னும் வேற்றுமையில் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—ஆட்டுக்கால், முருட்டுத்தொணி, ஆற்றுக்கால், கயிற்றுக் கருணை.

159. அன்றி இன்றி என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைபெச்சம், மெல்ல வாய வலிய என்னும் உடன்பாட்டுக்குறிப்பு வினைபெச்சம் இவை நனுகு முன் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—அன்றி+பொருள்+அன்றிப்பொருள், இன்றி+கண் டான்=இன்றிக்கண்டான்; மெல்ல+பேசினான்=மெல்லப்பேசினான், வலிய+கொன்னான்=வலியக்கொன்னான்.

குறிப்பு: அன்றி இன்றி என்னும் வினைபெச்சக் குறிப்புச்சொல்லினது ஈற்று இசரஞ் செய்யுட்கு உகரமாய் வருமாயின் வலி மிகாது. உதா ணம்:—நாளன்றி-பேசி=நாளன்றுபேசி, விண்ணன்றி+பொய்ப்பின்=விண்ணன்றுபொய்ப்பின்.

159. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்திற்கு முன் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம்:—கடவா+தகிரை=கடவாத்தகிரை, இல்லா+பொரு ள்=இல்லாப்பொருள்.

160. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியின் முன்னும், நான்கா ம் வேற்றுமை விரியின்முன்னும் வலிமிகும்.

உதாரணம்:—அவனை+கண்டான்=அவனைக்கண்டான், பழக்கை+ பார்த்தான்=பழக்கைப்பார்த்தான்—இரண்டாம் வேற்றுமை; அவனுக்கு +கொடுத்தான்=அவனுக்குக் கொடுத்தான், ஊருக்கு+பொருள்=ஊருக்குப்பொருள்—நான்காம் வேற்றுமை.

161. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பாலும் உரன் தொக்க தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பாலும் உரன் தொக்க தொகையிலும் வல்லினம் மிகும்.

உதாரணம்:—தடிமி+பையன்=தடிமிப்பையன், தயிர்+குடம்=தயிர்க்குடம்—இரண்டாம் வேற்றுமை, கை+குட்டை=கைக்குட்டை, கை+பொருள்=கைப்பொருள்—ஏழாம் வேற்றுமை.

162. வேற்றுமையில் மகர இறுதிக்கெடவுறற்றின்முன் வரும் வல்லினமாவது அறற்றிற்கு ஐனமாவது மிகுதலும், அல்ல விரிய் உயிரும் இடையினமும் வந்தால் கெடாது இயைவாத டும உண்டாம்.

உதாரணம்:—குளம் + அழகிது = குளமழகிது, குளம் + யாது = குளம்
யாது — அல்வழி, குளம் + கரை = குளக்கரை — வேற்றுமை (குளம் + கரை
குளங்கரை எனவேற்றுமையில் ஈழ உட்க உறழ்ந்தது).

163. படி என்னும் இடைச் சொல் வினையைப்படுத்தா வரும்.
போது வலிமிகாமையும், சுட்டையும்கிணுவையும் அடுத்தாவரும்
போது மிகுதலும் மிகாமையும் உண்டாம்.

உதாரணம்:—வரும்படி + சொன்னான் = வரும்படி சொன்னான்; அப்
படி + செய்தான் = அப்படிச் செய்தான், அப்படி செய்தான்; எப்படி + சொ
ன்னான் = எப்படிச் சொன்னான், எப்படி சொன்னான்.

164. உலகவழக்கிலே உயிர்திணையில் இரண்டாம் வேற்
துமை விரிந்தே வரும்.

உதாரணம்:—தமயினம் + கண்டான் = தமயினக்கண்டான்.

165. குறு, வெறு, நெடு, பெரு, அரு, கரு என்னும்
உண்படிவரின் முன் வல்லினம் வந்தால் இனவெழுத்துத் தோ
ன்றும்.

உதாரணம்:—குறு + கை = குறுங்கை, வெறு + பொய் = வெறும்பொ
ய், நெடு + தூண் = நெடுந்தூண், பெரு + பேச்சு = பெரும்பேச்சு, அரு +
பொருள் = அரும்பொருள், கரு + குதிரை = கருங்குதிரை.

குறிப்பு:—இனவெழுத்தைப்பற்றி 51-ஞ் சூத்திரத்திற் காண்க.

166. சில மென்சொடர்க் குற்றியலுகரம் வன்சொடர்க்
குற்றியலுகரமாதலும் அதனோடு அம்முச்சாரியை பெறுதலும்
உண்டு.

உதாரணம்:—இரும்பு + உலக்கை = இருப்புலக்கை, கரும்பு + சாறு
= கருப்பஞ்சாறு.

167. உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்முன் வலி வந்தால்
இனவெழுத்துத் தோன்றும்.

உதாரணம்:—மாங்காய் மாங்காய், விளா + காய் விளாங்காய்.

168. ஐகார ஈற்றுச் சில மரப்பெயர்க்கு ஐ கொட்டு அ
ம்முச்சாரியை தோன்றும்.

உதாரணம்:—எலுமிச்சை + காய் = எலுமிச்சங்காய்; மாதலை, தா
லையு, நாரத்தை, தூதுளை, பாவட்டை முதலியவற்றிற்கும் இவ்விதியே.

169. இதர உகரங்களுக்கும் லகரத்தையும் சுற்றிலுடைய மரப்பெயர் முன்னும் அம்முச்சாரியை தோன்றும்.

உதாரணம்:—புளி+காய்=புளியங்காய், புன்கு+காய்=புன்கங்காய், ஆல்+காய்=ஆலங்காய்.

உயிரீற்றின் முன்னும் மெய்யீற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம், இயல்பாகுதல் அடியில் வருத்துக் காட்டப்படும்.

170. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய உயர் திணை பெயர், பொதுப்பெயர், வினையை யடுத்த பெயர், விடப் பெயர், எழுவாய்த்தொடர், இவ்வைந்தின் முன்னும் வல்லெழுத்து மிகாது.

உதாரணம்:—தம்பிகை, தங்கை, நீசுறியை, நீர் குறியீர்; அவனா கொண்டான்; சாத்தாகொடு; கனகசிராமணி புகுகிமுன்.

171. அஃறிணைப் பெயர் அன்மொழியாகியும் ஆகுபெயராகியும் உயர்திணையை யுணர்த்தின் வலி இயல்பாம்.

உதாரணம்:—பொற்கொழிகை, அரசுகை.

172. உயிரீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் முன்னும், வினாப்பெயர் முன்னும் வல்லினம் இருவழியிலும் மிகாது.

உதாரணம்:—அது குறிது, அவை சிறிய; அது கொடுத்தான், அவை கொடுத்தான்; எது குறிது, எவை சிறிய; எது கொடுத்தான், எவைகொடுத்தான்.

173 உகரவீற்று விகார எண்ணுப்பெயர் முன் வலிமிகாது.

உதாரணம்:—ஒரு சான், இரு கை, அறு கணை, எழு கடல்.

குறிப்பு:—ஒன்று, இரண்டு, ஆறு, எழு என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் ஒரு இரு, அறு, எழு என விகாரப்பட்டன.

174. சிறு என்னும் பண்படியின் முன் வலி மிகாது.

உதாரணம்:—சிறு குறிகை, சிறு சங்கு, சிறு தரும்பு, சிறு பூனை.

175. பல சில என்னுஞ் சொற்களின் முன் வலி இயல்பாம்.

உதாரணம்:—பல பேச்சு, சில பொருள்.

குறிப்பு:—பல சில என்கின்ற இவ்விரு சொல்லுள் தமக்கு முன்னே தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும் மிகுதலும்; அகரங்கெட லகரம் தகரமாகத் திரிதலும்; இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதாயினும் ஒன்று வந்தால் அகரம் நின்றலும் தீங்கலும் உளவாம். உதாரணம்:—பலபல, சிலசில—இவ்வுபாயின; பலப்பல, சிலச்சில—மிக்கன. பற்பல, சிற்சில—அகரங்கெட லகரம் தகரமாயிற்று. பலகலை=பல்கலை, பலசாலை=பல்கலை, பலதாழிசை=பல்தாழிசை, பலபடை=பல்படை, பலஞானம்=பலஞானம், பலநாள்=பலநாள், பலமணி=பலமணி, பலவளை=பலவளை, பலடாழ்=பலடாழ், பலஅணி=பல்லணி, பலஆயம்=பல்லாயம் எனப்பிறவர அகரம் விகற்பமாயிற்று.

176. பலவகையாகிய வினைமுற்றின் முன்னும், பெயரெச்சத்தின் முன்னும், வினைத்தொகை முன்னும் வலிமிகாது.

உதாரணம்:—ஒசிசாத்தா—முன்னில யேவல் வினைமுற்று; உண்டன குதிரை, உண்டன குதிரைகள்—அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று; வாழ்க கனகசிகாமணி—வியங்கோள் வினைமுற்று; உண்டனை கொற்றா, உண்டாய் கொற்றா, உண்டர் கொற்றரே—முன்னில வினைமுற்று; உண்ணுகொற்றா, உண்ணிகொற்றரே—ஏவல் வினைமுற்று; வந்தார் கொற்றவர்—உயர் வினைப் பலர்பால் வினைமுற்று; வந்தகுதிரை—பெயரெச்சம்; குளிக்காற்று—வினைத்தொகை.

குறிப்பு.

(a) நட+கொற்றா=நடக்கொற்றா, எய்+கொற்றா=எய்க்கொற்றா என ஏவல் வினைமுன் விகற்பித்தும் வரும்.

(b) வாழிய என்னும் வியங்கோள்முற்றினுடைய இறுதியிலுள்ள யகர உயிர்மெய்யானது குறைதலும் உரித்தாகும; அவ்வுயிர் மெய்யானது குறைந்து இஃக ரூபம் நின்றாலும் வலி மிகாது. உதாரணம்:—அந்தணர் வாழி, கனகசிகாமணி வாழி, நெய் பலட்சுமி வாழி, தலைட்சுமி வாழி, ஞானலட்சுமி வாழி என வரும். வாழி கொற்றா, வாழி சாத்தா, வாழி தேவா, வாழி பூகா என ஈற்றுயிர்மெய் குறைக்கவிடத்தும் வல்லினம் இயல்பாயின.

177. நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர், மென்றோடர், இடைத்தொடர், * ஆப்குத்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களுக்குமுன் பண்புத்தொகை யொழிந்த அல்வழிப் புணர்ச்சிகளில் வலி மிகாது.

உதாரணம்:—ஆடு தின்றது, வரகு காய்த்தது, வந்து போனான். செய்து கொடுத்தான், எஃகு சிறந்தது.

178. ஒற்று இடையில் மிகாத நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொ

டர்களின் முன்னும், இடைத்தொடர் ஆய்தத்தொடர்களின் முன்னும் வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகாது.

உதாரணம்:—நாகு கால், வாகு சோறு, தென்கு கலை, எல்கு பெருமை.

குறிப்பு:—ஒற்று இடையில் மிகாத நெடிற்றொடரும் வாய்த்தொடரும் டகர நகர மெய்களின்மேல் வராத நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர் மென்றாக.

179. தனை அளவு என்னும் பண்புச்சொல்முன் வலி மிகாது.

உதாரணம்:—அத்தனை பேச்சு, அவ்வளவு பேச்சு.

180. ஒடு, ஒடு; அது, உடைய என்னும் வேற்றுமை யுருபுகளின் முன் வலி மிகாது.

உதாரணம்:—அவனோடு சென்றான், அவனோடு போனான்; அவனது கொடை, அவனுடைய பெட்டி.

181. விகாரப்பட்ட “என்ன” என்னும் வினாவின் முன் வலி மிகாது.

உதாரணம்:—என்ன செய்தி, என்ன கொடுத்தான்.

182. “அன்று” “இன்று” “என்று” என்னும் மென்றொடரும் “நேற்று” என்னும் வன்றொடரும் ஐகாரச் சாரியை பெறும்.

உதாரணம்:—அன்று+கு=அன்றற்கு, இன்று+கு=இன்றற்கு, என்று+கு=என்றற்கு, நேற்று+கு=நேன்றற்கு.

183. இடைச்சொல் ஏகார ஓகாரங்களுக்கமுன் வலி இயல்பாம்.

உதாரணம்:—அவனே கொண்டான், அவனோ கொண்டான்.

மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

184. (தனிக்குற்றெழுந்தைச் சேராது) மெய்யெழுத்துக்குமுன் உயிர்வந்தால் அவ்வுயிர் மெய்யெழுத்தோடு கட்டும்.

உதாரணம்:—வேல்+அழகு=வேலழகு, தோன்றல்+அழகன்=தோன்றலழகன், புருஷ்+அழகியது=புருஷழகியது.

185. தனிக்குற்றெழுந்தைச் சேர்ந்த மெய்யின் முன் உயிர்வந்தால் அந்த மெய் இரட்டும்.

உதாரணம்:—கல்+எறிந்தான்=கல்வெறிந்தான்.

186. வேற்றுமையில் ணகரமும் னகரமும் வல்லினம் வந்தால் டகர நகரங்களாம்; அல்வழியில் இயல்பாம்.

உதாரணம்:—மண்+குடம்=மட்குடம், பொன்+குடம்=பொற்குடம்—வேற்றுமை. மண்+குறிது=மண்குறிது, பொன்+குறிது=பொன்குறிது—அல்வழி.

187. குறிலண்பாத ணகரமும் னகரமும் வந்த நகரம் திரிந்தபோது கெடும்.

உதாரணம்:—தூண்+நன்று=தூணன்று, பசுமண்+நன்று+பசுமணன்று, கோன்+நல்லன்=கோனல்லன், செம்பொன்+நன்று=செம்பொனன்று—அல்வழி. ஊண்+நலம்=ஊணலம், பசுமண்+நலம்=பசுமணலம், மான்+நலம்=மானலம், பசும்பொன்+நலம்=பசும்பொனலம்—வேற்றுமை.

188. வேற்றுமையில் லகர ளகரங்கள் வல்லினம் வந்தால் டகர டகரங்களாம். அல்வழியில் இயல்பாம்.

உதாரணம்:—ரல்+சட்டி=சுற்சட்டி, முள்+குறை=முட்குறை—வேற்றுமை. ரல்+குறிது=சுற்குறிது, முள்+குறிது=முள்குறிது—அல்வழி. (சுற்குறிது, முட்குறிது என ஒருகால் திரிந்து வரும்.)

189. லகர ளகரங்கள் இருவழியிலும் மெல்லெழுத்துவரி ண் னகர ணகரங்களாகத் திரியும்.

உதாரணம்:—கல்+மறைந்தது=கன்மறைந்தது, முள்+மறைந்தது=முண்மறைந்தது—அல்வழி. தூல்+முறை=தூன்முறை, எள்+நெய்=எண்ணெய்—வேற்றுமை.

190. ணகர லகரங்களுக்கு முன் தகர நகரங்கள் வந்தால் அவை டகர ணகரங்களாம்.

உதாரணம்:—பொன்+திது=பொன்றீது, போன்+நன்று=பொன்னன்று; கல்+திது=கற்றீது, கல்+நன்று=கன்னன்று—அல்வழி, பொன்+தட்டி=பொற்றட்டி, பொன்+நலம்=பொன்னலம், வல்+தூண்=கற்றுண், வில்+நாண்=வினாண்—வேற்றுமை.

191. ணகர ளகரங்களுக்கு முன் தகர நகரங்கள் வந்தால் அவை டகர ணகரங்களாம்.

உதாரணம்:—மண்+திது=மண்டிது, மண்+நன்று=மண்ணன்று, முள்+திது=முட்டிது, முள்+நன்று=முண்ணன்று—அல்வழி. மண்+

தீமை=மட்டமை, மன்+தலம்=மண்ணலம், முன்+தீமை=முட்டமை;
முன்+தலம்=முண்ணலம்—வேற்றுமை.

192. அல்வழியில் தனிக்குற்றமுததைச் சேராத லகர
ளகரங்கள் வருமொழிமுதலி லிருந்த தகரம் தகர டகரங்களாக
திரியுமபோது கெடும்.

உதாரணம்:—தோன்றல்+தீயன்=தோன்றலீயன், வேள்+தீயன்
=வேயன்.

193. வேற்றுபையிலும் அல்வழியிலும் தனிச்சுற்றைச்
சேராத லகரங்கள் வருமொழிமுதல நகரம் லகர டகரங்
களாகத் திரியுமபோது கெடும்.

உதாரணம்:—தோன்றல்+நல்லன்=தோன்றனல்லன், வேள்+நல்ல
ன்=வேணல்லன்—அல்வழி. தோன்றல்+நன்மை=தோன்றன்மை,
வேள்+நன்மை=வேணன்மை—வேற்றுமை.

194. மகரம் இருவழியிலும் நாற்கணமும் வந்தால் கெடும்.

உதாரணம்:—வட்டம்+ஆழி=வட்டவாழி, வட்டம்+கடல்=வட்ட
க்கடல், வட்டம்+நேமி=வட்டநேமி, வட்டம்+வளை=வட்டவளை—அல்
வழி. மரம்+அஉ=மரகடி, மரம்+அபட்டி=மரப்பெட்டி, மரம்+நார்
=மரநார், மரம்+வேர்=மரவேர்—வேற்றுமை.

195. மகரம் அல்வழியில் வல்லினம் வந்தால் அதற்கு
இனவெழுத்தாகத் திரிதலும் உண்டு.

உதாரணம்:—மரம்+சுறிது=மரங்குறிது, மரம்+சிறிது=மரஞ்சிறி
து, மரம்+தீது=மரந்தீது.

196. எல்லாம் என்னும் அச்சிறிணஞ்சொல் ஒருபை எந்
தும்போது மரங்கெட்டு இடையில் அற்றுச்சாரியை மேதான்றக்
கடையில் உம்மை பெற்றுவரும்.

உதாரணம்:—எல்லாம்+அற்று+ஐ+உம்=எல்லாவற்றையும்.

குறிப்பு:—உயர்கிணைத் தன்மைப் பன்மையில் “நம்” என்னுஞ் சா
ரியை பெற்று வரும். உதாரணம்:—எல்லாம்+நம்+ஐ+உம்=எல்லா
நம்மையும் (நம்மெல்லாரையும்.)

197. மகரவீற்றுச் சொல்லோடு அக்தார்சாரியை புண்
தும்போது மேகரமுஞ் சாரியைமுதல் அகரமுங் கெடும்.

உதாரணம்:—மரம் + அத்து + குறை = மரத்துக்குறை, மகம் + அத்
து + கை = மகத்துக்கை.

எண்ணுப்பெயர்களின் புணர்ச்சி.

198. ஒன்று என்னும் எண் வருமொழியோடு புணரும்
போது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு எனகரம் ஈகரமாய் அதன்மேல் ஈக
ரச்சாரியை வரும்.

உதாரணம்:—ஒன்று + கழஞ்சு = ஒருகழஞ்சு, ஒன்று + நான் = ஒருநான்

குறிப்பு:—வருமொழி உயிராயின் முதல் நீண்டு உகரச்சாரியை கெடும்
உதாரணம்.—ஒரு + ஆயிரம் = ஓராயிரம், ஒரு + அம்பு = ஓரம்பு.

199. இரண்டு என்னும் எண் வருமொழியோடு புணரும்
போது ஈகர ஒற்றே நின்று, மற்றைய எழுத்தெல்லாங் கெட.
உகரச்சாரியை பெறும்.

உதாரணம்:—இரண்டு + கழஞ்சு = இருகழஞ்சு, இரண்டு + நான் = இ
ருநான்.

குறிப்பு.

(a) வருமொழி உயிராயின் முதல் நீண்டு உகரச்சாரியை கெடும்.
உ—ம், இரு + ஆயிரம் = ஈராயிரம், இரு + உயிர் = ஈருயிர்.

(b) ஆயிரம் வருமிடத்து ஓராயிரம் ஈராயிரம் என முடிதலேய
ன்றி, ஓராயிரம் இராயிரம் எனமுதனீனாது முடிதலும்; ஈகரம் வருமிட
த்து ஒருயானை இருயானை எனமுடித்தலேயன்றி ஓர்யானை ஈர்யானை என
உகரம் பெறுது முதனீண்டு முடிதலுங்கொள்க.

200. மூன்று என்னும் எண்முன் உயிர்வரின் ஈற்றுயிர்
மெய்யும் எனகரமுங் கெடுதலும், மெய்வரின் முதல்குறுகி ஈறு
கெட்டு எனகரம் வருகிற மெய்யாகத் திரிதலுமாம்.

உதாரணம்:—மூன்று + ஆயிரம் = மூலாயிரம். இப்படியே முக்காலை
முந்நாழி, முவ்வட்டி எனவரும்.

201. நான்கு ஈறுகெட்டு எனகரம் லகர றகரமாகத்திரியும்.

உதாரணம்:—நான்கு + ஆயிரம் = நாலாயிரம், நான்கு + பத்து = நாற்பது.

202. ஐந்து ஈறுகெட்டு ஈகரம் வருகிற மெய்யாதலும்,
அதற்கினமாதலுங், கெடுதலுமாம்.

உதாரணம்: —ஐந்து+மூன்று=ஐம்மூன்று, ஐந்து+கலம்=ஐங்கலம்,
ஐந்து+ஆயிரம்=ஐயாயிரம்.

203. ஆறு குறுகலும் இயல்புமாம்.

உதாரணம்: —ஆறு+பத்து=அறுபது, ஆறு+ஆயிரம்=ஆறாயிரம்.

204. ஏழு உயிர்வரின் ஈற்றுக்கரங் கெடுதலும், மெய்வரின்
முதல் குறுகலுங் குறுகாமைபுமாம்.

உதாரணம்: —ஏழு+ஆயிரம்=ஏழாயிரம், ஏழு+பத்து=ஏழுபது,
ஏழு+பணம்=ஏழுபணம்.

205. எட்டு உயிரும் மெய்யும் முதலாகிய எண்ணுப்பெ
யர்கள் வந்தால் ஈறுகெட்டு டகரம் ணகரமாம்; மற்றைய மெய்ய்
முதற் பெயரும், உயிர்முதற்பெயரும் வந்தால் வழக்கத்தில்
இயல்பாம்.

உதாரணம்: —எட்டு+ஆயிரம்=எண்ணாயிரம், எட்டு+நூறு=எண்
நூறு, எட்டு+குதிரை=எட்டுக்குதிரை, எட்டு+இலை=எட்டிலை.

206. பத்துமுன் இரண்டு வந்தால் ஈற்று உயிர்மெய்
கெட்டுத் தகரவொற்று ணகரமாகும்.

உதாரணம்: —பத்து+இரண்டு=பன்னிரண்டு.

207. பத்துமுன் ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு,
ஏழு, எட்டு இவ்வேழெண்களும், ஆயிரமும் வந்தால் உம்மைநி
தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டு இன்சாரியை தோன்றும்.

உதாரணம்: —பத்து+ஒன்று=பதினொன்று. இப்படியே பதின்மூன்
று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு, பதினாய்
ிரம் எனவரும்.

208. பத்துமுன் ஒன்று முதலாகிய எண்களும் ஆயிரமு
ம் வந்தால் பண்புத்தொகையில் ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு இந்
துச்சாரியை தோன்றும்.

உதாரணம்: —பத்து+ஒன்று=பதின்னொன்று; இப்படியே பதின்
மூன்று, பதின்நான்கு, பதின்நாயிரம், எனவரும்.

209. இரண்டு முதல் எட்டு ஈராகிய எண்களின்முன் பத்து
என்னும் எண் வந்தால் பத்தின் இடையில் நின்ற தகரங்கெடும்.

உதாரணம்:—இரண்டு+பத்து=இருபது; இப்படியே முப்பது, நைப்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது என வரும்.

210. இருபது முதல் எண்பது ஈருகிய எண்களின் முன்னுமுதல் ஒன்பது எண்களுடைய அடியைடுத்த பிறபெயராய் வந்தால் நிலைமொழி யிற்றுக்கடியிலே தகரவொற்றித் தோல் மி.

உதாரணம்:—இருபது+இரண்டு=இருபதுஇரண்டு. இப்படியே முப்பத்துநான்கு, அறுபதச்சுழை, எண்பதெட்டு என்பது பாய் என வரும்.

211. இருபது முதல் எண்பது ஈருகிய எண்களின் முன்னும், ஒன்பது முன்னும், ஆயிரம் வந்தால் இடையில் இன்காரியை தோன்றும்.

உதாரணம்:—இருபது+ஆயிரம்=இருபதினாயிரம். இப்படியே அறுபதினாயிரம், எண்பதினாயிரம், ஒன்பதினாயிரம் என வரும்.

212. ஒன்பதை ஒழிந்து ஒன்றுமுதல் பத்து ஈருகிய ஒன்பது எண்களும் இடமுதது வந்தால் நிலைமொழியில் முதலெழுத்தல்லாவகமொல்லாங் கெட வருமொழி உயிர் முதலொழியாயின் 'வகரமும்', மெய்முதன்மொழியாயின் வந்த மெய்யுடமிகும்.

உதாரணம்:—ஒன்று+ஒன்று=ஒவ்வொன்று, இரண்டு+இரண்டு=இவ்விரண்டு; இப்படியே முழுமுன்று, நங்கன்கு, ஐவைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வேட்டு, பப்பத்து என வரும்.

குறிப்பு:—ஐந்து+ஐந்து=ஐவைந்து. இது ஐயைந்து அல்லது அவ்வைந்து எனக்கிரிந்தும் வழங்கும்.

213. ஒன்பது என்னும் எண்முன் பத்து வந்தால் பது கெட்டு னகரம் னகரமாய் முதலில் இருக்கும் ஓகரம் தகரவொற்றில் எறி வருமொழியாகிப் "பத்து" நூறுகத் திரியும்.

உதாரணம்:—ஒன்பது+பத்து=தொண்ணூறு.

214. ஒன்பது முன் நூறுவந்தால் பது கெட்டு னகரம் னகரமாய் நிலைமொழி ஓகரம் தகரவொற்றிலேறி வருமொழி ஆயிரமாகத் திரியும்.

உதாரணம்:—ஒன்பது+நூறு=தொள்ளாயிரம். இக்காலத்தில் தொள்ளாயிரமென வழங்குகிறது.

215. உயர்ந்த எண்முன் தாழ்ந்த எண் வந்தால் வகாரக் காரியை வருட.

உதாரணம்:—ஒன்று+கால்=ஒன்றேகால், இரண்டு+மூக்கால்=இரண்டே மூக்கால், கலன்+குருணி=கலனேகுருணி.

216. ஒன்றை முதலாகிய எண்களின்முன் அரை என்னும் என்ற வந்தால் சரியைப் பெறுதல்.

உதாரணம்:—ஒன்று+அரை=ஒன்றரை, இரண்டு+அரை=இரண்டரை.

திரைப் பெயர்களின் புணர்ச்சி.

217. கிழக்கு என்பது சற்றுயிர்மெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெட்டு முதலாகியே.

உதாரணம்:—கிழக்கு+கடல்=கிழ்கடல்; கிழக்கு+ஊர்=கீழர்;

218. தெற்கு என்பது மேற்குக் கிழக்குகளோடும், பிற பெயரோடும் புணர்ந்தால் நிலமொழியீற்றுயிர்மெய் கெட்டு நகரம் எனரமாகும்.

உதாரணம்:—தெற்கு+மேற்கு=தென்மேற்கு, தெற்கு+கிழக்கு=கென்கிழக்கு, தெற்கு+நாடு=தென்னாடு, தெற்கு+மொழி=தென்மொழி

219. மேற்கு என்பது பிறபெயர்களோடு புணர்ந்தால் து நிலமொழியீறுகெட்டு நகரம் எனரமாகுது மியல்புமாம்.

உதாரணம்:—மேற்கு+புறம்=மேல்புறம், மேற்கு+கடல்=மேல்கடல், மேற்கு+ஊர்=மேற்கூர், மேலூர்.

220. வடக்கு என்பது மேற்கு கிழக்குப் பெயர்களோடும் பிறபெயரோடும் புணரும்போது நிலமொழி யீற்றுயிர்மெய்யுங் ககரவொற்றுங் கெடும.

உதாரணம்:—வடக்கு+மேற்கு=வடமேற்கு, வடகிழக்கு, வாயிடு, வடநாடு.

குறிப்பு:—இத்திசைப்பெயர்கள் உம்மைத்தொகையிலே கிழக்குமேற்கு தெற்குவடக்கு என இவ்வீகாரங்களின்றியும் வருமென வறிக.

வடவெழுத்துப் புணர்ச்சி.

221. வடமொழிசொன் இரண்டு மெய்களினின்று முறை முத்துப்போல வருமிடத்து நகர யகர ரகர லகரங்களுக்க, முன்னின்ற மெய்கள் மொழிக்கு முதலிலும் இடையிலும் யுகரம் பெறும்.

(முதல்)

(இனம்)

ஸ்வேஹம்—சுவேனகம்
த்யாகம்—த்யாகம்
தரவியம்—தரவியம்
க்வேசம்—க்வேசம்

விந்ணம்—விந்ணம்
வாக்யம்—வாக்யம்
வக்யம்—வக்யம்
சக்யம்—சக்யம்

222. இணைந்துநிற் கு மகா வக்யம் நற் கு மகா வக்யம்
மெய்கள் மொழிக்கு முதலியும் இணைந்துநிற் கு மகா வக்யம்

(முதல்)

(இனம்)

(உ—ம்.) ஸ்மார்த்தன்—சுமார்த்தன்
தவஜம்—தவஜம்

பக்ஷம்—பக்ஷம்
பக்ஷம்—பக்ஷம்

223. இணைந்துநிற் கு மகா வக்யம் நற் கு மகா வக்யம்
அகரம் பெறும்.

உதாரணம்:—ரதனம்—அரதனம்.

224. தனிமொழிநிலிநீழ்நின்ற மகரம் மின்னின்ற மொழி
களைடு இணைந்துநிற் கு மகா வக்யம் 'உதாரணம்' பெறும்.

உதாரணம்:—அரகன்—அருக்கன், காபம்—ரூபம்.

225. மகா வக்யம் மகா வக்யம் மகா வக்யம் மகா வக்யம்
கருத்து முதலியும் மெய்கள் பெறும்பாலும் கேட்கும்.

உதாரணம்:—ஜ்ஞானம்—ஞானம்.

226. மொழிகெற்றி நிற் குங் ககரமுதலிய வல்லினமெ
ய்கள் இரட்டித்து உதரம் பெறும்.

உதாரணம்:—வாக—வாக்யம், விராட்—விராட்டி.

227. வடமொழிக்கு மொழி முதலாகி வராதின்ற மகர வக்ய
யகரங்களில் 'மகரம்' அகர இகர வக்யங்களிலொன்றையும்கூட, 'லக
ரம்' இகர வக்யங்களிலொன்றையும்கூட, 'யகரம்' இகரவக்யம்
முதலிற் பெற்று வரும்.

உதாரணம்:—ரங்கம்—அரங்கம், ராமன்—இராமன், ரோமம்—உரோ
மம், வாக்யம்—இலாக்யம், லோகம்—உலோகம்; யகரன் (யகரன்)—இய
க்கன்

228. வடமொழித் தொகைப்பதங்கள் தமிழில் ஆங்காங்
கு வருமிடத்துப் பெறும்பாலும் அவ்வட நூற்புணர்ந்தியே பெறு
ம். அப்புணர்ச்சி நோக்காகுந்தி, குணாகுந்தி, விருத்திசுந்தி, தந்தி
தாரதம அல்லது ஆதிவிருத்திசுந்தி என நான்குவகைப்படும்.

229. அ, ஆக்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வ
தால் ஆவும்; இ, ஈக்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று வ

கதரல் ஈயம்; உ, னகங்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விசையு லொகன், அ
வகதரல் ஈயம்; முறையே அந்நிலைமொழியி லும் வஞ்மொழி யு
ந் துங் கெடத் தீதான் முதல் தீர்க்க வந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ, முன் ன, ன, வரில் இரண்டின் ஈகாரமாம்.)

பசு + அமயம் = பசு அமயம், பசும + ஆனந்தம் = பசுமானந்தம், காவகா
= அமி கம = காவக பரிசுதம், சசா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்.

(b) (இ, ஈ, முன் இ, ஈ, வரில் இரண்டின் ஈகாரமாம்.)

சசி + இக்கிரம் = சசிக்கிரம், கிரி + ஈசன் = கிரீசன், மலை + இக்கிரம் =
மலைக்கிரன், மலை + ஈசன் = மலீசன்.

(c) (உ, ள, முன் உ, ள, வரில் இரண்டின் ளகாரமாம்.)

குரு + உதயம் = குருதயம், தரு + ளனாம் = தருளம்; சுயம்பூ + உபதே
சம் = சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ + ளர்ச்சிதம் = சுயம்பூர்ச்சிதம்.

230. அ, ஆங்களில் ஒன்றன்முன் இ, ஈக்களில் ஒன்று வந்
தால் ஈயம்; அவ்விசையு ல் ஒன்றன்முன் உ, ளக்களில் ஒன்று வந்
தால் ளயம்; முறையே அந்நிலைமொழியி லும் வஞ்மொழி யு
ந் துங் கெடத் தீதான் முதல் தீர்க்க வந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ, முன் இ, ஈ, வரில் இரண்டின் ஈகாரமாம்.)

நர + இக்கிரன் = நரோக்கிரன், சுர + ஈசன் = சுரோசன், தரா + இக்கிரன்
= தரோக்கிரன், உமா + ஈசன் = உமீசன்.

(b) (அ, ஆ, முன் உ, ள, வரில் இரண்டின் ளகாரமாம்.)

பாத + உசகம் = பாதோசகம்; ளான + ளர்ச்சிதன் = ளானோர்ச்சிதன்;
தயா + உற்பத்தி = தயோற்பத்தி, தயா + ளாசகிதன் = தயோாசகிதன்.

231. அ, ஆக்களில் ஒன்றன்முன் வ, லீக்களில் ஒன்று வந்
தால் லீயம்; அவ்விசையு ல் ஒன்றன்முன் ஐ ஒளக்களில் ஒன்று வந்
தால் ளயம் முறையே அந்நிலைமொழியி லும் வஞ்மொழி யு
ந் துங் கெடத் தீதான் முதல் தீர்க்க வந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ, முன் வ லீ, வரில் இரண்டின் லீகாரமாம்.)

சிவ + லம் = சிவலம், ளான + ஐக்கிரம் = ளானோக்கிரம், தரா + லீ
சன் = தராலீசன், மகா + ஐசுவரியம் = மகா ஐசுவரியம்.

(b) (அ, ஆ, முன் ஓ, ஒள வரில் இரண்டு ஒளகாரமாம்.)
கோமள+ஓடதி=கோமளோடதி, திவ்விய+ஓளடதம்=திவ்விய
யோளடதம், மகா+ஓடதி=மகோளடதி, மகா+ஓளடதம்=மகோளடதம்.

232. ஒருமொழியுள்ளே பொழிந்து முன்னே நின்ற ஓ, ஈ, எக்கள் ஐ ஆகவும்; உ, ஊ, ஒக்கள் ஓள ஆகவும்; அ, இ, எ, ஓ, ஈ, மாகவும்; சமஸ்கிருதபாஷையில் எழும் ஐ அரபுய “ஐ” “அ” ஆகவுந் திரிந்துவருதல் தத்திதாந்தம் அல்லது ஆதிவாத்தி யம்.

உதாரணம்:

சிவனைத் தொழுவோன்—சைவன், வீரத்தின் கன்மை—ஈரம், கே வலத்தின் தன்மை—கைவல்லியம், புத்தனைத் தொழுவோன்—பௌதகன், சூரன் கன்மை—சௌரியம், கோசலேயிற் பிறந்தான்—கௌசலை, தசரதன் பத்திரன்—தாசரதி, கிர்த்திகையின் புத்திரன்—கர்த்திகேயன்.

குறிப்பு:—கார்த்திகேயன் என்னுமிடத்து இறுதியிலிருக்கின்ற எய் என்னும் விசுதி மகனென்னும் பொருளையுணர்தல் நின்றல் காண்.

233. வடமொழித் தொகைநிலைந்தொட முள் நிலைமொழியே னும் வருமொழியேனும் அவ்விரண்டுமேனும் தமிழ்நோக்கி விகாரமுற்ற விடத்தும், நிலைமொழியேனும் வருமொழியேனும் தமிழ்மொழியாகிய விடத்துந் தமிழ்தூற் புணர்ச்சிவிதியைப் பெற்று வரும்.

உதாரணம்:—சங்கைநச்சடை, மாயைஞ்ஞனம் எனவும்; அளிச்சுட் டம், முலைத்தடம் எனவும் வரும்.

234. உயிரிற்று வடமொழியின்முன் க, ச, த, பக்களை மு,நலிலுடைய வடமொழி வந்தால் இயல்பாம்.

உதாரணம்:—ஆதிபகவன், மணிசண்டன், கங்கை புத்திரன்.

235. மெய்யிற்று வடமொழிகளின்முன் க அரிதும் மெய் யும் வருமிடத்து திக்+அந்தம்=திகந்தம் எனவும், திக்+ஆகா சம்=நிகாகாசம் எனவும், சிக்+சுத்தி=சிச்சுத்தி எனவும், சக த்+நாதன்=சகந்நாதன் எனவும், சிக்+மயம்=சின்மயம் என வும், மநஸ்+லயம்=மனோலயம் எனவும், சரஸ்+முதம்=சரோ தம எனவும் தத்தமக்குரிய புணர்ச்சி விதியைப் பெற்று வ ரும். அவற்றை யெல்லாந் தனித்தனி சொல்வப்புருந்தால் அறிவுமென்று விட்டனம்.

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

III ETYMOLOGY.

இரண்டாவது: சொல்லதிகாரம்.

1. பெயரியல்

சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

236. ஒருமொழியும், தொடர்மொழியும், 'பொதுமொழி' யும் என மூன்று பிரிவினதாகி இருக்கின்றன. இப்பாற் பொருள் களை மூன்றிடத்தும் வெளிப்படையாகவேனும் குறிப்பாகவேனும் விளக்குவது சொல்லாம்.

237. ஒருமொழிகளாவன பகாப்பதமேனும் பகுபதமேனும் ஒன்று நின்று, தத்தம் ஒரு பொருளைத் தருவனவாம்.

உதாரணம்:—நிலம், நிலத்தன்; நட, நடந்தான்; தில், தனி.

238. தொடர் மொழிகளாவன பகாப்பதம் பகுபதம் ஆகிய இவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அல்வழி வேற்றுமைப் பொருளைக்கத்தால் அரஸ்டுமுதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய பலபொருளைத் தருவனவாம்.

உதாரணம்:—நிலம் வலிது, அது; கொல், சாலப்புகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான்.

239. பொதுமொழிகளாவன ஒன்றாய் நின்று ஒரு பொருளைத் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருளைத் தந்தும், இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்.

உதாரணம்:—எட்டு, காமரை, வேங்கை, எழங்கிருங்கான். இவை ஒரு மொழிகளாய் ஒரு பொருளைத் தருகலன்றியும்; என்னைத்து, காயினன்றமரை, வேகின்றமை, எழுந்து பினனி நந்தான் எனத்தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங் காண்க.

வழக்கிலக்கணம்.

240. வழக்கு என்பது சொன்னடை. அது இயல்பு வழக்கு தகுதிவழக்கு என இருவகையாம்.

241. இயல்புவழக்கு என்பது ஒரு பொருளுக்கு இயல்பாய் அமைந்த சொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது, அது

இலக்கணமுடையது, இலககணப்போலி, மரூ என எழுந்து வகைப்படும.

242. இலக்கணமுடையது என்பது இலககண நெறியால் வருவது.

உதாரணம்—நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், சண்ணீர், வெந்நீர்.

243. இலககணப்போலி என்பது இலககணத்திற்கு ஒத்த தில்லாவிட்டாலும் இலக்கணமுடையவற்றால் வருவது.

உதாரணம்—இல்முன என்பது 'முன்றில்' என்றும், காப்புறம் என்பது 'புறநகர' என்றும்; கோவில் என்பது 'கோயில்' என்றும்; கடைப்புறம் என்பது 'புறங்கடை' என்றும் வரும.

குறிப்பு—இலககணப்போலியில் சொன்னிலே அபருமபாவும் முன பின்னாக மாறிவரும.

244. மரூ என்பது இலககணமுற் சிறந்தது என்பது.

உதாரணம்:

அருமருந்தன்ன பிள்ளை என்பது அருமந்த பிள்ளை என்றும்; பாண்டியனும் என்பது பாண்டியன் என்றும், ஆ, இ, என்னுஞ் சுட்டிகளை அந்த இடத் என்றும்; ஆசன தந்தை என்பது ஆந்தை என்றும்; பூதன தந்தை என்பது பூந்தை என்றும், கோயமுத்தூர் என்பது கோய என்பதும்; சென்னைப்பட்டணம் என்பது சென்னை என்றும், மாயபுரம் என்பது மாயை என்றும்; தஞ்சாவூர் என்பது தஞ்சை யென்றும் வரும.

245. தருதிவழக்கு என்பது ஒரு பொருளுக்கு இயல்புள்ளதொலைய பொழித்துத் தருதியாகிய வேறுதொலையில் அப்பொருளைக் கூறுவது. அது இடக்கரடக்கல், மங்கலம், முழுமக்குறி என மூன்று வகைப்படும.

246. இடக்கரடக்கல் என்பது சொல்லத்தகாததை மனத்தோடு சொல்வது.

உதாரணம்—கால்கழவி வந்தேன, பவ்வீ, (பவ்வீ=பகரத்தின் மேலேறிய நகரம்.)

247. மங்கலம் என்பது மங்கலமில்லாததை யொழித்து மங்கலமாகக் கூறுவது.

உதாரணம்:—சுடுகாட்டை நன்காடு என்றும்; காலி அருச்சுனைத் தாலி மயங்குறிய என்றும், செத்ததானாத ஆஞ்சிஞா என்றும்; ஒலையெத் இருமுகம் என்றும், காராட்டை வெள்ளாடு என்றும் வழங்கப்படும்.

248. குழுகு குதிரி என்பது ஒரு கட்டித்தார் யா, தாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளினது ரொங்குநிறைய பொழிதல், அந்நிறைய ரொங்குநிறைய தமக்குள் சொல்லிக்கொள்ளுவது.

உதாரணம் —பொற்கொல்லாபொண்ணைப் 'பலி' என்றும்; யாணைப்பா கா ஆடைமை 'காணா' என்றும்; வேடர் உள்ளை 'சொல்லிமம்பி' என்றும் வழங்குவர்.

* ரொல்லின் வகை.

249. தமிழ்ச்சொற்கள் பெயர், வினை, இடை, சரி என நான்குவகைப்படும். இந்நான்கு பொற்குறும் நிறையொல் வடபொல்லிலாடுகடி அறுவகையாம். தமிழ்குறியா நான்குவகை சொற்களில் ஒவ்வொன்றும இயற்சொல் திரிரொல் என இரவகைப்படும்.

250. ஒரு பொருளின் பெயரைக் கூட வெறு பெயர் சொல்லாம்.

உதாரணம்:—மனிதன், வீடு, நன்மை, செய்தவன், வருவது.

251. ஒரு பொருளின் கொழிலைக்கூட வெறு வினையொல் லாம்.

உதாரணம்:—இரு, வந்தான், படித்தான்.

252. தனித்து வழங்குகின்ற பெயர்வினைகளை யடுத்து வருவது இடை சொல்லாம்.

உதாரணம்:—அதுவே என்பதில் ஏ என்பதும், அவனும் இவரும் என்பதில் உம் என்பதும் இடைச்சொற்களாம்.

253. பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும் தழுவி அவைகளுக்குரிய குணத்தைக்காட்டுவது உரிசொல்லாம்.

உதாரணம்:—நனி பேதை. சாலப்பேசிஞன். இவற்றில் 'நனி' என்பதும் 'சால' என்பதும் பெயரையும் வினையையும் தழுவி உரிச்சொற்களாம்.

254. செந்தமிழ் அல்லாத வேறு பாஷைகளில் , அ செந்தமிழிற்குலந்து வழங்குஞ்சொற்கள் நிசைச் சொல்லென்ன ,ப்படும்.

உதாரணம்:—குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளை என்றும், குட்டநாட்டார் தந்தையை அச்சன் என்றும் வழங்குவர். பிறவும் வந்தவிடத்துக் காண்க.

255. சமஸ்கிருத பாஷையிலிருந்து பழைய பெரியால் தமிழ்ப்பாஷையில் வந்து வழங்குஞ்சொல் வடசொல்லாம்.

உதாரணம்:—குஞ்சரம் (=யானை), பிரயத்தினம் (=முயற்சி).

256. செந்தமிழ்காட்டு மொழியாகிய யாவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருளை விளக்குஞ்சொல் இயற்சொல்லாம்.

உதாரணம்:— மண், பொன், மரம்—பெயர்இயற்சொல்; நடந்தான், வந்தான்—வினை இயற்சொல்; அவனை, அவனால்—இவற்றில ஐ, ஆல், இடையியற்சொல்; அழகு, அன்பு—உரியியற்சொல்.

குறிப்பு:—செந்தமிழ் நாடாவது பாண்டி வளநாடு என்றறிக.

257. ஒரு பொருளைக் குறித்துவரும் பலசொற்களாகியும், பல பொருளைக்குறித்து வரும் ஒரு சொல்லாகியும் அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடையது திரிசொல்லாம்.

உதாரணம்:

(a) கிள்ளை, சுளம், தக்ஷை—இவை கிளி என்கிற ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரிசொல். வாரணம்—இது யானை, கோழி, சங்கு முதலாகிய பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்க்கிரிசொல்.

(b) படர்ந்தான், சென்றான்—இவை போயினான் என்கிற ஒரு பொருள்குறித்த பலவினைத் திரிசொல் வரைந்தான்—இது நீக்கினான், கொண்டான் என்கிற பல பொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.

(c) சேறும், வருதும்—இவற்றினுடைய றும், தும் விசுதிகள் தன்மைப் பன்மை ஏதிராலம் என்கிற ஒரு பொருள் குறிக்க பல இடைபடித் திரிசொல் ; கொல்—இது ஐயம், அசைநிலை என்கிற பலபொருள் குறித்த ஓர் இடைத் திரிசொல்.

(d) சால், உறு, தவ, நனீ, கூர், சுழி—இவை மிகல் என்கிற ஒரு பொருள் குறித்த பல உரித்திரிசொல் ; கடி—இது காப்பு, கூர்மை, நாற்றம், விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்ததல், வசைவு, மன்றல், கரிப்பு முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓர் உரித்திரிசொல்.

பொது வகுப்பு.

1. இடுகுறி மாபுட்பெயர்.	5. இடுகுறிப் பெரதுப்பெயர்.
2. காரணக்குறி மாபுட்பெயர்.	6. இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
3. இடுகுறி ஆக்கப்பெயர்.	7. காரணப்பொதுப்பெயர்.
4. காரணக்குறி ஆக்கப்பெயர்.	8. காரணச்சிறப்புப் பெயர்.

நெறப்பு வகுப்பு.

1. கிணைப் பொதுப்பெயர்.
 2. கிணைச் சிறப்புப்பெயர்.
 3. உயர்கிணைப்பாற்பொதுப்பெயர்.
 4. உயர்கிணைப்பாற் சிறப்புப்பெயர்.
 5. அஃறிணைப்புறப் பொதுப்பெயர்.
 6. அஃறிணைப்பாற் சிறப்புப்பெயர்.
 7. பொருட்பெயர்
 8. பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்.
 9. இடப்பெயர்.
 10. இடமடியாகப் பிறந்தபெயர்.
 11. காலப்பெயர்.
 12. காலமடியாகப் பிறந்த பெயர்.
 13. கிணைப்பெயர்.
 14. கிணையடியாகப் பிறந்தபெயர்.
 15. குணப்பெயர் அல்லது பண்புப் பெயர் நான்குவகைப்படும்:—
வண்ணம், வடிவு, சுவை, அளவு.
 16. அளவு பண்புப்பெயர் நான்குவகைப்படும்:—எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்.
 17. பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்.
 18. தொழிற்பெயர் இருவகைப்படும்:—குறிப்புத்தொழிற்பெயர், செய்நிலைத் தொழிற்பெயர்.
 19. தெரிநிலைத்தொழிற்பெயர் நான்குவகைப்படும்:—முதனிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலைபொருள் தொழிற்பெயர், முதனிலைநிரிந்ததொழிற்பெயர், விசுவசுபெற்றதொழிற்பெயர்.
 20. விசுவசுபெற்ற தொழிற்பெயர் நான்குவகைப்படும்:—இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர், நிகழ்காலத்தொழிற்பெயர், எதிர்காலத்தொழிற்பெயர், காலவநாட்டாததொழிற்பெயர் அல்லது முக்காலத்துக்கும் பொதுவான தொழிற்பெயர்.
 21. தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்
 22. வினையாலணையும் பெயர் இருவகைப்படும்:—குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர், தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.
 23. ஆகு பெயர்.
 24. எட்டுப்பெயர்.
 25. வினாப்பெயர்.
 26. முறைப்பெயர்.

20 11 12

258. இக்குறி என்பது படைப்புக்காலக் தொடங்கிக்
காண்மின்றி இடப்பட்ட குறியேயாகி வழங்குவருவது; கா

ணக்குறி என்பது யாதாயினும் ஒரு காரணப்பற்றி வராது. இவ்விரண்டும் மரபு ஆக்கம் என்பவற்றோடு சேராது. இடுகுறி மரபு, காரணக்குறி மரபு; இடுகுறி ஆக்கம், காரணக்குறி ஆக்கம் என நான்குவகைப்படும்.

உதாரணம்:—மரம், கழுகு—இடுகுறி மரபுப்பெயர்; பறவை, அனை, விவங்கு—காரணக்குறி மரபுப்பெயர். பொய்யாமொழிப் புலவரியற்றின “பொன்போலும்” என்னும் பாட்டினுள் வேட்டுக்குமரண பெயர் ‘முட்டை’—இடுகுறி ஆக்கப்பெயர்; பெண்ணன்—காரணக்குறி ஆக்கப்பெயர்.

259. இவையன்றியும் இடுகுறி காரணங்களுடன் பொதுச் சிறப்பு என்னும் பதங்கள் சேர்ந்து இடுகுறிப்பொது, இடுகுறிச்சிறப்பு; காரணப்பொது, காரணச்சிறப்பு என நான்குவகைப்படும்.

உதாரணம்:—மரம்—இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்; பனை—இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். அணி—காரணப்பொதுப்பெயர்; முடி—காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

260. தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களும் தான், தாம், எல்லாம் என்கிற பெயர்களும் இரத்திணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம். இவையன்றிப் படர்க்கையில் இம்பாக்கையுந் தெரிவிக்கின்ற பெயர்களெல்லாம் திணைச்சிறப்புப் பெயர்களாம்.

உதாரணம்:

திணைப்பொதுப்பெயர்: தன்மைப்பெயர்—நான், யான்; நாம், யாம். முன்னிலைப்பெயர்—நீ; நீ, நீயர், நீயிர், *எல்லீர், படர்க்கைப்பெயர்—தான், தாம். (*எல்லீர்—நீங்கள் எல்லாரும்.)

திணைச்சிறப்புப்பெயர்: உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயர்—அவன், அவள்; அவர்; அஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர்—அது, அவை.

குறிப்பு:

(a.) எல்லாம் என்னும் பன்மைப் பொதுப்பெயர் இருத்திணையிலும், மூன்றிடத்திலும் வரும். உதாரணம்:—நாங்கள் எல்லாம் வருகிறோம், நீங்கள் எல்லாம் வாருங்கள், அவர் எல்லாம் வருவார், அவை எல்லாம் வந்தன.

(b.) எல்லாரும் என்னும் உயர்திணைப் பன்மைப்பெயர் இடவழி வமைதியாகி மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாய் வரும். உதாரணம்:—நாம்

பெரியோர், கருவியுடைய, கீழ்க்கண்டவரும் கருவியுடைய, அவர்கள் கருவியுடைய கருவியுடைய.

(c.) தாம் கருவியுடைய படர்க்கையுடைய பன்மைப்பெயர் மரியாதையில் திருமுடிவாகிய கருவியுடைய கருவியுடைய கருவியுடைய. உதாரணம்:—தாம் கருவியுடைய.

261. உயர்திணையில் ஆண் பெண் இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய பெயர்களுக்கும், அஃறிணையில் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாகிய பெயர்களுக்கும் பால் பொதுப்பெயராம். இவையன்றித் தத்தம் பாலுக்குறிக்கும் பெயர் பற்றிப் பெயராம்.

உதாரணம்:

(a.) உயர்திணைப்பாற் பொதுப்பெயர்: அவர், சிலர், பலர், பெருவர், அயலார் முதலியவராம்.

(b.) அஃறிணைப்பாற் பொதுப்பெயர்: மாம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தது, யானைவந்தது, யானைவந்தது, கலகம் உண்டாயிற்று, கலகம் உண்டாயிற்று. இவற்றில் மாம், யானை, கலகம்—அஃறிணைப்பாற் பொதுப்பெயர்.

(c.) உயர்திணைப்பாற் சிறப்புப்பெயர்: ஆண்பால்—அவன், பிறன், எனியன் முதலியவராம்; பெண்பால்—அவள், அன்னியன் முதலியவராம்.

(d.) அஃறிணைப்பாற் சிறப்புப்பெயர்: அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது. இவற்றில் அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது, அவ்வந்தது—அஃறிணைப்பாற் சிறப்புப்பெயர்.

குறிப்பு:

(a.) அஃறிணையில் ஒன்றன்பால் விகிதம், பலவிற்பால் விகிதம் என வ, அ, இவ்விகிதங்களை யெற்காமல் நிற்கிற அஃறிணைப்பெயர்வும் பற்ற்பகை அஃறிணைப்பெயராம். (= பால்பிரிக்கக்கூடாத அஃறிணைப்பெயர், அல்லது ஒன்றன்பாலுக்கும் பலவிற்பாலுக்கும் பொதுப்பெயர்.)

(b.) விததி பெருமல் உயர்திணை அஃறிணைகளில் ஆண்பால் பெண்பால்களை யுணர்த்திவரும் பெயர்களுக்கு சிலவுண்டு.

அவைவருமாறு.

தம்பி, தம்பி, விடலை, கோ, வேள், அஃ, குருகில், தோன்றல், கருவன உயர்திணை ஆண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

* மாதா, தையல், மகடே, நாரி, இளம்பிடி, பைகம், மங்கை, இருளை, பொதும்பை, மங்கை, யவன், மடங்கை, அரிவை, செரிவை எனவருவன உயர்க்கிணை பெண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

கடுவன், ஒருத்தல், கோத்து, கலை, சேவல், ஏறு என வருவன அஃகிணை ஆண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

பிடி, பிணை, பெட்டை, மங்கி, பிறு எனவருவன அஃகிணை பெண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

சந்தை, ஆண், சாத்தன், கொற்றன்; தாய், பெண், சாத்தி, கொற்றி எனவரும் பெயர்கள் இருக்கிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம்.

(c.) கள் இருக்கிணைக்கும் பொதுவாகிப் பன்மைமையக் குறிக்கும் விதமாயும். உதாரணம்:—அவர்கள் படித்தார்கள், மரங்கள் வளர்ந்தன, யானைகள் வந்தன.

262. கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர் மனிதர் முதலிய சகலவஸ்துக்களும்; அவர் அருள்பெற்று மனிதனால் இயற்றப்பட்ட எல்லாவஸ்துக்களும் பொருள்களாம்.

உதாரணம்.—மனிதன், மாடு, பறவை, மரம், மலை, மண், காற்று; வீடு, பெட்டி, வலை, வில் முதலியவாம்.

263. பொருளையே அடியாகக்கொண்டு பிறக்கும் பெயர் பொருளடியாகப்பிறந்தபெயராம்.

உதாரணம்:—பொன்னன், குழையன், வலைஞன், வில்லி முதலியவாம்.

264. இடத்தைக் குறிக்கும் பெயர் இடப்பெயராம்.

உதாரணம்:—சுவர்க்கம், கானம், ஆகாயம், தேசம், பட்டணம்; ஊர், வீடு, தஞ்சாவூர், பனகாளம், முதலியவாம்.

265. இடத்தையே அடியாகக்கொண்டு பிறக்கும் பெயர் இடமடியாகப்பிறந்தபெயராம்.

உதாரணம்:—சுவர்க்கத்தான், வானத்தான், பட்டணத்தான், ஊரான், தஞ்சாவூரான் முதலியவாம்.

266. காலத்தைக் குறிக்கும்பெயர் காலப்பெயராம்.

உதாரணம்:—தாரணவருடம், தை, அமாவாசை, திருவாதிரை முதலியவாம்.

267. காலத்தையே அடியாகக்கொண்டு பிறக்கும்பெயர் காலமடியாகப்பிறந்தபெயராம்.

உதாரணம்:—தாரணவருடத்தான், தையான், அமாவாசையான், திருவாதிரையான் முதலியவாம்.

263. ஒரு பொருளினிடத்து அவயவமாய் விளங்குவது சினைப்பெயராம்.

உதாரணம்:—இராமன்—முதல், அவன் கை—சினை; மர—முதல், அதன் காய்—சினை.

264. சினைநாயகியே அடியாகக்கொண்டு பிறக்கும்பெயர் சினைபடியாகப்பிறந்தபெயராம்.

உதாரணம்:—கண்ணன், கையன், குருடன், முதலியவாம்.

270. ஒன்றுக்கு உரிய குணத்தை விளக்குவது பண்பு என்னப்படும்.

உதாரணம்:—சுருமை, நன்மை.

271. வர்ணத்தைக் குறிக்கும் பெயர் வண்ணப்பண்புப் பெயராம்.

உதாரணம்:—வெண்ணை, செம்மை, சுருமை, பொன்மை, பசுமை முதலியவாம்.

272. ரூபத்தைக் குறிக்கும்பெயர் வடிவுப்பண்புப்பெயராம்.

உதாரணம்:—வட்டர், சதுரம், கோணம், உயரம், அகலம், கனம், நெடுமை, குறுமை முதலியவாம்.

273. ருசியைக் குறிக்கும் பெயர் சுவைப்பண்புப்பெயராம்.

உதாரணம்:—கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இளிப்பு முதலியவாம்.

274. கால், அரை, ஒன்று, பத்து, நூறு என எண்ணைக் குறிக்கத்தக்க பெயரெல்லாம் எண்ணலளவைப்பண்புப்பெயராம்.

275. துலாம், வீரை, மணங்கு என நிறுக்கத்தக்க அளவுப் பெயரெல்லாம் எடுத்தலளவைப்பண்புப்பெயராம்.

276. அழகக்கு, உழக்கு, படி, மாக்கால், என அளக்கும் அளவுப்பெயரெல்லாம் முகத்தலளவைப்பண்புப்பெயராம்.

277. அங்குலம், ஜாண், முழம், அடி என அளக்கும்

பெயரெல்லாம் நீட்டலளவைப் பண்புப்பெயராம்.

273. பண்ணையே அடியார்க்கொண்டு பிறத்தும் பெயர் பண்படியாய்ப் பிறந்த பெயராம்.

உதாரணம்:—கரியன், நல்லன், செய்வன், கெடியன், குதியன், இனியன், உறுவன், ஐயா, பதனமா முதலியவராம்.

274. பொருள், இடம், காலம், கிளை, குணம், தொழில், நால்வகையான அளவு (நால்வகை, எடுத்துக் கொடுத்தல், நீட்டல்) சொல், தாணி, கருவி, காரியம், கருத்தன், இவை எந்தவான பொருளோர் ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அப்பொருளுடைய பெயர் பிறந்த பொருளுக்கு பழைய வழியால் அவ்வருமாயின் ஆகு பெயராம்.

உதாரணம்:

(a) தாமரைப் பொருள் — தாமரை பெயர் அல்லது பொருள் எடுத்துக் கொடுத்தல் அல்லது முத்தையபாருள் அதன் கிளை யாகிய மலருக்கு ஆயிற்று.)

(b) ஊரடங்கிற்று — இடவிகுப்பெயர் (ஊராகிய இடப்பெயர் அதன் உள்ள மரிகளாயின கதுகின்றது,

(c) காலம் — காலவிகுப்பெயர். (கால் என்னும் மூலத்துக் காலம் பெயர் அதன் ஊரில வியையும் (கால) பயினைக் குறிக்கின்றது.)

(d) வெள்ளை நட்டார் — விவாகுப்பெயர். (வெள்ளை என்னும் சொல் பெயர் கருத்தன் வாரிய சொல்லுக்கு உதாரணமாகிறது.)

(e) வெள்ளைக்கது — கருவிகுப்பெயர். (வெள்ளை என்னும் சொல் பெயர் அபிவிருத்தியாகிய வெள்ளைக்கது ஆயிற்று.)

(f) வறண்டார் — கெழிலிகுப்பெயர். (வறண்ட என்னும் சொல் பெயர் கருத்தன் வாரிய சொல்லுக்கு உதாரணமாகிறது.)

(g) கால்கள் கடந்தார் — கால்குப்பெயர். (கால் என்னும் சொல் பெயர் கருத்தன் வாரிய சொல்லுக்கு உதாரணமாகிறது.)

(h) இவ்விதம் — இவ்விதவிகுப்பெயர். (இவ்வித என்னும் சொல் பெயர் கருத்தன் வாரிய சொல்லுக்கு உதாரணமாகிறது.)

குறிக்கின்றது.)

- (i.) நாழி புடைந்தது—முகத்தலளவை ஆகுபெயர். (நாழி என்னும் முக்கலளவைபெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட கருவியை யுணர்த்துகின்றது.)
- (j.) இச்ச லீல ஜர்பது அம—நீட்டலளவை ஆகுபெயர். (அடிவாளனும் நீட்டலளவைபெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட இடத்தை யுணர்த்துகின்றது.)
- (k.) அவன் சொல்ல யறிந்தான்—சொல்லாசுபெயர் [சொல் என்னும் மொழிபெயர் அகின் பொருளை யுணர்த்துகின்றது]
- (l.) விளக்கு ஒடிந்தது—தானியாசுபெயர். (விளக்கு என்னும் தானியப் பெயர் தனக்கு விதானமாகிய விளக்குத்தண்டை யுணர்த்துகின்றது) (தானி—தானதையுடையது. தானம் என்பது இடம்.)
- (m.) திருவாசகம்—காரணவாசுபெயர். (திருவாசகம் என்னும் வசனத்தினபெயர் அகளுலாகிய செய்யுளை யுணர்த்துகின்றது.)
- (n.) இந்நல் அலங்காரம்—காரியவாசு பெயர். (அலங்காரம் என்றும் காரியமானது தன் காரணமாகிய பால் யுணர்த்துகின்றது)
- (o.) திருவள்ளுவர் படித்தான்—சுரத்தாசுபெயர். [திருவள்ளுவர் எனநுகு காத்தாபபெயர் அவரால் செய்த ஹ்வே யுணர்த்துகின்றது]
- (p.) வெற்றிலை நடட்டான்—அடையடுத்த வாசுபெயர். [இங்கு இலை என்பது வெறு என்னும் அடைமொழியைச் சொந்த தன் முகலாகிய கொடக்கு ஆகின்றது.]
- (q.) தோகை உந்தான்—உவமைவாசு பெயர்; [தோகை என்பது உந்தான் என்னும் குறிப்பால் மயிக்குப்போன்ற, இயைக்கை குறிக்கின்றது.]
- (r.) கடுக்கின்றான் புளிக்கின்றான் என்பதில், எவன் புளியுந் சுவையாகிய சத்தம் பொருளை வீடாது நின்ற சம்பவம் வினேறலலாக காய் சுளி யென்னுபெயர் அல்லவா ல், வீடாதவாசுபெயர்.
- (s.) ஆவ்வா வச்சது என்பதில் னைவொரு இடமாகிய ன் பொருளைவிட்குத தன்னிடத்துள்ள மணிதரை யுடையத்தலால் வீட்டவாசுபெயர்.

- (t.) 'அவனிவன்' என்பதில் அவன் என்பதற்கு அக்ராவத்து அவ்விடத்தோடு கூடியவன் என்பதும், இவன் என்பதற்கு இக்காலத்து இவ்விடத்தோடு கூடியவன் என்பதும் பொருளாம். இவ்விடத்து இக்காலத்தோடு கூடியிருக்கிறவனிடத்தே அவ்விடத்து அக்ராவத்தோடு கூடியிருக்கால் பாரதம்மைபற்றி அவன் என்பது வீரபாணத்தை விட வேறுபடியத்தை யுணர்த்தலால் விட்டும் விடாததாகுபெயராம்.
- (u.) கார் என்கிற கருநிறத்தின் பெயர் அசனையுடைய மகத்தை யுணர்த்தும்போது ஆகுபெயராம்; அம்மேகம் பெய்யும் பருவத்தை யுணர்த்தும்போது இருமையாகுபெயராம், அப்பருவத்தில் விளையும் பயிற் று யுணர்த்தும்போது முாமையாகு பெயராம், இப்படியே நானமையாகுபெயர் முதலானவையும் வருகல் காண்க.]
- (v.) வகரக்கிளவி—இதில் வகரம் ஆகிய அகரமொழியானது விளவி என்பதின இயற்பொருளாகிய சொல்லை விடத்து நில்லாது, எழுக்காகிய ஆகுபெயர்பொருளை விடத்து நிற்க கிளவி எனத்தே ஆகுபெயர்பொருளை யுணர்த்த அவிருபெயரும் ஒட்டி நிற்கையால் இருபெயரொட்டி ஆகுபெயராம், இது பின்மொழி ஆகுபெயர்.
- (w.) "துலாக்கோல்" என்னுமிடத்துக் 'கோல்' என்னும் அடைமொழி யடுத்தவா 'துலாம்' என்னு முன் மொழி தன் இயற்பொருளாகிய ஓர் நிறை யென்னும் அளவுப் பொருளைவிட்டு அந்நிறையுளவின் கருவியாகிய நிறைகோல் என்னும் ஆககப்பொருளை யுணர்த்த இருபெயரும் ஒட்டி நிற்கலால் இது முன்மொழிபாகு பெயராம்.

குறிப்பு:—மனுஷருக்கு இடங்கொடுக்கிறதும் தேவர் முதலியோரது பல் பெயரும் ஒருவகை ஆகு பெயராம் எனக்கொள்க.

280. உட்டிடைச்சொல்லோடு பால்காட்டும் விசுதி சேருமாயின் சுட்டுப்பெயராம்.

உதாரணம்:—அவன், இவன்.

281. விசு இடைச்சொல்லோடு பால்காட்டும் விசுதி சேர்ந்தால் விசுப்பெயராம்.

உதாரணம்:—ஏவன்? யாவன்?

282. ஒருவரோடு மற்றொருவருக்குள்ள சம்பந்தத்தை விளக்குவது முறைப்பெயராம்.

உதாரணம்:—அண்ணன், தம்பி, மகன், மகள் முதலியவாம்.

283. பெயர்ச்சொல்லில் திணை, பால், எண், இடம், வேற் றுமை என ஐந்து பொருளையும் அறியவேண்டும்.

திணை.

284. திணையாவது இலக்கண நூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொ ருளின் ஜாதியாம். அது உயர்ந்திணை அஃறிணை என இருவகை ப்படும.

உதாரணம்:—தேவர், மனிதர், காகர்—உயர்திணை; விலங்கு, பற வை, கல், மரம்—அஃறிணை

குறிப்பு:—மனிதருடைய உடம்பையும் உயிரையும் பிரித்தால் அவை யும் அஃறிணையாம். உயர்திணை—உயர்வாகிய ஜாதி. அஃறிணை—உயராவ் ளாத ஜாதி.

பால்.

285. பாலாவது (மேற்சொல்லிய) பொருள்களின் பகுப் பாம். அது ஐந்துவகைப்படும்:—ஆண்பால், பெண்பால், பல ர்பால்; ஒன்றன்பால், பலவிற்பால். (பகுப்பு—பிரிவு)

உதாரணம்:—அரசன்—ஆண்பால், அரசி—பெண்பால், அரசர்—பல ர்பால்; பசு—ஒன்றன்பால், பசுக்கள்—பலவிற்பால்.

குறிப்பு:

(a) ஆணும் பெண்ணும் அல்லாத அலிங்க அணுறுப்பு மிகுந்திரு க்தால் ஆணாகவும், பெண்ணுறுப்பு மிகுந்திருந்தால் பெண்ணாகவுஞ் சொ ல்லலாம்.

(b.) ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டிற்கும் பொதுப்பெயர்விற்கு கின்ற சில விலங்கின் பெயர்கள் ஆண்மாதிரி ஆண்புலி எனவும், பெ ண்மாதிரி பெண்புலி எனவும், ஆண்பெண் என்பவற்றோடு சேர்ந்து ஆ ண்பாலையும் பெண்பாலையும் உணர்த்திவருமென்றும்; மார், பெயர், குட்டி ல் ஆண்பிணை பெண்பிணை என ஆண்பெண் என்பவற்றோடு சேர்ந்து ஆ ண்பாலையும் பெண்பாலையும் உணர்த்திவருமென்றும் சொல்வர்.

(c.) உயிர் உள்ளதும் இல்லதுமாகிய அஃறிணைப்பெயர் சில வி டத்தில் உயர்திணைபோல் வழங்கப்படும். அது சொல்லால் உயர்திணை யும் பொருளால் அஃறிணையுமாம். உதாரணம்:—காடகன் தமனகனுங் ளுச்சொன்னான், குரியன் பிரகாசிக்கொல்லு (காடகன், தமனகன்—நரித

களின் பெயர்கல்.)

(d.) அரசு, வேந்து, அமைச்ச முகவியமை நாய்கிணையில் வந்து
நகால் சொல்வால் அஹிணையும் பொருளால் உயர்நிலையும் அகிய
பெயராம்.

(e.) ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயரிவிருந்து ஒருவன் இருத்
தி என ஆண்பாற் பெயரும் பெண்பாற் பெயரும் வரும்.

(f.) ஒருவர் என்னுஞ் சொல் நாய்கிண ஆண்பாறாக்கும் பெண்
பாலுக்கும் பொதுவாய் பலப்பான் வினையைச் சொண்டி முடியும். உதா
ரணம்:—அங்கு இருந்த புருஷ காரில் ஒருவர் என்னைக்கண்டு பேசினார்
அந்த ஸ்திரீகளில் ஒருவர் இங்கே யிருக்கின்றார்.

(g.) இரண்டு முன்று முகவிய எண்ணுப் பெயர்கள் பன்மையாக
யால் அவைகளிலிருந்து இருவன் இருத்தி, மூவன் மூத்தி என்னும்ப
டி ஆண்பாற் பெயரும் பெண்பாற் பெயரும் வரமாட்டா.

எண்.

286. எண்ணாவது பொருள்களின் அளவின் வேறுபாட்
டைக் காட்டுவதாம். அது ஒருமையெண் பன்மையெண் என
இருவகைப்படும். ஆண்பாலும் பெண்பாலும், ஒன்றன்பாலும்
ஒருமை யெண்ணும் பலர்பாலும் பலவின்பாலும் பன்மை யெ
ண்ணும்.

இடம்.

287. இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தான
மாம். அது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யென மூவகை
யாம். இவற்றுள் தன்னைத்தானே குறித்தது தன்மை; முன்
நின்றவனைப்பார்க்குப் பேசுவது முன்னிலை; மற்றப்பொருளைக்
குறித்துக் காட்டுவது படர்க்கை.

உதாரணம்:—நான், நாம்,—தன்மை. நீ, நீர்—முன்னிலை. அவன்,
அவள், அவர்; அது, அவை—படர்க்கை.

வேற்றுமை.

288. வேற்றுமையாவது பெயரின் இயல்பை வேறுபடு
த்துவதேயாம். அது எட்டு வகைப்படும்.

முதல் வேற்றுமை.

289. திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே எழுவாய் அல்லது முதல்வேற்றுமையாம் (எழுவாய், கர்த்தா, செய்பவன், வினைமுதல் என்பன ஒருபொருட்டுசொற்கள்.)

290. சொல்லுருபு:—ஆனவன், ஆனவள், ஆனவர்; ஆனது, ஆனது, ஆனவை; என்பவன், என்பவள், என்பவர்; என்பது, என்பவை முதலியனாம்.

குறிப்பு:—என்பவன் முதலிய உருபுகளில் என் என்றும் இடைச் சொல் ஐமபால் விசுக்களை மீயற்று, அவை சார்ந்து நிற்கும் பெயர்த் தன்மையை விளக்குகையில் பங்கிடுகி தெரங்குநின்ற செய்பவாட்டு வினையாலணையும் பெயராவும், வினையமாத்திரங் கொண்டு முடியும் போது சொல்லுருபாகவும் வரும். உதாரணம்:—கிறிஸ்து என்பவர பாவிகளின் இரட்சகர், இவர்களைப் பாவம் என்பதை வினையாலணையும்பெயராகவும்; கிறிஸ்து என்பவர பிச்சைசெய்யுத்தார, இவர்களை என்பவரை என்பதை எழுவாயின் சொல்லுருபாகவும் கொள்க.

291. பொருள்:—பெயரையும், வினையையும், வினாவையும் கொண்டு முடிவாதே முதல் வேற்றுமையின் பொருளாம்.

உதாரணம்:—அது பசு, சாகதன் வந்தான், அவன் யார்? இவை சூறையே பெயர்ப்பயனிலை, வினைப்பயனிலை, வினாப்பயனிலை என்னப்படும்.

இரண்டாம்வேற்றுமை.

292. உருபு:—இ.

293. பொருள்:—ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை முதலியனாம்.

உதாரணம்:

சூட்டினைச் செய்கான்—	ஆக்கப்படுபொருள்.
வீட்டியடித்தான்—	அழிக்கப்படுபொருள்.
வண்டியடைந்தான்—	அடையப்படுபொருள்.
மனைகினை விட்டான்—	நீக்கப்படுபொருள்.
புலியை கொத்தான்—	ஒக்கப்படுபொருள்.
பொன்னையுடையான்—	உடைமைப்பொருள்.

குறிப்பு:—ஆக்கல் முதலிய எல்லாப் பொருள்களுஞ் செயப்படுபொருள் என்று சொல்லப்படும்.

294. இரண்டாம் வேற்றுமை வினையைக்கொண்டு முதல்

யும். ஆனால் இந்த வேற்றுமை உருபம் படிதல் உத்தொக்தொகையிலமாந்திரம் பெயராக உத்தொகையிலும.

உதாரணம்:—தயிர்த்துடம். (= தயிர்த்துடம் உத்தொகையிலும)

மூன்றாம் வேற்றுமை.

295. உருபு:—ஆல், ஆன், ஆடு, ஆள்.

296. சொல்லுருபு:—உடன், கொண்டு.

297. பொருள்:—கருவி, கருத்தா, உட்கரிதல் இ. கருவிப்பொருள்:—முதற்கருவி துணைகருவி என இருவகையிலும். கருந்தாப்பொருள்:—இயற்புத்தகருத்தா, வயிற்றுத்தகருத்தா என இருவகைப்படும்.

உதாரணம்:

மண்ணுற்செய்த குடம்—	முதற்கருவி.
தண்டரகரங்காற்செய்தகுடம்—	துணைகருவி.
தச்சுலாகிய கோயில்—	இயற்புத்தகருத்தா
அரசுலாகியகோயில்—	வயிற்றுத்தகருத்தா.
தகப்பனோடிகளனவந்தான்—	உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

குறிப்பு—கருவிப்பொருள் அகங்கருவி, புறங்கருவி, ஒற்றுமைக்கருவி என மூன்றையும் வருமொழிகளாக உதாரணம்.—மனத்தானினைத்தான், வாளால்தெட்டி. ஆன், அறிவால்தெட்டி என வரும்.

298. மூன்றாம் வேற்றுமை வினையைக்கொண்டு முடியும். ஆனால் இந்த வேற்றுமை உருபம் படிதல் உத்தொகையிலும. உத்தொகையிலும. உத்தொகையிலும. உத்தொகையிலும.

உதாரணம்:—மரபெட்டி. (= மரத்தாலாகியபெட்டி)

299. ஆல், ஆன், கொண்டு தான்னும் உருபுகள் கருவிப்பொருளுக்கும் ஒடு, ஒடு, உடன் என்னும் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளுக்கும் வரும்.

குறிப்பு.

உடனிகழ்ச்சி யெனது இரண்டுமே ஒருவகையாய் நிகழ்ச்சி, அது வினைவேறு உடனிகழ்ச்சிப்பொருள், வினையில் பொருள், கலப்புப்பொருள், ஒப்புப்பொருள், ஒப்பெலாப்புப்பொருள், ஒற்றுமைப்பொருள், அடைமொழிப்பொருள் என எழுவுகப்படும்.

அவைவருமாறு.

- (a.) வீணையேறு உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் என்பது கெவ்வேறு சொழிந் நடத்தற்குரிய இரண்டொருபொருள் ஒரே தொழிலை நடத்துவதுபோல மெழிவது. உதாரணம்:—வீணையல் ஒடு லாபமின்ற லாக, இரண்டி லாக யாடிவீட்டது, வீணையல் சுழன்றுவிட்டது என்றுபொருள்.
- (b.) வீணையல்பொருள் என்பது ஒரு வீணை ஒன்றுக்கு உள்ளது ஒன்றுக்கு இல்லாததுய் யிருக்க அவ்விருண்டிம் அய்வீணையை ஒத்து நடத்துவதுபோல் கூறுவது. உதாரணம்:—யாணை மலையோடு பொருளெய்சது.
- (c.) கலப்பு பொருள் என்பது இரண்டு பொருள்கள் பேசுமின்றி ஒன்றாய்க் கலந்ததாகக் கூறுவது. உதாரணம்:—பாலோடு தேன் கலந்தது.
- (d.) ஒப்புப்பொருள் என்பது ஒரு பொருளை வேறொரு பொருளுக்கும் உவமானமாகக் கூறுவது உதாரணம்:—மதியோடு ஓசு குழுகம்.
- (e.) ஒப்பலொப்புப்பொருள் என்பது ஒப்பு அல்லாததை வேறொன்றுக்கு ஒப்பாகச்சொல்லுதல். உதாரணம்:—விலங்குகாய் மகன்னையா.
- (f.) ஒற்றுமைப் பொருள் என்பது இரண்டு பொருள் ஒன்றுபட்டிருப்பது உதாரணம்:—எழுதத்தாய் புணர்ந்த சொல்.
- (g.) அடைமொழிப்பொருள் என்பது ஒரு பொருள் ஒரு குணத்தை யுடையதாய் நிகழ்வது. உதாரணம்:—கனகசிகாமணி சந்திர வத்தத்தாய் வந்தான்

நான்குமேற்றுமை.

300. உருபு:—ரு.

301. சொல்லுருபு:—ஆத, நிமித்தம், பொருட்டு.

302. பொருள்:—கிளாடை, பகை, நேர்ப்பி, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை.

303. கொடைப்பொருள் என்பதை கொடற் பொருள் என்றும், பகைப்பொருள் என்பதைப் பகைநொடற்பொருள் என்றும், நேர்ப்பிப்பொருள் என்பதை நட்புத்தொடர்பொருள் என்றும், தகுதிப்பொருள் என்பதை தகுதியுடைய பொருள் என்றும், அதுவாதல் என்பதை முதற்காரணகாரியப்பொருள்

என்றும், பொருட்டுப்பொருள் என்பதை நிமித்தகாரணகாரியப் பொருள் என்றும், முறைப்பொருள் என்பதை முறைக்கியைப் பொருள் என்றும் இவ்வேற்றுமை யேற்றபெயருக்கே கொள்க. (கோடல்=கொள்ளல். கோடற்பொருள், கோளிப்பொருள் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.)

உதாரணம்:

யாசகருக்குப் பொன்னை கொடுத்தான்—	கோடற் பொருள்.
பாம்புக்குப் பழை சுரட்டன்—	பழைக்கொடற்பொருள்.
சிகாமணிக்கு சினைநார் முத்துசாமி—	நட்புக்கொடற் பொருள்.
விலையுயர்ந்த ஆபரணம் அரங்குசூரியது—	சூதுகியுடைப்பொருள்.
கடுக்கனுக்குப் பொன்—	மு+ற்காரணகாரியப் பொருள்
கூலிக்கு வேலைசெய்தான்—	நிமித்தகாரணகாரியப்பொருள்
சாத்தனுக்கு மகன் கொற்றன்—	முறைக்கியைப்பொருள்

304. நான்காம் வேற்றுமை வினையையும், பெயரையும் கொண்டு முடியும்.

உதாரணம்:—அவனுக்குக் கொடுத்தான், கடுக்கனுக்குப் பொன்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை.

305. உருபு—இல், இன்.

306. சொல்லுருபு—நின்று, இருந்து, காட்டிலும், பார்க்கிலும், விட.

307. பொருள்—நீக்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது.

உதாரணம்:

மலைபின் கீழ் அருவி—	நீக்கப்பொருள்.
காக்கையிற்கரிது களம் பழம்—	ஒப்புப்பொருள்.
மதுரையின் வடக்குச் சிதர்பாம்	எல்லைப்பொருள். ✓
கல்வியிற் பெரியன் சம்பன்—	ஏதுப்பொருள்.

308. 'இல்' 'இன்' என்னும் உருபுகள் 'போல' எனப் பொருள்படும்போது ஒப்புப்பொருளும் 'காட்டிலும்', 'பார்க்கிலும்', 'விட' எனப் பொருள்படும்போது எல்லைப்பொருளும்; 'ஆல்' எனப்பொருள்படும்போது ஏதுப்பொருளுமாம்.

உதாரணம்:

தாமகையிற் சிவந்தமுகம். (தாமகாபோல்)—ஒப்புப்பொருள்.

அவனில் இவன் நல்லவன். (அனைக்காட்டிலும்)—எல்லாப் பொருள்
அவன செல்வத்தில்தெரியவன். (செல்வத்தினால்)—ஏதுப்பொருள்

309. நீக்கப்பொருளிலும் எல்லைப்பொருளில் 'உன்'
'இன்' உருபுகளின் மேல் 'நின்று' 'இருந்து' எல்லை, 'உன்'
பெற்றும் பெறுதற்கு சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உதாரணம்:—ஊரிலிருந்தும் போயினான், ஊரிலிருந்து போயினான்
ஊரின்னாலும் போயினான், ஊரின்னு போயினான்—இவை நீக்கப்பொருள்.
காட்டிலிருந்தும் ஊர்காவாய், காட்டிலிருந்து ஊர்காவாய். காட்
ட்டினின்றும் ஊர்காவதம், காட்டினின்றும் ஊர்காவதம்—இவை எல்லைப்
பொருள்.

310. இந்தாம்வேற்றுமை வினையைக்கொண்டு முடியும்
ஆனால் எல்லைப்பொருளில் வரும் இன் உருபு பெயரைக்கொ
ண்டு முடியும்.

ஆறும்வேற்றுமை.

311. உருபு—அது, ஆது, அ.

312. சொல்லுருபு—உடைய.

313. பொருள்—தற்கிழமை, பிரிந்திழமை, ஒற்றுமை
க்கிழமை. தற்கிழமை:—பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன்கூட்டம், பல
லினீட்டம், திரிபினுக்கம் என இருவகையாகும். பண்பு:—ஒ
ணப்பண்புத்தற்கிழமை, தொழிற்பண்புத்தற்கிழமை என இரு
வகையாகும். பிரிந்திழமை:—பெயருள், இடம், காலம் என
மூவகையாகும். உதாரணம்:—

(a.) தற்கிழமை

சாத்தனது கருமை—	குணப் பண்புத்தற்கிழமை.
சிகாமணிபது வரவு—	கொளிற்பண்புத்தற்கிழமை.
சிகாமணியது கை—	உறுப்புத் தற்கிழமை.
மாந்தது கொதுதி, நெல்லதுகுப்பை—	ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமை.
புடைகளது கொதுதி, பறவைகளது கூட்டம்—	பலலினீட்டத் தற்கிழமை.
நெல்லினதுபொரி, மஞ்சளதுபொடி—	திரிபினுக்கத் தற்கிழமை.

குறிப்பு:—தற்கிழமை என்பது தன்னோடுபொருந்தியவற்றின் உரிமை

(b.) பிரிந்திழமை.

மூத்துசாமியதுபசு, சிகாமணியதுவேல்—பொருட்பிரிந்திழமை.

சாத்தனதுலீர், முருகனதுகுறிஞ்சி—
கிறிஸ்துலீர் துறள்—

இடப்பிரிதின்சுழமை.
காலப்பிரிதின்சுழமை.

சூறிப்பு:—பிரிதின்சுழமை என்பது தன்னோடு பொருந்தாதவற்றின் உரிமை.

(c.) ஒற்றுமைச்சுழமை:— எனதுயிர், இராகுத்தலை.

314. அது, ஆது என்னும் உருபுகள் ஒருமையிலும், அ என்னும் உருபு பன்மையிலும், உடைய என்னும் சொல்லுருபு இவ்விரண்டிலும் வரும்.

315. ஆறும்வேற்றுமை பெயரைக்கொண்டு முடியும்.

உதாரணம்:—அவனது புத்தகம்.

ஏழாம்வேற்றுமை.

316. உருபு—இல்.

317. சொல்லுருபு—கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய், பால், முதல், பாடு, அளை, வழி, தோறும், மிசை, மாடு, மீது, இல்.

உதாரணம்:

வீரலின்கண் விளங்குகின்றது மோதிரம்—	...	கண்.
ஊர்க்காளிவந்த பொதும்பர்—	...	கால்.
பயன்காராப்பண்பில் சொற்பல்லாரகத்து—	...	அகம்.
சொல்லுமென்னுயிர்ப் புறத்திறுத்த மருணமாலே—	...	புறம்.
முல்லைபந்துவட்டன் வாழும்—	...	உள்.
பின்னடிக்கணனார் நிழற்கீழ்நீழ்சமடிகள்—	...	கீழ்.
தன்மேற்செவ்வா கீறிச்செத்துவரக்கண்டும் (கடுப்பு—விரைவு)—	...	மேல்.
கற்றார்முற்செருன்னு கழிவிரக்கம்—	...	முன்.
காதலியின் சென்றதம்ம—	...	பின்.
காட்ச்சாரோடுங் குறுமுயால்—	...	சார்.
ஊராயல் இருந்தான்—	...	அயல்.
எயிற்புடை நின்முன்—	...	புடை.
தோற்கிசை யிருந்தான்—	...	திசை.
தோழிக் குரியவை கோடாய்தேத்து (கோடாய்—னகத்தாய்)—	...	தேம்.
வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர்—	...	தலை.

கல்லாரிடைப்புக்கு—	இடை.
வேலின் கடை மணிபொற்றிண்ணியான்—	கடை.
கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்—	வலம்.
இல்லிடப்பரத்தை—	இடம்.
அவனுள் முயந்தான்—	முயற்.
உறையழி யோலைபோல (உறை—வாழ்நாள்)—	உழி.
சூயிச்சேர்சூளிர் சாவளிசோடையறயும்—	சூளி.
அவர்வயிற்செல்லாய்—	வயின்.
சூரைகடல் வயமுதென்கோ—	வாய்.
என்பல் இருந்தான்—	பால்.
சுரன்முதல் வந்த வரன்மாய் மாலை (சுரன்—பாலைநிலம்)—	முதல்.
கம்பா—வேண்டாத நாள்—	பாடி.
கல்லனைச் சுனைநீர்—	அனை.
நி—தந்தார் நறவ்வங்கை நிழல்வழி யணசந்தனன்—	நழி.
ஊ—கோறம்—	கோறம்.
மல மிசை—	மிசை.
தும்மாட்டி—	மாடி.
மலைமேய்து—	மீது.
ஊரிவிருந்தார்—	இல்.

குறிப்பு:—இனி, 'கண்' 'கால்' முதலானவை இடவேறபாடுகளை அணர்ந்துபேது உருபாகாது, புலவகைடப்பட்ட இடப்பெயர்களாம். கண்ணகன் குலம், அகநதிலிருந்தான், வீட்டின் பறச்சிலிருந்தான், மேல் இடச்சிலிருந்தான், முன்னிருந்தான், அயற்கண்ணிருந்தான், இடைச்சுரம், வென்றிகை என்பவைகளில் 'கண்' 'அகம்' முதலியவை பெயர்ச் சொல்லாதலாக.

318. பொருள்:—பொருள், இடம், காலம், வேளை, முனம், தொழில் என்கிற இவ்வாறுந் தற்கிழமை பிறதில் கிழமை இவ்விருண்டெனஞ் சேர்ந்து பன்னிபண்டு வகைப்படும்.

உதாரணம்.

மணியின் கண் இருக்கின்ற கொளி— பொருட் தற்கிழமை.
பணியின் கண் வாழ்கின்ற தன்றில்— பொருட் பிறதின் கிழமை.
ஊரின் கண் இருக்கும் இல்லம்— இடத்திற்கிழமை.
ஆகாயத்தின் கண் பறக்கின்றது பருந்து—இடப்பறக்கின் கிழமை.
காளின் கண் நாழிகையுள்ளது— காலத்திற்கிழமை.
வேனிற் கண் பாதிப் பூக்கும்— காலப்பிறதின் கிழமை.

கையின் கண் உள்ளது விரல்— சினைச் சுற்றிழைக்க,
கையின் கண் விளங்குகின்றது கட்டை— சினைப்பிறிதின் பழமை,
கறுப்பின் கண் மிங்கதழகு— குணத்தின் பழமை,
இளமையின் கண் வாய்க்கா செல்வம்— குணத்தின் பழமை,
ஆடற்கண் உள்ளது சகி— கொழித்தற் பழமை,
ஆடற்கண் பாடப்பட்டு பாட்டு— தொழிற் பிறிதின் பழமை.

319. ஏழாம் வேற்றுமை வினையையும் பெயரையும் கொண்டு முடியும்.

உதாரணம்:— ஊரில் இருக்கான், ஊரில் வீடு.

குறிப்பு:— பெயரானது ஆகாரமும், ஊராம் வேற்றுமையிலுள் வஞ்சொழியிலும், ஏழாம் வேற்றுமையில் நிலைபொழியி லுள் கண்டுகொள்க.

எட்டாம் வேற்றுமை

அல்லது வினிலேற்றுமை.

320. உருபு:— எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுள்ள படர்க்கைப் பெயர் கருகியது. கெடுகலாம், மிடுகலும், இயல்பாதலும், நிற்பலெழுத்துத் திரிதலுமாம்.

321. பொருள்: படர்க்கைப் பெயருடைய மூன்றிலையாக அழைக்கலாம்.

322. பொதுப்பெயரின் கண் மிக்கள்ள இகாரம் ஆனதும், ஆய் எனதும், ஏ என முடியும்.

உதாரணம்:— அன்னை— அன்னை, அன்னை; தந்தை— தந்தை, தந்தை, தந்தை.

323. உபத்தினை அகற்றினைப் பெயர்க்கெனச் சுற்று இகாரம் ஆய் எனத் திரியும்.

உதாரணம்:— நங்கை— நங்கை, நங்கை; காரம்— காரம்.

324. னகா விற்றுச்சில ஆகையிற் பெயர்களுஞ் சூது கெட்டு அபல் நீளுதலும், அபல் உதி ள்கலம் மிகுதலும், ஏகாரம் மிகுதலும், ஈறுகெட்டு அபல் அகலம் ஏகாமாதலும் உருபாம்.

உதாரணம்:— அப்பா— அப்பா, அப்பாவோ, அப்பாவே. அன்னன்— அன்னன், அன்னனோ, அன்னனே. ஐயல்— ஐயல், ஐயலோ, ஐயலே.

(தூதரம் மிகுதல் புலப்பலுக்கே கொள்க.)

325. வினிவேற்றுமை அண்மைவினி சேய்மைவினி என இந்நவகைப்படும். அண்மைவினி இயல்பாய்வரும். சேய்மைவினி முடிசெய்தல் விசாரங்களைப்பெற்றுவரும்.

உதாரணம்:—தம்பி, அப்பா முதலியன. அண்மை=தம்பம், சேய்மை=தூதரம்.

326. எட்டாம் வேற்றுமை ஏவல் வினையையும் வினாவையுங் கொண்டுமுடியும்.

327. வினிவேற்றுமை பொறுத்த பெயர்கள்:—தன்மைப்பெயர், முன்னிலப்பெயர், படர்க்கைப்பெயர், சுட்டுப்பெயர், வினாப்பெயர் முதலியவாம்.

உதாரண :

தன்மைப்பெயர்:—நான், நான, நாம், யாம்.

முன்னிலை பெயர்:—நீ, நீர், நீவி, நீயிர், எல்லீர்.

படர்க்கைப்பெயர்:—தான், தாம், மற்றையான், மற்றையான், மற்றையா, மற்றையது, மற்றையன், மற்றையன்; பிறன், பிறன், பிறர், பிறிது, பிற.

சுட்டுப்பெயர்:—அவன், அவன், அவர், அது, அதை; இவன், இவன், இவர், இது, இதுவு; உவன், உவன், உவர், உது, உதுவு.

வினாப்பெயர்:—எவன், எவன், எவர், எது, எதை; யாவன், யாவன், யாவா, யாது, யாதுவு; ஏவன், ஏவன், ஏவர், ஏது, ஏதுவு.

தான் தாம் முதலியன வேற்றுமை படும் கிரியம்.

328. இ முதலிய ஐந்து உறுபெயர்களையும் எந்தெந்தபொதுதான், தாம் என்றும் படர்க்கைப் பெயர்கள் தன், தம் எனவும்; யான், யாம், நான் என்றும் தன்மைப் பெயர் தான், தம் எனவும்; நீ, நீர் என்றும் முன்னிலப்பெயர்கள் நின், உன், நும், உம் எனவும் முதறிய விகாரப்பட்டு முடிவுறுபு ஒன்றுமாத்திரம் அகரச்சாரியை பெறும்.

உதாரணம்:

முதல்வேற்றுமை:—தான், தாம்; யான், யாம், நான்; நீ, நீர்.

இரண்டாம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

மூன்றாம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

நான்காம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

ஐந்தாம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

ஆறாம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

ஏழாம் வேற்றுமை:—தன்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

குறிப்பு:

(a.) நான், நீ, தான், என்னை, தம்மை; என்னை, எம்மை, தம்மை; நின்னை, உன்னை, நம்மை, உம்மை.

(b.) எல்லி என்பது அது உருபும் ஏற்கன்கால் இடையே 'தம்' சாரியையும், உருபின் பின் 'உம்' சாரியையும் கொண்டு. உதாரணம் — எல்லி + தம் = எல்லி தம். எல்லி தம்மையும், எல்லி தம்மையும், எல்லி தம்மையும் என விப்படிவரும். மற்றும் இவ்வனம் ஒட்டித் 'தம்' உருபும் எல்லிதாயும், எல்லிதாயும் எனவும் வருக.

(c.) 'நான்' 'நீங்கள்' என்பன தன்மை பன்மையிலும், 'நீங்கள்' என்பது முன்னிலை பன்மையிலும் உலக வழக்கில் வரும்.

(d.) 'நம்' என்பது முன்னிலையே நாயுங் குறிக்கும். 'நாங்கள்' என்பது முன்னிலையாகா நீக்கித் தன்னையும் தன்னையே சார்ந்தவனாயுங் குறிக்கும்.

(e.) 'தம்' என்பது இரட்டித்து தத்தம் எனவும், தந்தம் எனவும் வழங்கும். அதின் பெருள் அவரவர்களுடைய என்பதாம்.

339. சுட்டுப்பெயரும் வினாப்பெயரும் சாரியைப்பெற்றுப் பெற்றும்லும் வேற்றுமைப்படும்.

வேற். ஒருமை

பன்மை

1. இது, இவை, இவைகள்.
2. இதை, இதனை, இவற்றை, இவைகளை
3. இதால், இதனால், இவற்றால், இவைகளால்

4. இதுக்கு, இதற்கு. இவற்றுக்கு, இவைகளுக்கு
5. இதுல், இதனில். இவற்றில், இவைகளில்
6. இதனது. இவற்றது, இவைகளது
7. இதனிடம். இவைகளிடம்

(இவ்வாறே மற்றையவற்றிற்குங் காண்க.)

330. வேற்றுமைபுருபும் அவ்வுருபுகொண்டு முடியுந்
தொல்லும் மறைந்து வருவதற்கு உருபும் பயனும் உடன்தொ
க்க தொகையென்று பெயராம்.

உதாரணம்:

தொகைநிலை.

தொகாநிலை.

நீக்குடம்.

நீரை (உடைய) குடம்.

கற்சுவர்.

கல்லால் (கட்டிய) சுவர்.

தருமப் பள்ளிக்கூடம்.

தருமத்திற்கு (கற்பிக்கும்) பள்ளிக்கூடம்.

மலையாறு.

மலையினின்று (விழும்) ஆறு.

ஏரி நீர்.

ஏரியில் (உள்ள) நீர்.

குறிப்பு:

(a.) இந்த உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகைகளில் இரண்
டாவது முதலிய வேற்றுமை யுருபுகளுடன் அவை கொண்டு முடியும்
உடைய, கட்டிய, கற்பிக்கும், விழும், உள்ள என்னும் பயனிலைகளும் மறை
ந்து இருத்தல் காண்க.

(b.) ஆறும்வேற்றுமையானது உருபும் பயனும் உடன் தொக்க
தொகையாக வராதது.

331. கொண்டு, ஆக, நின்று, இருந்து என்னுந் தொ
ல்லுருபுகளுக்கு முன் வருகிற ஐ, கு, இன், இல் என்னவா
களைச் சாரியைகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

உதாரணம்.

சிவாமணியைக்கொண்டு இவ்வேலையைமுடித்தேன் ————ஐ.

ஜெயலட்சுமிக்காக இப்புஸ்தகத்தை அச்சிட்டேன் ————கு.

தனலட்சுமியினின்று உதவிபெற்றேன் ————இன்.

ஞானலட்சுமியிலிருந்து இந்நூல் பிறந்தது ————இல்

உருபுமயக்கம்.

332. உருபுமயக்கமாவது:— ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் ம
ற்றொரு வேற்றுமையுருபால் கூறப்பட்டநாயினும், அப்பொரு

ள் சென்றவழியே அவ்வுருபு எய்தும்.

உதாரணம்: — மணற்கேள் நான்கு பங்கிற் றானே' என் றென்பது. 332. மணற்கோடற் பொருளாகாதது. இடம்பொருளாய் நிற்றலால் எய்தாததைப் பங்கு கண்ணுருபாகத் திரித்தும்கொள்.

பொருண்மயக்கம்.

333. பொருண்மயக்கமானது. ஒன்றேனும் நான்கு பொருள் மற்ருருவேற்றமுமை யுருபோடு தகுதியாய் வருவதாம்.

அவைவருமாறு.

334. வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுருபு முதன் றுருபு, களோடன்றிச் சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும் வரும்.

உதாரணம்: — அவருக்குச் செய்யத்தகும் காரியம்—3-ம் வேற்றுமை. அவரது வரவு—5-ம் வேற்றுமை.

335. செயப்படுபொருள் இரண்டனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை எழுவாய் வேற்றுமை யுருபு முதல எழாமல் வெற்றுமை யுருபு உருபுகள் எல்லாவற்றோடும் வரும்.

உதாரணம். — சோடப்பட்டது—எழுவாய். அரிசியாற் சோளுக்கி னான்—3-ம் வேற்றுமை. அவக்குககொள்ளுமிய்வணிகலம்—4-ம் வேற்றுமை. பழியினஞ்சும்—5-ம். வேற்றுமை. தலைது குற்றன் கூறினான்.—6-ம். வேற்றுமை. தூணின்கட் சாந்தான்—7-ம். வேற்றுமை.

336. கருவிப்பொருள் முதன் றுருபு பிந்தனுருபுகளோ டன்றிச் சிறுபான்மை எழுவாயுருபு, நான்கனுருபு, ஆறனுருபு களோடும் வரும்.

உதாரணம்: — கண்காணும்—எழுவாய். எண்ணிற்குக் காலலாம்—4-ம். வேற்றுமை. கண்ணது காட்சி—5-ம். வேற்றுமை.

337. கோடல்பொருள் நான்குருபோடன்றிச் சிறுபான்மை எட்டாம் வேற்றுமை யொழிந்த எல்லா வுருபுகளோ டும் வரும்.

உதாரணம்: — இரப்பவொன்பாடுங் கொள்வர்—(எழுவாய்), செய் யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும்—2-ம். வேற்றுமை. நாகராட்டிவி—3-ம். வேற்றுமை. நாகரினன்பு செய்தான்—5-ம். வேற்றுமை. நாகராறு பவி

—6-ம் வேற்றுமை. நாகர்க்கணறுபுசெய்கான்—7-ம் வேற்றுமை.

333. இத்தாமவேற்றுமைப் பொருள்களுள் நீக்கப்பொருள் சிறப்பான்மை இரண்டனுருபோடும், எல்லைப்பொருள் நிறப்பான்மை நான்கனுருபோடும் வருடும்.

உதாரணம்:

மதுனாணய நீங்கினான்—2-ம் வேற்றுமை (நீங்கப்பொருள்.)

மதுனாகரு வடக்குச் சிதம்பரம்—4-ம் வேற்றுமை (எல்லைப்பொருள்.)

339. சம்பந்தப்பொருள் ஆறாறுபேரடன்றி நிறப்பான்மை நான்கனுருபு, இத்தனுருபு, வழனுருபுகளோடுவருடும்.

உதாரணம்:—சாததனுக்கு மகன்—4-ம் வேற்றுமை. மாத்திலையினகொம்பு—5-ம் வேற்றுமை. உயிரின்கணுணர்வு—7-ம் வேற்றுமை.

340. இடப்பொருள் வழனுருபேரடன்றி நிறப்பான்மை எழுவாய்நபு, இரண்ட நபு, நான்கனுருபுகளோடும் வருடும்.

உதாரணம்:—தூண் போழிகை கொட்டது—எழுவாய், தூண்ச்சாந்தான—2-ம் வேற்றுமை. இன்றைக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அங்குக்கு, சந்திக்கு, காலைக்கு, வீட்டிற்கு வருவான்—4-ம் வேற்றுமை.

தொழைவிலைத் தொடர்மொழிகள் பலபொருள் படுதல்.

341. வேற்றுமை யுருபுகள் தொக்கு நின்றவழி பொருள்களினாலே மயங்குந்தன்மையை யுடைய தொடர்மொழிகள் இரண்டுமுதல் ஏழிற்குய பொருள்களால் மயங்கியது.

உதாரணம்:

தெய்வ வணக்கம் என்பது தெய்வத்தை வணங்குமிடம் மனம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம் எனறுருபொருளாலே மயங்கியது.

நீர்மோர் என்பது நீரையுடைய மோர், நீரோடுகூடிய மோர், நீருமோரும் என மூன்று பொருள்களாலே மயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம் என்பது சொல்லினாலுலக்கணம், சொல்லினாலுலக்கணம், சொல்லினாலுலக்கணம், சொல்லினாலுலக்கணம், சொல்லினாலுலக்கணம் என நான்கு பொருள்களாலே மயங்கியது.

பொன்மணி என்பது பொன்னுணாகியமணி, பொன் குடியாகிய பொன்வின்சணமணி, பொன்னேடுசோக்கமணி, பொன்னுமணியும் என ஐந்து பொருள்களாலே மயங்கியது.

மாவேலி என்பது மரத்தைக் காணுகிறவேலி, மாத்திற் துவேலி, மரத் தினதுவேலி, மாத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மய மாகியவேலி என ஆறுபொருள் ளளவே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது சொல்லால் அறியப்படுகிற பொருள், சொ ல்லினதுபொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லின் கண்பொ ருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லான துபொருள் என ஏழு பொருள் ளளவே மயங்கியது.

342. புலி கொல் யானை என்றும் பன்மொழிந்தொடர் புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியி னாலே கொல்லப்பட்டயானை என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

குறிப்பு:—வலிந்து பொருள்கொள்ளின் ஒழைக்கை கடந்தும வரும்.

—(: 0)—

II. வினையியல்.

343. வினைச் சொல் தெரிநிலை குறிப்பு என இருவகைப் படும்.

344. தெரிநிலைவினை செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகத் தெரியதிற்பது. அது தன்வினை, பிறவினை எனவும்; செய் ப்படுபொருள் குன்றியவினை, செய்ப்படுபொருள் குன்றாவினை எனவும் செய்வினை, செய்ப்பாட்டுவினை எனவும் அறுவகைப் படும்.

குறிப்பு:—தெரிநிலை வினைப்பகுபதங்கட்கு 'நட' 'ஊ' முதலிய வினைச்சொற்களே யன்றிச் சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொற்களும் பகுதியாய வரும். உதாரணம்:—சித்திரித்தான், பொ ன்போன்றான், சான்றான் முதலியன.

345. தன்வினை முதலிய அறுவகை வினையில் ஒன்றொ ன்றும் முதனிலை, வினைமுற்று, வினையெச்சம், செய்ரொச்சம், தொழிற்பெயர் என ஐந்தாவகைப்படும்.

346. முதனிலைமுதலாக மேற்சொல்லிய வினையின் பகு பு ஐந்தனுள் முதனிலை தொழிந்த மற்றைய நான்கும் உட ன்பாடும் எதிர்மறையும் என இரண்டாண்டு வகைப்படும்.

உதாரணம்:

செய்வினை தன் வினை.

(உண்டாங்)

(எதிர்மறை.)

முன்னிலை	உண்	...
வினைமுற்று	உண்டான்	உண்ணான்
வினைபெச்சம்	உண்டி	உண்ணாமல்
பெயரெச்சம்	உண்ட	உண்ணாது
தொழிற்பெயர்	உண்ணல்	உண்ணாமை

செய்வினை பிறவினை

முன்னிலை	உண்டி	...
வினைமுற்று	உண்டிகான்	உண்டியான்
வினைபெச்சம்	உண்டிக்கு	உண்டியாமல்
பெயரெச்சம்	உண்டிக்கு	உண்டியாது
தொழிற்பெயர்	உண்டித்தல்	உண்டியாமை

347. செய்வினை என்பது தன் கார்த்தாவையோ கொண்டு முடிவது.

உதாரணம்:—சிகரமணி படிக்கிறான். இதில் படிக்கிறான் என்னும் வினை தன்கார்த்தாவாகிய சிகரமணியைக்கொண்ட முடிந்தது.

348. பிறவினை யென்பது பிறகார்த்தாவைக் கொண்டு முடிவது.

உதாரணம்.—முத்துசாமி கனகசிகரமணியைப் பாடிக்கொண்ட. இதில் கனகசிகரமணியை யொழிலாகிய பாடிக்குத் தொழிலாகிய பிறகார்த்தாவாகிய முத்துசாமியைக்கொண்டு முடிந்தது.

349. வி, பி, ரு, ஈ, டி, தி, பு, று—இவ்வொட்டு எழுத்துகளைப் தெரிவிக்கிற பகுதிகளுடன் சேர்த்துப் பிறவினைகளாகும்.

உதாரணம்:—செய்க்கிறான், நடப்பிக்கொண்ட, போய்க்கொண்ட, பாய்ச்சுகொண்ட, உருப்பிக்கொண்ட, நடத்துகொண்ட, எழுப்பிக்கொண்ட, பாரிற் கொண்ட.

குறிப்பு:—சில கன்வினைப்பகுதியின் இடையிலிருந்து கொல்லொற்று வல்லொற்றுகத்திரிந்தும், ஒன்றோடு தோன்றியும் பிறவினையாகும்.

உதாரணம்:—அடங்கு—அடக்கு, உருகு—உருகுத்.)

350. செயப்படுபொருள் குன்றுவீண யென்பது செயப் படுபொருளோடுங் கூடிவருவது.

உதாரணம்:—அவன் பழத்தைதயுண்டான்.

351. செயப்படுபொருள் டுன்றவீண யென்பது செய ப்படுபொருள் இன்றி வருவது.

உதாரணம்:—அவன் போனான்.

352. செயப்படுபொருள் குன்றியவீண பிறவீணயாக வந் தால் செயப்படுபொருள் குன்றுவீணயாகும்.

உதாரணம்:—குதிரையை ஒட்டினான்.

353. முதனிலை என்பது பகுபதங்களுக்கு முதலீருக் கும் ஓர் உறுப்பாம்.

உதாரணம்:—உண்டான் என்பதில் உண என்பது முதனிலை. இது தான் பகுதி என்னப்படும்.

குறிப்பு:

இம்முதனிலை தன்வீணமுதனிலை, பிறவீணமுதனிலை, பொதுவீண முதனிலை யென மூவகையாம்.

செயப்படுபொருளை விரும்பாத முதனிலை தன்வீணமுதனிலையாம். உதாரணம்:—நட, வா, போ.

செயப்படுபொருளை விரும்பிய முதனிலை பிறவீணமுதனிலையாம். உதாரணம்:—அடி, பார், தொடு.

ஒரு முதனிலையே தன்வீணமுதனிலையாகவும், பிறவீணமுதனிலையா கவும் பொருள்படுவது பொதுவீண முதனிலையாம். உதாரணம்:—மடி, பிரி, வெளு (நீ மடி என்புழி தன்வீணப் பொருளாம், சீலையை மடி என்புழி பிறவீணப்பொருளாம். நீ தீயோரிற் பிரி என்பது தன்வீணப் பொருளாம், நீ நீசினினதும் பாலைப்பிரி எனபுழி பிறவீணப்பொருளாம். நீ உடம்புவெளு என்புழி தன்வீணப் பொருளாம், நீ துணியைவெளு என்புழி பிறவீணப்பொருளாம்.)

354. வீணமுற்று என்பது ஒரு கார்த்தாவின் தொழிலின் முடிபு. அது தன்மை வீணமுற்று, முன்னிலைவீணமுற்று, பட

ரீக் நக் வினைமுற்று எவல்வினைமுற்று, வியங்கோள்வினைமுற்று, என ஐந்துவகைப்படும்.

355. தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுகள் ஒருமை பன்மை என இருவகைப்படும். படர்க்கை வினைமுற்று, ஆண்பால் வினைமுற்று, பெண்பால் வினைமுற்று, பலர்பால் வினைமுற்று, ஒன்றன்பால் வினைமுற்று, பலவிற்பால் வினைமுற்று என ஐந்துவகைப்படும்.

356. எவலாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள முன்னிலைவினைமுற்றும். அது ஒருமை பன்மை என இருவகைப்படும்.

357. வியங்கோளாவது இரத்தனை, ஐம்பால், முவிடங்க ஓங்கும் பொதுவான வினைமுற்றும். அது வாழ்த்துதற்பொருளிலும், உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை இன்னது செய்க என விதித்தற்பொருளிலும், வேண்டிக் கோடற்பொருளிலும், வைத்தற்பொருளிலும் வரும். (விதித்தற்பொருள் தன்மையில் வராது.)

358. வினையெச்சம் என்பது வினைமுற்றுக்குரிய திணைபால், இடங்களைக்காட்டும் விசுதிகளை யேற்காமல் காலத்தை யுஞ் செயலையும் விளக்கி வினையைச்சாரந்து நிற்பது. அது இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால வினையெச்சங்களென மூன்றுவகைப்படும்.

உதாரணம்:— படித்து, ஓடி, போய், செய்து, செய்யா, செய்யு, செய்தென, காண்டலும்—இறந்தகால வினையெச்சம்; உண்ண, உணற்கு,— நிகழ்கால வினையெச்சம்; படிக்கின், படிக்கில், படித்தால், படிக்குகால், உண்டானேல், உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டானேனும், உண்டானானால், ஆடிய, ஆடியா, விடுவான், நடப்பான், விடுபாக்கு, செய்தங்கடைய, செய்தவழி, செய்தவிடத்து, நேர்ந்துழி.—எதிர்கால வினையெச்சம்.

குறிப்பு:

(a.) இவற்றுள் 'வான்' 'பான்' 'பாக்கு' என்னும் விசுதிகள் பொருட்டுப் பொருளில் வரும். விடுவான்=விடும் பொருட்டு, நடப்பான்= நடக்கும் பொருட்டு, விடுபாக்கு=விடும்பொருட்டு.

(b.) உ—என்னும் விசுதியை யேற்கும் வினையெச்சங்களில் இ

ஐடிலீயை காலங்காட்டுவதினால் உவ்விசுதி காலங் காட்டின.

(c.) செயலெச் வாய்ப்பாடு பற்றியும் கு என்னும் விசுதி எசிர காலத்தைக்குறிக்குங் காரியப்பொருட்டில வரும். உதாரணம்:—உணரது வந்தான்.

(d.) ஏல், எனின், ஆயின், ஏனும், ஆனால்—இவ்வாறு இயைபெச்ச விசுதிகளும் ஐடால் மூவிடங்களைக் குறிக்கும் முக்கால வினை முற்றுடன் சேர்துவரும்.

(e.) இறந்தகால வினையெச்சம்—செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் அல்லது செய்தனெச்சம் என்றும், நிகழ்கால வினையெச்சம்—செய் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் அல்லது செயலெனெச்சம் என்றும், எதிர்கால வினையெச்சம்—செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் அல்லது செயினெனெச்சம் என்றும் சொல்லப்படும்.

359. உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ—இவ்வாறு இறந்தகால வினையெச்ச விசுதிகளும்; வான், பான், பாக்து—இம்முற்று எதிர்கால வினை பெச்சவிசுதிகளுந் தன்கர்த்தாவின் வினையெய் கொண்டுமுடியும்.

உதாரணம்:—சிகாமணி உண்டு மகிழ்ந்தான், உமகிழ்ந்தான், பேய் மகிழ்ந்தான், உணகுபுகிழ்ந்தான், உணகு மகிழ்ந்தான், காணுமகிழ்ந்தான்; உணனுயான மகிழ்வான், உணபான் மகிழ்வான், உணபாகது மகிழ்வான் இவ்வு வினையெச்சங்களுக்கும் அவைபெயரையு முடியும் வினைகளுக்கும் சிகாமணி காதலாவதல் காண்க.

360. என, உம்—இவ்விரண்டு இறந்தகால வினையெச்ச விசுதிகளும்; அ என்னும் நிகழ்கால வினையெச்ச விசுதியும்; இன, இல, ஆல, கால, ஏல, எனின், ஆயின், ஏனும், ஆனால், இய, இயா, கடை, வழி, பிடந்து—இப்பதினான்கு எதிர்கால வினையெச்ச விசுதிகளுந் தன்கர்த்தாவின் வினையெய்யும், வேறு கர்த்தாவின் வினையெய்யுங்கொண்டு முடியும்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி உண்டென மகிழ்ந்தான், கனகசிகாமணி உண்டென முத்துசாமி மகிழ்ந்தான், கனகசிகாமணி உண்டலும் மகிழ்ந்தான், கனகசிகாமணி உண்டலும் முத்துசாமி மகிழ்ந்தான், கனகசிகாமணி புடக்கவருகினான், கனகசிகாமணி படிக்க முத்துசாமி மகிழ்வான், கனகசிகாமணி படிக்கின பாடம் ஒப்புவிப்பான், கனகசிகாமணி படிக்கின் முத்துசாமி மகிழ்வான், மற்றையவைகளும் இவ்வாறே காண்க.

361. நிகழ்கால வினையெச்சம் என்று சொல்லப்படுஞ் செயவெனச்சமானது காரணப்பொருட்டில் இறந்தகாலத்தையும், காரியப்பொருட்டில் எதிர்காலத்தையும், காரண காரியங் களில்லாதபோது நிகழ்காலத்தையும் குறித்தலால் முக்காலத் துக்கும் பொதுவாகிய வினையெச்சமென்றும் வழங்கப்படும்.

உதாரணம்:—உண்ணப்பசி தீர்ந்தது—இங்கு காரணப்பொருட்டில் வந்தமையால் இறந்தகாலச் செயவெனெச்சம், உண்ணவந்தான்—இங்கு காரியப்பொருட்டில் வந்தமையால் எதிர்காலச் செயவெனெச்சம், சூரியன் அஸ்தமிக்கவந்தான்—இங்கு காரணகாரியமின்மையால் நிகழ்காலச் செயவெனெச்சம். இச்செயவெனெச்சத்தில் அறியவேண்டிய காலங்களை வருமொழியைப் பாராமல் நிலைமொழியிலேயே கண்டுகொள்க.

குறிப்பு:

(a) காரணங்காரியத்துக்கு முன்னுள்ளது. காரியங் காரணத்து க்குப்பின்னுண்டாவது.

(b) செயவெனெச்சம் செய்து என்னும் எச்சமாகத்திரிந்தும் வரும். உதாரணம்:—கோழி கூவி வந்தேன், பொழுதுவிடிந்து போனாய், பொழுதுபேரீய் வந்தான். இங்கே கூவி, விடிய, போக என்னு ஞ் செயவெனெச்சங்கள் செய்து என்னும் எச்சமாகத் திரிந்து வந்தன.

362. ஒரு எழுவாயோடு பல வினைமுற்றுகள் இயைந் தால் கடைசியிலிருக்கும் வினைமுற்றைத் தவிர மற்றையவைகளை வினையெச்சமாகக்கொள்க.

உதாரணம்:—கதிராவேல் வந்தான், உண்டான், போனான்—கதிர் வேல் வந்து, உண்டு, போனான்.

363. பெயரெச்சம் என்பது செய்த, செய்கின்ற செய் யும் என்னும் வாய்பாட்டினால் காலத்தையுந் தொழிலையும் விள க்கிப் பெயர்சொற்களைச் சார்ந்து நிற்பது.

உதாரணம்:—உண்டகுதிரை, உண்கின்றகுதிரை, உண்ணுங்குதிரை இவற்றில் உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும் என்னும் பெயரெச்சங்கள் குதிரை யென்னும் பெயரைச்சார்ந்து நின்றன.

குறிப்பு:—எதிர்காலப் பெயரெச்சத்தில் விருதியே காலங்காட்டும்; ஈது ஈற்ற உயிர்மெய் கெட்டும் வரும். உதாரணம்:—வாவும் புரவி— வரம்புரவி. (வாவும்—தாவும்.)

364. பெயரெச்சங்கள் கொண்டு முடியும் பெயர்ச்சொற்கள் ஆறுவகைப்படும். அவையாவன:—செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள்.

உதாரணம்:—படித்த மனிதன்—செய்பவன்; உண்ட இலை—கருவி; இருந்த வீடு—நிலம்; வந்த வரவு—தொழில்; பிறந்தநாள்—காலம்; குடித்தபால்—செயப்படுபொருள்.

365. தொழிற்பெயர் என்பது ஒருதொழிலுக்குப் பெயராய் வருவது. அது குறிப்புத் தொழிற்பெயரென்றுத் தெரிநிலைத்தொழிற்பெயரென்றும் இருவகைப்படும். (குறிப்புத்தொழிற்பெயரைக்குறித்து 392-வது இலக்கத்தில் காண்க.)

366. தெரிநிலைத் தொழிற்பெயர் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன:—முதனிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலை பெருந்தொழிற்பெயர், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்.

367. வினைப்பகுதி மாத்திரமே ஒரு தொழிலுக்குப் பெயராய் வருவது முதனிலைத்தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:—சொல், குறை, கட்டு, பூட்டு, உரை, பொறி, முளை, களை, பிடி.

368. பகுக்கப்படாததாயும், ஒரு தொழிற்றன்மையை யுணர்த்துவதாயும், வினைத்தன்மை யடையாததாயும் வருவது முதனிலை பெருந்தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:—கூத்து, சண்டை, வேட்டை.

369. விசுதியின்றிப் பகுதி யொன்றுமே விகாரப்பட்டு ஒரு தொழிலை யுணர்த்துவது முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:—படு—பாடு, உண்—ஊண், கெடு—கேடு, கொள்—கொள், பெறு—பேறு.

370. வினைப்பகுதியோடு தொழிற்பெயர் விசுதிகள் சேர்ந்து ஒரு தொழிலை யுணர்த்துவது விசுதிபெற்ற தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:- படித்தமை, படித்தது—இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்; படிக்கின்றமை படிக்கிறது—நிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்; படிப்பது—எதிர்காலத் தொழிற்பெயர்; படித்தல், ஆடல், வாட்டம், கொலை, வருகை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறகு, உணர்ச்சி, கல்வி, விடுகுள், சாககாடு, கோட்பாடு, சீதாற்றரவு, வாராணை, இழிவு, இறங்குமதி, கட்டடம், ஆட்கிவான, எச்சில, சழால், கெகுளி—காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்.

371. தெரிநிலைவினைப்பகுதியோடு பால்காட்டும் விசுதி சேருமாயின் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயராம்.

உதாரணம்:—ஒதுவான், ஊணன், அறிஞன்.

372. தெரிநிலைவினைப்பகுதியோடு பால்காட்டும் விசுதி சேர்ந்து காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தும்பெயர் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயராம்.

உதாரணம்:—படித்தவன், படிக்கிறவன், படிப்பவன்.

குறிப்பு:

(a.) செய்யுமென் வினைமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், ஏவல் வினைமுற்றும் வினையாலணையும் பெயர்களாக வரமாட்டா.

(b.) தொழிற்பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் 'பகுதி' தொழிலாகவே இருந்தாலும் 'தல்' 'அல்' முதலிய தொழிற்பெயர் விசுதிகளைக்கொண்டால் தொழிற்பெயரொன்றும், 'அன்' 'ஆன்' முதலிய பால்விசுதிகளைக் கொண்டால் வினையாலணையும் பெயரொன்றும் கொள்ளப்படும். உதாரணம்:—செய்கை, வருதல்—இவ்விரண்டும் தொழிற்பெயர்கள். செய்தவன், வந்தவன்—இவ்விரண்டும் வினையாலணையும் பெயர்கள்.

(c.) தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் வித்தியாசமென்னவெனில்: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் வினையாலணையும் பெயராப்போல் காண்காட்டாது. உதாரணம்:—அறிஞன், ஊணன்—இவ்விரண்டுத் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்கள். அறிந்தவன், அறிக்கிறவன், அறிபவன்; உண்டவன், உண்கிறவன், உண்பவன்—இவை வினையாலணையும் பெயர்கள்.

373. தெரிநிலைவினைப் பகுதிகளோடு எதிர்மறை விசுதிகள் சேர்ந்து முடிவது எதிர்மறை வினைமுற்று என்று சொல்லப்

படும்.

உதாரணம்:—உண்ணான், உண்கிலன், உண்கலன், உண்ணேன்.

குறிப்பு:—உண்ணான், உண்ணன், உண்ணா, உண்ணாது—இவைகளில் னகர, ளகர, ரகர மெய்களும், து என்னும் உயிர்மெய்யும் பால்காட்டுவ விசுவிகளாகவும், ஆகாரவிசுவிக் எதிர்மறையைக் குறிப்பதாகவும்; உண்ண என்பதில் ஆகாரமே பாலையும் எதிர்மறையையுங்குறிப்பதாகவுங் கொள்ளுக.

374. தன்மை முன்னிலைகளில் ஒருமை பன்மைகளைக் குறிக்கும் விசுவிகளை எதிர்மறையையுங் காட்டும்.

உதாரணம்:—படியேன், படியோம்; படியாய், படியோ.

குறிப்பு:—படியேன், படியோம், படியாய், படியோ—இவை முதலான மொழிகளில் விசுவிகையே எதிர்மறையைக் காட்டுமென்று சிலரும், எதிர்மறை ஆகாரவிசுவிக் மறைந்தது என்று சிலரும் கூறுவர். தோன்றுவதற்கே கெடுதியுண்டாகும்; ஆகலால் இம்மொழிகளில் எதிர்மறை ஆகாரவிசுவிக் வாக்கடாமை பற்றி, விசுவிகையே எதிர்மறையையுங் காட்டும் என்பது எமது துணிவு.

375. இரண்டு எதிர்மறை ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து வருமாயின் அது உடன்பாட்டையே குறிக்கும்.

உதாரணம்:—அவன் வராமல் இரான்—அவன் வருவான்.

376. நடந்தான் முதலிய உடன்பாட்டு வினைமுற்று எதிர்மறைப் பொதுக்குறிப்பு முற்றோடாயினும், எதிர்மறைச்சிறப்புக்குறிப்பு முற்றோடாயினுஞ் சேர்ந்தால் எதிர்மறையையே காட்டும்.

உதாரணம்:—நடந்தானில்லை, நடந்தானிலன், நடந்தாயில்லை, நடந்தாயிலாம்.

377. நடமுதலிய பகுதிகள் எதிர்மறை ஆகாரவிசுவிக் பெற்று யாவும் ஒரு பகுதியாய் நின்று மல், மே, மை, து, விசுவிகளைப் புணர்ந்தால் எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினையெச்சமாம்.

உதாரணம்:—நடவாமல், நடவாமே, நடவாமை, நடவாது.

378. நடமுதலிய பகுதிகள் எதிர்மறை ஆகாரவிசுவிக் யைப்பெற்று, இரண்டும் ஒரு பகுதியாகித் தகரவெழுத்துப் பே

ற்றோடு சேர்ந்த அகரவிசுவதியைப் புணர்ந்தால் எதிர்மறைத் தொழிலைப் பெயரெச்சமாம்.

உதாரணம்:—கடவாத குதிரை, தகர வெழுத்துப்பேற்றோடு அகர விசுவதி சூன்றியும் வரும். உதாரணம்:—கடவாக்குதிரை.

379. நடமுதலிய பகுதிகள் எதிர்மறையைக் குறிக்கும் அகரவிசுவதியையும், தொழிற்பெயரைக் குறிக்கும் மை விசுவதியை யுஞ் சேர்ந்து வருமாயின் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:—நடவாமை, போகாமை, செய்யாமை.

380. தன்வினை, பிறவினை, செயப்படுபொருள் சூன்றிய வினை, செயப்படுபொருள் சூன்றாவினை, இந்நான்குஞ் செய்வினையேயாம்.

381. செயப்படுபொருள் சூன்றியவினை யொழிந்த மற்ற மூன்று மூலகை வினைப்பகுதிகளோடு 'படு' 'உண்' என்னும் விசுவதிகள் சேர்ந்தால் செயப்பாட்டு வினையாம்.

உதாரணம்:

செயப்பாட்டுவினை—தன்வினை.

உடன்பாடு.

முதனிலை	உண்ணப்படு,	கட்டுண்
வினைமுற்று	உண்ணப்பட்டான்.	கட்டுண்டான்
வினையெச்சம்	உண்ணப்பட்டு	கட்டுண்டு
பெயரெச்சம்	உண்ணப்பட்ட	கட்டுண்ட
தொழிற்பெயர்	உண்ணப்படுதல்.	கட்டுண்டல்

எதிர்மறை.

முகனிலை
வினைமுற்று	உண்ணப்படான்.	கட்டுண்ணாண்
வினையெச்சம்	உண்ணப்படாமல்.	கட்டுண்ணாமல்
பெயரெச்சம்	உண்ணப்படாத.	கட்டுண்ணாத
தொழிற்பெயர்	உண்ணப்படாமை.	கட்டுண்ணாமை

செயப்பாட்டுவினை—பிறவினை.

(உடன்பாடு)

(எதிர்மறை)

முதனிலை.	உண்பிகடுப்படு.	...
வினைமுற்று.	உண்பிக்கப்பட்டான்	உண்பிக்கப்படான்

வினையெச்சம்.	உண்பிக்கப்பட்டு	உண்பிக்கப்படாமல்
பெயரெச்சம்.	உண்பிக்கப்பட்ட	உண்பிக்கப்படாத
தொழிற்பெயர்.	உண்பிக்கப்படுதல்	உண்பிக்கப்படாமை

குறிப்பு:

(a.) உண் என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினைவிஞ்சி பெரும்பாலும் பிறவினையில் வராது.

(b.) செய்வினை வாச்சியத்தின செயப்படுபொருளை செயப்பாட்டு வினையில் கார்த்தாவாக வருவதினால் அதின் வினைமுற்று செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைபோல் காணப்படும்.

382. சிலவினைச்சொற்கள் பொதுவினையாகவரும்.

உதாரணம்:—தேற்றிக்கொடுத்தான்—தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவினையாம்; வெளுத்தான்—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைக்கும் செயப்படுபொருள் குன்றாவினைக்கும் பொதுவினையாம்; வாராய், உண்ணாய்—இவை விதிவினைக்கும் மறைவினைக்கும் பொதுவினைகளாம்.. விண்டகமலம், விண்டகாய்—இவை செய்வினைகளும், செயப்பாட்டுவினைக்கும் பொதுவினைகளாம்.

குறிப்புவினை.

383. குறிப்புவினை முக்காலத்துக்கும் பொதுவாய் நின்ற ஒவ்வொருகாலத்தையும் குறிப்பாக உணர்த்துவது. அது பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று, சிறப்புக்குறிப்பு வினைமுற்று, வினாக்குறிப்பு வினைமுற்று, குறிப்பு வினையெச்சம், குறிப்புப் பெயரெச்சம், குறிப்புத்தொழிற்பெயர் என அறுவகைப்படும். இவற்றில் வினாக்குறிப்பு வினைமுற்று ஒழிந்த மற்றைய ஐந்தும் உடன்பாடும் எதிர்மறையும் என இரண்டு இரண்டு வகைப்படும்.

உதாரணம்:.

உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று	...	உண்டு.
எதிர்மறைப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று	...	இல்லை.
உடன்பாட்டுச் சிறப்புக் குறிப்பு வினைமுற்று	...	உளன்
எதிர்மறைச் சிறப்புக்குறிப்பு வினைமுற்று	...	இலன்
உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையெச்சம்	...	மெல்ல
எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம்	...	அல்லாமல்

உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் நல்ல
எதிர்மறைக்குறிப்புப் பெயரெச்சம் இல்லாத
உடன்பாட்டுக் குறிப்புத் தொழிற்பெயர் உடைமை
எதிர்மறைக்குறிப்புத் தொழிற்பெயர் இல்லாமை
வினாகுறிப்பு வினைமுற்று அவன் 'யார்'

384. திணை பால் இடங்களுக்குப் பொதுவாய் நின்று முக்காலங்களி லொன்றைக் குறிப்பாய் உணர்த்துவது உடன் பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்றும்.

உதாரணம்:—உண்டு, வேறு. அன்றியுந் தகும், படும், வேண்டும். ஒன்னும். இம்முன்று சொற்களும் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாம்.

குறிப்பு:—இவற்றைத் தேற்றற் பொருள்படுங் தொழிற்பெயரென் றவகூறுவர். உதாரணம்:—கற்பிக்கத்தகும், கற்பிக்கற்றகும்; கற்பிக் பபடும், கற்பிக்கற்பிடும்; கற்பிக்கவேண்டும், கற்பிக்கல்வேண்டும்.

385. இல், அல், என்னும் எதிர்மறைப் பண்படிகளோடு ஐ, று, விசுதிகள் புணர்ந்தால் எதிர்மறைப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்றும்.

உதாரணம்:—இல்லை, இன்று, அன்று. அன்றியுந் தகும், படும், வேண்டும். என்னுஞ் சொற்களும் எதிர்மறை விசுதியை யெற்றுவரும். உதாரணம்:—கற்பிக்கத்தகாது, கற்பிக்கற்றகாது, கற்பிக்கப்படாது, கற் பிககற்படாது; கற்பிக்கவேண்டாம், கற்பிக்கல்வேண்டாம்.

386. திணை பால் இடங்களைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் மு க்காலத்துக்கும் பொதுவாய்வருவது சிறப்புக்குறிப்பு வினைமு ற்றும்.

உதாரணம்:—இவன் பொன்னன், இவன் பட்டணத்தான், இவன் கரியன், இவன் உளன், இவன் நல்லன், இது உளது, இவை உள, ஐன வரும். இவற்றில் பொன்னன், பட்டணத்தான், கரியன், உளன், உளது, உள என்பவை சிறப்புக்குறிப்பு வினைமுற்றுகளாம்.

குறிப்பு:

(உ.) பெயர்ச்சொல் ஒரு பெயரைக்கொண்டு மூடியும்போது அ' திணைப் பெயர்ப்பியனிலை யென்று கூறுவர். உதாரணம்:—அவன் கனக நகாமணி, அது என் புஸ்தகம். இவற்றில் 'கனகநகாமணி' 'புஸ்தகம்'.

என்பவை பெயர்ப்பயனிலைகளாம்.

(b.) குறிப்பிவினையிலுள்ள முதனிலைத் தெரிநிலை வினைப்பகுதியோல் எவலாகாது. உதாரணம்:—இவன் பொன்னன். இதில் பொன் என்னும் முதனிலை எவலாகாது.

387. இல், அல், என்னும் எதிர்மறைப் பண்புடிகளோடு முன்றிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்கு முரிய விசுதிகள் புணர்ந்தால் எதிர்மறைச் சிறப்புக்குறிப்பு வினைமுற்றும்.

உதாரணம்:—இவன் இலன், இவள் இலள், இவர் இலர், இது இலது, இவை இல; நான் இலேன், நாம் இலோம்; நீ இலாய், நீர் இலீர். (இவைகளில் லகர மெய் தொக்குநின்றது.)

குறிப்பு:—குறிப்பில் இன்மையும் அன்மையும் என எதிர்மறை இருவகையாம். இன்மை யில்லாமையைச் சொல்லுதல், அன்மை ஒரு பொருளை மறுத்து அகற்கினமானதைச் சொல்லுதல். உதாரணம்:—உன்னிடத்தில் புத்தகம் உண்டா? என்னிடத்தில் இல்லை. அந்தப்புத்தகம் உன்னுடையதா? அது அன்று, இது என்னுடையது. இல்லை இன்மையையும் அன்று அன்மையையுங் குறிக்கின்றன.

388. பண்படியாகத்தோன்றி அகர ஈக்ரரீ நின்ற வினையைக்கொண்டு முடிவது குறிப்பு வினையெச்சமாம்.

உதாரணம்:—மெல்லப்போனான் பையச்சென்றான், வலியச்சொன்னான்.

389. இல், அல், என்னும் எதிர்மறைப் பண்புடிகள் ஆகரரச்சாரியை இடையில் பெற்று மல், மை, மே, து, ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும் விசுதிகளைப்புணர்ந்தும் சாரியை இல்லாமல் நிவ்விசுதியைப் புணர்ந்தும் வந்தால் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சங்களாம்.

உதாரணம்:—அல்லாமல், அல்லமை, அல்லாமே, அல்லது, அல்லால் அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்து, அன்றி எனவரும்.

390. அ, இய, இவ்விரு விசுதிகளும் பண்படி புணர்ந்து முடிவது குறிப்புப் பெயரெச்சமாம்.

உதாரணம்:—செய்யுதுதினா, உள்ளமனிதன், கரியமால், வலியுதுதி

ஊ. இஃதன்றியும் குறிப்புப் பெயரொச்சம் இடைச்சொல்லையும், பெயர்ச் சொல்லையும், உரிச்சொல்லையும் அடியாகக்கொண்டும் பிறக்கும். உதாரணம் —பொன்+அன்ன=பொன்னன்ன பையன்; மற்று+ஐ+அ=மற் றைய மனிதன்; இன்முகத்த அரசன், தொடியகையினள், கடியாமலர் இவற்றில் அன், மற்று—இவ்விரண்டும் இடைச்சொற்கள், முகத்த, தொடி—இவ்விரண்டும் பெயர்ச்சொற்கள்; கடி—உரிச்சொல்.

391. இல், அல், என்பவை இடையில் ஆகாரச்சாரியை யும், தகரவொற்று எழுத்துப்பெறும் பெற்று, அதன்மேல் அ கரவிகுதியைப் புணரின் எதிர்மறைக்குறிப்புப் பெயரொச்சமாம்.

உதாரணம்:—இல்லாத குகினை, அல்லாத புஸ்தகம். தகரவெழுத்துப் பெற்றோடு அகரவிகுதி குன்றியும் வரும். உதாரணம்:—இல்லாக்கு கினை, அல்லாப்பூனை.

குறிப்பு:—குறிப்புமுற்று பெயரொச்சமாகவும் வினையெச்சமாகவும் வரும். உதாரணம்:—அவன் வில்லினன் வந்தான். இதில் வில்லினன் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை 'வில்லினனாகி' எனப்பொருள்படுதலால் வினை யெச்சம் ஆதல் காண்க. வெந்திறலினன் விறல் வழுதியொடு என்பது 'வெந்திறலினனாகிய விறல்வழுதியொடு' எனப்பொருள்படுதலாற் குறிப்பு முற்றுப் பெயரொச்சமாதல் காண்க.

392. பண்படிகளோடு மை என்னுந் தொழிற்பெயர் வி குதிசேர்ந்து வருவது உடன்பாட்டுக்குறிப்புத் தொழிற்பெய ராம்.

உதாரணம்:—உடைமை, உரிமை (உடை, உரி—சொந்தம்.)

393. இல், அல், என்னும் எதிர்மறைப் பண்படிகளோடு மை என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதி சேர்ந்தால் எதிர்மறைக் குறிப்புத் தொழிற்பெயராம்.

உதாரணம்:—இல்லாமை, அல்லாமை.

394. பால்காட்டும் விகுதிகள் பண்படி புணர்ந்து குறி ப்பாகக்காலத்தை புணர்த்தி ஒரு பொருளுக்குப் பெயர்மாற்றி ஸ்ரபாய் நிற்பது குறிப்பு வினையாலனையும் பெயராம்.

உதாரணம்:—உள்ளவர், நல்லவர்.

395. வினாவடியாகப் பிறக்கும் பெயர்கள் வாக்கியத்தில் பயனிலையாக வருமாயின் வினா வினைக்குறிப்புமுற்று என்று சொ ல்லப்படும்.

உதாரணம்:—அவன் எவன், அவள் எவள், அவர் எவர், அது எது, அவை எவை; அவன் யாவன், அவள் யாவள், அவர் யார், அவர் யாவா, அது யாது, அவை யாவை.

குறிப்பு:—வினாவினைக்குறிப்புமுற்றுகளில் 'யார்' என்னும் வினா உயர்திணை முப்பாலிலும் 'எவன்' என்னும் வினா அஃறிணை இருபாலிலும், வரும். உதாரணம்:—அவன் யாரா, அவள் யார், அவர் யார், அஃது எவனா, அவை எவன். (எவன்=எது, எவை) எவன் என்பது என, என்னை, என்ன எனவும் மருவிவழங்கும்.

காலம்.

396. காலமாவது இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என மூவகையாம். அவை பகுதி விபுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாற் குறிக்கப்படும். (இடைநிலைகளைக் காட்டும் அட்டவணைபிற் காண்க).

397. இறந்தகாலமாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்காலமாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முடிவுபெறாத நிலைமை. எதிர்காலமாவது தொழில் பிறவாமை.

குறிப்பு:—தொழிலாவது பொருட்புடைபெயர்ச்சி அல்லது வினை நிகழ்ச்சி.

398. இடைநிலைகளே அல்லாமல் பகுதியில் இரட்டித்து வரும் மெய்யெழுத்துகளும் விபுதிகளுங் காலங்காட்டும்.

உதாரணம்:—பகுதி மெய் இரட்டித்து இறந்தகாலங் காட்டுபவை—போட்டான், நட்பான், உற்றான், பெற்றான்; விபுதி எதிர்காலங் காட்டுவது—செய்யும்.

399. மூன்று காலத்திலுந் தொழில் இடையறாமல் நடக்கின்ற பொருளை நிகழ்காலத்தாற் சொல்லவேண்டும்.

உதாரணம்:—தெய்வமிருக்கிறது, ஆற்றிழுகிறது, அரசன் ஆளுகிறான் என வரும்.

400. விரைவினாலும், மிகுதியினாலும், தெளிவினாலும், இயல்பினாலும் எதிர்கால நிகழ்காலங்கள் இறந்தகாலமாகவும், எதிர்காலம் இறந்தகால நிகழ்காலங்களாகவும், இறந்தகாலம் எதிர்கால நிகழ்காலங்களாகவும் வரும்.

உதாரணம்:

(a) இனி உண்ணப்போகும் ஒருவனை உடன்கொண்டுபோக விரும்பிய மற்றொருவன் பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோ என்றால், உண்டேன் உண்டேன் என்று சொல்வதும்; உண்கிறான் அப்படிச் சொல்வதும் வழக்கம். ஆதலால், எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாயின. இது வினாவு.

(b) நீ அவனுடனே பகைத்தால் சேத்தாய் சாகிராய்; இந்தக்காட்டிற் போனால் துணியிழந்தாய் இழக்கிராய் என எதிர்காலம் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமாயிற்று. சாதலுந் துணியிழந்தலுந் தப்பினாலுந் தப்பும்; ஆதலால், இது மிகுதி பென்று சொல்லப்பட்டது.

(c.) அறஞ்செய்தால் சுவர்க்கம் புகுந்தான், புகுகிரான்; ஏறம்புழுட்டை கொண்டு திட்டை ஏறினால் மழைபெய்தது, பெய்கிறது; செளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமாயிற்று.

(d.) யாம் பண்டுவினையாடுவது இச்சேலை, வினையாடுகிறது இச்சேலை. இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமாயிற்று.

—(::)—

வினாவிதற்பவிலக்கணம்.

(உடன்பாட்டில் வரும் வினாவிதற்பவிலக்கணம்.)

Indicative Mood.

(இறந்தகால ஒருமை.)

தன்மை பொருமை வினைமுற்றுகள்—உண்டனென், உண்டேன், உன், டனன், உண்டு, வந்தது, சென்று.

முன்னிலை பொருமை வினைமுற்றுகள்—உண்டனோ, உண்டாம், உண்டி.

ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்டனென், உண்டான்.

பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்டனள், உண்டாள்.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள் உண்டது, ஆயிற்று.

(இறந்தகாலப்பன்மை.)

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுகள்—உண்டனம், உண்டாம், உண்டனெம்,

னெம், உண்டேம், உண்டோம், உண்டும், வந்தும், செலும்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—உண்டனிர, உண்டிர்.

பலர்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—உண்டனர், உண்டார், உண்ட,

பலவினாபாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்டனர்.

(நிகழ்கால ஒருமை.)

தன்மையொருமை வினைமுற்றுகள்—உண்கின்றனென், உண்கிறேன்,
உண்கின்றனன்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுகள்—உண்கின்றனை, உண்கிராய், உண்
கிறிற்றி.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்கின்றனன், உண்கிரான்.

பெண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—உண்கின்றனள், உண்கிராள்.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.—உண்கிறது.

(நிகழ்காலப் பன்மை.)

தன்மை பன்மை வினைமுற்றுகள்.—உண்கின்றனம், உண்கின்றும், உண்
கின்றனெம், உண்கின்றேம், உண்கிறோம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்.—உண்கின்றனர், உண்கிறீர்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்.—உண்கின்றனர், உண்கிரார்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.—உண்கின்றன.

(எதிர்கால ஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுகள்.—உண்பென், உண்பேன், உண்ப
ன், உண்பல், உண்கு, வருது, சேறு, செய்யமாட்டுவேன், செய்
கிற்பேன்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுகள்.—உண்பை, உண்பாய், சேறி, செ
ய்யமாட்டுவாய், செய்கிற்பாய்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்பன், உண்பான், உண்ணும்,
செய்யமாட்டுவான், செய்கிற்பான்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்பள், உண்பாள், உண்ணும்,
செய்யமாட்டுவாள், செய்கிற்பாள்.

ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்ணும், செய்யமாட்டும்,
செய்கிற்கும்.

(எதிர்காலப் பன்மை.)

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—உண்பம், உண்பாம், உண்பெம்,
உண்பேம், உண்டோம், உண்கும், வருதும், சேறும், செய்யமாட்
டுவோம், செய்கிற்போம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—செய்குவீர், உண்டீர், செய்யமாட்டு
வீர், செய்கிற்பீர்.

பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்பர், உண்பார், உண்ப்,
உண்மார், செய்யமாட்டுவார், செய்கிற்பார்.

பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—உண்ணும், செய்யமாட்டும்,
செய்கிற்கும்.

குறிப்பு:

(a.) உண்டு=உண்டேன், வந்து=வந்தேன், சென்று=சென்றேன்,
உண்கு=உண்பேன், வருது=வருவேன், சேறு=செல்வேன், சேறி=
செல்வாய்; உண்பல்=உண்பேன்; உண்டும்=உண்டோம், வந்தும்=வந்
தோம், சென்றும்=சென்றோம், உண்கும்=உண்போம், வருதும்=வரு
வோம், சேறும்=செல்வோம்.

(b.) 'உம்' விருதி எதிர்காலத்தைக் காட்டிக்கொண்டு ஆண்பால்
பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்களுக்குப் பொதுவாய்வரும்.
அதற்கு செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்று என்று பெயர்.

Imperative Mood—ஏவல்.

(எதிர்காலம்.)

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுகள்—உரை, உரையாய், உரைதி,
சென்றீ, நின்மே.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுகள்—உரையும், உரைத்தீர், உரையீர்,
உரையின்.

குறிப்பு:

(a.) உரையாய், நடவாய் என்பவை முதலிய 'ஆய்' விருதி எ
ன்றி 'உரை' 'நட' என் பகுதியே ஏவல் ஒருமையாக வருவதும்
உண்டு.

(b.) சென்றீ, நின்மே என்னும் மொழிகளின் ஈற்றிலுள்ள ஈகார
ஈகாரங்கள் விருதிகளல்ல; 'ஆய்' விருதி குறைந்த ஏவலில் வரும் முன்
னிலையைக்கூறும். இங்கே 'நாய்' யும் முறையே நகர வெற்றையும் ம
கர வெற்றையும் கூர்ந்துவந்தன. நகர்வெற்றும் மகர்வெற்றும் எழு
த்துப்பேறு, (சென்றீ=செல்லாய், நின்மே=நில்லாய்)

Optative Mood—வியங்கோள்.

(எதிர்காலஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வேனாக, வாழ்ககடவேன, வாழட்டும்.

முன்னிலையாருமை, வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வாயாக, வாழக்கடவாய்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வானாக, வாழக்கடவன், வாழட்டும்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வாளாக, வாழக்கடவள், வாழட்டும்.

ஓன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வதாக, வாழக்கடவது, வாழட்டும்.

(எதிர்காலப்பன்மை.)

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வோமாக, வாழக்கடவோம், வாழட்டும்.

மூன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வீராக, வாழக்கடவீர்.

யவர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வாராக, வாழக்கடவர், வாழட்டும்.

யலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்
ணல், வாழ்வனவாக, வாழக்கடவன, வாழட்டும்.

சூறிப்பு:

(a.) க, ய, ர், அல், ஒட்டும்—இவ்வைந்தும் பொது வியங்கோள்
வினைமுற்று விருதிகள். ஆக, கட இவ்விரண்டினுள் சிறப்பு வியங்கோள்
வினைமுற்று விருதிகள், ஆகையால் இவ்விரண்டுக்கு நினை பால் இடங்க
ளைக்குறிகளும் விருதிகளை யேற்றேவரும்.

(b.) வழக்கத்தில் ஒட்டும் என்னும் விருதி முதல் குறைந்தாவரும்,
உதாரணம்:—அவா போகட்டும் (போக (ஒ) ட்டும்.), யாம் வரட்டும் (வா
(ஒ) ட்டும்). முன்னிலையில் வாக்கியத்தின் இடையிலேமாதிரும் இப்பி
ருதிபெற்ற வியங்கோள் வரும். உதாரணம்:—நீ படிக்கட்டும் என்றி
தான் பேசாதிருந்தேன்.

(c.) ஆ, ஓ, ஏ,—என்னுஞ் சுற்று வினா இடைச்சொற்கள் பெயரு
டன் அன்றி வினையுடனுஞ் சேர்துவரும். உதாரணம்:—அவன் வந்தா
னா? அவன் வருவானா? அவன் வந்தானே? நான் வரட்டோ?

Participle Verb—வினையெச்சவினை.

இறந்தகால வினையெச்சவினை—படித்தது, ஒடி முதலியன.
 எதிர்கால வினையெச்சவினை—படிக்கின், படிக்கில், முதலியன.
 நிகழ்கால வினையெச்சவினை—படிக்க, உணற்கு.

Participle Adjective.—பெயரெச்சவினை.

இறந்தகாலப பெயரெச்சவினை—படித்த.
 நிகழ்காலப பெயரெச்சவினை—படிக்கிற.
 எதிர்காலப பெயரெச்சவினை—படிக்கும்.

Verbal Noun.—தொழிற்பெயர்.

இறந்தகாலத தொழிற்பெயர்—படித்தமை, படித்தது.
 நிகழ்காலத தொழிற்பெயர்—படிக்கின்றமை, படிக்கிறது.
 எதிர்காலததொழிற்பெயர்—வருவது.
 காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்—படித்தல், ஆடல், முதலியன.

குறிப்பு:

(a.) அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம்; சும், மும், தும், நும்
 என்னும் இவ்வொன்பது விசுத்திகளையும் இறுதியிலுடைய மொ
 ழிகள் இருதினைப்பொதுவாய் வருந் தன்மைப்பன்மைவினைமு
 ததுச் சொற்களாயினும், அவை தன்னிலையி னிற்பதன்றி முன்
 நிலையாரையும் படர்க்கையாரையும் தன்மையிற் கூட்டுதலு
 முண்டு.

(b.) அம், ஆம் என்னும் இவ்விரு விசுத்தியால் வருவன
 முன்னிலையாராத் தன்மேனெடு கூட்டும்.

உதாரணம்:

நீயும்	யானும்	...	உண்டனம்.
,,	,,	...	உண்டாம்.

(c.) எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்முன்று விசுத்தியால் வ
 ருவன படர்க்கையாராத் தன்மேனெடு கூட்டும்.

உதாரணம்:

அவனும்	யானும்	...	உண்டனெம்.
”	”	...	உண்டேடம்.
”	”	...	உண்டோடம்.

(d.) கும், டம், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விசுவாசம் வரலான முன்னிலையாரையும் படர்க்கையாரையும் தன் னோடு கூட்டும்.

உதாரணம்:

நீயும்,	அவனும்,	யானும்	...	உண்கும்.
”	”	”	...	உண்டும்.
”	”	”	...	வந்தும்.
”	”	”	...	சென்றும்.

(e.) இவ்வொன்பது விசுவாசம் மொழிகள் இங்ஙனம் வருதலால் உளப்பாட்டுத் தன்மை வினையென்னப்படும்.

(f.) தன்மை வினைமுற்றுக்களுள் ‘செய்கு’ எனுந்தன்மை யொருமை வினைமுற்றுச்சொல்லும் ‘செய்கும்’ எனுந்தன்மை ப்பன்மை வினைமுற்றுச்சொல்லும் வினையுடனுமுடியும்; அப் போதும் வினைமுற்றேயாம். உதாரணம்:— உண்கு வந்தேன், உண்கும் வந்தேன் என வரும்.

உண்பேன் வந்தேன், உண்பேம் வந்தேன் என மற்றவை வினையொன்று முடிதல் மரபு அன்று எனக்கொள்க.

(g.) என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர், அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர்; து, து, அ, என்னும் விசுவாசங்களும் குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் வரும்.

உதாரணம்:

யான்	—	தாரினன், தாரினேன்.
யாம்	—	தாரினம், தாரினாம், தாரினேம், தாரினேம்
		தாரினோம்.
நீ	—	வில்லினை, வில்லாய், வில்லி,
நீர்	—	குழையினிர், குழையீர்.
நம்பி	—	குழையினன், குழையான்.

நங்கை — குழையினள், குழையாள்,
அவர் — குழைபர், குழையார்.
அது — அணித்து, அற்று.
அவை — இல்லன், இல்ல.

யனாரினைன—யான் மாலையையுடையவன், நம்பிகுழையான்—நம்
பிசுண்டலதையுடையவன், அது அணித்து—அது அணித்ததையுடையது,
அது அற்று—அது அத்தன்மையையுடையது.

(ii.) அம், ஆம், எம், ஏம், ஒம் என்னும் தன்மைப்ப
ன்மைகளை நுநிபும உள்பாட்டில் வரும். உதாரணம்:—
மீயும் யாவும் தாரினம், அவரும் யாவும் தாரினம் என வரும்

(1) இம் விநிபை யீற்றி லுடைய மொழி அஃறீனை யொன்
றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பினைமுற்றும். உதாரணம்:—அது
பொருட்டு, அது ஆதிநாநாட்டு, அது குண்டு கட்டு.

அது பொருட்டு—அது பொருளையுடையது, அது ஆதிநாநாட்டு—அது
ஆதிநாநாட்டையுடையது, அது குண்டுகட்டு—அது குழமானகண்ணை
யுடையது.

எதிர்மறையில் வரும் வினைவிதற்பவிசுக்கணம்,
எதிர்காலம்

ஒருமை.

தன்மையொருமை வினைமுற்றுகள்—செய்யோன், செய்யமாட்டேன்,
செய்கிறேன், செய்கிறேன், செய்கிறேன், செய்கிறேன்,
முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுகள்—செய்யாய், செய்யமாட்டாய், செய்
கிறேனாய், செய்கிறேனாய், செய்கிறேனாய், செய்கிறேனாய்
ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—செய்யான், செய்யமாட்டான், செ
ய்கிறான், செய்கிறான், செய்கிறான், செய்கிறான்,
பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—செய்யாள், செய்யமாட்டாள், செய்
கிறாள், செய்கிறாள், செய்கிறாள், செய்கிறாள்,
இன்றின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—செய்யாது, செய்யமாட்டாது,
செய்கிறிது, செய்கிறிது, செய்கிறிது, செய்கிறிது.

பன்மை.

தன்மையொருமைவினைமுற்றுகள்—செய்யோம், செய்யமாட்டோம், செய்

இற்கிலோம், செய்கிற்கலோம், செய்கிலோம், செய்கலோம்.
 முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யீர், செய்யமாட்டீர், செய்கிற்
 கிலீர், செய்கிற்கலீர், செய்கிலீர், செய்கலீர்.
 பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாரா, செய்யமாட்டாரா, செய்கி
 ற்கிலாரா, செய்கிற்கலாரா, செய்கிலாரா, செய்கலாரா.
 யலவின் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யா, செய்யமாட்டா, செ
 ய்கிற்கில, செய்கிற்கல, செய்கில, செய்கல.

ஏவல்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யேல், செய்யல், செய்யானே
 (செய்யாதை என்பதின் மருஉ செய்ய கே.)
 முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யவாமினா, செய்யாதேயும்:

வியங்கோள் ஒருமை.

தன்மைவியருமைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யேனாக, செய்யற்க.
 முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாயாக, செய்யற்க.
 ஆண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யானாக, செய்யற்க.
 பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாளாக, செய்யற்க.
 ஆண்றன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாதாக, செய்யற்க.

வியங்கோட் பன்மை.

தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யோமாக, செய்யற்க.
 முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யீராக, செய்யற்க.
 பலர்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாராக, செய்யற்க.
 யலவின் பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாவாக, செய்யற்க.

குறிப்பு:—உடன்பாட்டில் வரும் வியங்கோள் விஞ்ஞிகளில் ஆக
 என்னும் சிறப்பு விஞ்ஞியும், க என்னும் பொது விஞ்ஞியும் எதிர்மறையி
 லும் வரும்.

எதிர்மறை வினைபெச்சவினை—படியாமல், படியாமே, படியாமை, படி
 யாது

எதிர்மறைப் பெயரொச்சவினை—படியாத.

எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்—நடவாமை.

—(: 0 :)—

இடைநிலைகளைக் குறிக்கும் வினை விகற்பவிலக்கணம்,

இறந்தகால ஒருமை.

தன்மைபொருமை வினைமுற்றுகள்—படித்தேன், கண்டேன், சென்றேன்,
அனுப்பினேன்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுகள்—படித்தாய், கண்டாய், சென்றாய்,
அனுப்பினாய்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படித்தான், கண்டான், சென்றான்,
அனுப்பினான்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படித்தாள், கண்டாள், சென்றாள்,
அனுப்பினாள்.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படித்தது, கண்டது, சென்றது,
அனுப்பினது.

இறந்தகாலப்பன்மை.

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—படித்தோம், கண்டோம், சென்றோம்,
அனுப்பினோம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—படித்தீர், கண்டீர், சென்றீர், அனு
ப்பினீர்.

பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படித்தார், கண்டார், சென்றார்,
அனுப்பினார்.

பலவிற்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படித்தன, கண்டன, சென்றன,
அனுப்பின.

நிகழ்கால ஒருமை.

தன்மைபொருமைவினைமுற்றுகள்—படிக்கிறேன், படிக்கின்றேன், படியா
கிறேன்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுகள்—படிக்கிறாய், படிக்கின்றாய், படியா
கிறாய்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிக்கிறான், படிக்கின்றான், படி
யாதினான்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிக்கிறாள், படிக்கின்றாள், படியா
கிறாள்.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிக்கிறது, படிக்கின்றது, படி
யாதினது.

யாபின் தன.

நிகழ்காலப்பன்மை.

தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றுகள்—படிக்கிறோம், படிக்கின்றோம், படியா
நின்றோம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—படிக்கிறீர், படிக்கின்றீர், படியா
நீர்.

பலர்பாற்படாக்கைவினைமுற்றுகள்—படிக்கிறோர், படிக்கின்றோர், படியா
நீரோர்.

பலவின்பாற்படாக்கை வினைமுற்றுகள்—படிக்கின்றன, படியு
கின்றன.

எதிர்கால ஒருமை.

தன்மையொருமை வினைமுற்றுகள்—படிப்பேன், செய்வேன்,
முன்னிலை யொருமைவினைமுற்றுகள்—படிப்பாய், செய்வாய்
ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிப்பான், செய்வான்,
பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிப்பாள், செய்வாள்,
ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—படிப்பது, செய்வது.

எதிர்காலப்பன்மை.

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—படிப்போம், செய்வோம்.
முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—படிப்பீர், செய்வீர்.
பலர்பாற்படாக்கை வினைமுற்றுகள்—படிப்பார், செய்வார்.
பலவின்பாற்படாக்கை வினைமுற்றுகள்—படிப்பன, செய்வன.

வியங்கோள் ஒருமை.

தன்மையொருமைவினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவேன், பார்ப்பேனாக.
முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடாய், பார்ப்பாயாக.
ஆண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவன், பார்ப்பானாக.
பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவள், பார்ப்பாளாக.
ஒன்றன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவது, பார்ப்பதாக.

வியங்கோட் பன்மை.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவோம், பார்ப்போமாக.
முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகள்—எழுதக்கூடவீர், பார்ப்பீராக.

பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—எழுதக்கடவர், பார்ப்பார்க்கை.
பலவிளாபாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகள்—எழுதக்கடவனை, பார்ப்பவனாக

இறந்தகால வினையெச்சவினை—பாத்து, வின்றி, சென்று.
இறந்தகாலப் பெயரெச்சவினை—படித்த, உண்ட, சென்ற, அனுப்பின.
நிகழ்காலப் பெயரெச்சவினை—எழுதுகிற, ஒடுகின்ற, போகாநின்ற.
இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்—படித்தமை, கண்டமை, சென்றமை, அனுப்பி
பிடிமை.

நிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்—படிக்கின்றமை, கேளாநின்றமை.
எதிர்காலத் தொழிற்பெயர்—போவது, காண்பது.

உண் என்கிறபகுதியடியாக வரும் வினைகளையும்
பெயர்களையும் விளம்புக.

உண் முதனிலை

உண்டேன் தன்மை யொருமை	} இறந்தகால வினைமுற்றுகள்
உண்டோம் தன்மைப் பன்மை	
உண்டாய் முதனிலை யொருமை	
உண்டாய் முதனிலைப் பன்மை	
உண்டான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்டாள் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்டார் படர்க்கைப் பலர்பால்	
உண்டது படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்டன படர்க்கைப் பலவிற்பால்	

உண்கிறேன் தன்மை யொருமை	} நிகழ்கால வினைமுற்றுகள்
உண்கிறோம் தன்மைப் பன்மை	
உண்கிறாய் முதனிலை யொருமை	
உண்கிறாய் முதனிலைப் பன்மை	
உண்கிறான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்கிறாள் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்கிறார் படர்க்கைப் பலர்பால்	
உண்கிறது படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்கின்றன படர்க்கைப் பலவிற்பால்	

உண்பேன் தன்மைப்பொருமை	} எதிர்கால வினைமுற்று.
உண்போம் தன்மைப்பன்மை	
உண்பாய் முன்னிலையொருமை	
உண்பீர் முன்னிலைப்பன்மை	
உண்பான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்பார் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்பார் படர்க்கைப்பலர்பால்	
உண்ணும் படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்ணும் படர்க்கைப் பலவிற்பால்	

உண், உண்ணாய் ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றுகள்
 உண்ணும், உண்மின் ஏவற்பன்மை வினைமுற்றுகள்
 உண்க வியங்கோள் வினைமுற்று
 உண்டு, உண்ண, உண்கில் வினையெச்சங்கள்
 உண்ட, உண்கிற, உண்ணும் பெயரெச்சங்கள்
 உண்டது, உண்கிறது, உண்பது, உண்ணல் ... தொழிற்பெயர்கள்
 உண்ணன் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்
 உண்டவன், உண்கிறவன், உண்பவன்--வினையாலணையும் பெயர்கள்
 உணர் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்

குறிப்பு—உண் என்கிற பகுதிக்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயரில்லை. முதனிலை பெறுத தொழிற்பெயர்கள் தெரிநிலைவினைப் பகுதியடியாகவாரா.

—(: 0 :)—

III. இடையியல்.

401. வேற்றுமையுருபுகளும், விசுதியுருபுகளும், இடைநிலையுருபுகளும், சாரியைகளும், உவமைச்சொற்களும், வினா வெழுத்துகளும், சுட்டெழுத்துகளும், தத்தம்பொருளை யுணர்த்திய சொற்களும், இசைநிறைக்கிற சொற்களும், அசைநிறைக்கிற சொற்களும், குறிப்பு இடைச்சொற்களும் ஆக இடைச்சொற்கள் பதினொருவகையாம்.

402. வேற்றுமையுருபுகள் (பெயரியலிற்காண்க.)

403. விசுதியுருபுகள் (புதுவியலிற்காண்க.),

404. இடைநிலையுருபுகள் (பதவியலிற்காண்க.)

405. சாரியைகள் (பதவியலிற்காண்க.)

406. உவமைச்சொற்கள்: போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ், மான, கடுப்ப, இடைய, ஏப்ப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன, பொருவ, ஏற்ப, அனைய, இசை, எதிர், சிவண, மலைய, ஆங்கு.

407. வினாவெழுத்துகள் (எழுத்தியலிற்காண்க.)

408. சுட்டெழுத்துகள் (எழுத்தியலிற்காண்க.)

409. தத்தம்பொருளையுணர்த்திய இடைச்சொற்கள்:—ஏ, ஓ, உம், என, என்று, தில், மன், மற்று, மொல், ஒடு, தெய்ய, ப, அந்தில், ஆங்கு, அம்ம, மா, கொள்ள, தான், பின், முன்.

410. ஏகாபம் எட்டுப்பொருளைத்தரும். அவையாவன:—

1. பிரிநிலை. உதாரணம்:—அவனேகொண்டான்: ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்து நிற்கையால் 'பிரிநிலை.'
2. வினா. உதாரணம்: நீயே கொண்டாய். நீயா கொண்டாய் என வினாவிற்கையால் 'வினா.'
3. ஏன். உதாரணம்: நிலனே, நீனே, தீயே, வளியே. நிலனும், நீரும், தீயும், வளியும் என எண்ணி நிற்கையால் 'ஏன்.'
4. சுற்றசை. உதாரணம்: வருத்தனர் கொளலே. இறுதியிலசைத்து நிற்கையால் 'சுற்றசை.'
5. தேற்றம். உதாரணம்: சன்மார்க்கருக்கே புகழ். துணியைவக் காட்டித் தலால் 'தேற்றம்.'
6. இசைநிறை. உதாரணம்: ஏன இவன் ஒருத்தி பேடி. இசைநிறைத்து நிற்கையால் 'இசைநிறை.'

குறிப்பு: ஏன இவன் ஒருத்தி பேடி என்றது, ஏ, ஏ, ஓ, ஓ, எல் ஐந்தும் இகழ்ச்சி என்பது நிகண்டாதலால் இசைநிறைத்தலன்றி இகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றதும் 'புதியன புகழவும்' 'வழுவை' என்பதனாற் கொண்க.

7. எதிர்மறை. உதாரணம்: நானேசெய்தேன். நான்செய்யவில்லை என்று பொருள் படுதலால் 'எதிர்மறை.'

8. வியப்பு. உதாரணம்: 'பூமேல் அயனறியா மோலிப்புறந்ததே'. இவ்வே அநிசயத்தைக்குறித்தலால் 'வியப்பு.'

411. ஓகாரம் பத்துப்பொருளைத்தரும். அவையாவன:—

1. ஒழியிகை. உதாரணம்: பழக்கவோ வந்தாய். இங்கே படித்தற்கு ன்று வினையாடுதற்கு வந்தாய் என ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் 'ஒழியிகை'.
 2. வினா. உதாரணம்: குற்றியோ, மகனோ? இங்கே ஸுற்றியா மகனா என வினாப்பொருளைத் தருதலால் 'வினா'.
 3. சிறப்பு. உதாரணம்: ஒது கொடியன்:—இங்கே ஒருவனது பெருமையாகிய உயர்வின் மிகுதியை விளக்குதலால் 'உயர்வு சிறப்பு' 'ஒது கொடியன்':—இங்கே ஒருவனது கொடுமையாகிய இழிவின் மிகுதியை விளக்குதலால் 'இழிவு சிறப்பு'.
- குறிப்பு: சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். உயர்வு சிறப்பு ஒருபொருளினது உயர்வைச் சிறப்பித்தல். இழிவு சிறப்பு ஒரு பொருளினது இழிவைச் சிறப்பித்தல். இங்கே சிறப்பித்தல் என்றது, உயர்வேயாயினும் இழிவேயாயினும் அதனை மிகுதியை விளக்குதல்.
4. எதிர்மறை. உதாரணம்: அவனோகொண்டான்.—இங்கே கொண்டவன் என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து 'எதிர்மறை'.
 5. தெரிநிலை. உதாரணம்: ஆனோ அதுவுமன்று, பெண்ணோ அதுவுமன்று. இங்கே அத்தன்மை இல்லாமையைத் தெரிவித்து நின்றலால் 'தெரிநிலை'.
 6. கழிவு. உதாரணம்: உறுதியுணராது கெட்டானானோக்கி, ஒஓ! தமக்கொரு உறுதி யுணராரோ என்றல். இங்கே கழிவிரக்கப் பொருள் தருதலால் 'கழிவு'. கழிவிரக்கம்—கழிந்ததற்கிரங்குதல்.
 7. அசைநிலை. உதாரணம்: 'காணியவம்மினோ' சங்குலது நிலையே. இங்கே வேறுபொருளினதீச் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் 'அசைநிலை'.
 8. பிரிநிலை. உதாரணம்: இவனோகொண்டான். இங்கே பலருணினும் ஒருவனைப்பிரித்து நிற்குமிடத்துப் 'பிரிநிலை'.
 9. ஐயம். உதாரணம்: பத்தோ பதினொன்றோ. இங்கே சந்தேகத்தை காட்டிதலால் 'ஐயம்'.

10. என். உதாரணம்: வெண்ணையோ விதாரணிட்ட விருந்தையோ வேலைகுழந்த, மண்ணையோவுண்டு முன்னுள் வருபதி திரந்த மாயோன். இங்கே எண்ணி நின்றலால் 'எண்'.

412. உம் என்பது எட்டுப்பொருளைக் காட்டும். அவை யாவன:—

1. எதிர்மறை. உதாரணம்: மறப்பினு மோத்துக்கொளலாகும்.—இங்கே மறக்கலாகாது என்னும் பொருளைத் தருதலால் 'எதிர்மறை'.
2. சிறப்பு. உதாரணம்: குறவருமருளுங் குன்றம்.—இங்கே குன்றி னுபாவைச் சிறப்பிக்கலால் 'உயர்வு சிறப்பு'. புலையுறும் விரு மபா புன்புலால் யாககை.—இங்கே உடம்பினிழிவைச் சிற ப்பிக்கலால் 'இழிவுசிறப்பு'.
3. ஐயம். உதாரணம்: அஃன் வெல்லினும் வெல்லும்.—இங்கே அ ணியமையை உணர்த்தலால் 'ஐயம்'.
4. எச்சம். இறந்தது தழீஇயவெச்சம், எதிரது தழீஇயவெச்சம் என இரவகைப்படும். உதாரணம்:—சாத்தனும் வந்தான்.—இங்கே கொற்றன் வக்கதன்றி என்னும் பொருளைத் தந்தால் 'இறந்தது தழீஇயவெச்சம்.' இனிக்குற்றனும் வருவான் என்னும் பொருளைக்கூறல் 'எதிரது தழீஇயவெச்சம்.'
5. முற்று. உதாரணம்: எல்லாரும் வந்தார்.—இங்கே எஞ்சாப்பொரு ளைத் தருதலால் 'முற்று.'
6. எண். உதாரணம்: இராவும் பகலும்.—இங்கே எண்ணுதற்கண் வருதலால் 'எண்.'
7. தெரிநிலை. உதாரணம்: ஆறுமன்று பெண்ணுமன்று.—இங்கே இன் னவெதாது தெரிவித்து நின்றலால் 'தெரிநிலை.'
8. ஆக்கம். உதாரணம்: பாலும் ஆயிற்று—இங்கே மருந்தாமாயிற்று என ப்பொருள்படின் ஆக்க உட்கமையாம். அன்றியும், 'எல்லாரும் வந்திலா' என முற்றுமை எதிர்மறைவினையை யடுத்து வரு தலால் எச்சவுட்கமையாதம எனக்கொள்க.

413. என என்று இவ்விதண்டும் ஆறு பொருளைத் தரும் அவையாவன:—

1. வினை. உதாரணம்: மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தை உவந்தான். —ஆங்கே வினையாடினவந்தது.
2. பெயர். உதாரணம்: அழுக்காறென வொரு பாவி.—இங்கே பெய ரேயடிபயந்தது.

3. குறிப்பு. உதாரணம்: பொன்னென வரங்கே பறம்பேவரார்.—இங்கே குறிப்போடியைந்தது.
4. இசை. உதாரணம்: குட்டத்துநீமெனப் பாய்ந்தது —இங்கே இசையோடியைந்தது.
5. எண். உதாரணம்: நிலமென, நீரெனத், தீயென, வளியென, வானெனப் பூதங்களைந்து —இங்கே எண்ணோடியைந்தது.
- குறிப்பு: செய்யுளிலே என்றா, எனா, ஒது என்னும் இடைச்சொற்களும் என்னுப்பொருளிலே வரும்.
6. பண்பு. உதாரணம்: காரொனக்கறுத்தது.—இங்கே பண்போடியைந்தது.

குறிப்பு:—என்று என்பதையும் பேர்த்துறித்த உதாரணங்களில் ஒட்டிக் காண்க.

414. தில் என்பது மூன்று பொருளைக்காட்டும். அவை யாவன:—

1. விழைவு. உதாரணம்: வராந்தி லவகுவை யெயிற்றுச்சின்மொழி யரிவையைப் பெறுதலில் லமமெனே.—இங்கே அரிவையைப் பெறுதல் வேட்கையை யுணர்த்தலால் 'விழைவு'.
2. காலம். உதாரணம்: பெற்றாங் கறிகதில் லமம விவ்வுளோ. இங்கே பெற்றகாலத் தறிக எனக்காலத்தை யுணர்த்தலால் 'காலம்'.
3. ஒழியிசை. உதாரணம்: வருகதில் லம்மெவஞ் சேரிசேர. இங்கே வந்தால் ஒன்று செய்வென என்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளை யுணர்த்தலால் 'ஒழியிசை'.

415. மன் என்பது ஆறு பொருளைக்காட்டும். அவை யாவன:—

1. அசைநிலை. உதாரணம்: அது மற்றொண்கன்றேரோ.—இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நின்றலால் 'அசைநிலை'.
2. ஒழியிசை. உதாரணம்: கூரியதோர் வாண்கன்.—இங்கே இருன்பை அறத்துணித்தது என்னும் ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் 'ஒழியிசை'.
3. ஆக்கம். உதாரணம்: பண்ணொர்மன்.—இங்கே இன்று வயலாயிற்று என்னும் ஆக்கப்பொருளைத் தருதலால் 'ஆக்கம்'.
4. கழிவு. உதாரணம்: சிறியகட்பெரினே யெமக்கேயுமன்னே—இங்கே

இப்பொழுது அவன் இறந்தகனல் எமக்குத் கொடுத்தல் கழித்தது
என்னும் பொருளைத் தருதலாற் 'கழிவு'.

6. மிகுதி. உதாரணம்: எந்தை எமக் கருளுமன்.—இங்கே மிகுதியும்
அருளும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் 'மிகுதி'.

7. நிலைபேறு. உதாரணம்: மன்னாவுலகத்து மன்னியது புரிமோ.—இங்
கே இவ்விடைச் சொல்லுடையாகப் பிறந்த வினைகள் நிலைபெறுதல்
வுலகத்திலே நிலைததைச் செய்பென்னும் பொருள்பட நின்ற
லால் 'நிலைபேறு'.

416. மற்று என்பது முன்று பொருளைக் காட்டும். அவை
யாவன:—

1. வினைமாற்று. உதாரணம்: மற்றறிவா வினை யாமியோ மென்னாது.
—இங்கே வினைமாற்றிவா மென்னும் வினையை யொழித்து வினை
யாதறிவா மென்னும் வினையைத் தருதலால் 'வினைமாற்று'.

2. அசைநிலை. உதாரணம்: மற்றென்னை யான்க.—இங்கே வேறுபொரு
ளினதிச் சார்த்தப்பட்ட நின்றலால் 'அசைநிலை'.

3. பிறிது. உதாரணம்: ஊழிற்பெருவலி யாவுள மற்றென்று சூழினுந்
தான் முத்துறம்.—இங்கே ஊழல்ல சொன்னென்னும் பொருளை
த்தருதலால் 'பிறிது'.

குறிப்பு:—மற்று என்பது மற்றை என விகார்ப்பட்டும் வரும்.

417. கொல் என்பது இரண்டு பொருளைக்காட்டும். அவை
யாவன,

1. ஐயம். உதாரணம்: இவ்வுருக் குற்றினொன் மகன் கொல்.—இங்கே
குற்றியோ மகனோ என்னும்பொருளைத் தருதலால் 'ஐயம்'.

2. அசைநிலை. உதாரணம்: சுற்றகனலாய பயனென்கொல்.—இங்கே
வேறு பொருளினதிச் சார்த்தப்பட்ட நின்றலால் 'அசைநிலை'.

418. ஒடு, தெப்ப இவ்விரண்டும் இசைநிறைந்ததற் பொரு
ளைத் தருஞ்சொற்களாம்.

உதாரணம்: வினைதக்குறு வட்டிற்போதொடு பொருள எனவும்;
சொல்லென் தெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே எனவும் வரும்.

419. "அந்தில்" "ஆங்கு" இவ்விரண்டிடச் சொல்லும் அ
சை நிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும்.

1. அசைநிலை. உதாரணம்: 'அந்திற் கழலினன் கச்சென்'; 'ஆங்குத்தி
றனல்ல யாங்குழற்'

2. இடம், உதாரணம்: வருமேசேயிழை யந்திற் கொழுந்தற் காணீர்
'ஆங்காங் கீயினு மாக'.

420. அம்ம என்பது உரையதைப் பொருளைத் தருத
லும், ஒன்று சொல்வேன் கேண்மின் என்னுட ஏவற்பொரு
ளைத் தருதலுமாம்.

1. உரையதை. உதாரணம்: அது மற்றம்ம. இங்கே கட்டுரைக்கண்
வருதலால் 'உரையதை'.

2. அம்ம வாழி தோழி. இங்கே ஒன்றுசொல்வேன்கேள் எனனு ம ஏவற்
பொருளில் வந்தது.

421. "மா" என்னும் சொல் விபங்கோளின் கண் வ நம
அசைச்சொல்லாம்.

உதாரணம்: உப்பின்று புற்கை யுண்மொ கொற்கையோனை
—இங்கே 'மாவென்னும்' அசைச்சொல் உணகவென்னும் விபங்கோ
ள்வினையை யடுத்து வந்தது.

422. கொள்ள என்பது நிகழ்கால இடைச்சொல். உதா
ரணம்—அவன் வரகுகொள்ள நான்தருவேன். அவன் வரகுகொ
ள்ள=அவன் வரும்பொழுது அல்லது அவன் வருட்பொது.

423. தான், தாம் என்பவை இரத்தினை முகிட்டுத் துந் தேற்
றப்பொருளில் வரும் இடைச்சொற்களாம். உதாரணம்:—நா
ன், தான், நீதான், அவன்தான், அதுதான்; நான்தாம், நீதாம்,
அவர்தாம், அவைதாம்.

424. "பின்" "முன்" என்பன காலப்பொருளாயும், இட
பொருளைப் தந்து ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளிலேயே
வரும் இடைச்சொற்களாம்.

உதாரணம்:—பின் பிறந்தான், முன் பிறந்தான்; பின் உட்கார்ந்
தான், முன் உட்கார்ந்தான் என வரும். (பின்=பிற்காலத்தில், முன்=
முற்காலத்தில்; பின்=பின்னி—ததில், முன்=முன்னிடத்தில்.

குறிப்பு:

(a.) பின், முன் என்பனவ பி.நப, முன்பு; பின்னை, முன்னை; பின்
னர், முன்னர், (முன்னம்); பின்பு, முன்பு; பின்னே, முன்னே; எனவும்
வரும்.

(b.) யிது என்னுஞ் சொல் இல்லை யென்றும், பின்னை முன்னே
என்பவற்றுக்கு சற்றிலுள்ள ஏகாரம் அசையென்றும் கூறுவா
ரும் உளா.

(c.) 'பின்' என்பது 'மற்று' என்னும் பொருளிலும் வரும். உதா.
பணம்:—அந்தையனறிப பின் எதைக்கொள்வோன்.

425. முன்னிலாவிடத்து வருகிற அசைக்கொற்கள்:—யிபா,
இக, மோ, மதி, அக்கை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழி

உதாரணம்:

மலைவன் செழுந்தழையன் சென்யிபா	...	யிபா
தன்னைவறது	...	இக
காமஞ் செய்தது ண்டது மொழிமோ	...	மோ
சென்கி அபநம்	...	மதி
சொல்லிபாதகதிகள் வெகுளி	...	அக்கை
கேய் நரல் விடரக நீ பொன்று பாடித்தை	...	இத்தை
காணிபா காழிப மலைச்சாரல்	...	வாழிய
கிறிது சவிந்தை மாநாதின பரிசில முய்ம்மார்	...	மாள
சென்றீர் மருநிற் றகைக்ககர் யாரே	...	ஈ
நீய-செய்வின் மருவகிற் செலவ்பாங்கியாழ	...	யாழி

426. எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைக்கொற்கள்:—யா,
கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, பொ, மாதா, இசும், சின், குரை, குரு
ம், போலும், இரந்து, இட்டு, அன்று, ஆம், கின்று, நின்று.

உதாரணம்:

யா புன்னிளவர் பாணகக ராத்தியனார்க்கு	...	யா
புறநிழற் பட்டாளோ இவளிவட் காண்டுகா	...	கா
ஆயனை வல்லை பிற	...	பிற
பிறக்கிதனுச்செல்லான் பெருந்தவம் பட்டான பிறக்கு	...	பிறக்கு
நோதக லிருவதுவி லாவுமரோ	...	அரோ
பிரியின் வாழி தென்போ	...	பொ
விளிந்தன்று மாசவர்த் தெளிந்தவென் கெஞ்சே	...	மாதா
காண்டுக மல்லமோ கொண்க	...	இசும்
கிங்கர இழகா வென்றிசின்	...	சின்
அது பெறலருங் குணத்தே	...	குரை
அஞ்சவ கோருமறனே	...	குரும்
புடுகென்ற கண்ணாய் வருங்கினை போலும்	...	போலும்

கனவென் நெழுந்திருந்தே னல்வினை }
 யொன்றில்லை } ... இருந்து
 நெஞ்சம் பிளக்கீட்டு ... இட்டு
 பிரமபுர மேவி, பெம்மா எரிவ னன்றே ... அன்று
 பணியுமா மென்றா பெருளம சிறுமை ... ஆம்
 வாழ்வா னாசைபட்ட மருகினதேன் ... கின்று
 அழலடைந்த மன்றக் தாந்தையாராய் நின்றார் .. நின்று

குறிப்பு: - 'க' என்பது 'ஞ' என்னும் அசையோடு சேர்ந்து 'மா' 'தோ' எனவும் 'அன்று' என்பது 'அ' என்னும் அசையோடு சேர்ந்து 'அன்றே' எனவும் வருமபாவம் வழங்கும். உதாரணம்: உயாந்த குன்று னது மாதோ. செல்லுது மனத்தே.

427. ஆஅ, ஓஆ, அந்தோ, ஐயோ, அக்னோ, அச்சோ முதலியவை ஆக்கத்தைபுயம்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலியவை அச்சத்தைபுயம்; ஏ, ஏ, முதலியவை இகழ்ச்சியையுயம்; ஓகோ, ஓஓ, ஆஓ, அமமா, முதலியவை அதிகசயத்தைபுயம் காட்டுகிற இடைச்சொற்களாம்.

IV. உரியியல்.

428. உரிச்சொல் குறிப்பு, பண்பு, இசையென மூவகைப்படும். குறிப்பாவன—மனத்தாற் குறித்தறியப்படுவன. பண்பாவன—விழியால் அறியப்படுவன. இசையாவன—செவியாஷ்றியப்படுவன.

429. குறிப்புச்சொற்கள் வருமாறு:—சால், உறு, தவ, கனி, கூர், கழி என்னும் ஆறும் 'மிசுதி' என்னும் குறிப்பையுணர்ந்தனவனவாம்.

உதாரணம்:

பருவந்து சால் பலகொலென் நெண்ணி ... சால்
 உறுவளி துக்கு முயாகின் மாலினா ... உறு
 தவச்செய் கூட்டா ராயினும் ... தவ
 கனிபேதையே நமனில் கூற்றம் ... கனி
 பொறை நில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே ... கூர்
 காமங் கழிகள் னோட்டம் ... கழி

சால் என்பது சால் என்னும் உரிச்சொல் ஸடியாகப் பிறந்த வினை

பெச்சுக்குறிப்பு.

430. பண்புரிச்சொற்கள் வருமாறு:—கடி என்பது காப்பு, கூர்மை, நாற்றம், விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, மிகுதி, புதுமை, ஆரத்தல், வன்மை, மன்றல், கரிப்பு என்னும் பதிலுமுன்று குணங்களை யுணர்த்துவதாம்.

உதாரணம்:

1.	கடினகரடைந்து	...	...	...	கரிப்பு
2.	கடினாணைப்பகழி	...	...	...	கூர்மை
3.	கடிமாவைகடி	...	...	...	நாற்றம்
4.	கடினாழியுன கடிமாபன்	...	...	...	விளக்கம்
5.	கடியர் மகளிமகே கைவனக்கே	...	...	...	அச்சம்
6.	கடிபுதுஞ்சுவையுரை	...	...	...	சிறப்பு
7.	கடிமீபு கடிவிதும்	...	...	...	விரைவு
8.	கடிபுனை உடலிடுகிட்ட செழுந்தரல்	...	...	...	மிகுதி
9.	கடிமணச்சுலை	...	...	...	புதுமை
10.	கடிமுரை	...	...	...	ஆரத்தல்
11.	கடிமதுநகர்வ	...	...	...	வன்மை
12.	கடினமுடுகினி	...	...	...	மன்றல்
13.	கடிமிளகு என்ற கல்லாமந்தி	...	...	...	கரிப்பு

431. இசையுரிச்சொற்கள் வருமாறு:—முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கலி, இரை, துளை, பிளிறு, இரை, இடம், கழுநாடு, இயம்பல், இயிழ், குளிறு, அதிர், குரை, சனை, சலை, சம்மை, கெளவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்ப்பு என்னும் ப்ருபத்திரண்டு மும் 'இரை' என்னும் இரையை யுணர்த்துவனவாம்.

உதாரணம்:

1.	முழங்குமுநீர் முழுவதும் வளைஇ	...	...	...	முழக்கு
2.	குடைகுடிமட்டு கோடியர் கெடுவரை	...	...	...	இரட்டு
3.	ஒலிவெளவொலிக்கு மொலிபுனலார்த்து	...	...	...	ஒலி
4.	கலிசெழு மூதூர்	...	...	...	கலி
5.	பனற்பிசை யருவி	...	...	...	இரை
6.	பல்லியத் துளைப்ப	...	...	...	துளை
7.	பிளிறுவார்முரசம்	...	...	...	பிளிறு
8.	இனாக்குமஞ்சிறைப் பறவைகள்	...	...	...	இரை

9. இரங்குமுரசினம் இரங்கு
10. இரும்பிழிமாரி யமுங்கின மூதூர் அமுங்கு
11. காலே முரசம் தியட்ப இயம்பல்
12. இமிழ்கடல் வளை இய இமிழ்
13. குளிறுமுரசங் கன்னில் பாய குளிறு
14. தளிறுதளித் தகிருங் கார் அதிர்
15. குரைபுனற் கன்னி குரை
16. கனைகடற் கேர்ப்ப கனை
17. கிணைக்கடர்முரசங் கறங்க கிணை
18. தள்ளாக்க கையமித தக்கிணை நாடுகன்னி கம்மை
19. கெளவை நீ வேலி கெளவை
20. வினைக்கட்பலை மனைச்சிலம்பவும் கம்பலை
21. அறைகட லரவுச்சாண அரவம்
22. ஆத்த பல்விபக் தழரம் ஆர்ப்பு

433. மாற்றம், நுவற்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, புகர்ச்சி, இயம்பல்— என்னும் பதினானும் 'சொல்' என்னும் இசையை யுணர்த்துவனவாம்.

உதாரணம்:

1. கோவலர்நாய் மாற்றமுணர்ந்து மாற்றம்
2. இருயிற்புள் பொழுதறிந்து நுவல் நுவற்சி
3. தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன செப்பு
4. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாம் உரை
5. அறங்கைர் நாவின் மறை முற்றிய கரை
6. அஞ்சொற் பெரும்பனைக்கீதா ளாவினழ வாடாநொடியும் நொடி
7. கசையுள்க் கடையா நன்பெருவாயி னிசைபெனப்புக்கு இசை
8. உற்றது நாங்கள் கூறவுணர்ந்தனை கூற்று
9. புகன்ற வன்றியும் பூமி கைருமே புகறல்
10. காமஞ்செய்பாது கண்டது மொழிமோ மொழி
11. கிளக்க கிளை முகலுற்ற கிளவி
12. மெய்மூ வற்றென விளம்பினர் புலவர் விளம்பு
13. அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே அறை

14. ஒருவன் செய்கின்றிகொண்டார் கும் தீயிலென } ... பாட்டு
வதம்பாடின்றே
15. வார்த்தை பகர்குற்றேன் ... பகர்ச்சி
16. இடிபோலியம்பிஞானே ... இயம்பல்

பண்டின் இலக்கணம்.

433. உயிராகிய பொருளும் உயிரல்லாத பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப் பொருள்களின் குணங்களைப் பண்பாம்.

434. உயிராகிய பொருள்:—மெய்யும், நாவும், நாசியும், கண்ணும், காதுமாகிய ஐம்பொறிகளாலும்; மெய்யால் பரிசுத்தத்தைபுணரும் உணர்ச்சி யொன்றுமுதலாகக் கீழ்ப்போன வுணர்ச்சியுங்கொண்டு இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்ந்தனின் ஓரறிவு யிர்முதலாக இருக்கவகையாகும்.

(a.) ஓரறிவுயிர்:—புல்லு மரம் முதலியன மெய்யாற் பரிசுத்தப்பரிசுத்தத்தை அறியும் ஓரறிவுயிர்களாம்.

(b.) ஈரறிவுயிர்:—இப்பி சங்கு முதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி நாவால் இரதத்தை அறியும் அறிவேயுடைய ஈரறிவுயிர்களாம்.

(c.) மூவறிவுயிர்:—கதையான் என்றும்பு முதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே அன்றி மூக்கால் கந்தத்தை அறியும் அறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம்.

(d.) நாலறிவுயிர்:—தும்பி வண்டு முதலியன கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம்.

குறிப்பு:—வண்டு மாத்திரம் சத்தத்தையும் அறியும் ஐயறிவுயிர் என்பர்.

(e.) ஐயறிவுயிர்:—தேவர், மனிதர், நாகர், மிருகங்கள், பறவைகள், முதலியன கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றி செவிபாற் சத்தத்தை யறியும் அறிவினோடு ஐயறிவுயிர்களாம்.

435. உயிரல்லாதபொருள்:—அறிவுமயமாகிய உயிர் ஒன்

றுமே அன்றி உடம்பு முதலாகிய உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரல்லாத பொருள்களாம்.

குறிப்பு:—எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பிடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமை நயங்களுதியவழி ஒன்று போற்றோன்றுமாயினும், உயிர்க்குத்தாயும் உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவழி அவ்வுடம்பின் தம்மோர் வேறும்; ஆதலின் உயிரோடு கூட்டுகின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிர்ப் பொருளென்றும்.

436. உயிர்ப்பொருளின் குணப்பண்பு:—அறிவு, அருள், ஆசை, அச்சம், மாணம், நிறை, பொலு, ஒர்ப்பு, கடைப்பிடி, மையல், நினைவு, வெறுப்பு, உவப்பு, இரக்கம், நாண், செஞ்சிறி, தூணிவு, அழுக்காறு, அன்பு, எளிமை, எய்த்தல், துன்பம், இன்பம், இளமை, முர்ப்பு, இகல், வென்றி, பொச்சாப்பு, ஊக்கம், மறம், மதம், மறவி என்னு முற்பத்திநீண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உடம்போடுகூடிய உயிர்களினுடைய குணங்கள் ஆம்.

437. உயிர்ப் பொருளின் தொழிற் பண்பு:—தூய்த்தல், துஞ்சல், தொழுகல், அணிதல், உய்த்தல், என்கிற இஃதும் இவை போல்வன பிறவும் உடம்போடுகூடிய உயிரினுடைய தொழிற் குணங்களாம்.

438. உயிரல் பொருளின் குணப்பண்பு:—வட்டம், இரகசிகாணம், முக்கோணம், சதுரம் முதலிய பல்வகை வடிவு ம். நற்கந்தக் துற்கந்தம் என்னும் இருநாற்றமும் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை, என்னும் இஃதுவண்ணமும்; கைப்பு, பரிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு, என்னும் அறுசுவையும்கூடும்; வெம்மை, தன்மை, பென்மை, வன்மை, நொய்மை, கீர்மை, இழுமெனல், சருச்சரை என்னும் எட்டு ஊறும் உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம்.

439. உயிர் பொருள் உயிரல்பொருள்களின் தொழிற்பண்பு:—தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், இசைத்தல், ஈதல், என்கிற ஒன்பதும் இவை போல்வன பிறவும் (உயிர்ப் பொருளும் உயிரல் பொருளுமாகிய) இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய தொழிற் குணங்களாம்.

V. சொற்றொடரியல்.

440. பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குபடத் தொடர்ந்து நிற் றுந் தன்மையி ரொற்றொடராம்.

441. எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைக ளொடு கூடியனும், கூடாதேனும் முடிவுபெற்று நிற்பது வாக்கியமாம்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி வீட்டைக் கட்டினான், கனகசிகாமணி வந்தான்.

442. வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி வந்தான். இதில் கனகசிகாமணி என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாயாம்.

443. வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்டிப் பது பயனிலையாம்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி படித்தான். இதில் 'படித்தான்' என்னுஞ்சொல் 'கனகசிகாமணி' என்னும் எழுவாயின் செயலைக்காட்டிக்கொண்டி அவ்வெழுவாயைக்கொண்டு முடிதலால் பயனிலையாம்.

444. ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்றும் பொருளே செயப்படுபொருளாம்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி பழத்தைச் சாண்டான். இதுசெயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முழவு.

குறிப்பு:—இச்செயப்படுபொருளில் வரும்பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமையா யிருக்கும் என்றறிவு.

445. பயனிலை எழுவாயோடு 'திணை' 'பால்' 'இடம்' ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல இசைவா யிருக்கவேண்டும்.

உதாரணம்:—நான்வருவேன, நாம்வருவோம்; நீ வந்தாய், நீர் வந்தீர், நீங்கள் வந்தீர்கள்; அவன் வருவான், அவள் வருவாள், அவர் வருவார், அவர்கள் வருவார்கள்; அது வருகிறது, அவை வருகின்றன, அவைகள் வருகின்றன.

446. பாலுந் திணையும்—மகிழ்ச்சி, உயர்வு, நிறப்பு, கோ

பம், பழிப்பு ஆகிய இனவகையில் எழுதியந்தால் அவ்வன் எழு
வமைதியாம்.

உதாரணம்:

- (a) தன்மகனை என்னம்மை வந்தான் என்பது மகிழ்ச்சியினால் ஆண்
பால் பெண்பாலாயிற்று.
- (b.) ஒருவனை அவர் வந்தார் என்பது உயர்வினால் ஒருமைப்பால்
பன்மைப் பாலாயிற்று.
- (c.) தாதாஉலகுக்கோர் தாயே என்பது சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்
பால்ாயிற்று.
- (d) களைபடி பெறுவீர் காளைபரே—இது ஒருவனைப் பார்த்துச் சொ
ல்லிப்படியால், கோபத்தால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பா லா
யிற்று.
- (e.) பெண்புத்தி சேட்பாளை, இவன் பெண் நீன்பது பழிப்பினால்
ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.
- (f.) ஒரு பசுவை என்னம்மை வந்தான் என்பது மகிழ்ச்சியால் அஃ
றினை உயர்த்தினையாயிற்று.
- (g.) கிளியாரே என்பது உயர்வினால் அஃறினை உயர்த்தினையாயிற்று.
- (h.) என் பிள்ளைகளே என் பெருள் என்பது சிறப்பினால் உயர்த்தினை
அஃறினையாயிற்று.
- (i.) ஒருவர் சொல்லுங்கேளான், தானும் அறிந்து சொல்லான், அவ்வு
யிரால் யாதுபயன் என்பது கோபத்தால் உயர்த்தினை அஃறினை
யாயிற்று.
- (j.) நாம் அரசன் உடைமை என்பது பழிப்பினால் உயர்த்தினை அஃறினை
யாயிற்று.

447. வாக்குபத்தில் எழுவாய் மறைந்து வருவதும் உண்டு.

உதாரணம்:—கருக்குப்போனான். 'இதில் அவன்' என்னும் எழுவாய்
மறைந்திருத்தல் காண்க.

448. பல எழுவாய்கள் சேர்ந்து வந்து ஒரேபாட்டிலேயைக்
கொண்டும் முடியும்.

உதாரணம்:—நனவெரிமணிபும், ஐயலட்சுமியும், தனலட்சுமியும், ஒரு
னலட்சுமியும், தாயம்மாளுங் பதுக்கினார்கள். குறிஞாயும், யானையும்த் ஆடு
நாடுகளும் வந்தன.

449. பல பாயலிலைகள் கொற்றோரியல் ஒரே எழுவாணய்க் கொண்டும் முடியும்.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி சாலையில் எழுந்து தந்தகத்திசெய்து, கடவுளை வணங்கி, உண்டி, உடுதது, பாடசாலைக்குப்போனான். இடில் கனகசிகாமணி என்னும் எழுவாணய்க்கு எழுந்து, செய்து, வணங்கி, உண்டு, உடுதது, என்னும் வினைபயச்சொற்களும் போனான் என்னும் வினைமுற்றும் பயனிலையாதலு காரணம்.

450. ஒரு வாக்கியத்தில் பல செயப்படு பொருள்கள் வருதலும் உண்டு.

உதாரணம்:—கனகசிகாமணி வீட்டையும், ஆடுமாடுகளையும் வாங்கினான்.

451. வேற்றுமை யுருபுகள் பலவெடுக்குவந்தாலும், வேறு பல அடுக்குவந்தாலும், வினைவேறு பலவெடுக்குவந்தாலும், இறுதியில் ஒரு முடிசொரு சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

உதாரணம்:

(a) அரண் படைவனை வாளால் வெட்டினான். உருபு பலவெடுக்கி ஒரு முடிசொரு சொல்லைக்கொண்டது.

(b.) சாத்தனையும் கொற்றனையும் வாழ்க்கினான், சாத்தனுக்குவ கொற்றனுக்குக் கந்தை என ஐயுருபும் குவ்வருபும் வேறு பலவெடுக்கி ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டன.

(c.) வான் கைக்கொண்டான், அருளறமுடையான் என உருபு தொங்கு அவ்வாறு வந்தன.

(d.) ஆடினான் பாடினான் சாக்கன், ஆடி ஓடிவந்தான், கற்ற கேட்ட பெரியோர், என வினைமுற்றும், வினையெச்சமும், பெயர்செச்சமும், வேறு பலவெடுக்கி ஒருமுடிசொரு சொல்லைக்கொண்டன.

452. வேற்றுமை யுருபுகளும், வினைமுற்றுகளும், பெயர்செச்சம் வினையெச்சங்களும் அகிய இவைகளுக்கும் இவற்றை முடிக்குஞ் சொல்லாகிய பெயர்வினைகளுக்கும் நடுவில் அவ்விடத்திற்குப் பொருள் தவணவாயிய வேறு கொற்கள் வருதலுமுண்டு. அவற்றிற்கு இடைப்பிறவால் என்று பெயர்.

உதாரணம்:—சாகதன் வயிரூர உண்டான்; அறத்தை அழகு பெறச் செய்தான். இவைகளில் வயிரூர அழகுபெற என்பன இடைப்பிறவாவாம்.

வந்தா னவ்வொருக்குப்போன சாததன், வந்த வடநாசிடனனன், வந்து அவர்
ஊருக்குப் போனான்—இவைகளுமா அப்படியே.

குறிப்பு:—எழுவாயும் பயனிலையும் பல அடைவொழிகளுமுள்ள வே
றொரு வாக் கியம் வந்தால் அது 'எஃது' என்பதிலுள்ள பிரிவுப்படி முடிவ
அழகு வாயும் பயனிலையையும் தழுவி இடைவாக் கியம் என்னப்படும்.

உதாரணம்:—சேவசன் வந்து கள்ளா சிலா பொருட்களைக்கொண்டு
போனாகளென்றும், அடுத்த ஓரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறாள் என்றும்
அறிவித்தான். இதில் கள்ளா சில பொருட்களைக் கொண்டபோனா
கள் என்ற வாக் கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
என்ற வாக் கியமும் இடைவாக் கியங்களாம்.

453. வினைமுற்றும் வினையெச்சமும் முடிக்குஞ் சொல்லு
க்கு, முதலில் நிற்பதுமல்லாமல் ஈற்றிலும் நிற்பது.

உதாரணம்:—வந்தான் சாததன் என்பது சாததன் வந்தான் எனவந்த,
வந்து போனான் என்பது போனான் வந்து எனவும் வரும.

454. ஆறும்வேற்றுமை யொழிந்த மற்ற முத வேற்று
மைகளும் முடிக்கும் வினைக்கு ஈற்றிலும் வரும.

உதாரணம்:—வந்தான் கனகசிகாமணி; வாங்கினான் வீட்டை, வந்தா
ன் கனகசிகாமணிபால், கொடுத்தான் கனகசிகாமணிக்கு, வந்தான் பட்
டணத்திலிருந்து. போனான் வீட்டில், வா அண்ணா.

455. ஐயுருபு மாத்திரம் முடிக்குஞ் சொல்லின் ஈற்றில்
திதாக்கி வரும்.

உதாரணம்:—கட்டினான் வீடு, வெட்டினான் மாம், ஏன் வரும்,

456. சுட்டுப்பெயர் வாக் கியத்திற்குப் பின்னே வரும்.

உதாரணம்:—நம்பிவந்தான் அவனுக்குச் சோறில், எருது வந்தது அதற்
குப்புல்லிடு என வரும். மற்றைத் திணை பால்தளிலும் இவ்வாறே காண்க.

குறிப்பு:—சுட்டுப்பெயர் செய்யுளிடத்துப் பின்வந்தால் வழாநிலையும்
முன்வந்தால் வழுவமைதியுமாம்.

457. செயப்படுபொருளை வினைமுதல்போல் வைத்து அதன்
மேல் வினைமுதல்வினையைச் சொல்லுதலே வழக்கத்தினைப் பெரும்ப
பரன்மை.

உதாரணம்:— இயமாடு யானகொண்டது, இச்சோறு யான் கொடுத்தது.

458. கருவி, நிலம், செயல், காலங்கமையும் வினைமுதல் போல வந்தது. 5 7 11, 12, 13 உண்டு.

உதாரணம்:— இவ்வெழுந்தாணி யானமுதியது—கருவி. இவ்வீடு யானிநகது—நிலம். இத்தொழில் யான செய்தது—தொழில். இந்நான் யானபிறந்தது—உலம்.

459. ஒருமைப்பாட்டில் பன்மைப்பாற் சொல்லையும், பன்மைப்பாட்டில் ஒருமைப்பாற் சொல்லையும், முரிடத்தில் பிற இடத்திற் சொல்லையுந் தழுவிக்கூறுதலும் உண்டு.

உதாரணம்:

(a) வெயிலெல்லா மறைத்தது மேலம், இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது, னபன்—ஒருமையில் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையுடவந்தன.

(b), சாததன் தாய் இவ்வனஞ் செவ்வனே. சாததன் தாய் வெள்ளும் படாதகை செவ்வனே எனனும் தன்மையின் வினையைத் தழுவியது.

460. தன்மைப்பெயரோடு முன்னிலைப் பெயராவது படர்க்கைப் பெயராவது அந்த இரண்டுமாவது சேர்ந்த ஒரு வினை கொண்டு முடியும்போது தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

உதாரணம்:—நீயும் போனோம்; காணும் அவனும் போனோம்; காணும் நீயும் அவனும் போனோம்.

461. முன்னிலைப் பெயரோடு படர்க்கைப் பெயர் சேர்ந்து ஒரு வினையொன்று முடியும்போது முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

உதாரணம்:—நீயும் அவனும் போனோம்.

462. உயர்நிலைப் பெயரையும் அஃறிணைப் பெயரையும் எண்ணி ஒரு வினையொன்று முடிவாகும்போது பலரால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிக்கவேண்டும்.

உதாரணம்:—அவனும் குதிரையும் போனார்கள்.

463. உயர்நிலையாக வருந் தன்மைப் பெயரோடு அஃறிணைப்பெயர் சேர்ந்துவந்தால் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றைக்கொள்ளும்.

உதாரணம்:—நானும் நாயும் போட்டேன்.

464. முன்னிலைப் பெயரோடு அஃறிணைய என் னை முடி-
க்குங்கால் முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றால் முடிக்க

உதாரணம்.—நீயும் குதிரையும் போனீர்கள்.

465. ஏகாவது ஒரு சொல் வினைகொண்டு முடியும்போது
அதனினத்கையுந் தெரிவிக்கும்.

உதாரணம்:

சொறுண்டான் என்பது கறி முதலியவைகளையும் உண்டான் என்று
தன் இனத்தையுந் தழுவிவது.

நஞ்சுண்டவன் சாவான்—இதில் நஞ்சுண்டவன் என்னும் உயர்க்கிணை
ஆண்பாற்பெயர் நஞ்சுண்டவன், நஞ்சுண்டவன், நஞ்சுண்டது, நஞ்சுண்டன
என்னும் உயர்திணைப் பெண்பால், பால்பால், அஃறிணைபொன்றண்பால்
பலவின்பால் ஆகிய இவைகளையுந் தழுவிவது.

466. வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை,
உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை
எனத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் அறுவகைப்படும்.

467. ஐமுதலிய அறு உருபும் வெளிப்படாமல் தொக்க
தொடர்மொழிகள் வேற்றுமைத் தொகையாம்.

உதாரணம்:

நீர் குடித்தான்.—ஐரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

கல்லெறிந்தான்—முன்றும்வேற்றுமைத்தொகை.

கடலிலே—நான்காமவேற்றுமைத்தொகை.

மலைமீற்றுவீ—ஐந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை.

கனகநிகாமணினை—அறம்பேற்றுமைத்தொகை.

காட்டுப்புலி—பழாம்வேற்றுமைத்தொகை.

468. காலங்காட்டும் இடைநிலையும் பெயரெச்சவிசுநிலையும்
ஒழியப் பகுதியளவாய் நின்று பெயரை அவாயிநிற்பது வினைத்
தொகையாம்.

உதாரணம்:

நேற்றுக் கொல்களிறு, முன் விடுகிணை—இறந்தகால வினைத்தொகை.

இன்று கொல்களிறு, இப்போது விடுகிணை—நிகழ்கால வினைத்தொகை.

நாளைக்கொல்களிறு, பின் விடுகிணை—எதிர்கால வினைத்தொகை.

குறிப்பு:—இவை முறையே கொன்ற, கொல்கிற, கொல்தும் என
ஆம்; விட்ட, விட்கின்ற, விடம் எனவும் விரியும். இவை முக்காலம் பத்
றிவரின் முக்கால வினைத்தொகை என்னப்படும்.

469. 'பொ' 'கா' 'மோ' என்னும் பகுதியையுடைய பெ
யபொசங்கன் ஈறுகொட்டு வினைத்தொகையாகா. 'சா' 'ந' இவை
மாத்திரம் 'சாநாள்' 'நபொருள்' என வினைத்தொகையாம். 'தர்'
'வா'—'தரு' 'வரு' என்றும் 'நட' 'இற'—'நடந்திடு' 'இறந்திடு'
என்றும் விகாரப்பட்டு வினைத்தொகையாம்.

470. வினைத்தொகை செய்பொருளின்மைக்குஞ் செய்
பொருளுண்மைக்கும் பொதுவாகிய பகுதியில், செய்பொருள்
இல்லாவினக்கே பெரும்பான்மைவரும்.

உதாரணம்:—'இடி' 'அறு' 'உரை' 'இவற்றோடு' சுவர் கயிறு, பொ
ருள் என்பவற்றைக் கூட்டுக. இடிந்தது இட்கின்ற, இடியும் என வரு
மேயன்றி, இடித்சு, இடிசுகின்ற, இடிக்கும் என வராமல் காண்க. உரை
கல், கரைகல் என்பவை வற்றுகில் செய்பொருளில் வரும்.

471. பண்புக்கும் பண்பிக்கும் நடுவே அவற்றிற்கு உ
ண்டாயிருக்கின்ற ஒற்றுமை நயத்தை விளக்கும் 'ஆகிய' என்
னும் பண்பு உருபு தொக்கது பண்புத்தொகையாம். அதுவண்
ணம், வடிவு, அளவு, சுவை, இவைகளால் நான்குவகைப்படும்.

உதாரணம்:—செந்தாமரை—வண்ணப் பண்புத்தொகை, வட்டக்
கல்—வடிவுப் பண்புத்தொகை, ஒரு பொருள்—அளவுப்பண்புத்தொகை,
துவர்க்காய்—சுவைப்பண்புத்தொகை, முறையே செம்மைவாகிய, வட்
டமாகிய, ஒள்ளிய, துவராகிய என விரியும்.

குறிப்பு:—ஒரு பொருளுள் குண்டாயிருக்கிற பொதுயெயருக்குஞ்
சிறப்புப் பெயருக்கும் நடுவில் 'ஆகிய' என்னும் உருபு தொக்கதொ
டர் இருவெய்கொட்டப் பண்புத் தொகையாம். உதாரணம்:—சாராய்
பாம்பு, ஆயன் சாத்தன்.

*472. வினை, பயன், மெய், உருபு இவைகளைப்பற்றிவரும்
உவமைபுரு | தொக்கதொடர்மொழி உவமைத்தொகையாம்.

உதாரணம்:—குருவி கூப்பிட்டான்—வினையுவமைத்தொகை, கற்
பகற் கைபாள்—பயனுவமைத்தொகை, உடுக்கையிடை—மெய்யுவமை
த்தொகை, பவளவாய்—உருபுவமைத்தொகை.

குறிப்பு:—குருவிபாலக் கூப்பிட்டான். கற்பகம் போதுவதை
யான் எனவிரியும்.

473. இடையிலுங் கடையிலும் உம்மைதொக்க ரொற்
களின்தொடா உம்மைத்தொகையாம். அது கண்ணலளவை,
எடுத்தலளவை, முதத்தலளவை, நீட்டலளவை இவற்றாலா
ன்றுவகைப்படும்.

உதாரணம்:

ஒன்றேகால்—கண்ணலளவை உம்மைத்தொகை.

கழஞ்சேகால்—எடுத்தலளவை உம்மைத்தொகை.

கலனே தூணி—முத்தலளவை உம்மைத்தொகை.

சாணங்குலம்—நீட்டலளவை உம்மைத்தொகை.

குறிப்பு.

(க.) ஒன்றங்காலும், கழஞ்சுளகாலும், கலனந்தூணியும், சாணம் அங்
குலமும் எனவிரியும்.

(ங.) உயர்நிலை ஒருமையில் வருகிற உம்மைத்தொகை சவகொற்றும்
களன்றாகிய பலாபால் விசுதியை உடையதாம். உதா
ரணம்.—சோ சோழ பாண்டியர், தேவன் தேவிகள் என வரும்.

(ச.) அஃறிணை ஒருமையிலும் நினைப்போது ஒருமையிலும் வருகிற
உம்மைத்தொகை பன்மை விசுதி பெற்றும் பெருதும் வரும்.
உதாரணம்:—ஆதிமாதிகள், ஆதிமாடு எனவும்; தாய்தந்தையர்,
தாய்தந்தை எனவும் வரும்.

(ட.) இவ்வளவென்று அறிந்த பொருளையும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்
தும் இவ்வாத பொருளையும் வினையோடு கூட்டிச் சொல்லும்
போது முற்றும்மை வேண்டும். உதாரணம்:—தமிழ்நாட்டு
மாவரசரும்வந்தார், இறைவனுக்குக் கண் மூன்று முச்சுடா என்
றும், முயற்கோடு ஆகாயப்பூ என்றாயில்லை எவரு மில்லை என
வும் வரும்.

474. வேற்றுமைத்தொகை முதலாகிய ஐவகைத் தொ
கைக்கும் புறத்தில் வேறுமொழி தொக்குவருவது அன்மொழித்
தொகையாம்.

உதாரணம்:

- (க.) பூங்குழல்—பிரண்டாம் கைற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (பூவமுடித்த குழலையுடையாள் என விரியும்.)
- (ங.) சாழ்குழல்—வினை, தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (சாழ்க்கு குழலினையுடையாள் என விரியும்.)
- (ச.) கருங்குழல்—புண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (கருமையாகிய குழலையுடையாள் என விரியும்.)
- (ட.) துமயிடை—உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (துடி போலும் இடையுடையாள் என விரியும்.)
- (உ.) உயிர்மெய்—உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (உயிரும மெய்யுங் கூடப்பிறந்த எழுத்தெனவிரியும்.)

குறிப்பு:

ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையுந் தங்களுக்கல்லாத வேறொரு பொருளுக்கே ஆகிவருமாயினும், ஆகுபெயர் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருவது. அன்மொழித்தொகையோவென்றால் அதைப்பாடுகிற புலவன் தான் சொல்லியதாகவானாலும் பிறா சொல்லியதாகவானாலும் ஆச்சரிய முதலிய காரணத்தால் சொல்லுமிடத்து அவகே வருவது. அன்றியும் ஆகுபெயரானது பெரும்பாலும் ஒரு மொழியே வேறொரு மொழிக்கு ஆகிவரும்; அவ்வாறன்றி அன்மொழித்தொகை இரண்டு மொழிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மற்றொரு பொருளுக்கே ஆகிவரும். உதாரணம்:—தாமரைபோன்ற பாதம், தேன்மொழி வந்தாள்—இவற்றில் முறையே தாமரை என்னும் முதற்பொருளைக்குறிக்கும் ஒரு மொழி அதன் வினையாகிய வளருக்கு ஆவதையும், தேன்மொழி என்பது இரண்டுமொழிகள் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணுக்கு ஆனதையங் காண்க.

475. பெயரெச்சம், வினையெச்சம், உம்மையெச்சம், சொல்லெச்சம், பிரிநிலையெச்சம், எனவெச்சம், ஒழியிசையெச்சம், எதிர்மறையெச்சம், இசையெச்சம், குறிப்பெச்சம் என நிற்பதுவகை யெச்சமும் தம் எச்சமாகிய பெயர்வினைகளைக் கொண்டு மூடியும்.

உதாரணம்:

செய்த சாத்தன் என்னும் பெயரெச்சம் தன்னெச்சமாகிய பெயரைக் கொண்டது.

செய்துவந்தான் என்னும் வினையெச்சம் தன்னெச்சமாகிய வினையைக்
கொண்டது.

சாத்தனும் வந்தான் என்னும் உம்மைமெய்ச்சம் முன்னே கொற்றன் வந்த
தல்லாமல் என்கிற தன்னெச்சமாகிய சில சொற்களைக் கொ
ண்டது.

தல்லவனென்றான் எனதுஞ் சொல்வெச்சம் தல்லவனென்று சொன்ன
ஞன் எனச் சொல்வென்னுந் தன்னெச்சங்கொண்டது.

சாத்தனே கொண்டான எனனும் பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொள்ளவில்லை
மெனத் தன்னெச்சங்கொண்டது.

கடல் ஒலினை ஒலித்தது என்னும் எனவெச்சம் தன்னெச்சமாகிய மிக
வும ஒலித்தது என்னும் வினையைக் கொண்டது.

கூரிய வான்காண், உண்ணுகற் றா வந்தான் என்னும் ஒழிபிசை வெச்
சம் முன்றியேறு புது ஒழிந்துவிட்டது, கலகஞ் செய்ய
வந்தான் எனத் தன்னெச்சங்கொண்டது.

யானே செய்கேன், வருகந்து முரிபச் செய்பன எகிர்ப்பெறியெச்சம்,
இவை முறையே யான் செய்கிலன், வராமெனது முரியன்
எனத் தமமெச்சங்கொண்டது.

கற்றதனாலாய ப்பென்கொல் இக்க இசையெச்சம் ஒருவன் பலநூல்
களை நிரம்ப கற்றதனால் என்று பொருள்படுத்தலால் எஞ்சிநின்ற
இப்பலசொற்களைக் கொண்டது.

தல்லைக் கடிக்க நன்றாய்ச் சமைத்தாய் என்கிற குறிப்பெச்சம் நன்றா
ய்ச் சமைக்கவிழ்வு மெனத் தன்னெச்சங்கொண்டது.

476. முன்மொழியும், பின்மொழியும்; பன்மொழியும்,
புறமொழியும் என்கிற நான்கிடங்குவினாந் தொகையிலைத்தொ
டர் பொருள்சிறந்து நிற்கும்.

உதாரணம்:

வேங்கைப்பூ, செங்காமரை—முன்மொழியிற் பொருள்சிறந்தன.

கண்ணிமை, வெண்பகை—பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்தன.

பாக்குவெற்றிலை, சேர சோழ பாண்டியர்—பன்மொழியிற் பொருள்
சிறந்தன.

தேன்மொழி கருங்குழல்—இவற்றையுடைய பெண் என்கிற புறமொழி
யிற் பொருள் சிறந்தன.

477. திணைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், எழு வாய், விளி, வேற்றுமை யுருபுகள் விரிந்து நிற்கும் புணர் ச்சி, இடைச்சொற்புணர்ச்சி, உரிச்சொற்புணர்ச்சி, அடுக்குப் புணர்ச்சி, இவ்வொன்பதுந் தொகாநிலைத்தொடர் மொழிகளாம்.

உதாரணம்:—உண்டான் சாத்தன், உண்டசாத்தன், உண்டவந்தான், சாத்தன் வந்தான், கொற்றுகொள், குடத்தைச் செய்தான், மற்றொன்று நனியேதை, பாம்பு பாம்பு எனவரும்.

478. இருதிணையிலும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும், அப்படிப்பட்ட வினைச்சொற்களும், ஆண்பால் பெண்பால்களுள் ஒன்றைக் குறிப்பால் ஒழிகும்.

உதாரணம்:

ஆயிரங்கள் பேர்செய்யப்போனார்—இதில் மங்கள் என்னும் உயர்திணை இருபாலுக்குமுரிய பொதுப்பெயரும், போயினார் என்னும் பொதுவினையும், போ செய் எனனுங் குறிப்பினால் பெண்பாலையொழித்தன.

பெருந்தேவி கருவுயிர்த்த கடற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர்—இதில் மங்கள் என்னும் பொதுபெயரும், உளர் என்னும் பொதுவினையும், கருவுயிர்த்த என்னும் குறிப்பினால் உயர்திணை ஆண்பால் யொழித்தன.

479. திணையும், பாலும், இடமும், காலமும், வினையும், விடையும், மரபும் ஆகிய இவை மயங்கிவந்தால் வழுவாம்.

உதாரணம்:

அவன் வந்தது—திணை வழு. அவன் வந்தான்—பால்வழு. யான் வந்தான்—இடவழு. நாளை வந்தான்—காலவழு. ஒரு விரலைக்காட்டிச் சிறிதோ பெரிதோ என்பது—வினா வழு. தில்லைக்குவழி யாதென்றவனுக்குச் சிவப்புக்காளை முப்பது பணம் என்பது—விடைவழு. யானே மேய்ப்பாளை இடையன் என்பது—மரபுவழு.

480. திணை ஐயத்தையும் பால் ஐயத்தையும், அநனதன் பொதுச்சொல்லாலுந் துணிந்த பொருளின்மேல் அல்லாத தன்மையை வைத்துஞ் சொல்வார்கள்.

உதாரணம்:—குற்றியோ மகனோ அவ்விடத்தோ தோன்றுகிற ஒரு எனத் திணையில் ஐயம் வந்தபோது ஒரு என்கிற பொதுச் சொல்லா

லும்; ஆண்மகனோ பெண்மகனோ அங்கே தோன்றுகின்றவர் எனப்பா
லில் ஐயம் வந்தபோது, தோன்றுகின்றவர் என்கிற சொத்துச் சொல்லா
றுஞ் சொல்லுக;

குறிப்பு:

(4) இனித்துணிந்தபொருள் குற்றியாயின் மகனன்று, மகனாயின் குற்
றியல்லன் எனவும்; ஆண்மகனெனினில் பெண்மகளல்லன், பெ
ண்மகளெனின ஆண்மகனல்லன் எனவும்; ஒன்றெனிற்பல
வன்று, பலவெனின் ஒன்றல்ல எனவுஞ் சொல்லுக.

(5) மேற்றொருவகை துணிந்தபொருள்மேல் அன்மையை வைத்துச்
சொல்லாமல் திணைப்பொதுச் சொல்லுகும் பார்ப்பொதுச்
சொல்லுக்கும் பயனிலையாக அப்பொருளின் பெயராக கூறு
தலங் குற்றமன்று. உதாரணம்:—குற்றி, மகன், ஆண்மகன்,
பெண்மகள் எனக்கூறுக

481. அறிவு, அறிபாமை, ஐயம், கொளல், கொடை,
எவல், என வினா அறுவகைப்படும்.

உதாரணம்:

ஆசிரியன் மாணுக்கனை இப்பாட்டுக்கும் பொருளென்ன என்பது
—அறிவினா. அப்படி மாணுக்கன் ஆசிரியனைக்கேட்பது—அறியாவினா
குற்றியோடமகனோ என்பது—ஐயவினா. பயறுண்டோ சட்டியாரோ என
பது—கொளல்வினா. உனக்கு ஆடையில்லையோ என்பது—கொடை
வினா. சாத்தா உண்டிலையோ என்பது—எவல்வினா.

482. எட்டு, மறை, நேர், எவல், வினாதல், உற்ற துறா
தல், உறுவது கூறல், இனமொழி என விடை எட்டு வகை
படும்.

உதாரணம்:

தில்லைக்கு வழி யாதெனின்? இது என்பது—சட்டுவிடை. சாத்தா
இது செய்வாயா என்றவனுக்கு, செய்யெனென்பது—மறைவிடை. செ
ய்வேன் என்பது—நேர்விடை. நீ செய் என்பது—எவல்விடை. செய்
வேனோ என்பது—வினாவிடை. தலைநொந்தது, நொகிறது என்பன—உ
ற்றது கூறல் விடை. தலைநொக்கும் என்பது—உறுவது கூறல்விடை. மற்
றென்று செய்வேன் என்பது—இனவிடை.

483. எந்தப் பொருளை எந்தச் சொல்லால் பெரியோர்கள் சொன்னார்களோ அப்படியே நாமுஞ் சொல்லுதல் மரபாம்.

உதாரணம்:—பசுவின கன்று, குதிரைக்குட்டி, அணிநீப்பினை, கீரிப்பிள்ளை என்பன மரபாம். பசுவினகுட்டி, குதிரைக்கன்று, அணிநீகுட்டி, கீரிக்குஞ்சு என்பன குற்றமாம்.

484. எழுத்தின் தன்மை திரியாமல் பொருள் வேறுபட்ட தொடர் சொற்கள், குறித்தசொல்லின் இறுதியும் முதலுந்தோன்ற, இசையறுத்துச் சொல்லுகிற வேறுபாட்டால் ஊணிவுண்டாகும்.

உதாரணம்:—குறும்பரம்பு, செம்பொன்பதினொழுதி. இவற்றை குறும்பரம்பு (= குறுமைமைய சமுனி திருத்துப் பலகை), குறும்பரி + அம்பு (= குறில மன்னருடைய அம்பு) எனவும்; செம்பொன் + பதினொழுதி (= செம்பொன் பத்து பலம்), செம் + பொன்பதினொழுதி (= செம்பு ஒன்பது பலம்) எனவும்; இசையறுத்து உச்சரிக்க.

485. விரைவு, சினம், உவகை, அச்சம், அவலம், மிகுதி இப்பொருள்களைப்பற்றிச் சொற்கள் அடுக்காக இரட்டிடம்.

உதாரணம்:—போ போ—விரைவு. ஏறி ஏறி—சினம். வருக வருக—உவகை. பாம்பு பாம்பு—அச்சம். வாழேன் வாழேன்—அவலம். வந்துவந்து போனான்—மிகுதி.

486. விரைவுக்குறிப்பு, ஒலிக்குறிப்பு முதலாகிய குறிப்புப் பொருளைத்தந்து பிரிக்கப்படாமல் அடுக்கி நிற்பது இரட்டைக்கிளவி என்னப்படும்.

உதாரணம்:—மரம் 'மளமள' என்ற முறிந்தது—ஒலிக்குறிப்பு; கண்ணீர் 'களகள' என்று உதிர்ந்தது—மிகுதிக்குறிப்பு; படபட, மடமட, கடகட, தடதட, பளபள, தளதள, சலகல; இவற்றையும் இன்னும் இவைபோன்றவைகளையுந் தத்தம் பொருளுக்கேற்க முடித்துக்கொள்க.

குறிப்பு:—இரட்டைக்கிளவியுந் அடுக்குத்தொடரும் தனித்தனி அடுக்கி வருவதால் ஒரு தன்மையாய்த் தோன்றினாலும் இரட்டைக்கிளவியைப் பிரித்தால் அதற்குப் பொருளிராது; அடுக்குத்தொடரைப் பிரித்தாலும் பொருள் தோன்றும்.

487. பொருள் முதலாகிய ஆறினையும் அடையாகப்பெற்று வருகிற சொற்கள் இனமுள்ளனவா யிருப்பனமன்றி, இனம் இல்லாதனவுமாம்.

உதாரணம்:

இனமுள்ளன	இனமில்லாதன	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பெருந்
சூளநெல்	ஊர்ச்சவை	இடம்
கார்த்திகை விளக்கு	நாளருமபு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	வெண்மதி	சூனம்
ஊதுகொம்பு	தோய்தயிர்	தொழில்

குறிப்பு:—இனமுள்ளனவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுதல் வழா
நிலையும், இனமில்லனவற்றை அடைகொடுத்துக் கூறுதல் வழுவடைந்
யுமா மென்க.

488. ஓர் அடையும், ஓர் சினையும், ஓர் முதலையடுத்து
ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும் இரண்டடை முதலே
விசேடித்து வருதலும் உளவாம்.

உதாரணம்:—வேற்கை முருகன், செங்கால்நாரா, பெருவெள்ளை
அரிசி, கிறு கருங்காக்கை.

489. இங்கிலீஷ் இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக் குறிப்
புகள் முதலிய அடையாளங்கள் தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கி
கூப்பும், அவற்றுள் மிக வழங்குவன ஆவன:—

1. என்பது ஓர்மாத்தினை நிறுத்தம்.
2. என்பது இருமாத்தினை நிறுத்தம்.
3. என்பது மூன்றுமாத்தினை நிறுத்தம்.
4. என்பது நான்கு மாத்தினை நிறுத்தம்.
5. என்பது அநிசயக் குறிப்பு.
6. என்பது வினாக்குறிப்பு.
7. என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.
8. வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

—(0:)—

PARSING.

VI. சொன் முடி பிலக்கணம்.

(சொல்லிலக்கணம் இதனுடக்கம்.)

490. மைசூர் அரசனை நோக்கி நீர் வாழ்கவென் ரொரு பெரியவர் கூறினார்.

(a.) மைசூர் என்பது—தருதிப்பொருளில் வந்த நான்காம் வேற்றுமைத் சொரையாகி நின்ற அஃறிணை ஆண்பாற்படர்க்கை இடப்பொயா—அரசனை என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நன்னூல். 319; இலக்கணமணிமாலை. 304.

(b.) அரசனை என்பது—வாழ்த்துப்பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை யுந்நிபற்று நின்ற உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கைக் காரணப்பொருள் பெயர்—நோக்கி என்னும் வினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(c.) நோக்கி என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத இறந்தகாலச் செய்கென்னும் வாய்பாட்டுத் தன்வினை வினையெச்சம்—கூறினார் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(d.) நீ என்பது—திணைப் பெருதுவாகிய முன்னிலை மரியாதைப் பன்மை பொயா (சுண்டு அரசனைக் குறிக்கின்றது)—வாழ்க என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(e.) வாழ்க என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய உடன்பாட்டுப் பொதுவியாகநான் தன்வினை வினைமுற்று—நீ என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக நின்றது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 445.

(f.) என்று என்பது—வாழ்க என்னும் வினையடுத்தவந்த இடைச் சொல்—கூறினார் என்னும் வினைமுற்றைத் தழுவி நின்றது. நல். 424; இ. ம. மாலை. 413.

(g.) ஒரு என்பது—ஒன்று என்பதின் விகாரமொழியாகிய எண்ணுப்பெயர். (அது பண்பினுள்ளாகும்)—பெரியவர் என்னும் பெயரை விசேடித்து நின்றது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(h.) பெரியவர் என்பது—உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பண்புடையாகப் பிறக்க பொருள் பெயர்—கூறினார் என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(i.) கூறினார் என்பது—உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினைமுற்று—பெரியவர் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல். 313; இ. ம. மாலை. 445.

491. ஒரு குலமகன், வளர்த்த டாரிவெலான்று வீட்டிக்குக் காதல் தன் மேனியழகைக் காட்டி, மிகவும் விருப்பியான.

(a.) ஒரு என்பது—ஒன்று என்பது விரிவாகப் பெயர் என்னுள் பெயர்—குலமகன் என்னும் பெயரை விசேஷித்து நின்றது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(b.) குலமகன் என்பது—உயர்நிலை ஆண்பாற் படர்க்கைக் காணக்குறி மரபுப் பெயர்—வளர்த்த என்னும் பெயர்ச்சொல்லினைக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 391.

(c.) வளர்த்த என்பது—கெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத இறந்தகால உடன்பாட்டிப் பிறவினைப் பெயர்ச்சம்—மயில் என்னும் செயப்படுபொருளைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 475.

(d.) மயில் என்பது—பால்பசு அழைப்பைப் படர்க்கை இயகுநிப் பொருள்பெயர் (சுணம் ஒன்றன்பால்—விருப்பியது என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(e.) ஒன்று என்பது—எண்ணலாகவாய் பெயர்—இவ்விடம் பண்புத் தொகையாக மயில் என்னும் பெயரை விசேஷித்து நின்றது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(f.) வீர்புக்காக என்பது—பொருட்டிப்பொருளில் வந்த காரணம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபை யேற்று நின்ற பண்புப்பெயர்—காட்டி என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 304.

(g.) தன் என்பது—குணப்பண்புத் தற்கிழைமட்பொருளில் வந்த (அது என்னும் உருபுசொற்கு) ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகி நின்ற இணைப்பொதுவாகியப் படர்க்கைபெயர் (சுணம் மயிலைக்குறிக்கின்றது)—மேனி என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(h.) மேனி என்பது—குணப்பண்புத் தற்கிழைமட்பொருளில் வந்த (அது என்னும் உருபுசொற்கு) ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகி நின்ற அழைப்பை ஒன்றன்பாற்படர்க்கை இயகுநிப்பெயர்—அழைக்க என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(i.) அழைக்க என்பது—ஆக்கப்படுபொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை யருபிற்று நின்ற பண்புப்பெயர்—காட்டி என்னும் வினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(j.) காட்டி என்பது—கெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத காரியப்பொருட்டில் வந்த எதிர்கால உடன்பாட்டுப்பிறவினை செய்வனெனச் சம்—விருப்பியது என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(1.) பிகவும் என்பது—உயாவ சிறப்புப் பொருளைத்தரும் உம் என்தும் இடைச்சொல்லை யேற்றுவந்த உரிச்சொல்—விரும்பியது என்னும் வினைமுற்றை விடவ தது நின்றது. நல். 442; இ. ம. மாலை, 253.

(1.) விரும்பியது என்பது—அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாக இறந்தகால உடன்பாட்டிற் தன வினை வினைமுற்ற—மயில என்னும் முறைய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது நல். 323; இ. ம. மாலை, 445.

493. விரிபுதுள்ளவர்கள் கண்டு வியந்து கொள்ளும் பொருட்டு மதிதெளி ரிப்பது மிறுபாப்புட வரச வடை நடப்பது மதற்க காணத்தமா யிருந்தது.

(a.) விடமல் என்பது—இடப் பிறிதின் இழமைப்பொருளின் வந்த ஏழாம் பிறற்றுமை யருட்பற்று நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை இடப்பா—உள்ளவர்கள் என்னுஞ் செல்வையகொண்டு முடிந்தது. நல். 311; இ. ம. மாலை, 319.

(b.) உள்ளவர்கள் என்பது—உயர்க்கணப் பலர்பாற் படர்க்கை உடன்பாட்டிற் சிறப்புத் திறிப்பு வினைய வினையும் பெயர்—எண்டு என்னும் வினைசொ எழுவ யாகநின்றது. நல். 315; இ. ம. மாலை, 291.

(c.) எண்டு என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாக இறந்தகாலச் செய்கெனனும் வாய்பாட்டிற் தன்வினை வினையெச்சம்—வியந்து கொள்ளுபொருட்டு என்னும் வினையையகொண்டு முடிந்தது. நல். 310; இ. ம. மாலை, 475.

(d.) வியந்துகொள்ளுபொருட்டு என்பது—தெரிநிலை செயப்படு பொருள் குன்றாக தற்செயலில் கற்ச மகத் வசதாகும் பொதுவான செய்கென் வாய்பாடுபற்றிவந்த தன்வினை வினையெச்சம்—ஏறி என்னும் வினையையகொண்டு முடிந்தது. நல். 310; இ. ம. மாலை, 475.

(e.) மதில் என்பது—இடப்பிறிதின் இழமைப்பொருளின் வந்த ஏழாம் பிறற்றுமைத் சொல்—யாக நின்ற மல்பகா அஃறிணைப் படர்க்கை இடப் பெயர் (கண்டு ஒன்றன்பாட்)—ஏறி என்னும் வினையையகொண்டு முடிந்தது. நல். 311; இ. ம. மாலை, 319.

(f.) ஏறி என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய இறந்தகாலச் செய்கெனனும் வாய்பாட்டிற் தன்வினை வினையெச்சம்—நிற்பதும் என்னுந் சொழிற்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 310; இ. ம. மாலை, 475.

(g.) நிற்பதும் என்பது—எண்ணுப் பொருளைத்தரும் உம் என்தும் இடைச்சொல்லை யேற்று வந்த தன்வினைத் சொழிற்பெயர்—இருந்தன என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை, 591.

(h.) இறுமாப்புடன் என்பது—விசேடணப் பொருளில் வந்த மூன்றாவது வேற்றுமை யுருபேற்றுகின்ற தனவினைத் தொழிற்பெயர்—நடப்பதும் என்னும்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 298. (விசேடணம் அல்லது விசேடணம்—அடைமொழி.)

(i.) அரசன் என்பது—பண்புத்தற்குழமைப்பொருளில் வந்த (அது என்னும் உருபு கொடுக்க) ஆளும்கேற்றதுமத கொடுக்காதினிற உயர்வினை ஆனதாற் படர்க்கைப் பொருள் பெறா—நடை என்னும் பெயரைத்தழுவி நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(j.) நடை என்பது—தனவினைத் தொழிற்பெயர்—அடையுப்படுபொருளில் வந்து இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும பயனுடையதென்கொடுக்கத் தொகையாதி நடப்பதும். என்னும் சொல்லைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 472.

(k.) நடப்பதும் என்பது—என்னும்பொருளைத்தரும் உம் என்னும் இடைச்சொல்லை யேற்று வந்த தனவினைத் தொழிற்பெயர்—இருந்தன என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(l.) அசற்கு என்பது—கருவிப் பொருளில்வந்த நான்காம்வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் கூட்டுப் பெயர்—ஆனக்கமாய் என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 304.

(m.) ஆனந்தமாய் என்பது—செயிலைப்பொருள்பொருள் குன்றிய இறக்ககாலச் செயல்பெயர் வாய்பாடுகிரிக்க செய்கசனாந்தனவினை வினைபெயச்சம்—இருந்தன என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்ட முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(n.) என்னும் வினையுடைய ஆனந்தம் என்னும் பண்புப்பெயருடையுணர்ந்து அதனை வினைப்படுத்தியது.)

(o.) இருந்தன என்பது—அஃறிணைப் பலவின்பால் படர்க்கைகொடுக்கினை செயல்பொருள் குன்றிய இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தனவினை வினைமுற்று—நின்றதும் நடப்பதும் என்னும் எழுவாய்களுக்கும் பயனிலையாக வந்தது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 445.

491. இலண்டனிலரசரானதென்ற ஜயலகஷம்பிபாசிய சக்கர வர்த்தினி யொருவருக்குமாத்திபஞ் சிறந்த மரியாதையுண்டு.

(a.) இலண்டனில் என்பது—இடப்பிறிகின் இழமைப்பொருளில் வந்த ஏழாம்வேற்றுமை யுருபேற்றுகின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கை இடச்சிறப்புப்பெயர்—ஆளுகின்ற என்னும்பெயரைச்ச வினையைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை 319.

(b.) அரசு என்பது—ஆங்கப்பெரொருளில் வந்த இரண்டாம்வேற் றுமைத் தொகையாகிநின்ற பண்புப்பெயர்—ஆளுகின்ற என்னும்பெயர்ச் சவினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(c.) ஆளுகின்ற என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் துன்றாத நிகழ்கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைப் பெயரெச்சம்—சக்கரவர்த்தினி என் னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

d. ஜயலக்ஷ்மியர்கிய என்பது உயர்திணைபெண்பால்படர்க்கைக் காரணப்பெயர்—ஆகிய என்னும் பண்புருபையேற்றுச் சக்கரவர்த்தினி என்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(e.) சக்கரவர்த்தினி என்பது—உயர்திணைப்பெண்பால் படர்க் கைக் காரணப்பெயர்—இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகி ஒருவ் ருக்கு என்னும் பெயாச்சொல்லோடு ஒத்து நின்றது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(f.) ஒருவருக்குமாத்கிரம் என்பது—தனிப்பெரொருளில்வந்த நான் காம்வேற்றுமை யுருபேற்றுகின்ற, அர் என்னும் மரியாதைப் பன்மைவிஞ் றியைப்பெற்று, உயர்திணைப் பெண்பால்படர்க்கை அளவுப்பண்புயாக ப்பிறத்தபெயர்—பிரிநிலையைக் குறிக்கும் மாத்கிரம் என்னும் இடைச்சொ ள்லோடுகூடி அனைத்தும் ஒரு சொல்லாக நின்ற உண்டு என்னும் வினைமு ற்றைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 304.

(g.) சிறங்க என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் துன்றிய இறந் தகால உடன்பாட்டுத்தன்வினைப் பெயரெச்சம்—மரியாதையென்னும் பெ யரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(h.) மரியாதை என்பது—பால் பகர அஃறிணைப்பண்புப்பெயர்— உண்டு என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(i.) உண்டு என்பது—உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று —மரியாதை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 445.

495. இலக்ஷ்மியினுவு தடித்திருப்பதினா லெத்தையு நன் றாயுச்சுரியாள்.

(a.) இலக்ஷ்மியின் என்பது—இன்சாரியைபெற்று உறப்புத் தற்கிழமைப்பெரொருளில்வந்த (அது என்னும் உருபுதொக்க) ஆறாம்வேற் றுமைத்தொகையாகிநின்ற உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கைக் காரண பெயர்—நாவு என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(b.) நாவு என்பது—அஹிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைச் சினைப் பெயர்—தடித்திருப்பதினால் என்னும் வினைப்பெயருக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(c.) தடித்திருப்பதினால் என்பது—எதுப்பொருளில் வந்த இல் என்னும் ஐக்கணுருபு மயங்கியமூன்றாம்வேற்றுமை யுருபேற்று நின்றது. வினைத்தொழிற்பெயர்—உச்சரியாள் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 303; 310.

(d.) எதையும் என்பது—முற்றுப் பொருளைத்தரும் உம் என்னும் இடைசொல்லை யேற்று உரைக்கப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற வினாவடியாதப்பிறந்த பெயர்—உச்சரியாள் என்னும் வினைமுற்றுகுச் செயப்படுபொருளாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(e.) நன்றாய் என்பது—தெரிநிலைசெயப்படுபொருள் குன்றிய இறந்தகாலச் செயவென்வாய்பாடு திரிந்த செய்சென்னும் தன்வினை வினையெச்சம்—உச்சரியாள் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல், 360; இ. ம. மாலை, 475.

குறிப்பு:—ஆ என்னும் முதனிலை நன்று என்னும் பண்புப்பெயரை வினைப்படுத்தி ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டது.

(f.) உச்சரியாள் என்பது—உயர்கிணைப் பெண்பால்படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத எதிர்மறைத் தன்வினை வினைமுற்று—அவள் என்னும் தோன்றா எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல், 323; இ. ம. மாலை, 445.

495. குருடர்களுக்குங்கூட எழுந்தைக் கற்பிக்கலாமென்று ஞானலக்ஷ்மி தீனலக்ஷ்மிபுடன் சொன்னாள்.

(a.) குருடர்களுக்குங்கூட என்பது—இழிவு சிறப்புப்பொருளைத்தரும் உம், கூட என்னும் இடைச்சொற்களை ஒரு பொருள் பன்மொழியாய்த் தழுவிக்கொடைப்பொருளில் வந்த நான்காம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற உயர்கிணைப் பலர்பால் படர்க்கைச் சினையடியாகப் பிறந்த பெயர்—கற்பிக்கலாம் என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 301.

(b.) எழுந்தை என்பது—ஆக்கப்படுபொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற அஹிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைக் காரணப்பெயர்—கற்பிக்கலாம் என்னும் வினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 294.

(c.) கற்பிக்கலாமென்று என்பது—தெரிநிலைத் தொழிற்பெயர் அடியாக வந்த உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு, வினைமுற்று—என்று என்னும்

இடைச்சொல்லை யேற்றுச் சொன்னாள் என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 424; இ. ம. மாலை. 413.

(d.) ஞானலக்ஷ்மி என்பது—உயர்திணைப் பெண்பால் படர்க்கைகாணப்பெயர்—சொன்னாள் என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(e.) தனலக்ஷ்மியடன் என்பது—இடப் பிறிதின் கிழமைப்பொருளில் வந்த ஏழாம வேற்றுமையுருபு மயங்கி உடன் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபோடு நின்ற உயர்திணைப் பெண்பால் படர்க்கைக்காணப்பெயர்—சொன்னாள் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 319.

(f.) சொன்னாள் என்பது—உயர்திணைப் பெண்பாற்படர்க்கைத் தெரிவினை செயப்படுபொருள் குன்றாத உடன்பாட்டுத் தன்வினைவினைமுற்று—ஞானலக்ஷ்மி எனலும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக நின்றது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 415.

496. குடிமிப்பைப் பொருவனிருப்பிலக்கையோடு பையன் சென்றந்தக் குதிரைக்காலை யொடித்துவிட்டது நடவாக்குதிரை யென்று பலபொழுன் சொல்லி வடகிழக்குப் பக்கந்தன்ருய் கைபைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனாள்.

(a.) குடிமி என்பது—உடைமைப்பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுப் பயனும் உடன் தொகைத் தொகையாகிநின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைப்பெயர்—பையன் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(b.) பையன் என்பது—உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கைப் பெயர் படியாகப்பிறந்தபெயர்—இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகி ஒருவன் என்னுஞ் சொல்லோடு முடிந்தது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(c.) ஒருவன் என்பது—உயர்திணை ஆண்பால்படர்க்கை எண்ணடியாக பிறந்தபெயர்—போனாள் என்னும்வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாகநின்றது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 291.

(d.) இரும்பு என்பது—முதற்கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுப் பயனும் உடன் தொக்கத்தொகையாகி நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பால்படர்க்கைப் பெயர்—உலக்கைஎன்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 298.

(e.) உலக்கையோடு என்பது—விசேஷணப்பொருளில் வந்தமூன்றாம் வேற்றுமையுருபேற்றுநின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயர்—சென்று என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 298.

(f.) ஸபய என்பது—பசுமை என்னும் பண்படி யாகப்பிறந்த குறிப்புவினையெச்சம்—சென்று என்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(g.) சென்று என்பது—தெரிநிலைசெயப்படுபொருள் குன்றிய இறந்தகாலச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுத் தன்வினைவினையெச்சம்—ஒடித்து விட்டு என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(h.) அந்த என்பது—அகரத்தின் திரிபாகியச் சுட்டு இடைச்சொல்—குதிரை என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

குறிப்பு:—சுட்டுத்திரிபுமும் வினாத்திரிபும் பெயரைக்கொண்டுமுடியும்.

(i.) குதிரை என்பது—கிணைத் தற்கிழமைப்பொருளில் வந்த (அது என்னும் உருபுதொக்க) ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகையாகிநின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப்பெயர்—காலைஎன்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(j.) காலை என்பது—அழிககப்பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமையுருபேற்று நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைச் சினைப்பெயர்—ஒடித்துவிட்டு என்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(k.) ஒடித்துவிட்டு என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத துணிவு பொருளில் வந்த செய்தென்னும் வாய்ப்பாட்டு இறந்தகாலத் தன்வினைவினையெச்சம்—சொல்லி என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(l.) அது என்பது—சுட்டடி யாகப்பிறந்த அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப்பெயர்—கடவாஎன்னும் பெயரைச்சொல்லிப்பொருள் கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(m.) கடவா என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய அது கெட்ட எதிர்மறைத் தன்வினைப் பெயரெச்சம்—குதிரை என்னும் சொல்லைக்கொண்டுமுடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(n.) குதிரைபென்று என்பது—அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயராகிய குதிரை என்னும் சொல்லைக்கழுவி நின்ற இடைச்சொல்—சொல்லி என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 424; இ. ம. மாலை. 413.

(o.) பல என்பது—பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்—பேர்மூன் என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(p.) பேர்மூன் என்பது—இடப்பிறித்கிழமைப்பொருளில் வந்த ஏழாம்வேற்றுமை யுருபேற்றுகின்ற சொல்லாகுபெயர்—சொல்லி என்

னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 319.

(q.) சொல்லி என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத இறந்தகாலச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுத்தன் வினை வினைபெச்சம்—பேரணன் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(r.) ஸடர்கு என்பது—இடப்பிறிதின் கிழமைப்பொருளில் வந்த ஏழாம் வேற்றமைத் தொகையாகிநின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைகத் திரைபெயர்—கிழக்கு என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 319.

(s.) சிமங்கு என்பது—அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைகத்திரைபெயர்—புறமுத்கொகையாகிப் பகம் என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்டு முடிந்தது. நல். 365; இ. ம. மாலை. 471.

(t.) பகம் என்பது—இடப்பிறிதின் கிழமையில் வந்த ஏழாம் வேற்றமைத் தொகையாகி நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைபெயர்—பேரணன் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 319.

(u.) சா என்பது—இடப்பிறிதின் கிழமையில் வந்த (அது என்னும் உருபு கொங்க) ஆறாம் வேற்றமைத் தொகையாகிநின்ற சினைப்பொதுவாகிய படர்க்கைகட்குப் பார் (அஃறிணையினைக் குறிப்பாறது)—தாய் என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 319.

(v.) சா என்பது—கினைத்தந்திழமைப்பொருளில் வந்த (அது என்னும் உருபு கொங்க) ஆறாம் வேற்றமைத் தொகையாகிநின்ற உயாகினைப்பொதுவாகிய படர்க்கை முறைப்பெயர்—கையை என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 315.

(w.) கையை என்பது—அமையப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றமைப் பருபு நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைச் சினைப்பெயர்.—பிடிந்துக்கொண்டு என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(x.) பிடித்துக்கொண்டு என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத கற்பெயரில் வந்த இறந்தகாலச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுத்தன் வினை வினைபெச்சம்—பேரணன் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(y.) பேரணன் என்பது—உயர்கினை ஆண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குறியு இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தனவினை வினைமுற்று—ஒருவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 445.

497. அவனம்மண் ணன்றென் றவ்வளவு பேச்சு மாத்தி
தஞ் சொன்னதற் கொன்னகொடுக்கலாமென் றாசைகபோன்ற
வர் தாயம்மாளைக்கேட்டார்.

(a.) அவன் என்பது—உயர்நிலை ஆண்பாற்படர்க்கைச் சுட்டு
ப்பெயர்—சொன்னதற்கு என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.
நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(b.) அம்மண் என்பது—அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைச் சுட்
படுத்தபெயர்—தன்னு என்னும் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319;
இ. ம. மாலை. 291.

(c.) நன்றென்று என்பது—நன்று என்னும் தனிப்பு வினையைத்
தழுவி நின்ற இடைச்சொல்—சொன்னதற்கு என்னும் வினையைக்கொ
ண்டு முடிந்தது. நல். 424; இ. ம. மாலை. 413.

(d.) அவ்வளவு என்பது—சுட்டித்து நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்
பாற்படர்க்கை என்னுப்பெயர்—இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை
யாகிப் பேச்சுமாத்திரம் என்னும் சொல்லோடு முடிந்தது. நல். 365;
இ. ம. மாலை. 471.

(e.) பேச்சுமாத்திரம் என்பது—பிரிநிலைப்பொருளைச்சரும் மாத்தி
தம் என்னும் இடைச்சொல்லே யேற்று உரைக்கப்படு பொருளில் வந்
த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாகி நின்ற அஃறிணை ஒன்றன்
பாற்படர்க்கைப் பெயர்—சொன்னதற்கு என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்
டி முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(f.) சொன்னதற்கு என்பது—அச்சாரியையோடு நான்கன் உரு
பேற்று நின்ற இறந்தகாலத் தன்வினை வினையாலணையம்பெயர்—கொடுக்
கலாம் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319. இ. ம. மா
லை. 304.

(g.) என்ன என்பது—இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருள்படம்
வினா இடைச்சொல்—கொடுக்கலாம் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடி
ந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(h.) கொடுக்கலாமென்று என்பது—தெரிநிலைத் தொழிற் பெயரடி
யாகவந்த உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று—என்று என்
னும் இடைச்சொல்லையேற்றுக் கேட்டார் என்னும் வினைமுற்றைக்கொ
ண்டு முடிந்தது. நல். 424; இ. ம. மாலை. 413.

(i.) அரசு என்பது—உறுப்புத்தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த (அ
து உருபுதொக்க) ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாகி நின்ற பண்பாகு
பெயர்—கை என்னும் பெயராகக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319. இ.
ம. மாலை. 315.

(j) கை என்பது—ஒக்கப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாகத் தின்ற அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைச் சினைப்பெயர்—போன்றவர் என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(k.) போன்றவர் என்பது—அர் என்னும் மரியாதைப் பன்மை விசுவநாய வேற்றுமைந்த, போல் என்னும் உவமை இடைச்சொல்லடி யாகப் பிறந்த உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கை இறந்தகாலத் தெரி நிலை தன்வினை வினையாலினையும் பெயர்—கேட்டார் என்னும் வினைமு தற்றுக்கு எழுவாயாகின்றது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 291.

(l.) காயம்மாளை என்பது—வினைபு பொருளில் வந்த இரண் டாம் வேற்றுமை யுறபெற்று தின்ற உயர்திணைப்பெண்படற் படர்க் கை இஃதறி ஆக்கப்பெயர்—கேட்டார் என்னும் வினைமுதற்றுக்குச் சொ யப்ப பொருளாக தின்றது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 294.

(m.) கேட்டார் என்பது—உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் சூன்றாத இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன் வினைவினைமுற்று—போன்றவர் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல். 323; இ. ம. மாலை. 445.

438. இராப்பகன் மழை சளசள வென்று மேலும்மே லும் பெய்தாலும் எரிகொள்ளிபோன்ற சூரியனிலிருந் துண் டாகுங் காங்கையானது தரையை வரவரக்காயவைக்கிறதை ஒ தருங்குழலே நீபாதாய்.

(a.) இரா என்பது—காலப்பிறிதின்மீழமையில் வந்த எழாம் வேற் றுமை யுறபுறம், உம் என்னும் எண்ணிடைச்சொல்லும் தொக்கின்ற பா ல்பகா அஃறிணைப் பெயர்—பெய்தாலும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 319.

(b.) பகல் என்பதற்கும் இரா என்பதற்கு உரைத்தாங்கு மொழிந் திடிக.

(c.) மழை என்பது—அஃறிணை ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக்காரணப் பெயர்—பெய்தாலும் என்னும் வினைக்கு எழுவாயாக தின்றது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 291.

(d.) சளசள வென்று என்பது—என்று என்னும் இடைச்சொல்லை வேற்றுமின்ற இரட்டைக்களவியாகிய ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்—பெய் தாலும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 476.

(e.) மேலும் மேலும் என்பது—மிகுதிப்பொருளில் அடுக்கி வந்த பண்புச்சொல்—பெய்தாலும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 395; இ. ம. மாலை. 436.

(f.) பெய்தாலும் என்பது—உயர்வசிறப்புப் பெருகத்தரும்—உம் என்னும் இடைச்சொல்லையேற்று வந்த தெரிநிலை செயப்படுபொருள் துன் றியஎதிர்காலச் செயினென்னும் வாய்பாட்டுத் தன்வினைவினையெச்சம்— காயவைக்கிறதை என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360; இ. ம. மாலை. 475.

(g.) எரி என்பது—முதனிலைத் தன்வினை—வினைத் தொகையாகிக் கொள்ளி யென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 364; இ. ம. மாலை. 468.

குறிப்பு:—வினைத்தொகை தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொது வாய்நிற்கும்.

(h.) கொள்ளி என்பது—ஒககப்படுபொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகின்ற பால்பகாஅஃயினைப்பெயர்—கொன்ற என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 294.

(i.) போன்ற என்பது—உவமையிடைச்சொல்லையாகப் பிறந்த செயப்படுபொருள் துன்றாத தெரிநிலை இறந்தநால உடன்பாட்டுத் தன் வினைப் பெயரெச்சம்—சூரியன் எனனும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 360. இ. ம. மாலை. 475.

(j.) சூரியனிலிருந்து என்பது—நீக்கப்படுபொருளில் வந்த ஐந்தா ம்வேற்றுமையின் சொல்லுருகப் போற்று நின்ற வினைப் பெயர்ப்பெயர்—உண்டாகும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 310.

(k.) உண்டாகும் என்பது—உண்டு+ஆ என்றும் இருசொல் ஒரு வினையடியாகப்பிறந்த எதிர்கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைப்பெயரெச் சம்—காங்கை பெறனுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 330; இ. ம. மாலை. 475.

(l.) காரணகயானது என்பது—ஆனது என்பதும் ஏற்பார்க்க்சொல் லுருபு ஏற்று நின்ற அஃயினை ஒன்றன்பாற் படாகையெய்யார்—காய வைக்கிறதை எனனும் வினைப்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319. இ. ம. மாலை. 291.

(m.) கரையை என்பது—புலர்த்துப் பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற காரணக்ஞரிசுசிறப்புப்பெயர்—காயவைக்கி றதை எனனும் வினைப்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 319; இ. ம. மாலை. 294.

(n.) வர வர என்பது—மிசிறப்பொருளில் வந்த இரட்டைக்கிளவி யாகிய (இரட்டைச்சொல்) இடைச்சொல்—காயவைக்கிறதை என்னும் வினைப்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. நல். 395; இ. ம. மாலை. 485.

(o.) காயவைக்கிறதை என்பது—அடையப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற இருசொல் ஒருவினையடியாகப்

பிறந்த நிகழ்வுப் பிறவினைவினாவாலிணையும் பெயர்—பாராய் என்னும் வினையுஞ் சம்பந்தப் பொருளாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 294.

(p.) பொருள் உரை என்பது—அறப்புப் பொருளைத்தரும் ஒ என்னும் இடைச்சொல் யுட்கு, ஏ என்னும் விளிப்புநபேற்று உபாதினைப் பெண்பாற் பெயராகப் பண்புத் தாளாய்புகுத்துப் பிறந்த ஊனமொழிதகொன்ற சம்பந்தப் பெயர்—பாராய் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(q.) நீங்குபது—வினப்பெய்துவாகிய முன்னிலை பொருளமப் பெயர் (ச. ப. உரைப்போலக் குறிக்கின்றது)—பாராய் என்னும் பயனிலையுஞ் சம்பந்தப் பொருளாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(r.) பாராய் என்பது—செரிநிலையாய்த் பெருள் என்றாக ஏவ பொருளமக் கருவியை வினாமுற்று—நீ என்னும் எழுவாயைத் தொடர்க்கு வந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 445.

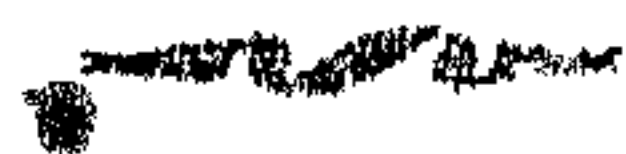
499. புவிநிலைமை செய்பவன் யார்?

(a.) புவிநிலை என்பது—நிலப்பிழிவின் கிழைமப் பொருளில் வந்த ஏழாம் புவந்து நம யுநபேற்று நின்ற வினாவினை ஒன்றாய்பாற் படர்க்கைப்பெயர்—செய்பவன் என்னும் வினைப்பெயராக கொண்டு முடிந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 319.

(b.) நர்மை என்பது—ஆக்கப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமைக் சொற்கையாகி நின்ற பண்புப்பெயர்—செய்பவன் என்னும் பெயருக்குச் செயப்படு பொருளாக நின்றது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(c.) செய்பவன் என்பது—உயர்தினை ஆண்பால் படர்க்கை எதிர்சாலத்தன்வினை வினையாலிணையும் பெயர்—யார் என்னும் குறிப்பு வினையைக்கொண்டு முடிந்தது. நல், 319; இ. ம. மாலை, 291.

(d.) யார் என்பது—வினாக்குறிப்பு வினாமுற்று—செய்பவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது. நல், 323; இ. ம. மாலை, 445.

பதப் புணர்ச்சி யிலக்கணம்.

(பொருட் புணர்ச்சி யிலக்கணம் இதனுடக்கம்.)

500. மைசு ராசனை நோக்கி நீர் வாழ்கவென் னெரு பெரியவர் கூறினார்.

(a) மைசூர் + அரசனை என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 201; இ. ம. மாலை. 134.

(b.) அரசனை + நோக்கி என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 153; இ. ம. மாலை. 147.

(c.) நோக்கி + நீர் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழிதொடர் நிலை வினையெச்சத்தொடர். நல். 158. இ. ம. மாலை. 147.

(d.) நீர் + வாழ்க என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழியெழுவாய்த் தொடர்; நல். 158. இ. ம. மாலை. 147.

(e.) வாழ்க + என்று என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித் தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடர்; நல். 152. இ. ம. மாலை. 130.

(f.) என்று + ஒரு என்பது—கெடுதல்விகாரப் புணர்ச்சி. அல்வழி யிடைச்சொற்கொடர். நல். 164. இ. ம. மாலை. 134.

(g.) ஒரு + பெரியவர் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; அல்வழிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 179; இ. ம. மாலை. 173.

(h.) பெரியவர் + கூறினா என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்த் தொடர். நல். 159. இ. ம. மாலை. 170.

501. ஒரு குலமகன் வளர்த்த மயிலொன்று வீம்புக்காகத் தன் மேனியழகக் காட்ட மிகவும் விரும்பியது.

(a.) ஒரு + குலம் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 179. இ. ம. மாலை. 173.

(b.) குலம் + மகன் என்பது—கெடுதல்விகாரப்புணர்ச்சி; ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 219. இ. ம. மாலை. 194.

(c.) மகன் + வளர்த்த என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்த் தொடர். நல். 209; 158. இ. ம. மாலை. 147.

(d.) வளர்த்த + மயில் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழித் தெரிநிலை பெயரெச்சத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(e.) மயில் + ஒன்று என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. இதில் மயில் என்பது அல்வழி யெழுவாய்த் தொடராய் விரும்பியது என்னும் வினைமுற்றத்தொகை முடிந்தது. (இதைத் தழாஅத் தொடர் என்பர்.) நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(f.) ஒன்று + வீம்புக்காக என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. இதில் ஒன்று என்பது அல்வழிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடராய் மயில்

* இவ்வெண்கள் காட்டுஞ் சூத்திரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்கே உரியன.

என்னும் பெயரைவிசேஷித்து நின்றது. [இதுவுந் தழாஅத்தொடர்] நல். 158; இ. ம. மாலை 147.

(g.) விடபந்தாக+தன் என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; நன்காம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 160

(h.) கச்சி+மேலரி என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி; ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(i.) மேலரி+அழகை என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 129.

(j.) அழகை+காட்ட என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; இரண்டாமவேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 160

(k.) கட்ட+மிடவும் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழித்தொடர் வினையெச்சத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

குறிப்பு:—இதில் காட்ட என்பதைப் பதப்புணர்ச்சி இலக்கணத்துக்காக அறிக்க மொழிபுள்ள சேர்ப்பினும்பொருட் புணர்ச்சியை நோக்கிவகால் இது விருப்பியது என்னும் வினையுற்றைக்கொண்டு முடியும். இவ்வாறுவரும் சங்கிகளில்லல்லாம் பொருட்புணர்ச்சி இலக்கணத்தை நோக்கி அமைத்துக்கொள்ள.

(l.) மிகவுல்லிருப்பியது என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 220; இ. ம. மாலை. 162.

502. வீட்டி லுள்ளவர்கள் கண்டு வியந்துகொள்ளும் பொருட்டு மதினேறி நிற்பது மிறுமாப்புட னரச னடை நடப்பது மதற்கானந்தமா யிருந்தன.

(a.) வீட்டில்+உள்ளவர்கள் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(b.) உள்ளவர்கள்+கண்டு என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; அல்வழி யெழுவாய்த்தொடர். நல். 229; 159, இ. ம. மாலை. 170.

(c.) கண்டு+வியத் தொகைநும்பொருட்டு என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; அல்வழித்தொடரிலே வினையெச்சத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(d.) வியந்துகொள்ளும்பொருட்டு+மதில் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; அல்வழித் தொகைநிலை வினையெச்சத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(e.) மதில்+ஏறி என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். நல். 201; இ. ம. மாலை. 184.

(f.) ஏறி+நிற்பதும் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி; அல்வழித்தொடர்

நிலை வினைபெச்சத்தொடர். நல். 153; இ. ம. மாலை. 117.

(g) நிற்பதும்+இயல்புபுடன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி; (கழாஅத் தொடர்) அல்வழி பெழுதாய்த்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 181.

(h.) இறுமாப்புடன்+அரசன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. (முள் ழும்வேற்றுமை மத கொள்கை)ல்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(i) அரசன்+நடை என்பது—நிரிதலும் செறிதலும் அடைந்த வி காரப்புணர்ச்சி. அழைவேற்றுமைத் தொகையில்தொடர். நல். 210; இ. ம. மாலை. 181.

(j) நடை+நடப்பதும் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும்பயனும் உடன தொக்கத் தொகையில்தொடர். நல். 153; இ. ம. மாலை. 147.

(k.) நடப்பதும்+அசற்கு என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. (சுழாஅத் தொடர்) அல்வழி அறவாய்த்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 134.

(l.) அசற்கு+ஆனங்கமாய் என்பது—கெடுதல் விசாரப்புணர்ச்சி. நானாம் வேற்றுமைத் தொகையில்தொடர். நல். 153; இ. ம. மாலை. 134.

(m.) ஆனங்கமாய்+ஒருத்தன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி தெரிநிலை வினைபெச்சத்தொடர். நல். 201; இ. ம. மாலை. 134.

503. இலண்டனியைச் சாருகின்ற ஜயலக்ஷ்மியாயே சக்கர வர்த்தினி பொருவருக்கு மாத்திரஞ் சிறந்த மரியாதையுண்டு.

(a.) இலண்டனில்+அரசு என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 134.

(b.) அரசு+அருகின்ற என்பது—கெடுதல் விசாரப்புணர்ச்சி; இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையில்தொடர். நல். 161; இ. ம. மாலை. 134.

(c.) அருகின்ற+செயலகை அமிடாகிய என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி; அல்வழி தெரிநிலைப் பெயரொச்சத் தொடர். நல். 167; இ. ம. மாலை. 176.

(d.) ஜயலக்ஷ்மியாகிய+சக்கரவர்த்தினி என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி; அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 239; இ. ம. மாலை. 153.

(e.) சக்கரவர்த்தினி+ஒருவருக்குமாத்திரம் என்பது—தொன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழிப் பண்புத்தொகையில்தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 121.

(f.) ஒருவருக்குமாத்திரம்+சிறந்த என்பது—நிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி; அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 219; இ. ம. மாலை. 195.

(g.) சிறந்த-மரியாதை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி; அல்வழித் தெரிநிலை பெய்ச்சத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(h.) மரியாதை-உண்டு என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி, அல்வழி யெழுவாய்த்தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 129.

504. இலக்கணமியி னாவது தடித்திருப்பதினா லெதையு நன் று யுச்சரியாள்.

(a.) இலக்கணமியின-காவு என்பது—திரிதலும் கெடுதலும் அ ண்டந்தவிகாரப் புணர்ச்சி. ஆராமவேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 210; இ. ம. மாலை. 187.

(b.) காவு-தடித்திருப்பதினை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி அல் வழி யெழுவாய்த்தொடர். நல். 176; இ. ம. மாலை. 170.

(c.) தடித்திருப்பதினால்-எதையும் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. மூன்றாமவேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை 184.

(d.) எதையும-நன்றாய் என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. இ ரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையிலைத்தொடர். நல். 219; இ. ம. மா லை. 194.

(e.) நன்றாய்-உச்சரியாள் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழித் தெரிநிலை வினை யெச்சத்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

505. குருடர்களுக்குங்கூட வெழுத்தைக் கற்பிக்கலா டென்று ஞானலக்கண மியுடன் சொன்னாள்.

(a.) குருடர்களுக்குங்கூட-எழுத்தை என்பது—தோன்றல் விகா ரப்புணர்ச்சி. உம், கூட என்னும் இடைச்சொற்களை யேற்றுவந்த நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 130.

(b.) எழுத்தை-கற்பிக்கலாமென்று என்பது—தோன்றல்விகாரப் புணர்ச்சி. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 166; இ. ம. மாலை. 160.

(c.) கற்பிக்கலாமென்று-ஞானலக்கண மியுடன் என்பது—இயல்புப் பு ணர்ச்சி. அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(d.) ஞானலக்கண மியுடன்-தனலக்கண மியுடன் என்பது—இயல்புப்புணர் ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்த்தொடர்; நல். 159; இ. ம. மாலை. 170.

(e.) தனலக்கண மியுடன்-சொன்னாள் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. ஏழாம் வேற்றுமை யுருபுமயாவதிவந்த மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையி லைத்தொடர். நல். 179; இ. ம. மாலை. 180.

506. குடிமீப் பைய னொருவ னிருப்பலக்கையோடு னா யச்சென்றந்தக் குதிரைக்காலை யெழுத்துவிட்டது நடவாக்.

குதிரை பென்று பலபேர்முன் ரொல்லி வடகெழஞ்சூப் பக்கங்
தன்றூப் கைபைப்பிடித்துக் கொண்டு போனான்.

(a.) குடிமி+பையன் என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத்தொகையிலைத் தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 161.

(b.) பையன்+ஒருவன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழிப் பயன்புத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(c.) ஒருவன்+இரும்பு என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி எழுவாய்த்தொடர். நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(d.) இரும்பு+உலக்கையோடு என்பது—திரிதல்விகாரப்புணர்ச்சி. மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத்தொகையிலைத் தொடர். நல். 181; 164; இ. ம. மாலை. 166; 131.

(e.) உலக்கையோடு+பையன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 179; இ. ம. மாலை. 180.

(f.) பையன்+சென்று என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித் துரிப்பு வினையெச்சத்தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 158.

(g.) சென்று+அந்த என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித் தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர். நல். 164; இ. ம. மாலை. 134.

(h.) அந்த+கதிரை என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 151.

(i.) குதிரை+காலை என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 152.

(j.) காலை+ஒடித்துவிட்டு என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலைத் தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 129.

(k.) ஒடித்துவிட்டு+அது என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித் தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர். நல். 164; இ. ம. மாலை. 134.

(l.) அது+நடவா என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்த்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(m.) நடவா+குதிரை பென்று என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித்தெரிநிலை பெயரெச்சத்தொடர். நல். 165; இ. ம. மாலை. 159.

(n.) குதிரையென்று+பல என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி இடைச்சொற்றொடர். நல். 181; இ. ம. மாலை. 177.

(n.) பல+பேர்முன் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழிக்குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர், நல், 110; இ. ம. மாலை, 175.

(m.) பேர்முன்+சொல்லி என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, ஏழாமுவேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், நல், 153; இ. ம. மாலை, 124.

(l.) சொல்லி+வடக்கு என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழித்தொரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், நல், 158; இ. ம. மாலை, 147.

(k.) வடக்கு+கிழக்கு என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. ஏழாமுவேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், நல், 186; இ. ம. மாலை, 220.

(j.) கிழக்கு+பகை என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழிப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர், நல், 181; இ. ம. மாலை, 155.

(i.) பகை+சுள் என்பது—கிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி. ஏழாமுவேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், நல், 219; இ. ம. மாலை, 195.

(h.) சுள்+காய் என்பது—கிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி. ஆறாமுவேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், நல், 237; இ. ம. மாலை, 190.

(g.) காய்+கூணை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர், நல், 159; இ. ம. மாலை, 170.

(f.) கூணை+பிடித்துக்கொண்டு என்பது—தோன்றல்விகாரப்புணர்ச்சி. இரண்டாமுவேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், நல், 165; இ. ம. மாலை, 160.

(e.) பிடித்துக்கொண்டு+போனான் என்பது—இயல்புப் புணர்ச்சி. அல்வழித்தொரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், நல், 181; இ. ம. மாலை, 177.

507. அவன்மம்மண் ணன்றென்றவ் வளவு பேச்சுமாத்திரஞ் சொன்னதற்கென்ன கொடுக்கவூடுமன்றாகைபோன்றவர் தாயம்மாளைக்கேட்டார்.

(n.) அவன்+அம்மண் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்தொடர், நல், 205; இ. ம. மாலை, 184.

(m.) அம்மண்+நன்றென்று என்பது—நிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழி யெழுவாய்தொடர், நல், 237; இ. ம. மாலை, 191.

(l.) நன்றென்று+அவ்வளவு என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழியிடைச்சொற்றொடர், நல், 164; இ. ம. மாலை, 184.

(k.) அவ்வளவு+பேச்சுமாத்திரம் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர், இ. ம. மாலை, 179.

(j.) பேச்சுமாத்திரம்+சொன்னதற்கு என்பது—நிரிதல்விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழி யிடைச்சொற்றொடர், நல், 219; இ. ம. மாலை, 195.

(f.) சொன்னதற்கு-+என்ன என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி, நான்காம் வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர், நல். 164; இ. ம. மாலை. 134.

(g.) என்ன+கொடுக்கலாம் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், இ. ம. மாலை. 181.

(h.) கொடுக்கலாமென்று+அரசு என்பது—கெடுதல்விகாரப்புணர்ச்சி, அல்வழி யிடைச்சொற்றொடர், நல். 164; இ. ம. மாலை. 134.

(i.) அரசு+கை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், நல். 182; இ. ம. மாலை. 171, 178.

(j.) கை+பேன்றவர்—என்பது இயல்புப்புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், நல். 255; இ. ம. மாலை. 160.

(k.) பேன்றவர்+தாயம்மாளை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, அல்வழி யெழுகாய்த்தொடர், நல். 159; இ. ம. மாலை. 170.

(l.) தாயம்மாளை+கேட்டார் என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், நல். 165; இ. ம. மாலை. 160.

508. இராப்பகன் மழை சளசள வென்று மேலும் மேலும் பெய்தாலு மெரிகொள்ளி போன்ற சூரியனிலிருந்துண்டாகும் காங்கையானது தரையை வரவரக்காயவைக்கிறதை யோசுருங்குழலே நீபாராய்.

(a.) இரா+பகல் என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி, உம் என்னும் இடைச்சொல் தொக்கிவந்த ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், நல். 165; இ. ம. மாலை. 149.

(b.) பகல்+மழை என்பது—நிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி, உம் என்னும் இடைச்சொல் தொக்கிவந்த ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர், நல். 227; இ. ம. மாலை. 189.

(c.) மழை+சளசளவென்று என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, அல்வழி யெழுகாய்த்தொடர், நல். 176; இ. ம. மாலை. 170.

(d.) சளசளவென்று+மேலும்மேலும் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, அல்வழி இடைச்சொற்றொடர், நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(e.) மேலும் மேலும்+பெய்தாலும் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, அல்வழி அடுக்குத்தொடர், நல். 153; இ. ம. மாலை. 124.

(f.) பெய்தாலும்+எரிஎன்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி, அல்வழித்தொடர் நிலை வினையெச்சத்தொடர், நல். 204; இ. ம. மாலை. 184.

(g.) எரி+கொள்ளி என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி வினைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 179; இ. ம. மாலை. 176.

(h.) கொள்ளி+போன்ற என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 255; இ. ம. மாலை. 160.

(i.) போன்ற+சூரியனிலிருந்து என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. உவமை யிடைச்சொல்ல உயாகப பிறந்த அல்வழித் தெரிநிலைப்பெயரெச்சத் தொடர். நல். 167. இ. ம. மாலை. 176.

(j.) சூரியனிலிருந்து+உண்டாகும் என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி. ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 164; இ. ம. மாலை. 134.

(k.) உண்டாகும்+காங்கையானது என்பது—கிரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழித்தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர். நல். 219. இ. ம. மாலை. 193.

(l.) காங்கையானது+தரையை என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி பெழுவாய்த்தொடர். நல். 176; இ. ம. மாலை. 170.

(m.) தரையை+வரவர என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(n.) வரவர+காயவைக்கிறதை என்பது—தோன்றல்விகாரப்புணர்ச்சி. அல்வழி அடுக்குத்தொடர். நல். 163; இ. ம. மாலை. 154.

(o.) காயவைக்கிறதை+ஒருங்குழலே என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 162; இ. ம. மாலை. 129.

(p.) ஒருங்குழலே+நீ என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி விளித்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

(q.) நீ+பாராய் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி பெழுவாய்த்தொடர். நல். 173; இ. ம. மாலை. 170.

509. புவியினன்மை செய்பவன்யார்?

(a.) புவியில்+நன்மை என்பது—கிரிதலுங்கெடுதலும் அடைக்க விகாரப்புணர்ச்சி. ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 229; இ. ம. மாலை. 193.

(b.) நன்மை+செய்பவன் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையிலைத்தொடர். நல். 255; இ. ம. மாலை. 160.

(c.) செய்பவன்+யார் என்பது—இயல்புப்புணர்ச்சி. அல்வழி பெழுவாய்த்தொடர். நல். 158; இ. ம. மாலை. 147.

சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று.

III THE SUBJECTS TREATED OF INCOMPOSITIONS.

மூன்றாவது பொருள் அதிகாரம்.

1. பொருளாவது இம்மை மறுமைகளிலும் ஜீவராசிக ளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந் தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம். அது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்கு வகையாம்.

2. அறமாவது கடவுள் அருளிய தேதத்தில் வீதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழித்தலுமாம். (இது ஒழுக்கம், வழ க்கு, தண்டம் ஆகிய மூன்று வகையுடைய தென்பாறும் உண்டு. அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவுந் துறவறம் என வுஞ் சொல்லுவர்.)

3. பொருளாவது தருமவழியினாலே தீர்க்கப்பட்ட டீச யோசனமுள்ள பதார்த்தங்களாம்.

4. இன்பமாவது ஜீவராசிகள் விம்முல்களைக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதேயாம்.

5. வீடாவது கடவுளுடைய அனுக்கிரகத்தால் நல்லோர், மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக் குக் கெட்டா த நித்திய பேரின்பமேயாம்.

குறிப்பு.

உள்ளத்தினிடத்து நிகழ்வது அபுபொருளென்றும், புறம்பே நிகழ் வது புறப்பொருளென்றும் நாலோர் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற்குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய ஐந்திணை நிலங்களையும், அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள் முதலிய பலவகைப்பட்ட பொருள் களையும், காலங்களையும், மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவர். நாற்கவிராஜமபிபாப்பொருள் விளக்கம், ஐயனாரிதனார் புறப்பொருள் வெண்டாமாலை, திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, தஞ்சைவாணன்கோவை, திருக்குறள் முதலிய புத்தகங்களைப் படித்தால் அபுபொருள்விஷயம் மிக வும் விரிவாய் விளங்கும்.

குறிஞ்சி—மலையும் மலையைச்சார்ந்த விடமும், பாலை—நீரும், நிழ லும் இல்லா நிலம், முல்லை—காடுங் காடுசார்ந்த விடமும், மருதம்—காடுங் காடுசார்ந்த வயல்களும், நெய்தல்—கடலும் கடல்சார்ந்த விடமும்.

பொருள் அதிகாரம் முற்றிற்று.

IV PROSELY,

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

1. யாப்பியல்.

1. யாப்பு என்பது பலவகைச் சொற்களால் பொருளுக் கு இடமாகக் கற்றுத் தேர்ந்த புலவர்களால் அலங்காரம்பெறப் பாடப்படுவது. அது பா, பாவினம் என இருவகைப்படும்.

(யாப்பு, பாட்டு, பா, செய்யுள், தூக்கு, தொடர்பு, கவி என்பன ஒருபொருட் சொற்களாம்.)

2. பாவிற்சூரிய உறுப்பு எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என அறுவகைப்படும்.

எழுத்து :

3. எழுத்து: —எழுத்திலக்கணத்திற் கூறிய முதல் சார்பு என்னும் இருவகை எழுத்துகளுமாம்.

குறிப்பு: செய்யுள்கூறு எழுத்தென்னுங்கால் மெய்கள் எண்ணப் பாவாம். தளை சிந்தைய வருமிடத்துக் குற்றியலுகரமும், குற்றியலிகரமும் அளபெடையும அலகுபெறுதலாவாம்.

அசை:

4. அசை எழுத்துகளால் ஆக்கப்பட்டுச் சீர்க்குறுப்பாய் வருவனவாம். அவ்வசை நேரசை நிராயசை என இருவகைப் படும்.

5. குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் தனித்தாயினும், ஒற்றெத்தாயினும் வரின் 'நெச் அசை' ஆம். உதாரணம்:—உ, ஊ, உண், ஊண்.

6. குறில் இணந்தும், குறில்நெடில் இணந்தும் இவை ஒற்றெத்தும் வரின் 'நிரை அசை' ஆம். உதாரணம்:—நில, நிலா; நிலம், நிலாம்.

சீர்.

7. கூறிய இருவகை அசையே சிறுபான்மை தனித்தும், பெரும்பான்மை யிணந்துஞ் சீராம். இவை அசைச் சீர், இயற் சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர்; அல்லது ஓரசைச்சீர், நட்சைச்சீர், முவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்காம்.

8. அசைச்சீர் அல்லது ஓரணர்ச்சி என்பது தனித்தனியும் நேரசையும் நிராயசையும் ஆகிய இரண்டிப்பாடு. உதாரணம்: —நேரசைச்சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு—நாள்; நிராயசைச்சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு—மலர்.

9. அசைச்சீர் பெரும்பாலும் வெண்பாவின் சுற்றிலும் சிறுபான்மை யொழிந்தவற்றுள்ளும் வரும.

உதாரணம்:

(a.) மலர்மிசை யேகிஞ் ச மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.

(c.) சுற்றதனைய பபனென்கொல் வாலறிவ
னற்றொடொழி அ மெனின.

வார்—நாள் எனவும், மெனின—மலர் எனவும் ஓரணச்சீர் இரண்டும் வந்தன காண்க.

10. ஈரசைச்சீர் என்பது நேர் நேர், நிரை நேர், நிரை நிரை, நேர் நிரை, என நான்காம். இவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு:—நேர் நேர்—தேமா; நிரை நேர்—புளிமா; நிரை நிரை—கருவிளம்; நேர் நிரை—கூவிளம். இவை அகவலுக்கே யுரிய வாய் இயற்சீரெனவும், அகவற்சீரெனவும் பெயர் பெறும.

உதாரணம்:

வேதப் பொருளாய் விளங்கிய சங்கரன்

பாதத னுணை மணம் பற்றுலோர்

போகத் தொளிர் நலம் பொருந்தி வாழ்ந்தோர்.

குறிப்பு:—இவ்வகவலுள்: வேதப்—தேமா, பொருளாய்—புளிமா, விளங்கியு—கருவிளம், சங்கரன்—கூவிளம்; என ஈரசைச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க. பிறவும்கூட.

11. உரிச்சீர் அல்லது மூவசைச்சீர் என்பது மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கின் சுற்றிலே நேரசையும் நிராயசையும் தனித்தனி கூடினருவதாகிய எட்டுச் சீர்களுமாம். இவை நேர் இறுதிச்சீர், நிரை இறுதிச்சீர் என இருவகைப்படும்.

நேர் இறுதிச்சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு:

12. நேர் நேர் நேர்—தேமாங்காய்; நிரை நேர் நேர்—புளிமாங்காய்; நிரை நிரை நேர்—கருவிளங்காய்; நேர் நிரை நேர்—கூவிளங்காய். இவை வெண்சீரெனவும், காய்ச்சீரெனவும், வெண்பா வரிச்சீரெனவும் கூறப்படும்.

உதாரணம்:

ஆனந்தக் கூத்த னடிக்கன்பு செய்மனனே
நனந் தனையொழிவா யின்று.

குறிப்பு:—இக்குறள் வெண்பாலினுள்: ஆனந்தக்—தேமாங்காய், கூத்த—தேமா, னடிக்கன்பு—புளிமாங்காய், செய்மனனே—கூவிளங்காய், நனந்—தேமா, தனையொழிவாய்—கருவிளங்காய், இன்று—காசு, எனக் கா ய்ச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க.

நிறா இறுதிச்சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு:—

13. நேர், நேர், நிறா—தேமாங்கனி; நிறா, நேர், நி னா—புளிமாங்கனி; நிறா, நிறா, நிறை—கருவிளங்கனி; நேர், நிறா, நிறா—கூவிளங்கனி. இவை கனிச்சீரெனவும், வஞ்சியு ரிச்சீரெனவும் படும்.

உதாரணம்:—

மண்ணீரனல் வளிவாடுறே,
வெண்ணீர்மதி வெங் கிருயி,
ரெண்ணீரு வியைபசுபதி, காளும்,
எனமனமிடங் கொண்டுறைதலால்,
வன்மனகொடியர் சொற்கிலை மயங்குதலே.

குறிப்பு:—இவ்வஞ்சிப்பாலினுள்: மண்ணீரனல்—தேமாங்கனி, வளி வாடுறே—புளிமாங்கனி; வெண்ணீர்மதி—தேமாங்கனி, வெங்கிருயி—கூவிளங்கனி, ரெண்ணீரு—தேமாங்கனி, வியைபசுபதி—கருவிளங்கனி, எனக் கனிச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க.

14. பொதுச்சீர் அல்லது நாலசைச்சீர் என்பது மேற் சொல்லிய மூவசைச்சீர் எட்டின் நற்றிலும் நேரசையும் நிறா யசையுந் தனித்தனி அடுத்து வருதலால் ஆகிய சீர் பதினாறும் ஆம்.

அவற்றிற்கு உதாரண வாய்பாடு:—

நேர், நேர், நேர், நேர்—தேமாந்தண்டி.
நிறா, நேர், நேர், நேர்—புளிமாந்தண்டி.
நிறா, நிறா, நேர், நேர்—கருவிளந்தண்டி.
நேர், நிறா, நேர், நேர்—கூவிளந்தண்டி.
நேர், நேர், நிறா, நேர்—தேமாநறுமடி.
நிறா, நேர், நிறா, நேர்—புளிமாநறுமடி.

நினை, நினை, நினை, நேர் = கருவிளநறுப்பூ.
 நேர், நினை, நினை, நேர் = கூவிளநறுப்பூ.
 நேர், நேர், நேர், நினை = தேமநந்தண்ணிழல்.
 நினை, நேர், நேர், நினை = புளிமாந்தண்ணிழல்.
 நினை, நினை, நேர், நினை = கருவிளந்தண்ணிழல்.
 நேர், நினை, நேர், நினை = கூவிளந்தண்ணிழல்.
 நேர், நேர், நினை, நினை = தேமநநறுநிழல்.
 நினை, நேர், நினை, நினை = புளிமாநறுநிழல்.
 நினை, நினை, நினை, நினை = கருவிளநறுநிழல்.
 நேர், நினை, நினை, நினை = கூவிளநறுநிழல்.

குறிப்பு:—இவை வெண்பாவினுள் வருவன வல்ல, கலியீ
 னுள்ளும் அகவலுள்ளும் பெரும்பாலும் குற்றியலாகும் வழங்கு
 விடத்தன்றி வாசா. விஞ்சிப்பாவினுள் பெரும்பாலும் வரவும்,
 ஓடிடில் இரண்டு நாலசைச்சீர் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும்.

உதாரணம்:—

அள்ளற் பள்ளத்தகன சோனாட்டி வேங்கை வாயின் வியங்குன்று
 தன் இவ்வஞ்சியடியில் இரண்டி நாலசைச்சீர் வத்தன காண்க.

தலை.

15. தலை: நின்ற சீரின் சுற்றையேயோடு வருஞ்சீரின் முத
 ளை மொன்றியேனும், ஒன்றாதேனுங் கூடி நிற்பதாம்.

குறிப்பு:—நேர்முன் நேரும், நினைமுன் நினையும் வருதல் ஒன்றிவ
 ருதலாம். அவ்வாறன்றி நேர்முன் நினையும், நினைமுன் நேரும் வருத
 ல் ஒன்றாக வருதலாம்.

16. அத்தலை நேரொன்றாசிரியத்தலை, நிரையொன்றாசிரி
 யத்தலை, வெண்சீர் வெண்டலை, இயற்சீர் வெண்டலை, ஒன்றி
 யவஞ்சித்தலை, ஒன்றாவஞ்சித்தலை, கலித்தலை என எழுவகை
 ப்படும்.

குறிப்பு:

(a) கா முன் நேர் வருவது—நேரொன்றாசிரியத்தலை; நாள் மு
 ன் நேர் வருவதுமது.

(b) வினம் முன் நினை வருவது—நிரையொன்றாசிரியத்தலை; மலர்
 முன் நினை வருவதுமது.

(c.) காய்முன் நேர் வருவது—வென்சீர் வெண்டனை; பூ முன் நேர் வருவதுமது.

(d.) மா முன் நிறையும், விளமுன் நேரும் வருவன—இயற்சீர் வெண்டனை; நாள முன் நிறை வருவதும், மலர் முன் நேர் வருவதுமது.

(e.) கனி முன் நிறை வருவது—ஒன்றிய வஞ்சித்தனை; நிழல் முன் நிறை வருவதுமது.

(f.) கனி முன் நேர் வருவது—ஒன்றுவஞ்சித்தனை; நிழல் முன் நேர் வருவதுமது.

(g.) காய் முன் நிறை வருவது கலித்தனை; பூ முன் நிறை வருவதுமது.

அடி.

17. அடி என்பது தகையினாலே இணைக்கப்பட்டுச் சீரோடு வருவதாம்.

18. இருசீருடையதாய் வருவது குறளடி, முச்சீருடையதாய் வருவது சிந்தடி, நாற்சீருடையதாய் வருவது அளவடி அல்லது நேரடி, ஐஞ்சீருடையதாய் வருவது நெடிலடி, ஐஞ்சீரின் மிக்க சீருடையதாய் வருவது கழீநெடிலடி.

தொடை.

19. தொடையாவது அடிகளிலும், சீர்களிலும் எழுத்துகள் இசையத்தொடுப்பது ஆம். அது எதுகைத் தொடையும் மோனைத்தொடையும் என இருவகையாம்.

20. எதுகைத்தொடை: அடிகள்தோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதும், அதுவே அன்றி மூன்றாமெழுத்து முதலியவ ஒன்றிவருவதும் ஆம். இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதற்கு,

உதாரணம்:—

*அகரமுதல வெழுத்தெல்லாமாதி பகவன் முதற்றேயுலரு. முதலெழுத்து அளவொத்தலாவது:—‘அக’ என்பதற்கு ஏற்கப் ‘பக’ என வருதலன்றி ‘பாக’ என வராமை.

21. முதலெழுத்து ஐகார ஒளகாரங்களாயின் அவ்வெழுத்தி

துகளை அல்லாமல் குறிலும் வரலாம். உ—ம். எனக்கென்று வயிற்றுச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்—கெய், மூதப் பொருள் செய்திடல். (ஒளகராத்திற்கு வந்தவிடத்திற் காண்க.)

22. மூன்றாமெழுத்து முதலியன ஒன்றி வருவதற்கு உதாரணம்:—‘கற்கக்கசடறக் கற்பனை கற்றபின்—நிற்க வற்ற குத்தக’ எனவும்; ‘எண்ணென்பவேனை வெழுத்தென்ப வின் விரண்டும்—கண்ணென்ப வாழுமுயிர்க்கு’ எனவும் வருதல் காண்க.

23. நான்கடியும் ஒரே துகையாய் வரின் அச்செய்யுளை ஒருவிகற்பத்தால் வந்த கெனவும்; முதல் இரண்டடியும் ஓர் எதுகையாயும், நற்று இரண்டடியும் ஓர் எதுகையாயும் வரின் இருவிகற்பத்தால் வந்தன வெனவும் வழங்குவர்.

24. மேனைத்தொடை: ஓரடியில் முதற்சீரின் முதலெழுத்தோடு அளவடியில் மற்ற இரண்டு மூன்று நான்காஞ்சீர் களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது.

(a.) இரண்டாஞ்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது இனைமேனைத்தொடை. உதாரணம்:—நிலமிசை நீடுவாழ்வாரா.

(b.) மூன்றாஞ்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது பொழிப்பு மேனைத் தொடை, உதாரணம்:—மலர் மிசை யேகிணை மாண்டிசை ரந்தாரா.

(c.) நான்காஞ்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது ஒருஉ மேனைத்தொடை. உதாரணம்:—ஒன்றேனு மில்லரசான வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு.

(d.) முதல் முச்சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது கூழை மேனைத்தொடை. உதாரணம்:—வேண்டினும் வேண்டா விடினுமுற த்பரல.

(e.) இரண்டாஞ்சீரின் முதலெழுத்தொழிய மற்ற மூன்று முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது ‘மேற்கதுவாய் மேனைத்தொடை’. உதாரணம்:—உருவு மிளவை யு மொண்பொருளு முட்கும்.

(f.) மூன்றாஞ்சீரின் முதலெழுத்தொழிய மற்ற மூன்று சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது கீழ்க்கதுவாய் மேனைத்தொடை. உதாரணம்:—தக்கைருந் தக்கைசல்லாருந் தக்கீர்மை.

குறிப்பு:—மேற்கது வாயைக் கீழ்க்கது வாய் எனவும், கீழ்க்கதுவாயை மேற்கதுவாய் எனவும் கூறிலும் வருவன்று.

(ஐ.) நான்கு சீரின் முதலெழுத்தும் ஒன்றிவருவது முற்று மோனைத் தொடை எனப்படும். உதாரணம்:—சுறியாறு மல்லாறிவதறிந்தும்,

குறிப்பு:—இம்மோனைத்தொடையிற் கூறிய இணை முதலியவற்றை எதுகைத்தொடைக்குங் கொள்க. உதாரணம்:—வேண்டினும் வேண்டா விடினுமுறற்பால், இது இணை எதுகைத்தொடை.

மோனைக்குரிய எழுத்துகள்.

25. (அ, ஆ, ஐ, ஓ), (இ, ஈ, எ, ஏ, ய), (உ, ஊ, ஒ, ஔ), (ச, த), (ஞ, ந), (ம, வ). இவ் வாறு வகையில் ஒவ்வொருமுதலும் தனக்குத்தான் மோனையாய் வருவதே அன்றி, அவ்வவ்வகையில் ஒன்றுக்கு மற்றொன்று மோனையாக ஒன்றியும் வரும். யகரம் இகர முதலிய நான்கெழுத்திற்குத் தானும், அவை தனக்கும் ஒன்றி வரும். க, ப—இவ்விரண்டிற்கும் மோனையில் இனமாகவரும் மெய்யெழுத்து இல்லாமையால் ஒவ்வொன்றுத் தனக்குத்தானே வரும்.

குறிப்பு:—எதுகை மோனையின்றிவரும் பாட்டும் உண்டு. உதாரணம்—பூத்தவேங்கையின் சிணையேறி, மயிலே மகவுநாட், நன்னுதற்கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே—எனவரும். இங்ஙனம் வருவது செந்தொடை எனப்படும்.

26. பாபென்பன இரண்டு முதலிய அடிகளால் ஆக்கப்பட்டு வருவனவாம்.

27. அப்பாக்கள் வெண்பாவும், அகவற்பாவும், கலிப்பாவும், வஞ்சப்பாவும் என நான்காம். அந்நான்களுக்கும் மருட்பா, நூற்பா என்னும் இரண்டுங்கூடி ஆறெனவும்படும். இவற்றுள் முதல் நான்குமே பிறப்புடையவாம்.

வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம்:

28. வெண்பா ஈற்றடி முச்சீர் அடியாகவும், ஏனையடிகள் நான்குடிகளாகவும் வரப்பெற்றுக் காய்ச்சீரும், அகவற்சீரும், வெண்சீர் வெண்டலாயும், இயற்சீர் வெண்டலாயுங்கொண்டு மற்றையச்சீருந் தலையும் பெறுது. காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாய்பாட்டினுள் ஒன்றால் முடிவு பெற்றுவரும்.

29. வெண்பா—சூறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை என நான்குவகையாம்.

30. குறள்வெண்பா நாற்சீர் முச்சீர் என இரண்டடி யாய் வருவது. உதாரணம்:—கண்ணுடைப ரென்பர் கற்றோர் முந் திரண்டு—புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

31.. இரு குறள், ஒரு விகற்பத்தால் வருவது 'சுவை' ஆம்.

உதாரணம்:

சுட்டாலும் பால்கவைமிற் றூன்றா தளவல்ல
நட்டாலும் நண்பல்லாரா நன்பல்லா
செட்டாலு மேன்மக்கன் மேன்மக்களே சங்கு
* சுட்டாலும் வெண்மை தரும.

32. இருகுறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசை வெண்பாவாம்.

தம்மை இகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப நன்றி மற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயததால்—உமமை
எரிவாய் நிரபத்து வீழ்வர்கொல் என்று
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்.

33. நாற்சீர் முவடியும் முச்சீர் ஓரடியும் வருவது இன்னைசை வெண்பாவாம்.

உதாரணம்:

இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்றதுது
பின்னறையே நினைந்து கடற்றமென நெண்ணி
யொருவமின நியமை யொல்லும் கைகயான்
மறவுமின் மண்டா ரறம்

ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணம்.

34. ஆசிரியப்பா இயற்சீரின்றிக் கிடைத்து வெண்தீரும், நேமாங்கனி, புளிமாங்கனி என்னும் இடைநேரகை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்; அந்நில் தன் தனையொன்றி வெண்டனையும் வரும்; முன்னமுரலிய பல அடிகளான்வரும்; நற்றடியின் நற்றசையின் நற்றிலை ஏகாரம் பெரும்பாலும் வரும்.

உதாரணம்:

நீரிடை நாராயி னேர்கெடும் இளைமையே
காரிடை மினனிற் கடிதிறும் புதழே
தேரிடை உருளிற் சொல்வ மாறுமே
தாரிடை மதுவினிற் தவிழ்ந்தொழி இன்பமே.

(அகவல், ஆசிரியம் ஒருபொருட் சொற்கள்.)

கலித்தாழைகருரிய இலக்கணம்.

35. கலித்தாழைகருரிய ஓரோ ளுறையான நெடிவடி நா ன்கும் உடைத்தாகும்; வெண்டோயைப் பெறும் ஒவ்வோரடியி னமுதல நான்குநீரும் இயற்கீராகவும், இடை நேரகைக் காய்ச் சீராகவும் இருக்கும் ஒவ்வோரடியின் பீந்தாஞ்சீர் கூவிளங் காய் கூவது கருவிளங்காய் ஆவது இருக்கும்; ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரமவரப்பெறும். ஓரடிக்கு எழுத்து முதலவை நேர் ஆயின் ஓரொழுதித்துப் பதினாறும், கிரை ஆயின் பதினே ழும் ஆம்.

உதாரணம்:

ஆய்முத்துப் பந்தரின் மெல்லணைமீதுன னருகிருந்து
நீழுத்தந் தாவென் றவர்கொஞ்சம் வேளையி னித்த நிததம்
வேய்முத்த ரோடென் குறைகளுல்லா மெல்ல மெல்லச் சொன்னால்
வாய்முத்தஞ் சிந்தி விடுமொ கெல்லேவி வடிவம்மையே.

காரியெனக் கென்னும் புழுலோ எனகொனும் இத்தமண்ணுந்
சாரியெனக் கென்னும் பருந்தோ எனகெனந் தானபுகிக
காரியாக கென்னும் புறனும் எனகெனனும் இக்காறுடலைப்
பிரிபமுடன் வளாதேன் இதனால் என்ன பேடுறனககே.

விருத்தத்தின் இலக்கணம்.

36. விருத்தமாவது எல்லாச் சீரானும், எல்லா அடிகளா னும் வருவது; தனையின்றி நடக்கும் ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது:— ஓரடியில் தேவாவந்தவிடத்து 'தே மா' ஆயினும் 'புளிமா' ஆயினும் வரும். 'விளம்' வந்தவி டத்து மற்றோரடியில் 'கூவிளம்' ஆயினும் 'கூவிளம்' ஆயினும் வரும். காயிற்றுச் சீருக்குக் காயிற்றுச்சீரும், கனியிற்றுச் சீருக்குக் கனியிற்றுச்சீரும் வரும். மற்றவையும் இவ்வாறே.

சீர்தம்முள் நூறிவரில் சந்தபேதமாம்.

உதாரணம்:

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடி தாரு மலைகளினுங் கூடத்தற் கொண்ணு
நெடுவயிரத் திணுமவலிது கூடப்பருவி ரோருவினை நேரே பேர்த்துச்
சுருகனை விழுவுகுகிணு நிதுகூரின புலனமுழுதுங் தோன்று மூலங்
கெடுமுலகி துண்டெனினுணடி உதாவி விலதினைகெடுத்தல் வேண்டும்

II முதன் மொழியியல்.

37. செய்யுட்கெல்லா முதன்மொழியிடத்துர் பலவதைப் பொருத்தம் வேண்டுவதாக விதித்தார் முன்னோர். அனையே மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், ரு, எருணம், நாள், கதி, கணம், எனப் பத்து வகைப்படும். இவற்றைத் தனித் தனி விளக்குதும்.

38. மங்கலப்பொருத்தம்: சீர், எழுத்து, பொன், பூ, திரு, மணி, நீர், திங்கள், சொல், கார், பரிதி, யானை, கடல், உலகம், தேர், மலை, மா, கங்கை, நிலம், என்று சொல்லப்பட்டப் பத்தொன்பதும் மங்கலச்சொல்லாம்.

கவனிப்பு:—மேற்சொன்ன சொல்லின் பயனுள்ள பரியாயச் சொல் லெல்லாம் மங்கலச் சொல்வெண்ணப்படும். 'கார்' எனப்படற்கு முகில், மழை, சூயின், செல், கணம், மஞ்ச, எனினும் ஒகதும். இவ்வகைச் சொல்லினை ந்றே முதற்சொல்லாக இணையாதாயின் மங்கலச்சொல் வருவெனப்படும்.

39. சொற்பொருத்தம்: செய்யுள் முதற்கண் மங்கலச் சொல்லே வரினுங் கற்றோராலும் எளிதிற் புலப்படாச்சொல் லும், ஐயமாகப் பலபொருள் குறித்த அரிபயன் திரிசொல்லும், முதற்சீர்ற்றெழுத்தே சுந்திவகையாற் திரிந்தசொல்லுமுடைய சீரும் முதற்கண்வரின் வருவாம் எனக்கொள்க.

கவனிப்பு:

(a.) 'கடற்கவழலகம்' எனினும் 'தேருருடரிதரும்' எனினும் மற்று த்திரியினால் ஆகா. (கடல்-+தவழலகம்=கடற்கவழலகம். தேருருள்-+தி ரிதரும்=தேருருடரிதரும்.)

(b.) 'சீரரிமருவுந் திருவிழற் சோலை' எனில் 'அரி' என்பது சிவகமோ, வண்டோ, பன்றியோ யாதோவென்று தோன்றும் ஐயத்தா ல் ஆகா.

40. எழுத்துப்பொருத்தம்: முதற்சீராக ஒற்றும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஒற்றைப்பட முன்றும் நீந்தும் எழுமொகவரின் அது விபத்திலேபாதி நல்லதென்ப. இரண்டும், நான்கும், ஆறும், எட்டும் ஆகவரின் அது சமவிலேபாதி வருவாம் என்ப.

கவனிப்பு:—ஆயினும் சிந்தாமணியின் 'மூவா' என்று இரண்டெ ழுத்து வந்தவாறு காண்க, ஒற்றும் உட்படக் கொண்ட காரணம் யாதோவெனில்: முதற்கண் மூவகை மிக்கன சீர் வாரா வென்றமை யானும் மூவகைச்சீரும் ஒற்றெழுதித்து ஒன்பது எழுத்தாக வாரா வென் றமையானும் ஒற்றும் உட்படக்கொண்டவாறு காண்க.

41. தானப்பொருத்தம் : குற்றெழுத்தைந்தையும் அவற் றவற் றெடுத்த நெடிலையுங்கட்டி இவ்வருந்தானத்தில் ஐயும் உவ்வருந்தா னத்தில் ஒளவுஞ் சேர்த்தால் ஐந்து தானமாகும். அவையே அ, ஆவும்; இ, ஈ, ஐயும்; உ, ஊ, ஒளவும்; எ, ஏயும்; ஓ, ஔம், என்று இவை உயிராகவரினும் உயிர்மெய்யாகவரி னும் எழுத்தின் தானம் ஐந்து எனக் காண்க.

கவனிப்பு:

பாட்டு நாயகன் இயற்பெயர் முதலெழுத்தின்ருனமுதற்கொண்டு எண்ணி முறைய ஐந்து தானங்களுக்குப் பாலன், குடரன், இராசன், மூ ப்பு, மரணம் எனவும் ஐம்பெயரிட்டு மங்கலச்சொல் முதலெழுத்து 'மூப்பு' என்னுந் தானத் தும, 'மரணம்' என்னுந்தானத்திலும வரின், து காடுதன்று தவிர தல் வேண்டாம்.

உதாரணம்:

இராமராம நாயகன் இராமன் ஆகையால் இவ்வருந்தானம் பால தானமாகக் கொண்டு கரீபர் எடுத்த மங்கலச்சொல் என்னும் உலகத்தின் முதலெழுத்துக் குடரகானம் ஆயிற்றெனக் கொள்க.

42. பாற்பொருத்தம் : குற்றெழுத்தெல்லாம் அண்பால் எனவும், பெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பால் எனவுங் கொள்க.

கவனிப்பு: - மங்கலாப் புகழ் அண்பால் எழுத்து, மாதரைப் புக ழுப் பெண்பால் எழுத்து முதற்கணவரிற் பாலொன்றிச் சிறப்பாம். ஆயி னும், அவையே மங்கலவரினும் இழுக்கா. ஒற்றெழுத்தும் ஆட்சமும் மு தற்கணவராய் அவை அலியெனப்படும்.

குறிப்பு: - உயிரெல்லாம் அண்பாலெனவும், உயிர்மெய்யெல்லாம் பெண்பால் எனவுங் கொள்வார் பிங்கலந்தை முதலிய நூலார்.

43. உறுப்பொருத்தம்: அ, இ, உ, எ என்னும் நான்கு குற்றெழுத்தும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ என்னும் எழு ஒற்றுகளும் அமுதென முத்தாம். அவைமொழிமுதலும் தசாங்கத்தயலும் வ ந்து வழங்கு மரபினவாம்.

யகர, ரகர, லகர, மெய்களும், அவற்றின் மேலேறிய ஆகா ர ஒகாரமும் (யா, யோ; ரா, ரோ; லா, லோ.); ஆய்தப்புள்ளி யும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும் ஆகிய பதினான்கும் நஞ்செழுத்தாம். அவை ஆதிமொழிக்குந் தசாங்கத்தயலுக்கும் ஆகா.

குறிப்பு: - மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை, பரி, சரி, முரசம், கொடி, செங்கோல் ஆகிய பத்தும் தசாங்கம் என்று சொல்லப்படும். இவைபாடு

பீடத்து நஞ்செழுத்துத் தசாங்கத்துக்கு முன்னும் பின்னும் வராங்குப் பாகம்.

44. வருணம்பொருத்தம்: பன்னிரண்டு உரிஞம், க, க், ச, ச், ஞ, ட, ண, என்னும் ஆறு ஒற்றும் அந்தணர்க் கெனவும்; த, த், ப, ம, ய, ர, என்னும் ஆறு ஒற்றும் அரசர்க்கெனவும்; ல, வ, ற; ன, என்னும் நான்கு ஒற்றும் வணிகர்க்கெனவும்; ழ, ள, என்னும் இரண்டு ஒற்றுஞ் சூத்திரர்க்கெனவும் குறித்தார் புலவர். இம்முறைபோடு நஞ்சென விலகிய எழுத்துவரிவும் வழுவது அன்றெனக்கொள்க.

45. நாட்பொருத்தம்: மொழிமுதற்கண் வரும் எழுத்திற் று அசுவதிமுதல் இருபத்தேழுநட்சத்திரங்களைப்பரந்தார்புலவர்.

எழுத்துகள்.	நட்சத்திரங்கள்
அ, ஆ, இ, ஈ	கிரகங்கை.
உ, ஊ, எ, வ, ஐ	பூரட்டம்.
ஒ, ஓ, ஔ	உதாரட்டம்.
க, கா, கி, கீ	திருவாரணம்.
சூ, கூ	திருவாரணம்.
கெ, கே, கை	புறா பூசம்.
கொ, கோ, கொள	பூசம்.
ச, சா, சி, சீ	இரேவதி.
சு, சூ, செ, சே, சை	(அசுவதி) — அசுவதி.
சொ, சோ, சொள	பாணி.
ஞ, ஞா, ஞி, ஞீ	அவிட்டம்.
த, தா	சோதி.
தி, தி, து, தூ, தெ, தே, தை	விசாகம்.
தொ, தோ, தொள	சதயம்.
ந, நா, நி, நீ, நு, நூ	அனுடம்.
நெ, நே, நை	கேட்டம்.
நொ, நோ, நொள	புரட்டாதி.
ப, பா, பி, பீ	உத்திரம்.
பு, பூ	அத்தம்.
பெ, பே, பை, பொ, போ, பெள	சித்திரை.
ம, மா, மி, மீ, மு, மு	மகம்.
மெ, மே, மை	ஆயிலியம்.
மொ, மோ, மொள	பூசம்.
ய, யா	உத்திரட்டாதி.
யு, யூ	மூலம்.
வ, வா, வி, வீ	உரோகணி.
வெ, வே, வை, வெள	மிருகசிரம்.

கவனிப்பு:

பாட்டு நாயகன் இயற்பெயர் ஆதியெழுத்தின் காரணே முதற்கொண்டு ஒன்பது ஒன்பதாக எடுத்த மங்கலச்சொல் முதலெழுத்து நாளாவும் எண்ணி இரண்டும், நான் ஈம், ஆறம், எட்டும், ஒன்பதுங்கண்டால் நல்லன எனவும், ஒன்றும், மூன்றும், ஐந்தும், ஏழுங் கண்டால் தீயன எனவும் கூறி னார் புலவர்.

46. கதிப்பொருத்தம்: அ, இ, உ, எ என்னும் நான்கு குறையிரும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து ஒற்றுந் தேவர் கதி யெனவும்; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ என்னும் நான்கு நெட்டுயிரும், ங, ஞ, ண, ந, ம என்னும் ஐந்து ஒற்றும் மக்கட்கதி யெனவும்; ல, ழ, ல, ழ என்னும் உயிர் இரண்டும், ய, ர, ல, ழ, ற என்னும் ஐந்து ஒற்றும் விலங்கின் கதி யெனவும்; வீ, ஓ, என்னும் உயிர் இரண்டும், வ, ள, ன என்னும் மூன்று ஒற்றும் நரகர் கதி யெனவும் வழங்கும்.

கவனிப்பு—தேவர் கதியும் மக்கட்கதியும் நல்லன எனவும், மற்ற இருகதி தீயன எனவுவொள்க.

47. கணப்பொருத்தம்: வடமொழியால் கணம் எனினும் தென்மொழியால் சீர் எனினும் ஒக்கும். இவற்றுள் முதற்கண் வரும் சீர் தேமாங்காயாயின இந்நிறகணம் எனவும், கருவிளங்கனியாயின் நிலக்கணம் எனவும், புளிமாங்காயாயின் சந்திரகணம் எனவும், கூவிளங்காயாயின் நீர்க்கணம் எனவும் வழங்கும். இன்னொற்கணமும் நல்லனவெனப்.

அன்றியும், முதற்கண்வரும் சீர் கருவிளங்காயாயின் அந்தச் சீர் கணம் எனவும், கூவிளங்காயாயின் சூரிய கணம் எனவும், தேமாங்கனியாயின் வாயுகணம் எனவும் புளிமாங்கனியாயின் திக்கணம் எனவும் வழங்கும். இவை முதற்சீராக வரின் திதென்பர்.

கவனிப்பு:—அந்தச்சுணம் வாழ்காட் குன்றும், சூரியகணம் வீரியம் அகற்றும், வாயுகணம் செல்லம் அழிக்கும், தீயின்கணம் நொயைவினைக்கும். ஆயினும், இவற்றை 'இருள்குழிமதம்' என விதித்தார் வேதவழிதொளிர்தார் எனக்கணடுணாக. அன்றியும், இலக்கணமுறையே நோக்கின் அவை வடமொழிநூலில் வழங்கு நடையே யன்றி தென்மொழி நூலார் முதற்சீராக இயற்சீராயே மிகவு வழங்குவார் எனவுவொள்க.

III. வரையறுத்தபாட்டியல்.

48. சீர் : க, கா, கி, கீ; சொ, சோர் ந, நா, நி, நீர் யா, வ, வா, வி, வீ. என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கும் 'சீர்' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—சீர்கொண்ட; சீர்தந்த, சீரேது எனப் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

49. எழுத்து : று, றா; று, என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'எழுத்து' என்னும் மங்கலச்சொல்லால் எழுத்தரிய எனப் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

50. பொன் : கு, கூ; செள; து, தூ, தெ, தே; நெ, நே; பு, பூ; மெ, மே, மொ, மோ, மௌ. என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் 'பொன்' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—பொன்னாகும், பொன்கொண்ட, பொன்பயில், பொன்வளர், பொன்கிளர் எனப் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

51. பூ : கௌ; ரை; ம, மா, மி, மீ, மு, முர் வை, வெள. என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் 'பூ' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—பூக்கொண்ட, பூமேடு, பூவணி, எனப் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

52. திரு, திங்கள் : கொ, கோ. என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத் 'திரு' 'திங்கள்' என்னும் மங்கலச்சொற்களால்—திருமகள், திருமகள், திருப்பதி, திருமல்கு, திருமன்னு எனவும் திங்கனார், திங்கனால் எனவும் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

53. மணி : கெ, கே என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'மணி' யென்னும் மங்கலச்சொல்லால்—மணிலளர், மணிதீழ், மணிமேடு, மணிமன்னு, மணிதங்கு எனப் பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

54. நீர் : கை; கி, கீ; தி, தீ, தை; சொ, சோர் பை என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'நீர்' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—நீர்கொண்ட, நீர்மேடு, நீர்கிளர் எனப்பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

55. சொல் : ளுளர் சு, சூ, செ, சே; தெளர் நௌ, என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'சொல்' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—சொற்கொண்ட எனப்பாவிற்கியைந்தபடி பாடுக.

56. கங்கை : அ, ஆ, ஒ, ஓ; த, தா; தொ, தோ; யோ
என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'கங்
கை' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—கங்கைகுழி, கங்கைநீர்,
கங்கைசேர் எனப்பாவிற்றியைந்தபடி பாடுக.

குறிப்பு:—கங்கை என்னும் மங்கலச்சொல்லுக்குப் பரியாயமாக
'கடல்' 'கார்' என்னும் மங்கலச்சொற்களைக் கொண்டு 'கடல்செறி' 'கட
ல்வளை' எனவும்; 'கார் கொண்ட,' 'காரோறு' எனவும் பாடினும்இழக்
காது.

57. வாரணம் : ஞ, ஞா. என்னும் எழுத்துகளை முத
லாகவுடைய பெயர்களுக்கு 'வாரணம்' என்னும் மங்கலச்
சொல்லால்—வாரணஞ்சூழ் எனப்பாவிற்றியைந்தபடி பாடுக.

58. குஞ்சரம் : இ, ஈ; ஞா. என்னும் எழுத்துகளை முத
லாகவுடைய பெயர்களுக்குக் 'குஞ்சரம்' என்னும் மங்கலச்
சொல்லால்—குஞ்சரஞ்செறி, குஞ்சரம்பின், குஞ்சரம் பொலி,
எனப்பாவிற்றியைந்தபடி பாடுக.

59. உலகு : ப, பா. என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவு
டைய பெயர்களுக்கு 'உலகு' என்னும் மங்கலச்சொல்லால்
'உலகெலாம்' எனப்பாவிற்றியைந்தபடி பாடுக.

60. பார் : ச, சா; பெ, பே, பொ, போ; வெ, வே;
என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் 'பார்'
என்னும் மங்கலச்சொல்லால்—பார்கொண்ட, பார்மேவு எனப்
பாவிற்றியைந்தபடி பாடுக.

61. தேர் : உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ; நை; மை. என்னும் எ
ழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத் 'தேர்' என்னும்
மங்கலச்சொல்லால் பாவிற்றிப் பொருந்தியவாறு பாடுக.

V. RHETORIC,

ஐந்தாவது : அணி அதிகாரம்.

அணி என்பது—மக்களுக்கு பூமலைபோலவும், பொன் ஆப
ரணம்போலவும்—புலவர் பாடுங் கவிதைக்கு அலங்காரஞ் செய்
வதாம். இதன் விரிவையெல்லாம் தண்டியலங்காரம், மாறன
லங்காரம், அரங்கரலங்கார முதலிய நூற்களில் கண்டுகொள்க.

இலக்கணமணிமலை முற்றிற்று.

மொழிகளில் 'ர', 'ற' என்னும் எழுத்துகள் மாறி
வருவதினால் உண்டாகும் பொருட்பேதங்கள்.

—0—

அரம்—ஓர் கருவி,
அறம்—தருமம்,
அரவு—பாம்பு.
அறவு—அறுபட்ட இடம்,
அருகு—சமீபம், பக்கம்
அங்கு—ஆண்புலி, சிங்கம்,
அருத்தல்—உண்டித்தல்,
அறுத்தல்—அறச்செய்தல்,
அருப்பு—தயிர்.
அறுப்பு—மங்கிலியமிழத்தல்
அரும்பு—பூவரும்பு,
அறும்பு—கொடுமை,
அரை—இடை, பாதி,
அறை—அடி, சொல்,
அரி—வெட்டு,
அறி—தேரின் துகோள்,
அறிவை—இருபத்தைந்து வய
துப் பெண்.
அறிவை—அறிவாய்,
அரு—அணு, கடவுள்,
அறு—அறுவெள்ளைவல்,
ஆரல்—ஓர் மீன்,
ஆறல்—அறுதல்,
ஆரை—மதில்,
ஆறை—ஆற்றார்,
இரக்கம்—இருபை,
இறக்கம்—இறங்குந்தன்மை,
இரங்கல்—அழுதல்,
இறங்கல்—இறங்கப்படுவது,
இரத்தல்—வேண்டிதல்,
இறத்தல்—கடத்தல்,
இரப்பு—பிச்சை,
இறப்பு—சாவு,
இரவு—இராத்திரி,
இறவு—இறல், வீட்டிறப்பு,

இருப்பு—இருக்கை,
இறுப்பு—குடியிறை. [அ.
இரும்பு—சத்த லோகத்தொன்
இறும்பு—தாமரைப்பூ,
இருத்தல்—தங்கல்,
இறுத்தல்—வடித்தல்,
இரை—உணவு,
இறை—அரசன், குடியிறை,
இரைப்பு—இரைதல்,
இறைப்பு—இறைக்குந்தல் கை,
இரைதல்—ஒலித்தல்,
இறைதல்—சிந்தல், சிதறுதல்,
ஈரல்—பித்திருக்குந்தானம்,
ஈறல்—துக்கம், நெருக்கம்,
உரக்கம்—வசத்திலிருப்பு,
உறக்கம்—நித்திரை,
உரத்தல்—பலத்தல்,
உறத்தல்—பிதுக்கல்,
உரண்டை—காக்கை,
உறண்டை—வறட்சி. [முரல்,
உரல்—நெல் முதலிய குத்து
உறல்—வருதல், கிட்டல்,
உரவர்—அறிவுடையோர்,
உறவர்—உறவோர்,
உரவு—அறிவு,
உறவு—சுற்றம், சினேகம்,
உரு—உடல், ஜெபத்தின் உரு,
உறு—உறுவெள்ளைவல்,
உரி—மரப்பட்டை, உரியென்
னவல்,
உறி—துக்கு,
உறிஞ்சுதல்—தேய்த்தல்,
உறிஞ்சுதல்—உள்ளேவாங்கல்,
உரிதல்—முளைத்தல்,
உறிதல்—உறிஞ்சுதல்.

உருத்தல்—கோடம்,
 உறுத்தல்—நனைப்பித்தல்,
 உருப்பு—பூணம், [ம்,
 உறுப்பு—அங்கம், அடையாள
 உருபு—உருவம்,
 உறுபு—மிகுதி,
 உரை—சொற்பயன்,
 உறை—இருப்பிடம்,
 உரைதல்—தேய்தல், [குதல்,
 உறைதல்—பால முதலியன இறு
 உருவல்—உருவுதல்,
 உறுவல்—துன்பம்,
 ஊகல்—ஈரம், பசுமை—
 ஊறல்—ஊற்று,
 ஊரு—அச்சம்,
 ஊறு—தழும்பு,
 ஊருதல்—ஏறுதல்,
 ஊறுதல்—நனைதல்,
 எரிதல்—பிரகாசித்தல்,
 எறிதல்—அடித்தல்,
 எரித்தல்—எரியசெய்தல்,
 எறித்தல்—ஒளிவிசல்,
 எரிப்பு—பொறுமை,
 எறிப்பு—ஒளிசெய்தல்,
 எரிவு—எரிதல்,
 எறிவு—எறிதல்,
 ஏரல்—கிளிஞ்சில்,
 ஏறல்—ஏறுதல், (ன் ஆண்.
 ஒருத்தல்—யானை முதலியவற்றி
 ஒறுத்தல்—வெறுத்தல்,
 கரி—பாணை,
 கறி—இறைச்சி, மிளகு, [ம்,
 கருக்காய்—இளங்காய்,
 கறுக்காய்—ஓர் மரம்,
 கருப்பு—அரிது, குறுவிலை,
 கறுப்பு—கருநிறம்,

கரை—கரையென்னேவல்,
 கறை—மாசு,
 கருவம்—அகங்காரம்,
 கறுவம்—சினம்,
 காரல்—காருதல்,
 காறல்—ஓர் சுவை,
 காரு—செய்வேரான்,
 காறு—கொழு,
 காருதல்—காந்தல், [தல்
 காறுதல்—நெய்முதலிய காறு
 காரை—ஓர் செடி,
 கறை—ஓர் ஆபரணம்,
 கிராய்—வயிரநிலம்,
 கிராய்—பச்சைநிறக்கழிமண்,
 கிரி—மலை,
 கிறி—பொய், வழி,
 குரங்கு—மந்தி,
 குறங்கு—தொடை,
 குரம்—விலங்கின் குளம்பு,
 குறம்—ஓர் ஜாதி,
 குரவர்—அரசர், உவாத்தி,
 குறவர்—வேடர்,
 குரவன்—தந்தை, குரு,
 குறவன்—ஓர் ஜாதியான்,
 குரவை—கடல்,
 குறவை—ஓர் மீன்,
 குருமை—பெருமை,
 குறுமை—சிறுமை,
 குரை—ஒலி, அசைச்சொல்
 குறை—குற்றம்,
 கூரல்—ஓர் மீன்,
 கூறல்—கூறுதல்,
 கூரை—வீட்டின் மேற்புறம்,
 கூறை—சீலை, மணவாட்டி யுடுக்
 கும் புதுப்புடவை
 கோரணி,, கோளாறு,

கோறணி—குண்டணி.
 கோரிக்கை—மன்றாட்டம்.
 கோழிக்கை—நினைவு.
 சுருவம்—மெண்கலம், பித்தளை
 முதலிய லோகங்களி
 னுள்ளெய்யும் பாத்தி
 ரம்.
 சறுவம்—சமஸ்தம்.
 சாரல்—மலைப்பக்கம்.
 சாறல்—குளிர்காற்று.
 சாரு—கிள்ளை.
 சாறு—ஆணம், கள்.
 சிரத்தல்—அழித்தல்.
 சிறத்தல்—சிறப்பாதல்.
 சினை—சினையென்னேவல்.
 சிறை—அடிமை.
 சுருதி—வேதம்.
 சுறுதி—சுறுசுறுப்பு.
 சுருக்கு—கட்டு, கண்ணி.
 சுறுக்கு—கதி, கூர்மை.
 சூரை—ஓர் செடி.
 சூறை—சுழல்காற்று.
 செரித்தல்—சமித்தல்.
 செறித்தல்—அழித்தல்.
 செரு—சண்டை.
 செறு—சிறுவயல்.
 செருத்தல்—எருமை பசு இவ
 ற்றின் மடி.
 செறுத்தல்—கொல்லல்.
 செருநர்—படைவீரர்.
 செறுநர்—பகைவர்.
 செருப்பு—காஞ்செருதால்.
 செறுப்பு—கொலை.
 சொரிதல்—உதிர்தல்.
 சொறிதல்—பிறுண்டல்.
 தரி—தரிப்பு.

தரி—வெட்டு, நெய்லார்தரி
 தரித்தல்—அணிதல்.
 தறித்தல்—வெட்டல்.
 திரம்—உறுதி.
 திறம்—திறமை.
 திரை—புனற்றிரை.
 திறை—அரசிறை.
 தூர்ப்பு—தூரத்துதல்.
 தூறப்பு—தூறவுகோல்.
 தூரவு—கிணறு.
 தூறவு—இல்லற நீங்கி நிற்பல்.
 தூரை—அதிகாரி.
 தூறை—நீர்த்தூறை.
 தூரல்—வருத்தம்.
 தூறல்—மழைத்துளி.
 தூருதல்—வெளியடைதல்.
 தூறுதல்—மழைதுமித்தல்.
 தேரை—தவணையினோர் பேதம்.
 தேறை—ஓர் மின்.
 நருக்கு—நருக்குதல்.
 நறுக்கு—துண்டித்தல்.
 நருக்குதல்—நொருக்குதல்.
 நறுக்குதல்—துண்டித்தல்.
 நரை—பாடரை.
 நறை—குற்றம்.
 நிரத்தல்—நிறைதல்.
 நிறத்தல்—நிறங்கொள்ளுதல்.
 நிருத்தல்—பரும்பிரித்தல்.
 நிறுத்தல்—சாயாமல் நிமிர்ந்து,
 நிற்பல்.
 நிரை—ஒழுங்கு.
 நிறை—நிறுத்தலளவு.
 நிரைதல்—ஒழுங்கு.
 நிறைதல்—பூண்ப்படுதல்.
 நீராடுதல்—ஸ்நானம் பண்ணல்.
 நீராடுதல்—அழித்தல்.

நெரி — நெரியென்னேவல்.
 நெறி — நீதி.
 பரத்தல் — பரம்புதல்.
 பறத்தல் — வினாவாயோடல்.
 பரப்பு — அகலம்.
 பறப்பு — அவசரம். (கை.
 பரம்பு — கழனி திருத்தும் பல
 பறம்பு — மலை.
 பரவை — கடல்.
 பறவை — புள்.
 பரி — குதிரை.
 பறி — பறித்தல், பொன்.
 பரை — பார்வதி.
 பறை — சொல்.
 பாரை — ஓர்மீன்.
 பாறை — கற்பாறை முதலியன
 பிரதாரம் — கடத்தல்.
 பிறதாரம் — பிறாமனை.
 பிரப்பு — பேருண்டி.
 பிறப்பு — உற்பத்தி.
 பிரிதல் — அகலல்.
 பிறிதல் — நீங்குதல்.
 பீரு — புருவம், புலி.
 பீறு — கிழிவு.
 புரம் — நகரம்.
 புறம் — இடம், புறத்தி.
 பெருத்தல் — அதிகப்படல்.
 பெறுத்தல் — பெறுவித்தல்.
 பேரு — சமுத்திரம்.
 பேறு — இலாபம்.
 மரத்தல் — பிரமித்தல்.
 மறத்தல் — ஞாபகத்தவறு.
 மரித்தல் — சாதல்.
 மறித்தல் — தடுத்தல்.

மரம்விரு — ட்சம்.
 மறமடு — காலை, கோபம்.
 மரிப்பு — சா.
 மறிப்பு — தடுத்தல்.
 மருப்பு — மரக்கொம்பு.
 மறுப்பு — மறுக்குதல்.
 மருவல் — அணைதல்.
 மறுவல் — கஸ்தூரி மிருகம்.
 மரை — ஓர் மிருகம்.
 மறை — இரகசியம்.
 மாரி — மாரிகாலம், மழை.
 மாறி — மாறுடி.
 முரண்டு — மாறுபாடு.
 முறண்டு — முரண்டு.
 முரித்தல் — ஒடித்தல்.
 முறித்தல் — முரிதல்.
 முருக்கு — முருக்கென்னேவல்.
 முறுக்கு — ஓர்பணிகாரம்.
 முருக்குதல் — அழித்தல்.
 முறுக்குதல் — சினத்தல்.
 வரப்பு — எல்லை.
 வறப்பு — குறைவு.
 வரவு — வருகை.
 வறவு — கஞ்சி. [தை
 வருமொழி — பின்வரும் வார்த்
 வறுமொழி — பயனிலாப்பதம்.
 விரகு — உணர்வு.
 விறகு — ஒமவிறகு.
 விரல் — அங்குலி.
 விறல் — வெற்றி.
 விரைத்தல் — விதைத்தல்.
 விழைத்தல் — மரத்து நின்றல்.
 வெரு — அச்சம்.
 வெறு — வெறுமை.

மொழிகளில் ஸ, ஸ்ர, ஷ என்பனவும் எழுத்துகள் மொழிவ
ருவதிலும் உயர்வு எழுத்துப் பொருட்டேயுள்ளன.

[illegible]

ஒழி — மலமலம் துக்கொள்
 ஒளி — பிரகாசம்.
 கலம் — துள்ளல்.
 களம் — தாஸியம் அடித்ருமிடம்
 கலி — ஓயுகம்.
 கழி — மீட்கு.
 கனி — கனிப்பு.
 கலை — கல்வி, ஆன்மகன்.
 கழை — குடப்பு, குங்குமம்.
 கலை — வயாவ, அழகு.
 கல் — மலை.
 கல் — மலை.
 கலவி — கலாசாஸ்திரவி
 கள்ளி — கும்பம், திருடி.
 காலை — மலமலம்.
 காலா — மலமலம்.
 காலி — மலமலம்.
 காளி — பார்வதி.
 கிலி — பயம்.
 கிழி — கிழியென்னேவல்.
 கிளி — கிளி.
 கில் — கில்.
 கீழ் — கீழே.
 குலம் — கோத்திரம்.
 குளம் — தடாகம்.
 குழை — பதார்த்தம்.
 குறும்பு — விலங்கின் குளம்பு.
 குலை — கலாசாஸ்திர.
 குழை — குண்டலம்.
 கலி — சம்பளம்.
 கலி — பசாடி, பெருங்கழகு.
 கீழ் — உலகம், ஒளி, நிழல்.
 கீள் — கேள்வியை, உறவு.
 கொழை — கோவை.
 கொழு — காது.
 கொல்வி — ஓய்வு.
 கொள்ளி — கொருப்புறு கீழ்க்.
 கொல் — கொல்லென்னேவல்.
 கொள் — ஓர் தாஸியம்.

முலை - கோணம்.
 முறை - அகம்பை, அடிப்பு.
 முளை - எலும்பினுள்ளிருப்பது.
 வலி - மோவு.
 வழி - பாறை, வழியென்னேவல்.
 வளி - காற்று.
 வலை - மீன்பிடிக்குங்கருவி,
 170 வலை - சுரபுனனைமரம்.
 வளை - கங்கணம், சங்கு.
 வலம் - வலி, வெற்றி.
 வளம் - அழகு.
 வலை - பன்னிருவயதிற்பெண்
 வாழை - வாழைமரம்,
 வாளை - ஓர்மீன்.
 வால் - மிருகங்களின் வால்.
 வாழ் - பிழைத்திரு.
 வாள் - கட்கம்.

180 வாசி - இத்திவ மகாவிபவானன்
 வாழி - வாழ்காபா.
 வாளி - ஓதணி.
 விலா - பரு.
 விழா - விழவு.
 விளா - விளாமரம்,
 விழி - உண்.
 விளி - விளியென்னேவல்.
 விளை - கிரயம்.
 விளை - ஓர்மீன்.
 வெல்லம் - கரும்பின் கட்டி
 வெள்ளம் - நீர்ப்பெருகரு
 வேல் - கைவேல்.
 வேள் - அமைகன்.
 வேலை - தொழில்.
 வேலை - ஆலம்.